

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DAVID FENNELL

He is creating
a masterpiece.

And she will be the
star of his show.

The Art of Death

'Tense, gripping and brilliantly inventive'

Simon Lelic

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Övgü için

THE ART OF DEATH

'Kitabın içinde uçtum. Gergin, sürükleyici ve zekice yaratılmış'

SIMON LELIC

'Londra'da geçen son derece ilgi çekici bir polisiye. Tedirgin edici, hızlı tempolu, gerilim dolu ve sürükleyici. Şehir manzarasının işlenişine bayıldım. Mükemmel'

WILL DEAN

'David Fennell, en karanlık kalplere sahip bir seri katil gerilimi, en ürkütücü çalışma yöntemine sahip bir psikopatın bu mükemmel keşfi ile polisiye masasındaki yerini fazlasıyla hak ediyor
Uzun zamandır okuduğum, kusurlu ama parlak bir dedektif'

FIONA CUMMINS

"Cehennem kadar gerilimli, ceset sayısı yüksek bir sayfa çevirici, ama aynı zamanda nadir bir şey - aynı zamanda gerçek sıcaklık ve insanlıkla dolu bir şey

WILLIAM SHAW

'Fantastik yeni bir seriye çarpıcı bir başlangıç. *Ölüm Sanatı* katmanlı, dolambaçlı ve çok lezzetli bir şekilde karanlık. Çağımız için bir kahraman; DI Grace Archer şiddetli ve acımasız, sezgisel ve azimli, ancak taktığı maskenin altında şaşırtıcı derecede savunmasız ve biraz hasarlı. Bundan sonra neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

M. W. CRAVEN

'Yapım aşamasında bir seri katil klasiği olan *Ölüm Sanatı*, sizi içine çeken ve son derece tatmin edici son sayfaya kadar sıkıca tutan zekice bir konseptle düzgün bir şekilde kurgulanmış, mükemmel tempolu ve zekice karakterize edilmiş'

SUSI HOLLIDAY

'Cesur, karanlık bir gerilim. Chris Carter hayranları için mükemmel'

OLIVIA KIERNAN

'Tüyler ürpertici, tedirgin edici ve harika bir atmosfere sahip, ilk sayfadan son sayfaya kadar sürükleyici. Umarım Fennell ve onun muhteşem dedektifi Grace Archer'dan daha çok şey duyuruz'

BRIAN MCGILLOWAY

The Art of Death

DAVID FENNELL

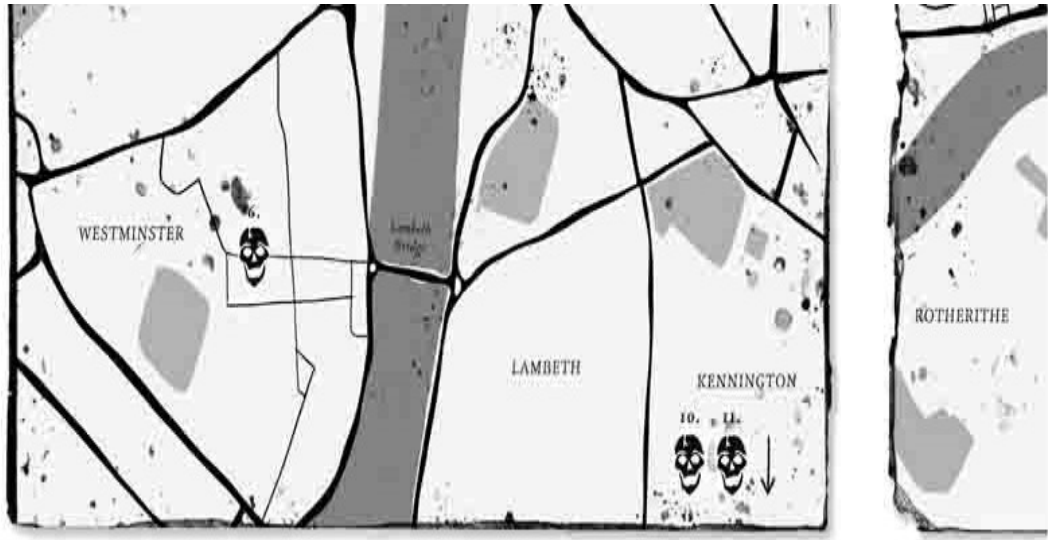
ZAFFRE

Ağabeyim Marty Fennell'in anısına

The Art of Death

MAP LOCATIONS

WISTi4INSTEItP IANOETH

'Lumbe'/aid Café veya SI '. zlasia SI'eet

' Cha img C "ss rOlice
ttalior, égal Street

ii. Brandon Fstate,
É0ul hWüft

' St Mailins ir lle
Alan, Ttafalgat Meydanı

n, çorpvs Chfisli
Şapel, Uaideii Lane

; 52 ROtFtll tUtHl.

i'. Uninersit\ Koleji
h0Spilal

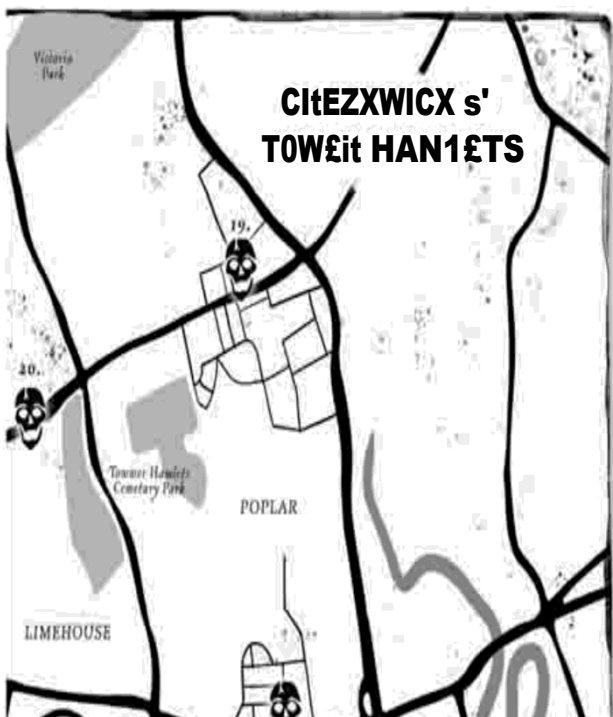
ii. Lillle Yenice

+. C0'0ft 'S COLit ;
Yağlı Atlar\ Yol i"
Westeinslei

i . I-lungerloid Tomurcuk
aiid Goldeii Jvhilee
Köprüler

/ . Adelaide SI'eet

17. Covent Garden Plaza

CkEEX\YICXo'70WEJtXAMLETS

o. Steel's Lane Sağlık Ceatie

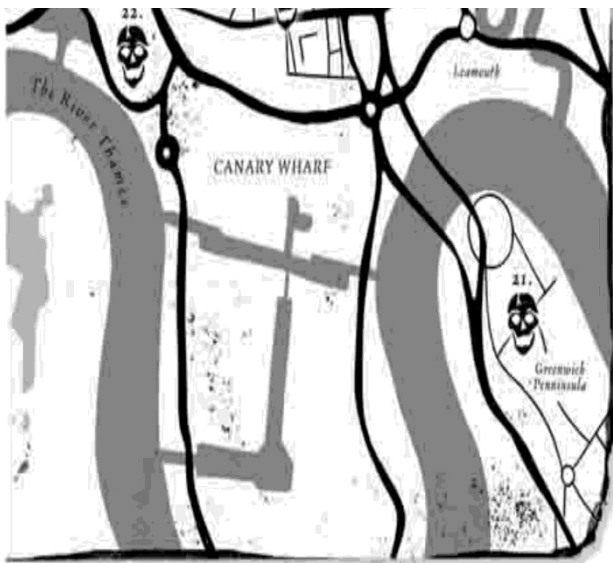
i'. 0Ur I.ady ard St Cztheiire ot tienra

a, ääan4sred İictariar tuvaletler. Kutu floa4

u. Bu çok önemli

22. Duke Shore Wharf in Limehouse

23. Café Verona, Drury Lane

ACTON

24. Twyford Abbey, Ealing

'c. rhillington hastanesi

Her yaratma eylemi önce bir yok etme eylemidir.

Pablo Picasso

Ben asla rüyaların ya da kabusların resmini yapmam. Ben kendi gerçekliğimi çizerim.

Frida Kahlo

Sanat, insanın kendini tanımasının bir yoludur.

Louise Bourgeois

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25

Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Bölüm 46
Bölüm 47
Bölüm 48
Bölüm 49
Bölüm 50
Bölüm 51
Bölüm 52
Bölüm 53
Bölüm 54
Bölüm 55

Teşekkür Yazarın
Mektubu Yazar
Hakkında Telif Hakkı

Londra Merkez

H Monmouth Caddesi ile Tower Caddesi'nin köşesindeki LUMBERYARD CAFÉ'ye yaklaşıyor ve saatini kontrol ediyor. Saat sabah 8.09.

Perdelerin açılmasına bir saat kaldı. İçinden bir karıncalanma hissi geçiyor, etini karıncalandırıyor, duyularını harekete geçiriyor. Bir nefes alır ve kendini toparlar.

Lumberyard Café, Londra'nın merkezine yayılmış bir tür kentsel 'havalı' kahve dükkânlarından biridir. Dış cephesi, Viktorya dönemine özgü koyu gri renkte, eski püskü şık bir tarzda boyanmış ve üzerinde anlamsız grafiti 'sanat' unsurları göze çarpıyor. Giriş kapısı kontrast oluşturan sütun kutusu kırmızısı, onun seçeceği bir renk değil ama herkes kendi rengini tercih ederdi.

Kafenin penceresinden bakarken, Elaine Kelly'nin sarışın başını sallayarak 'kankası' Jackie ile sohbet ettiğini görür; sürekli kedi resimleri, ruh hali memleri ve gülünç dudak bükmelerle filtrelenmiş selfie'ler paylaşan arkadaşı. Jackie'nin vasat varlığı sosyal medyanın merceği altında yaldızlanıyor. O bir mağarada yanan küçük bir mum. Elaine gibi değil. Elaine özeldir. Elaine mağarayı aydınlatan alevdir. Ama Jackie'nin kullanım alanları var. Jackie'nin sosyal medyası onun Elaine'in nerede olduğuna açılan penceresi. Paylaşımları onu bugün buraya getirdi. Şanslıysa ona yakın oturabilir, dinleyebilir, izleyebilir, koklayabilir. İlham perisini değerlendirirken yüzünde bir gülümseme belirir. Bir sonraki sergisine enfes bir katkı olacak.

Kırmızı kapıyı iterek açtığında onu farklı kokular karşılıyor: taze demlenmiş kahve, meyve çayları, kızarmış chorizo ve tost. Caz müziği teneke hoparlörlerden çalıyor, neyse ki müşterilerin uğultusu arasında kayboluyor. Y kuşağı ve otuzlu yaşlardaki latte içen şişman bir grup

Oturma alanlarında son model iPhone'lar ve gümüş renkli MacBook'lar gömülü. Bazıları gruplar halinde, bazıları ise yalnız, ancak hepsi çevrimiçi ve bağlı, kişisel bilgileri açık ve ilgisini çekmesi halinde almaya hazır. Kapıyı sessizce arkasından kapatıyor.

Zeminler, kızarmış ekşi maya üzerinde ızgara hellim ve ezilmiş avokadodan oluşan kahvaltılarının yanında kafein arayan kahve çekirdeklerinin deri ve kauçuk tabanlarıyla aşınmış, soyulmuş çam ağacından yapılmıştır. Tavandan kırmızı, pembe ve beyaz kumaşlarla kaplı soğuk endüstriyel alüminyum borular sarkıyor. Duvarlar, Warhol'un grafiti sanatı tuval resimleriyle açık tuğla işçiliğine sahip. Birinde Kraliçe beyzbol şapkası takarken resmedilmiş, diğerinde ise atletik, altılı bir gencin dar beyaz şortunun kasıklarının müstehcen bir şekilde sıktığı birkaç görüntü yer alıyor.

Sinirli, diye düşünüyor ve neredeyse gülüyor.

"Merhaba. Bugün size ne getirebilirim?" diyor cıvıl cıvıl bir ses.

Onu takip eder ve küçük bir çörek, kek ve kruvasan dağının arkasından kendisine gülümseyen genç bir Asyalı kadın görür. Gözleri parlıyor ve onu olması gerekenden daha uzun süre izliyor. Yüzü küçük, gözleri parlaktır. Bakışları yumuşak ve pürüzsüz olan boynuna kayıyor. Dudaklarını ıslatıyor ama kızın tavrında bir değişiklik seziyor. Gözlerinde bir korku izi görür. Kız akıllı ve onun kabuğunun içini görebiliyor. Yaka kartına bir göz atıyor.

"Affedersin, Chau," diyor, toplayabildiği kadar sıcak bir gülümsemeyle, "kilometrelerce uzaktaydım.

Geri dönüş gülümsemesi endişeli. Temkinli olmakta akıllıca davranıyor. "Ben bir Americano alayım. Lütfen.

"İsim lütfen. Kadın adamın bakışlarına karşılık vermez. Adam ona adını söyler.

"Yiyecek bir şey ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ederim.

"Sana getireceğim.

Gevrek bir beş poundluk banknot uzatırken "Teşekkürler," diyor. "Üstü kalsın.

Oturacak bir yer arar. İşler yoğundur ve masalar sınırlıdır, ancak kitaplık duvarının arasından köşedeki bir masadan kalkan iki İspanyol turisti görür. Elaine'i doğrudan gören mükemmel bir konum. Böyle olması gerekiyordu. Bölmenin etrafından dolanır, boş masanın yanında durur.

ve üstündeki döküntülere tedirginlikle bakıyor. Yanından geçen bir erkek garson, onu çok rahatlatacak şekilde pisliği çabucak temizler.

Masaya oturur ve omuz çantasından Moleskine defterini ve Maki-e Phoenix dolmakalemini çıkararak düzgün bir şekilde yan yana yerleştirir. Ardından MacBook Air'ini ve iPhone'unu çıkarıyor. Çevresine asimile oluyor. Bir bukalemun gibi çevresine karışmış ve onlardan biri haline gelmiştir.

Çevresel görüşünde Chau'nun Americano'suyla yaklaştığını görür. Yukarı bakar.

"Sorduğum için özür dilerim. İsminiz çok ilgimi çekti. Vietnamca mı?"

"Vietnamca," diyerek onun cümlesini tamamladı.

Ona gülümsüyor.

"Hep gitmek istemişimdir.

Chau, kahveyi yavaşça masanın üstüne koyarken solgun bir gülümseme sunuyor. "Afiyet olsun," diyor.

"Teşekkür ederim. Lütfen bana Wi-Fi şifresini söyleyebilir misiniz?" 'Lumberyard Café. Hepsi tek kelime.'

"Teşekkür ederim, Chau.

Kadın ayrılırken Chau tarayıcısını açar ve Lumberyard Café'nin Facebook sayfasında arama yapar; burada çalışanların gülümseyen bir grup fotoğrafında bir araya geldiği bir fotoğraf bulur. Chau tam ortadadır. Faresini onun yüzünün üzerine getirir ve etiketlenmiş adını görür. Chau Ho. İsmi üzerine tıklar. Facebook sayfası tüm dünyanın görmesi için açık. Geçmişçi onu hemen kendine bağlar. Yoksulluk ve komünizmden kaçan 'gururlu' bir mültecidir. Bu ifşaat onu potansiyel bir aday olarak yükseltmiştir. Onun buhar puflarıyla çevrili kahve hazırlayışını izler ve neden daha önce koleksiyonlarından biri için Asyalı birini kullanmayı düşünmediğini merak eder. Verecek bir cevabı yoktur ama onun çalışmalarına egzotik bir hava katacağını düşünmektedir. Bu düşünce onu hem heyecanlandırır hem de memnun eder. Defteri açıyor ve kalemiyle sayfanın üst kısmına *Yeni Koleksiyon* yazıyor. Altına da şöyle yazar:

Chau Ho.

Kol saatinde 8.15 yazıyor. Kırk beş dakika kaldı.

Yeniden döşenmiş kırmızı barok bir sandalyede oturan Elaine'e bakar. Ağzından kısa bir zevk nefesi kaçır. Yüzü oldukça makyajlıdır ama üst dudağının yarılmış olduğu gözden kaçmaz. Yüzünü tarıyor ve o kalın makyaj tabakasının altında başka hangi çürüklerin yattığını merak ediyor.

kozmetik. Jackie'nin Güney Londra'dan gelen çiğ sesi düşüncelerini böldü. Gözleri ona doğru kayar. Omuz hizasında siyah saçları vardır ve dudaklarındaki çikolata tozunun kabuklanmasına bakılırsa bir cappuccino içmektedir. Karşılarındaki taburede oturan koyu sarı saçlı ufak tefek çocuğu fark ediyor, ellerine büyük gelen Samsung telefon ekranının ışıltısında kaybolmuş gibi görünüyor. Onu Elaine'in Facebook sayfasından tanır. Bu onun oğlu Jordan'dır.

'Jordan, hadi sen, ben ve annenle bir selfie çekelim,' diye bağıyor Jackie. 'Ama dudağım, Jackie. Frank çıldıracak!' diye itiraz eder Elaine.

'Lanet olsun Frank! Herkesin onun sana ne yaptığını görmesinin zamanı geldi'.

Elaine ile beş haftadır başka bir kişinin fotoğraflarını içeren sahte bir Facebook hesabı kullanarak iletişim kurmaktadır ve Frank ile olan sorunlu evliliğine aşınadır. Dikkatli, sempatik ve zaman zaman da çapkın bir sırdaş olmuştur. Ona özlemine çektiği yargılayıcı olmayan desteği vermiştir. Bu onun yetiştirilme sürecinin yorucu ama gerekli bir parçası olmuştur.

Jackie hepsinin fotoğrafını çekmek için kolunu uzatırken, çocuğun iki kadının arasında durup gülümsemesini izliyor. Hepsini tam olarak çekemiyor gibi görünüyor.

"Alabilir miyim?" diye soruyor.

Hepsi ona bakar ama o Elaine ile göz göze gelir. Hasarlı yüzüyle genç sarışın Elaine. Ona tatlı tatlı gülümsüyor ve içinde bir şeyler kıpırdıyor.

"Oooh, çok teşekkürler!" diyor Jackie.

Jackie ve çocuk objektife ıslıl ıslıl bakarken telefonunu alıp onlara doğrultuyor. Elaine dişlek bir gülümseme patlatmadan önce yarılmış dudağını ıslatıyor. Parmaklarıyla ekranı büyütür ve Elaine'in dudağına odaklanır. "Mükemmellik!" diyor ve ekranı orijinal boyutuna döndürüyor. Yüzleri donmuş, sabırsızlık sınırında.

"Söyle, peynir!

Sabit gülümsemeleriyle, "Sheeeze!" diye bağıyorlar.

Düğmeye basıyor ve geri vermeden önce birkaç kez tıklamasına izin veriyor. "Birkaç fotoğraf çektim," diyor.

"Teşekkürler. Elaine'in parmakları dudağındaki yarığa siper oldu. "Bir şey değil.

Masasına döner ve Jackie'nin "Bizi Facebook'tan kontrol edeceğim" dediğini duyar.

MacBook Air'inde Facebook'u açıyor, Lumberyard Café sayfasını arıyor ve hemen az önce çektiği fotoğrafı buluyor.

Jackie Morris, Elaine Kelly ve muhteşem Jordan ile birlikte Seven Dials'daki Lumberyard Café'ye yerleşti.

Elaine Kelly'nin adına tıklar ve hayatının küçük penceresinde bir kez daha şımarır. Pencerede çocukluğundan, okul günlerinden ve şimdiki zamandan resimler ve veriler vardır. Kocasını Frank rom görünümlü, huysuz, mutsuz ve onun iki katı yaşında bir adamdır. Fotoğraflarında ikisi arasında bir mesafe olduğu hissediliyor. Diğer fotoğraflarda oğlu Jordan'la birlikte, ama çoğu yalnız, bir parkta, ormanda ya da küçük, gölgeli dairesinin penceresinden dışarı bakarken çekilmiş. Ne kadar sefil bir hayat sürüyor. Onda başka kimsenin göremediği şeyi sadece o görüyor. Juliet ya da daha da iyisi Ophelia gibi trajik bir Shakespeare kahramanıdır. Onu Millais'in tablosu gibi cansız bir şekilde süzülürken hayal eder.

Beklediğinden daha iyi olan acı sıcak kahveden bir yudum alır. Şu anda saat 8.24 ve yeni koleksiyonunun tanıtılmasına çok az bir zaman kaldı. Sakin ama aynı zamanda gergin bir heyecan duygusuyla dolu. Şimdilik diğer müşterilerine ve yeni adayların seçimine odaklanıyor.

Solunda, Tower Street ve Seven Dials'a bakan pencerede çerçevelenmiş kırmızı bar tabureleri sıralanmıştır. İzlediğini hissediyor ve karşısındaki aynaya bakıyor. Küt saçlı, yuvarlak hatlı bir kadın telefonunda geziniyor ve ara sıra ona doğru bir bakış fırlatıyor.

Kadın tanıdık geliyor ve adam onun telefonunda dikkatini çeken şeyin ne olduğunu merak ediyor ama aynı zamanda şüpheleniyor.

Cihazındaki güvenlik kodunu giriyor ve Tinder uygulamasını açıyor. Konum hizmetleri açıkken, onu bulana kadar profiller arasında gezinir.

CassandraH, 30 yaşında, proje koordinatörü.

Parlak, neşeli, kucaklaşmayı, kedileri ve E. P. Jones'un kitaplarını seviyor.

Cassandra Hotchkiss benim kahramanım! Kendi Max'im arıyorum. Bir randevu için beni ara.

Kendi kendine gülümsüyor. CassandraH, tatlı Megan Burchill'in kullanıcı adı. Neredeyse bir aydır onunla iletişim kuruyor

ve onu burada gördüğüne şaşırmış, ama belki de şaşırmamıştır. Bölgeye sık sık geldiğini söylemişti. Belirttiği yaştan daha büyük görünüyor ve ayrıca fotoğraflarının gösterdiğinden daha dolgun ve kıvrımlı. Onu kıyafetsiz hayal ediyor. Bir Rönesans güzeli.

Bakışları onunkilerle buluşur. Kadın donup kalıyor, göz temasına kilitleniyor, kızarıyor ve cihazına geri dönüyor.

Mükemmel olacak, diye düşünüyor. Dolma kalemle çizik atıyor:

Megan Burchill.

Telefonu bir mesajla çalıyor. Grindr'dan bir bildirim. Thomas Butler.

Bir başka potansiyel satın alma.

Kasıklarının avuçlayan, altılı ganyanlı gencin resmine bir bakış atıyor ve Thomas ile resmin ne kadar benzediğini düşünüyor. Bu anda neredeyse güzel olan nadir bir eşzamanlılık vardır. Elaine gibi Thomas da kaderinde varmış.

Beğen düğmesini seçiyor, ona bir mesaj gönderiyor ve deftere Thomas'ın adını çiziyor.

Kafenin kapısı açılıyor ve Chau başını kaldırdığında içeriye bir kadının girdiğini görüyor. Teni sütlü latte rengine, gözleri mavi ya da yeşil, emin olamıyor ve oval yüzünde Chau'ya gülümsediğinde parlayan kararlı bir ifade var. Lacivert kruvaze bir bezelye ceket giyiyor ve siyah deri bir sırt çantası taşıyor. Yeşil çay sipariş ediyor ve adını Archer olarak veriyor.

"Archer," diye fısıldıyor kendi kendine. Belki de onun soyadı. Bu ses dudaklarındaki acı kahveyi tatlandırıyor.

Kafeye doğru yürür ve pencereden dışarı bakan yüksek bir taburede yer bulur.

Kadının etnik kökeni ilgisini çeker ve bir yere oturtmakta zorlanır. Orta Avrupa'dan olabilir ve belki de genlerinde bir yerlerde gizlenmiş bir Orta Doğu veya Afrika izi olabilir. Biraz daha güneşle teninin altın sarısı bir kahverengiye dönüşeceğini hayal ediyor.

Sırt çantasını çıkarıp yere bırakıyor ve paltosunun omuzlarından kayarak taburenin arkasına düşmesine izin veriyor. Üzerinde rahat bir koyu kot pantolon ve zeytin yeşili bir kazak var.

Paltosundan bir telefon çıkarır ve dirseklerini pencere kenarındaki masaya dayar. Yakındaki bir aynadaki yansımadan, bunun eski bir telefon olduğunu görebiliyor.

iPhone 6, ekranı çatlak. Şifreyi giriyor, bir numara çeviriyor ve telefonu kulağına dayıyor. Bir an geçiyor ve aramayı sonlandırıyor. Başparmağını ısıtır ve telefonu masanın üstüne vurmaya başlar. Kadın sıkıntılı görünmektedir ve adam onun güzel kafasının içinde neler döndüğünü merak eder.

Chau elinde çayla çıkagelir. Kadın ona teşekkür eder, kapağı çıkarır ve sıcak sıvıyı üfler.

Saatın farkına varır ve kol saatini kontrol eder. Saat 8.46. Kuryeye son bir ziyaret yapmadan önce gidip gösteriyi izleme zamanı. Eşyalarını toplar ve Archer adındaki kadının kapıdan aceleyle çıktığını fark eder. Gülümser ve kadının peşinden bir hayalet gibi St Martin's Lane'e doğru yürür.

2

TGRACE Archer'ın boynundaki küçük tüyler sanki soğuk bir el tarafından okşanıyormuş gibi diken diken oluyor. Archer batıl inançları olan bir tip değildir.

Birinin mezarının üzerinden geçtiğini düşüneceği bir zaman varsa, işte o zaman şimdi. İzlendiği hissine kapılır ve hızını yavaşlatır. Sağındaki vitrine baktığında, işe gidip gelenlerin ve turistlerin şeffaf figürlerinin başka bir dünyadan gelen hayaletler gibi etrafına üşüştüğünü görür. Dönerek yüzleri tarar ama kimsenin onu izlemediğini görür.

Titriyor ve sol elinin arkasındaki yara izini ovuşturuyor.

Çocukluğuna dair karanlık anılar kafasında canlanıyor ama onları bastırıp zihninden uzaklaştırıyor. Soğuk yağmur damlaları yüzüne sıçırıyor. Onları siler, paltosunun yakasını kaldırır ve ilk gününe geç kalmaması gerektiğinin bilinciyle aceleyle yoluna devam eder.

Charing Cross Polis Karakolu, en son üç ay önce bir tutuklama yapmak üzere buraya geldiğinden beri baştan aşağı yenilendi. Yarım milyonluk cömert ve şüpheli bir polis bütçesi, dört katlı muazzam Gürcü binasının restore edildiğini ve lüks bir dönem krem rengine boyandığını gördü. Revaklı girişi destekleyen dört sağlam sütuna ve yeni onarılmış Korint başlıklarına bakıyor. Son zamanlarda bulunduğu istasyondan çok farklı bir istasyon.

İçeri girmeden önce duraklar ve kendisini neyin beklediğini düşünür. Üç ay önce tutuklayıp gönderdiği eski Dedektif Andy Rees'in görevini devralıyor. Onun yerine geçmek planın bir parçası değildi, ancak kariyerinde ilerlemeye aç ve bu fırsat, meslektaşlarının kaçınılmaz olarak karşılaşacağı kızgınlığa rağmen geri çevrilemeyecek kadar iyi. Bunun yanı sıra, burada çalışmayı hiç beklemiyordu,

Hem de her yerden. On sekiz yıl önce vahşî bir çete cinayetiyle kariyeri sona eren babasının da DI olarak görev yaptığı aynı karakol. Babasının her sabah geçtiği revaktan geçeceği ilk günde onun kendisi hakkında ne düşüneceğini merak ediyor. Gurur duyardı, bunu biliyor, ama muhtemelen temkinli olmasını ve arkasını kollamasını da tavsiye ederdi. Kendi kendine gülümsüyor. O her zaman bariz olanı ifade eden biri olmuştur.

Eski patronu, eski usul bir polis olan Charlie Bates onun için her şeyi ortaya döktü: 'Geçmişin seni engellemesine izin verme. Baban bunu senin için isterdi. Rees'in ahbablarının ne düşündüğünü unut. Charing Cross'taki işi kabul et, yoksa NCA'nın soruşturma işinde ikinci bir görevle karşı karşıya kalırsın. Sana söz veriyorum.' Yakışıklı Charlie'nin kelimelerle arası iyidir. Archer'ın keskin bir zekası vardır ve hırslıdır. Charlie bunu herkesten daha iyi anlıyor ve bu da ona bu fırsatı geri çevirmemesini söylemenin saçma olmayan bir yolu.

Adını söyler ve resepsiyon görevlisine kimliğini gösterir; sert görümlü kadın ona soğuk bir bakış fırlatır ve anlaşılabilir bir şeyler mırıldanır. Archer yutkunur. Daha binaya bile girmemişti ama her şey çoktan başlamıştı. En kötüsü henüz gelmemiştir, bunu bilmektedir.

Charlie bu sabah ona bir mesaj göndererek, DI Rees'i yüksek profilli bir şekilde tutuklaması nedeniyle Charing Cross'taki personelin muhtemelen başarısız olması için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını hatırlattı. Bunun onun kararlılığının bir testi olacağını söylemişti. Archer bunun üzerine dilini ısırılmıştı. Bırakın denesinler, diye düşünüyor şimdi. Ne de olsa çok daha kötülerle karşılaşmıştı.

Karnının boşluğunda bir boşluk hissediyor. *Çok daha kötü.* "Üçüncü kat," dedi resepsiyonist. "DS Quinn sizi bekliyor olacak. Archer başıyla teşekkür eder ve merdivenlerden yukarı çıkar.

Dedektif Harry Quinn merdivenlerin başında durmuş onu izlemektedir. Rees'in tutuklanmasından kısa bir süre sonra Quinn'le görüşmüş. O zamanlar uygunsuz bulduğu kuru bir espri anlayışına sahip, yumuşak dilli bir Belfastlı. Bir boksörün tıknaz yapısına sahip ve yıpranmış siyah deri bir bomber ceket giyiyor. Kısa siyah saçları düzgünce kesilmiş; soluk mavi gözleri ona buz gibi, küstah bir bakış veriyor. Adamın Rees'in hayranı olmadığı gerçeği içini rahatlatır. Bununla birlikte, bir polisi soruşturmuş ve enselemiştir ve sadece bu gerçek bile onu lekelemiştir.

"Günaydın hanımefendi. Charing Cross'a hoş geldiniz."

"DS Quinn.

Arkasından, bilgisayar ekranlarına bakmaya dönmeden önce birkaç temkinli ifadenin bakışlarıyla buluştuğu açık plan ofise bakıyor.

"Hanımefendi, Belediye Başkanı'nın şovu bizi biraz personel sıkıntısına soktu. Bu yüzden küçük bir görevde bana eşlik etmek ister misiniz diye merak ediyordum.

"Bu ne olabilir?

"Önemli bir şey değil. Bazı la-de-dah sanatçılar Lord Mayor's Show için sokak sanatı üretmek üzere görevlendirildi. Gösteri direktöründen üç eserinin müstehcen olduğunu ve derhal sokaklardan kaldırılması gerektiğini iddia eden bir şikayet aldık - aslında tam olarak dört tane -. Bu yüzden ortalığı ayağa kaldırıyor.

Normal koşullarda bu tür bir sorun üniformalı ya da DC tarafından ele alınırdı, ancak İçişleri Bakanlığı'nın tüm rütbelerdeki polis personeline yaptığı kesintiler acımasız oldu. Polis teşkilatı hala suçlardaki artışla başa çıkmakta zorlanıyor. Archer da dahil olmak üzere tüm polisler, ellerinden geldiğince müdahale etmeleri gerektiğini anlıyorlar.

'Elbette, DS Quinn. Memnuniyetle.'

"St Martin's Place'deki The Connection'ın dışında. Yürüyebiliriz.'

Archer The Connection'ı iyi tanıyor. Trafalgar Meydanı'nda St Martin in-the-Fields kilisesinin yanındaki Viktorya döneminden kalma yorgun bir blokta yer alan bir evsiz yardım kuruluşu. Archer'ın iki yıl önce evsizlerle çalışmak için kısa bir izin aldığı yer burası.

"Hanımefendi, bir gözlemde bulunmamın sakıncası var mı?" "Neymiş o?

"Bunu söylemek bana düşmez ama söyleyeceğim ve bunun için beni bağışlayın ... ama Andy Rees'in burada hala arkadaşları var.

Archer yutkunur. "Haklısınız, DS Quinn. Bunu söylemek size düşmez.'

"Özür dilerim hanımefendi, sadece-

Archer konuyu değiştirir. "Bu şikayetler hakkında bana söyleyeceğiniz başka bir şey var mı?

'Size daha önce söylediklerimden başka bir şey değil. Derek Manly festival direktörü. Şu anda orada.

*

St Martin's Place ve The Connection'ın dışında ellerini başlarının üzerine kaldırmış, cihazlarıyla kayıt yapan ve fotoğraf çeken bir yığın insan toplanmıştır. Archer parmak uçlarında durarak üç cam dolabın üstünü görebiliyor, ancak kalabalık yoğun ve görüş alanı kapalı.

"Neye benziyor?" diye sorar Archer.

Hiçbir fikrim yok. Gerçi telefonda çok bağıyor. Bağırın tiplere dikkat edin.'

Kalabalığın arasından ilerlemeye başlarlar ama kalabalık onlara doğru yaklaşır. Archer başının döndüğünü hisseder ve hızla nefes almaya başlar. Kendini geri itmek istiyor ama cesaretini koruyor.

"Polis!" diye sesleniyor. "Yoldan çekilin lütfen.

"Hey, dikkat et!" diye sesleniyor biri, zorla geçerken.

"Sanırım onu duyuyorum," diyor Quinn, işaret ederek. "Orada, elinde pano ile.

Ağır siyah çerçeveli gözlükler ve ayak bileklerine kadar inen parlak beyaz bir puf mont giyen ince bir adam görür. Adam telefonda biriyle öfkeyle konuşmaktadır.

"Evet, ben Derek Manly. Bunu beni transfer eden kişiye zaten söyledim! Evet, bunu anlıyorum. Ama neredeyse yirmi dakikadır bu dondurucu soğukta bekliyorum ve hiçbir polis memurundan iz yok. Bu yeterli değil. Yetkili her kimse onunla konuşmak istiyorum.

Archer odaklanır ve ileri atılır. "Bay Manly ...

Manly ona ters ters bakar. "Sakıncası yoksa telefondayım!" diye tersler.

"Bay Manly. Ben Dedektif Müfettiş Archer ve bu da Dedektif Çavuş Quinn.'

Manly kaşlarını çatır, onları aşağı yukarı süzerken başı boynuna gömülür. "Zamanınızı aldınız.

Quinn konuşuyor. "Bay Manly, lütfen şikayetiniz hakkında biraz daha açık olabilir misiniz?

Manly'nin arkasındaki kalabalık azalmaya başlar ve Archer neredeyse bir metre boyundaki üç cam dolaba kısa bir bakış atar. Her biri sıvıyla doludur ve içinde uzun, kirli bir palto giymiş, suyun içinde sakince yüzen çıplak bir adamın gerçeğe benzer bir kuklası vardır. Adamların elleri sanki yalvarıyormuş gibi uzatılmış ve kavuşturulmuştur.

"Şunlara bak! Onları buraya alamam. Müstehcen bunlar!' diye bağıır Manly.

Kalabalık dağılırken Archer öne doğru eğiliyor ve bakışlarını orta dolaptaki figürün dövmeli gövdesine dikeyyor. Soluk mavi kafatasları

Göğsüne mürekkeple yazılmış.

Tanıdık geliyorlar.

Gözleri, kalın mor çürüklerle çevrili boynuna doğru yükseliyor. Yüzü uzun, yüksek alınlı ve seyrek sakallı. Cansız gri gözler kalabalığın başının üzerinden bakmaktadır. Archer keskin bir nefes alır.

Onu tanıyor.

Gözleri diğer dolaplara kayıyor. Her adamın boynunda çürükler var.

"Dedektif Quinn," diye sesleniyor.

Quinn bir saniye içinde onun arkasında. "Yüce İsa!

'Bu garip bir sanatsal kukla değil. Bu adamlar ölü. Bunu tanıyorum. Adı Billy. Billy Perrin. Yardım çağırın. Bu kalabalığı geri çekmeye başlayacağım.'

Archer kalabalığı dağıtmaya çalışırken Quinn Charing Cross'a seslenir. 'Geri çekilin lütfen. Bu bir polis meselesidir.'

Quinn, 'Yardım yolda hanımefendi,' diye sesleniyor. "Adli tıp mı?

"Çoktan hallettim.

Archer'ın geri çektiği her dört kişi için dört kişi daha ortaya çıkıyor. "Bay Manly, daha fazla polis gelene kadar bu kalabalığı geri çekmeme yardım etmeniz gerekiyor.

Manly burnunu çekiyor, telefonunu ceketinin içine yerleştiriyor ve panoyu kolunun altına sıkıştırıyor. Dolapları işaret eder ve parmağını sallar. "Öfkeden kuduruyorum. Bu şeyler burada olmamalı. Beklediğim gibi değil! Manly'nin sergilediği şeyin tam olarak ne olduğunun farkına varmadığı açıktır. Belki de şu an için en iyisi budur.

'Bununla daha sonra ilgilenelim. Şimdi lütfen kalabalığı geri çekmeme yardım edin.

Archer, Manly'nin yardımıyla dolaplarla kalabalık arasına bir metre mesafe koymayı başarır. Kalabalıktan gelen yorumları duyuyor: "Çok gerçekçiler!" diyor bir kadın. Bir adam ekliyor: "Detaylar olağanüstü. Ona şapka çıkarıyorum. Bu koleksiyonla beklentileri gerçekten aştı.

İçgüdüsel bir çılgılık Archer'ın sıçramasına neden olur ve döndüğünde Billy Perrin'in kız arkadaşı Sharon Collins'in kalabalığı yararak ilerlediğini görür. Zayıf yüzü kül rengindedir ve kabine doğru koşarken korku ve şaşkınlıktan iki büklüm olmuştur. Archer onun yolunu keser.

"Sharon, dur. Yapabileceğin bir şey yok.'

Kadın zayıf ve güçsüzdür ve Archer'ın sıkı ama nazik tutuşuna karşı mücadele eder.

"Hayır. Hayır. Hayır, Billy'm!" diye hıçkırır.

Archer etrafta Manly'yi arar ama o ortadan kaybolmuştur. Quinn bir grup hevesli telefon fotoğrafçısını geri itmektedir. Arkasında, Billy Perrin'in bulunduğu dolabın etrafında yeni bir kalabalık toplanmıştır.

"Hey! Oradan uzaklaş," diye emreder Archer. Manly'yi dolabın yanında görür ve aniden yükseldiğini görünce şok olur.

"Bay Manly!

Sharon'ın vücudunun gerildiğini hissedebiliyor. 'Sharon, lütfen burada kal. Bırak bununla ben ilgileneyim.'

"Onu alabilirim," diye bir ses gelir. Archer başını kaldırıp The Connection'ın yönetmeni Eula Higgins'i görür.

"Teşekkür ederim, Eula.

Eula Sharon'ı teselli ederken, Archer önüne çıkan herkesi iterek ileri atılır. Manly'nin yolcular gibi giyinmiş iki adamı yönlendirdiğini görür. Vitriini dik duran küçük bir arabanın üzerine devirmeye çalışmaktadırlar.

'*Ne yapıyorsanız bırakın!*' diye bağırır Archer.

"Devam edin lütfen," diye talimat verir Manly. "Çok az zamanımız var. 'Burası bir suç mahalli. Şu dolabı yere bırak.

İki yol görevlisi durur, Manly'den Archer'a bakarken gözlerinde şaşkınlık vardır.

"Yavaşça yerine koy," diye emrediyor Archer.

Manly'nin dudakları gerilir. "DI Archer, bunları sokaklardan uzaklaştırmamız gerekiyor. Burada çocuklar var ve Belediye Başkanı kafamı sopaya geçirecek!"

Yolcular dolabı tutmak için mücadele eder ve el arabası sallanmaya başlayınca çerçeve bükülmeye başlar. Kenarlardan sıvı sızar ve havayı sıcak, tatlı bir kimyasal koku doldurur. Archer yardım etmek için ilerler ama artık çok geçtir. El arabası çöker ve dolap kayarak yere düşer, cam kırılır ve sıvı kaldırım taşlarına dökülür, yakındaki herkesin ayaklarını yıkar.

Koku iğrenç. Morg ve ölüm kokusu. Formaldehit.

Yürüyüş yoluna sessizlik çöktü.

Archer pis kokuyu engellemek için elini ağzına götürür.

Bir ılık duyar ve ardından Manly'nin bayılıp ıslak zemine düştüğünü fark eder.

Sharon onun arkasında bir yerde hıçkırmaya devam eder. Archer, Billy Perrin'in çıplak, çarpılmış cesedini görünce tiksinti mi yoksa acıma duygusu mu hissettiğinden emin değildir. Adamın ölü, yarı kapaklı gözleri çaresiz bir ifadeyle ona bakmaktadır ve o da gözlerini kaçırır.

Bir de ayakların altındaki cam ıtırtıları ve kameralı telefonların tıkırtıları var.

"Kahretsin!" diyor Archer.

"Çekimi durdurun!" diye bağıırıyor Quinn.

Yolculardan biri iki katına çıkar ve kusar.

Daha fazla insan yaklaşır ve bir daire şeklinde toplanır. *'Geri çekilin. Burası bir suç mahalli.*

Archer kahvaltısını bastırmayı başaran yol görevlisine sesleniyor. Yüzü gri. "Sen. Bana bu adamın vücudunu örtecek bir şey bul."

Başını sallar ve gözden kaybolur.

Archer polis sirenlerinin sesini duyunca rahatlar. Yol görevlisi büyük kirli bir çarşafı geri döner. Archer ve Quinn Billy'nin cesedinin üzerine örtülmesine yardım eder. Olay yeri artık kirlenmenin ötesindedir ama en azından Billy'nin saygınlığı korunacaktır.

İki üniformalı memurun içeri dalmasıyla kalabalıkta bir boşluk açılır. Biri genç bir Hintli kadın. Ortağı ise Hendon'dan yeni ayrıldığı belli olan ve kokuyu duyunca yüzü solmaya başlayan daha genç, siyah saçlı bir adam.

"Neler oluyor Harry?" diye sorar kadın memur.

"Neha, sen ve Junior bu insanları taşıyıp bu bölgeyi kordon altına alabilir misiniz?"

"Elbette.

"Adın ne senin? Archer genç subaya sorar. "Nesbitt, hanımefendi.

"PC Nesbitt, birkaç derin nefes alın ve kalabalığı geride tutun. Anlaşıldı mı?"

"Evet, hanımefendi.

Archer'ın gözünün köşesinde bir şey parlar. Kaşlarını çatarak döndüğünde dolapların her açıdan fotoğrafını çeken bir adam görür.

"Efendim, lütfen yaptığınız şeyi bırakın.

Adamın bir tutam dağınık gri saçı var ve kıyafetleriyle uyumuş gibi görünüyor. Ya onu duymamış ya da görmezden geliyor.

'O dolaplardan uzak durun. Bir suç mahalline izinsiz giriyorsunuz.'

'Bunun için biraz geç oldu. Londra'nın yarısı çoktan buradan geçti.

"Size ikinci kez sormayacağım," diyor Archer.

"Mike!" diyor Quinn.

Mike adındaki adam Archer'a ikinci bir bakış attıktan sonra omzunun üzerinden bakıyor.

"DS Quinn, n a s ı l s ı n ı z ?" diye sorar adam, gözleri tekrar Archer'a kayar.

"Hoşça kal Mike," diye yanıtlar çavuş.

"Bu konuda söylemek istediğin bir şey var mı,

Harry?" "Az önce söyledim.

Adamın bakışları Archer'ı tedirgin eder ama o yine işine odaklanır. Seyrelen kalabalığın arasından ikinci bir ekip arabasının kaldırıma yanaştığını fark eder. İçinden iki erkek memur çıkar, derin bir sohbete dalmışlardır ve aceleleri yoktur.

"DS Quinn, şu ikisinden biraz yardım alabilir miyiz?

Quinn onun bakışlarını takip eder. 'Oi! Siz ikiniz! Tüm bu alanı bantlayın. Kimsenin içeri girmediğinden emin olun.'

Archer bir kamera sesi duyar. "*Git*

buradan Mike," diye bağırır Quinn.

"Şimdi gidiyorum," diye cevap veriyor ve hızla geri çekiliyor. "Ne zaman hoş karşılanmadığımı bilirim.

"Kim o?" diye sorar Archer.

"Mike Hamilton.

"*Daily Mail* muhabiri mi?"

"Aynısı.

'İlk isimle hitap ediyorsun. Senin için

güzel. "Doğru zaman geldiğinde faydalı olabilir.

'Şu anda ihtiyacımız olan şey bir magazin muhabiri değil. O resimleri yayınlamamasını söyle.'

"Bunun için biraz geç oldu. Uzaktan izleyen kalabalığa başıyla selam veriyor. "Bu ayaktakımının fotoğrafları çoktan viral olmuştur.

Tabii ki var, diye düşünüyor Archer. "Onları alaşağı etmeliyiz. "Bu biraz zaman alabilir.

"Dedektif Archer?"

Archer arkasını döndüğünde, bantın arkasından ona el sallayan yol görevlilerinden biri tarafından desteklenen iyileşmiş bir Manly görür.

DI Archer ... teşekkür ederim . . . Bugün gerçekleştirmem gereken çok önemli bir etkinlik var, bu yüzden lütfen acele edip bunları kaldırabilir miyiz? Elini dolaplara doğru çevirir.

Archer dilini ısırır. "Bay Manly, bu dolapları teslim aldınız mı?"

"Kesinlikle ben

yapmadım. "O zaman

kim yaptı?"

"Hiç kimse. Ben geldiğimde buradaydılar.

Quinn'in arkasında durduğunu hissediyor.

"Ama geldiklerini biliyordun?" diye soruyor Quinn.

Manly'nin yüzü solgunlaşır. "Ben bittim. Aman Tanrım, bittim."

"Onlar gelmeden önce bu dolapların içeriğini biliyor muydunuz?" diye soruyor Archer.

"Hayır! Bu da sürprizin bir

parçasıydı. "Ne sürprizi?"

'Belediye Başkanı gelecek vaat eden sanatçıların çalışmalarını destekliyor. Başkent'in dört bir yanında sokak sergileri var. Londra sokaklarının her yerinde inek, salyangoz ve köpek heykelleri var.

Quinn, "Kim bir ölüler sergisi hazırlattı?" diye soruyor.

Hiç kimse. Yani biri, evet. Ama bilmiyordum, yemin ederim! Bize kendi eserlerinin şovun en çok konuşulanları olacağının garantisini verdi.

"Kim o?"

"Gelecek vaat eden bir sanatçı. Kendisine Anonim diyor ama "a" yerine "@" işareti koyarak yazıyor. Ölü insanlardan oluşan bir sergi olması gerekmiyordu! Evsizler için bir şeydi."

"Bu sanatçıyla tanıştınız mı?" diye soruyor Quinn.

'Hayır, kimse y a p m a d ı . Sadece farklı e-posta adresleri üzerinden iletişim kuruyor. Banksy gibi - kimliğini gizli tutuyor.

Quinn ona, "İfade vermek için bizimle Charing Cross Polis Karakoluna gelmen iyi bir fikir olabilir," dedi.

Manly'nin yüz ifadesi ciddidir. 'Başka bir şey daha var. Son e-postasında, o, @nonymous dedi ki: DAHA FAZLASI GELECEK.'

Archer ve Quinn endişeli bakışlar atıyor.

"Bununla ne demek istedi?" diye sorar Quinn.
Manly omuz silkiyor. "Senin tahminin de benimki kadar iyi. "Sence ne anlama geldiğini söyle bana?"

"Bunların ışığında, eğer bu ilk bölümse, daha fazla ceset içeren başka kabinlerin de geleceği anlamına geldiğini varsayıyorum.

"E-posta iletişiminiz sırasında ondan ne demek istediğini teyit etmesini istediniz mi?"

"Ona bunun çok heyecan verici olduğunu söyledim ve serginin bir sonraki dalgasını ne zaman görebileceğimizi sordum ama cevap vermedi. Görüşmemiz o aşamada sona ermişti.

"Bay Manly, @nonymous ve bu sergiyle ilgili tüm iletişim ve evrak işlerinizi görmek istiyoruz.

"Tabii ki.

Archer, hi-vis ceket giymiş bir adamın bandın arkasından onları izlediğini fark eder. Bir sokak temizleyicisi. Aklına bir fikir gelir ve ona doğru yürür.

"Merhaba," diyor.

Elinde bir şapka tutuyor ve yüzünde endişeli bir ifadeyle uzaklara bakıyor. "Merhaba," diye cevap veriyor. Aksanı Doğu Avrupa aksanına benziyor ama kadın çıkaramıyor.

"Bu sabah erken saatlerde çalışıyor muydunuz?"

Sokak temizlikçisi şapkasını sıkar. "Hayır, evet. Birkaç saat çalıştım."

"Adın ne senin?"

"Dimitri Novak.

"Bay Novak, dolapların geldiğini gördünüz mü?"

Sokak temizleyicisi dolaplara bakarken solgunlaşıyor. "Evet, geldiklerini gördüm.

3

I SORUN İSTEMİYORUM,' diyor Novak endişeyle.

Archer güven verici bir gülümseme sunar. "Bay Novak, bizimle konuşarak başınızın belaya gireceğine inanmak için bir nedeniniz var mı?

Başını sallamadan önce bir an tereddüt ediyor. "Hayır."

"Bize ne gördüğünü anlat.

"Bu sabah erkenden geldiler. "Saat kaçtı?

"Sanırım ... oh ... saat altıdan hemen sonra.

"O sırada nereye gidiyordunuz?

"Galerinin dışında işimi yeni bitirmiştım.

"Ulusal Galeri mi?

"Evet. Charing Cross Road'a doğru köşeyi dönmüştüm ve etrafıma baktığımda büyük bir kamyonet gibi bir kamyon gördüm. Arkası açıktı ve bir ışık vardı. Kamyonun içi soğuk gibiydi, hani şu et alan türden... sığır, domuz, koyun... ne demek istediğimi anlıyor musunuz?

Archer başını sallar.

'Ama hiç et yok. Sadece dolaplar bezle kaplı. Sanırım kırmızı bir bez. Her neyse, bu adamlar dolapları el arabalarıyla taşıyor ve dışarıya koyuyorlar. Dolapların bulunduğu yeri işaret ediyor. "İşte buydu.

"Kaç adam gördün?" "İki.

"Neye benziyorlardı?

Novak omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Karanlıktı. Yüzlerini göremedim.

"Kamyonun üzerinde bir şirket adı yazıyor muydu?

Bir an düşünür ve sonra başını sallar. "Hayır.
'Adamlarla hiç konuştun mu? Günaydın demek için bile mi?" diye sorar Quinn. "Konuşmadım," diye cevap verir kızgınlıkla. "Çalışıyordum.
"Konuştuklarını duydun mu?" "Ah evet. Duydum.'
"Ne dediler?"
"Bilmiyorum.
"Bir isimden bahsetmiş olabilirler mi?" "Sanmıyorum.
'Bay Novak, duyduklarınız hakkında iyice düşünmeniz önemli. En küçük ayrıntılar bile yardımcı olabilir,' diyor Archer.
Novak bir an düşünür; yüzü buruşur. "Sanırım Polonyalıydılar.
"Bunu sana söyleten ne?
"Emin değilim. Lehçe bilmiyorum.'
Archer Quinn'in iç çektiğini duyar. "Lehçe konuştuklarını nereden biliyorsun o zaman?" diye sorar.
"Biri diğerine bir şey söyledi. "Lehçe konuşmadığınızı söylediniz.
Ellerini kaldırıyor ve omuz silkiyor. 'Tamam, birkaç kelime biliyorum. Adamlardan biri diğerine *dupek* dedi ...' Novak Archer'a döner. "Lütfen kullandığım dili mazur görün. *Pislik* anlamına geliyor. Bunu biliyorum. Gençken güzel bir Polonyalı kızla birlikteydim ve o da bana hep böyle seslenirdi. Çok güzeldi...'
"Bu adamlar, Bay Novak. Trafalgar Meydanı'ndan ne zaman ayrıldılar?'
'Gerçekten emin değilim. İşimi yapmak için ayrıldım. Neden polis memuruna sormuyorsunuz?'
"Hangi polis memuru?" diye sorar Archer.
"Oraya gelen ve onlarla konuşan kişi.
"Neye benziyordu?" diye sorar Quinn.
"Karanlıktı. Göremiyordum. Polise benziyordu. Üniforması vardı. "Bu polis ne zaman geldi?
"Tam olarak hatırlamıyorum. Adamlardan sonra, hepsi bu. "Polis dolapları sordu mu?
"Nasıl bilebilirim ki?

"Teslimatçıların ve polisin dolapları tartışıklarına dair herhangi bir belirti var mıydı?"

"Bu mümkün, ama onları duyamadım. Novak çenesini kaşır. "Gülüşmeler vardı. Evet, gülüyorlardı. Birinin güldüğünü duydum.

"Tamam, Bay Novak. Bize yardımcı olabilecek aklınıza gelen başka bir şey var mı?" diye sorar Archer.

Novak yüzünü buruşturur ve bir süre sonra cevap verir, 'Hayır, hepsi bu kadar. Lütfen gidebilir miyim?"

"Korkarım biraz daha zamanınıza ihtiyacımız olacak," diyor Archer. Quinn'e döner. "Kırık dolaptaki adamı tanıyordum. Onunla iki yıl önce The Connection'da tanışmıştım. Kız arkadaşı Sharon az önce buradaydı. Onunla konuşmamız gerek. Archer Sharon Collins'i arar ve Eula'nın onu The Connection'a götürdüğünü görür.

Quinn anlayışla başını salllar. "Coombs," diye seslenir Quinn, memurlardan birine doğru bakarak. Üniformalı aceleyle karşıya geçer. "Bay Novak ve Bay Manly'yi güzel polis arabanızla Charing Cross'a götürün ve ifadelerini alın.

"Evet, efendim.

Quinn bir arama yapar. "Os, ben Harry. İçinde insan kalıntıları bulunan üç cam dolap bu sabah altı sularında St Martin's'deki The Connection'a teslim edilmiş. CCTV'yi kontrol et ve teslimatçılara uğrayıp sohbet eden üniformalının adını öğren. Bu doğru. Her kimse en kısa zamanda görüşmeye gelsin. Teşekkürler.'

*

Archer ve Quinn The Connection'a girer ve erkek resepsiyon görevlisine kimliklerini gösterirler. Archer'a Sharon'ın Eula ile birlikte yemek odasında olduğunu söyler.

Çatal bıçakların porselenler üzerindeki şingirtılarını ve sürtünmelerini takip ederek geniş yemek salonuna girerler. Archer masaları tarar ve onları öğle yemeğİ kalabalığından uzak bir noktada otururken görür. Eula Higgins, omuz hizasında kıvrıcık siyah ve mor saçları olan, yaşı belirsiz, sağlam yapılı bir Batı Hintli kadındır. Karşıya bakıp Archer ve Quinn'e başıyla selam verir.

"Sharon, Dedektif Archer burada. Seninle konuşmak istiyor.'

Archer ve Quinn masaya otururlar.

"Tekrar merhaba Sharon," der Archer.

Sharon bir fincan sıcak çayı tutarken titriyor. Bağımlılık ve sokak hayatının tahribatı Sharon'ı Archer'ın onunla iki yıl önce ilk tanıştığı zamankinden bile daha fazla etkilemiştir. Otuzlu yaşlarında olmasına rağmen yüzündeki çizgiler çok daha yaşlı bir kadın olduğunu gösteriyor.

"Konuşmak için iyi misin?" diye

sorar Archer. Sharon başını sallar.

Teşekkür ederim. Billy için çok üzgünüm.'

Omuzları titremeye başlar ve yüzü buruşur. Eula onun kolunu hafifçe sıkar.

"Billy'yi en son ne zaman gördüğünüzü söyleyebilir misiniz?

Sharon'ın kendini toparlaması bir an alır. "Onu birkaç haftadır görmedim. Öylece çekip gitti.

"Nereye gittiğini biliyor musun?

Hayır. Nereye gidebilir ki? Hiçbir yeri ya da kimsesi yok. Sadece ben ve sokaklar. Hepsi bu.'

"Neden gittiğini sana söyledi mi?

"Sadece bir yere gitmesi gerektiğini söyledi.

"Bana onu en son ne zaman gördüğünüzü söyleyebilir misiniz?

Sharon omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Belki üç hafta. Bazen günlerce ortadan kaybolurdu ve onu göremezdim, ama her zaman bana geri dönerdi. Tarihi bilmiyorum. Artık randevulara pek rağbet etmiyorum.

"Onu nerede gördün?

Düşünmeye çalışırken kaşlarını çatıyor. "Birkaç teneke ile Strand'deydik, kendi işimize bakıyorduk.

"Nereye gittiğini söyledi mi? Kadın başını sallıyor.

"Onu son gördüğünüzde akıl sağlığı nasıldı?" "İdare ediyordu.

"Kullanıyor muydu?

Archer'a şüpheli bir bakış atar. "Ne demek istiyorsun?" "Bize söyleyeceğin her şey bunu kimin yaptığını bulmamıza yardımcı olabilir. Cevap vermeden önce tereddüt eder. "Evet.

"Kokain, eroin?

Sharon başıyla onaylıyor. Başka bir şey söylemiyor ve boş gözlerle masaya bakıyor.

Eula konuşuyor. "Sharon, DI Archer'a videolardan bahset.

O benim Billy'm. Yemin ederim. Cecil Court'ta yürüyordum ... karanlıktı ... sessizdi de ... ve pencerelerde o iki televizyonu gördüm, şeytan gözleri gibi parlıyorlardı. Önce ne düşüneceğimi bilemedim, sonra kemikli göğsünü gördüm ve aklıma Billy geldi. Yaklaştığımda ayaklarını da görebiliyordum. Ayaklarını nerede görsem tanırım. Kıllı ve çirkinler. Sesi titremeye başlar, gözleri sulanır. "Daha fazla dayanamayana kadar orada durup uzun süre izledim. Ona zarar veriyorlardı. Korkunçtu. Bunu kim yapar?" Ağlarken omuzları çöküyor ve Eula'nın kucağına düşüyor.

"Sharon, bu videoları nerede gördün?"

Eula, "Cecil Court'taki Flanders Sanat Galerisi'ndeydiler" diye yanıtlıyor.

Sharon Collins, Eula'nın kucağında hıçkırığa hıçkırığa ağlamaktadır. Archer Quinn'e bakar ve gitmeleri gerektiğini söyler. O da başıyla onaylar.

"Bir şey daha var, Sharon. Son zamanlarda sokaklarda kaybolan başka birini tanıyor musun?"

Sharon koluyla burnunu siler, Archer'a bakar ve başını sallar. "Ben bir şey duymadım."

İkinize de teşekkür ederim. Sharon, sakıncası yoksa daha sonra başka sorularımız da olabilir. Kendinize iyi bakın.

Sharon'ı Eula'nın gözetimine bırakırlar ve Covent Garden'ın en eski caddelerinden biri olan Cecil Court'a kısa bir yolculuk yaparlar. Trafiğe kapalı cadde boyunca sıralanan Viktorya döneminden kalma küçük dükkânlarda nadir bulunan kitaplar, sanat eserleri, mücevherler ve genel meraklar satılmaktadır. Flanders'ın penceresinde, sanki birbirlerine karşı yükseliyormuş gibi açılarla eğilmiş iki arkaik televizyon var. Her biri Super 8 formatında çekilmiş gibi görünen bir film gösteriyor. Sağdaki televizyon titreyen ve sonra hareketsizleşen bir çift ayak gösteriyor. İkinci televizyon, soluk kafatası dövmeleleri olan bir adamın ince ve kirli gövdesini gösteriyor. Billy Perrin. İlk videoda olduğu gibi adam titriyor, birkaç dakika boyunca şiddetle sarsılıyor ve sonra hareketsiz kalıyor.

'Tanrım! Bu Billy'nin cinayetinin bir filmi,' diye haykırır Quinn. Archer ağzının kuruduğunu hisseder.

Flanders Sanat Galerisi'nde yalnız bir kişi var: otuzlu yaşlarının ortasında zayıf bir kadın. Saçları çanak şeklinde kesilmiş ve kalın turuncu çerçeveli büyük yuvarlak gözlükler takıyor.

"Müdür siz misiniz?" diye soruyor Archer.

Kadın gözlüğünü burnuna doğru iter ve Archer'ı tepeden tırnağa süzer. "Evet."

Archer arama izni kartını sunar. "Dedektif Müfettiş Grace Archer ve bu da Dedektif avuş Harry Quinn.

Kadın gözlerini kırpıştırır ve kollarını kavuşturur. "Ben bir suç ihbarında bulunmadım. "Adınız nedir?

"Edith Cosgrove.

"Bayan

Cosgrove-"

"Bayan.

"Bayan Cosgrove, vitrindeki video sanat enstalasyonu hakkında birkaç sorum olacak.

Yüzü aydınlanıyor. "Oldukça güzel bir şey, değil mi? Archer buna ne diyeceğinden emin değildir.

"O çok yeni. Çok taze. alışmalarından fikirler sızıyor. Korkunç olana karşı derin bir sevgi besliyor ve tamamen gözü kara. Ahlaki değerlerimize meydan okuyor. Anlıyor musunuz?"

'G rd ğ mden emin değilim. Sanatçı kendisine @anonymous diyor. Onunla konuşmak istiyorum. Bir numaranız var mı?"

"Korkarım ki hayır.

"Bir adres?" diye soruyor

Quinn. "Maalesef hayır.

"Muhtemelen onunla bazı anlaşmalarınız olmuştur?

Cosgrove sanki bu gerçekle gurur duyuyormuş gibi, "Hayır, hem de hiç," diye yanıtlıyor. "Onunla hiç tanışmadınız mı, hatta konuşmadınız mı?

"Doğru. "E-

posta yok

mu?" "Yok.

"Nedenmiş o?

" nk  o bir muamma, Dedektif. Kimse onun kim olduğunu bilmiyor. Bu onun gizeminin, kişiliğinin, markasının bir parçası. Banksy gibi.

Quinn araya girer, "Bayan Cosgrove, pencerenizdeki videonun evsiz bir adamın öldürülmesini gösterdiğine inanıyoruz.

Kadının gözleri büyük gözlüklerinin ardında genişliyor ve baykuşa benzer bir şaşkınlık ifadesi veriyor.

"Bayan Cosgrove, lütfen bize @anonymous'un video sanatının galerinize nasıl geldiğini açıklayın.

Bir an duraksıyor ve derin düşüncelere dalmış gibi kaşlarını çatarak yana bakıyor.

"Benimle Facebook üzerinden iletişime geçildi. "Yani bir e-posta aldınız mı?

'Hayır, bu bir mesajdı, e-posta değil. Facebook Messenger üzerinden. "Sizinle iletişime geçen @nonymous muydu?

"Hayır. Sanırım onun adamlarından biriydi. "İsimlerini verdiler mi?

"İsim yok.

"Mesajda ne yazıyordu?

'@nonymous'un "Forsaken" sergisinin ilkini burada galerimde sergilemekten mutluluk duyacağını söyledi. Tahmin edebileceğiniz gibi çok heyecanlandım ve bu fırsatın üzerine atladım.

Archer'ın dikkati aniden vitrinin etrafında toplanan bir grup insan tarafından dağıtılır. Elllerinde akıllı telefonlar vardır ve video çekmektedirler.

Cosgrove, "Hayranlarının sayısı giderek artıyor," diyor.

Quinn pencereye doğru yürür, televizyonların güç kaynağını bulur ve fişlerini çeker.

"Ne yapıyorsun?

"Polis kanıtı, Bayan Cosgrove," diyor Archer yumuşak bir sesle. "Söyleyin bana, videoları nasıl aldınız?

"Kurye ile teslim edildi.

"Kurye şirketinin adını biliyor musunuz?"

"Maalesef bilmiyorum.

"Teslimat makbuzu aldınız mı?"

"Hayır.

Quinn'in Charing Cross'u arayarak kanıt torbası istediğini duyar.

'Hayranlarının sayısının arttığından bahsettiniz. İnternet dışında, onun çalışmalarına nasıl ulaşabilirler?

'Çalışmaları ağırlıklı olarak video tabanlı. Ancak, videolarının Londra'nın çeşitli yerlerinde görülebilecek grafiti sanatı versiyonlarını da yapıyor. Y kuşağının bilincine dokunmuş ve eski ve yeni teknoloji aracılığıyla sergilenen vahşete duyulan açlığı yüzeye çıkarmış gibi görünüyor. Sadık bir takipçi kitlesi kazandı. Bir hayranı olarak, bir şekilde cinayete karışmış olması beni gerçekten şok etti. Buna inanamıyorum.

Quinn'in telefonu çalıyor. Cevap verir ve arkasını döner.

Teşekkür ederim, Bayan Cosgrove. Aklınıza bir şey gelirse lütfen beni bu numaradan arayın. Archer ona bir iletişim kartı uzatır.

Quinn aramasını bitirdi. "Arayan DCI Pierce'dı. İkimizin de hemen karakola dönmemizi istiyor.

Archer göğsünde bir sıkışma hisseder. Dedektif Rees'in meslektaşlarıyla çalışmak kolay olmayacaktır. Archer'ın yeni patronu ve Rees'in ilişki yaşadığı iddia edilen kadın olan korkutucu DCI Clare Pierce ile çalışmak daha da zor olacak.

TCHARING Cross Polis Karakolu'nun üçüncü katı, yenileme bütçesinden de yararlanan geniş, yoğun ve açık planlı bir alandır. Bu Duvarlar modern soluk bir griye boyanmış, pencerelerdeki ahşap kaplama ve süpürgelikler mat beyaz. Sıra sıra bilgisayar monitörleri içeriği aydınlatıyor. Dedektif Andy Rees'in tutuklanması üst düzey polis rütbelerindeki bir polisi açığa çıkarmıştır. Archer, baştan aşağı bir makyajın daha önceki yolsuzlukları örtbas edip edemeyeceğini merak etmektedir.

Archer, Quinn'in önden gitmesine izin verir. Üniformalı bir çavuşun masa başında oturduğu, dosyalar ve evraklarla dolu bir ofiste dururlar.

Çavuş Mark Beattie. Bu da Dedektif Müfettiş Grace Archer. Beattie, uzun boylu, çengel burunlu ve dikenli tuzlu biberli saçları olan bir adamdı,

Archer'ın elini sıkarak ve gür gri kaşlarının altına gömdüğü meraklı gözlerle onu değerlendirir. "Hoş geldiniz, DI Archer.

'Mark, soruşturmalar için personel alımının yanı sıra müdahale ekiplerinin günlük faaliyetlerini de yönetiyor. Sizin de keşfedeceğiniz gibi daha pek çok özelliği var. O olmasaydı kaybolurduk.

'Babanı hatırlıyorum. İyi bir dedektifti,' diyor Beattie.

"Teşekkür ederim, Çavuş Beattie.

Bana Mark de. Görünüşe göre ilk gününüzde büyük bir iş başarmışsınız. DCI Pierce isteyebilir-'

Quinn araya girer, "Evet, Pierce bu sabah bunu halletmemizi isteyecektir. İki adam da Archer'a bakar ve sonra birbirlerine sessizce sinirlenen bir bakış atarlar

Onu.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sorar.

Aynı anda Quinn kapüşonlu gözlerle arkasına bakar. Döndüğünde Dedektif Rodney Hicks'in ofise girdiğini görür. Hicks, Andy Rees ile çok sıkı fıkıydı. Birçok soruşturmada yakın çalışmışlar, eşleri ve aileleriyle birlikte sosyalleşmişlerdi.

Hicks kaşlarını Archer'a kaldırır. "Bu Dedektif Müfettiş Archer değil mi? Bugün başka birini tutuklamaya mı geldin?"

"Biraz dinlen Rod," diyor Beattie.

Hicks elini kaldırır ve şakağına vurur. 'Oh bekle. Andy'den görevi devralıyorsun. Şimdi hatırladım.'

Archer dişlerini sıkar ama yemi yutmaz.

"Sana iyi şanslar," diye sırtıyor Hicks ve arkasında keskin bir bütçe deodorantıyla karışmış kuru ter kokusu bırakarak yürüyüp gidiyor.

"Boş ver onu," diyor

Quinn. "Bunu
bekliyordum," diye
yanıtlıyor.

Beattie araya girerek, "Sizi harekete geçirmek için küçük bir ekip oluşturdum hanımefendi. DCI Pierce toplantısından döndüğünde daha fazla kaynak isteyebiliriz.

'Teşekkür ederim Mark. Desteğiniz için minnettarım'.

Archer'ın düşünceleri Quinn'in Pierce'ın bu davayı çözmeyi planladığına dair yorumuna geri döner. Ofisin diğer ucundan kendisini izleyen Hicks'e bakar. Archer ve Hicks şimdilik mevcut olan tek dedektiflerdir. Archer, Pierce'ın niyetinin ne olacağını bildiğinden şüphelenir.

"Bana biraz izin verir misiniz?" diye sorar.

"Elbette," diye yanıtlıyor Quinn.

Archer koridora geri döner ve bir arama yapar.

Telefon çalar ve açılır. Archer'ın eski meslektaşı, NCA analisti Klara Clark'ın boğuk Yorkshire tonu cevap verir, 'Klara Clark. Size nasıl yardımcı olabilirim?

"Klara, ben Grace.

"Selam Grace. Yeni işin nasıl?"

"Beş dakika içinde üç ceset buldum.

"İnternette gelişmeleri izliyordum. Davayı sen mi devralıyorsun?"

'Ben devralıyorum. En azından şimdilik.

"Bu harika.

"Dinle, Klara. Bana bir iyilik yapıp sihrini kullanarak kendine Anonim diyen bu sokak sanatçısı hakkında neler bulabileceğini öğrenebilir misin? O

"@" işareti ile heceliyor. Kesinlikle. Önce halletmemi istediğin bir şey var mı?"

'O dolaplar bu sabah ilk iş olarak teslim edildi. Teslimat şirketinin adını öğrenmeye çalış. Bir şey öğrenir öğrenmez bana haber verin, olur mu?

"Yapacağım.

"Charlie orada mı?

"Evet, ofisinde. "Onunla konuşmak istiyorum. Sizi bağlıyorum. Teşekkürler, Klara.

Telefon bip sesi çıkarır ve bir süre sonra Archer Charlie Bates'in boğazını temizlediğini duyar.

"Lütfen bana şimdiden geri dönmek istemediğini söyle. Hiç şansım yok. Şef, bir iyiliğe ihtiyacım var.'

"Oh.

"Bazı ipleri senin çekmen gerekiyor. Archer onu şimdiye kadar olanlardan haberdar eder. "Şu anda Charing Cross'tayım. DCI Pierce'ın beni şimdilik soruşturmadan uzaklaştırmak isteyebileceğinden şüpheleniyorum. Böyle bir şey olamaz. Buradaki tek DI Hicks. Rees'le ilgili son davadan onu biraz tanıyorum. Bu dava için yeterli zekası yok patron.

Quinn koridorda belirir. "Çay mı kahve mi?" diye sorar.

"Bir saniye izin verir misiniz patron?" diyor Archer. Telefonunun mikrofonunu kapatıyor. "Çay, teşekkürler.

"Süt ve şeker?"

"Sadece süt.

Quinn başını sallar ve koridordan mutfığa doğru gözden kaybolur.

Bates devam eder, 'Tamam. Anlaşıldı. Ne yapabileceğime bakacağım. Bu arada, Clare Pierce'ın Dedektif Rees'in tutuklanmasından sonra gözden düşüğünü hatırlatmama gerek yok sanırım. Dikkatli davranmanız gerekecek.'

"Yapacağım. Teşekkürler, Charlie.'

"İyi şanslar ve beni gelişmelerden haberdar edin. "Yapacağım.

Archer mutfakta Quinn'e katılır ve iki fincana süt doldurur.

Çay.

"DCI Pierce bir olay odası kurdu. Şimdi oraya gidip ekibi bilgilendiririz diye düşündüm.

Quinn, Archer'a koyu renkli, çamurlu görünümlü bir bardak sıvı uzatır. Almadan önce tereddüt eder.

"Yeterince güçlü değil mi?" diye soruyor.

Archer süte uzanır ve bardağa fazladan bir yudum bırakır. "Şimdi iyi.

*

Olay odası Archer'a üçüncü katın köşesine alelacele vidalanmış geniş bir cam kulübeyi hatırlatıyor. İçerisi seyrek ve işlevsel; bir konferans masası, geniş ekran bir televizyon monitörü ve iki büyük taşınabilir beyaz tahtadan oluşuyor.

Archer olay odasının dışında sesler duyar ve ofisten dört kişinin Hicks ile şakalaştığını görür. Mark Beattie'nin bir araya getirdiği ekip olduğunu tahmin eder. Gözleri Hicks'e odaklanır. Saçları çilek sarısı ve tel tel, teni solgun ve her iki yanağında da sivilce izleri var ve onu son gördüğünden beri göbeği çıkmış gibi görünüyor. Yarım bir gülümsemeye ona doğru bakıyor. Diğerleri konuşmayı bırakıp onun bakışlarını takip ediyor.

Archer onun midesinin bulandığını hissediyor ve göz temasını kesiyor.

Ekipten iki kişi olay odasına girer ve kendilerini tanıtır.

"DS Joely Tozer," diyor ilki, açık, sıcak bir gülümsemeye sahip tıknaz sarışın bir kadın, "ve bu da DC Os Pike. Ona sadece Pikey deyin. O bunu tercih ediyor.

'Oi! Bu isimden nefret ediyorum,' diye cevap veriyor dizüstü bilgisayar taşıyan genç bir siyah memur. 'Hanımefendi' diyor ve masaya oturuyor.

"Merhaba.

Hicks olay odasının dışında oyalanır ve diğer arkadaşlarının kendisinden önce gitmesine izin verir. İlki uzun boylu, kalın kafalı, traşlı bir adam ve kendisini DC Marian Phillips olarak tanıtan kısa küt saçlı, yabanıl yüzlü bir kadındır. Hicks mesafeli bir ifadeyle içeri girer. Bir köşede duvara yaslanır.

En son gelen, parlak simsiyah saçları oldukça kısa kesilmiş ve tüylü bir saçakla tamamlanmış ince bir kadın. Teni fildişi gibi, dudakları koyu kırmızı, elmacık kemikleri hançer gibi. Olay odasının tepesine doğru yürüyor, yırtıcı gözlerini Archer'a dikmiş. Kollarını kavuşturur ve odadakilere seslenir.

"DI Archer, bir güncelleme lütfen," diye soruyor DCI Pierce, kibarca tanışmaya vakit bulamadan.

Archer bulgularını anlatıyor ve ayrıntılardan kaçınmıyor.

Os elini kaldırır. 'Hanımefendi, diğer kurbanlardan birinin kimliği elimde.

Adı Stan Buxton. O da Billy Perrin gibi evsiz.'

"Çok iyi, Os," diyor Pierce. 'Üçüncü kurbanın da aynı geçmişe sahip olduğu varsayımı üzerinde çalışalım. Adamlar arasında bir bağlantı olup olmadığını kontrol edin. Evsizleri hedef alan bir katilimiz ya da katillerimiz olabilir.

Archer konuşuyor. 'Katiller, bir ya da daha fazla olsunlar, daha fazlasının geleceğine dair söz verdiler. Bunun daha fazla kurban anlamına geldiğini varsaymalıyız.

Pierce ekliyor: 'Başka evsizlerin kayıp olarak bildirilip bildirilmediğini öğrenin. Kurbanların video ve fotoğraflarının internetten kaldırılması için mahkeme kararına ihtiyacımız olacak. Küt saçlı kadına bakar. "Marian, lütfen bununla ilgilen. Ayrıca belediye kayıtlarına bakıp sergi için bir başvuru yapıp yapılmadığını öğrenebilir misin?

"Evet, hanımefendi.

"Ben ve Pikey arkadaşlarımızı ve ailelerimizi idare edebiliriz, hanımefendi," diyor Tozer. "Bana öyle demeyi kes, Buldozer!

Tozer şakacı bir şekilde koluna yumruk atar.

"Os, ANPR sistemine bak ve o minibüsün detaylarını bul.

Emredersiniz efendim.

Archer'ın telefonu kot pantolonunun cebinde vızıldar. Telefonu çıkarır ve Klara'dan gelen, minibüs sahibinin adını, adresini ve büyük, hırpalanmış bir Ford minibüsün üç ANPR fotoğrafını içeren mesajı okur. Klara'nın zamanlaması her zamanki gibi mükemmeldir.

"Sizi tutuyor muyuz, DI Archer?" diye sorar

Pierce. Archer, Hicks'in homurtusunu duyar.

Hayır, hanımefendi. NCA'dan teslimat kamyonunun kayıt bilgilerini aldım. Belki DS Quinn ve ben hemen oraya gidebiliriz.

"NCA ...?

"Resimler viral oldu. Analistlerinden biri o l a y ı n üzerine atladı.

Okçu olabilir neredeyse hissetmek Pierce kabarıyor. 'Var mı onlarŞimdi mi? Ne tesadüf ki doğrudan bir hattınız var.'

Archer Pierce'in bakışlarını tutar ama yanıt vermez.

"Git," der Pierce.

Archer, Hicks'in yanındaki ince yapılı subaya seslenir. "Adın ne senin?" "DC Felton," diye yanıtlıyor, "hanımefendi," diye ekliyor sonradan.

Sahte bir gülümseme takınan Hicks'e döner. "DI Hicks ve DC Felton. Trafalgar Meydanı'na gidip yerel işyerlerini, mağazaları, barları, restoranları dolaşarak bu sabah erken saatlerde bir şey gören olup olmadığını kontrol eder misiniz?"

Hicks'in gülümsemesi yüzünden kaybolur.

Archer, "Hepinize teşekkür ederim," der ve yanında Quinn olduğu halde aceleyle olay odasından çıkar.

A RCHER VE QUINN bir ekip arabasına binerek Streatham'a ve kayıtlı sahibi Josef Olinski'nin ev adresine doğru yola çıkarlar Üç cesedi St. Martin's'deki The Connection'a götüren minibüs. Archer adresi uydu navigasyon sistemine yazmıştır. Quinn arabayı sürerken Archer da telefonu ile Google Maps'ten adresi bulmaya çalışır ve soluk mavi kapılı, Viktorya dönemine ait kırmızı tuğlalı, yorgun görünümlü evin fotoğrafını yakınlaştırır. Yirmi beş dakika sürer trafikte direksiyon sallamak ve Streatham arazisinin arka sokaklarında gezinmek için. "İşte," diyor Archer, evi işaret ederek.

Quinn kenara çeker. Arabadan inerler ve çevreyi tararlar. Evler perişan, bahçeler aşırı büyümüş ve yol çukurlarla dolu. Archer'a göre burası, yetersiz finanse edilen ya da umursamaz bir belediye tarafından ihmal edilmiş, unutulmuş bir başka mülktür. Pasaklı, tek gözlü bir kedi, yıpranmış bir elektrik kutusunun tepesinden onlara bakmaktadır.

Ön kapıya doğru yürürlerken Archer bir yaşam belirtisi görmek için zemin kattaki cumbalı pencerelere bakar. Tül perdelerin arkasında bir gölgenin hareket ettiğini görür.

"Evde biri var," diyor zili çalarak.

Cevapsız üç zil sesinden sonra posta kutusuna bakar. İç koridordaki bir kapı açılır. Pembe tozluklarla kaplı bir çift bacak görünür. Taytın sahibi ön kapıyı açar ve kısa boylu bir kadın kaşlarını çatarak onlara bakar. Elinde gözleri akan ve burnu sümüklü, öfkeli, kırmızı suratlı bir bebek vardır.

"Ne oldu?" diye soruyor kadın, gözleri Archer ve Quinn arasında endişeyle gidip geliyor, aksanı Doğu Avrupalı olduğunu belli ediyor.

Archer kimliğini gösterir. "Dedektif Archer ve bu da meslektaşım Dedektif Çavuş Quinn.

"Ne istiyorsunuz?"

"İçeri girebilir

miyiz?" "Neden?

"Josef Olinski ile konuşmak istiyoruz, lütfen," diyor Archer. Kendisi çalışıyor. Onu neden istiyorsunuz? Ne yaptı?" "İçeri girebilir miyiz?

Kadın kararsız görünüyor ve bir süre bunu düşündükten sonra isteksizce onları seyrek döşenmiş ama düzenli ve temiz, sahte çam kokusunun baskın olduğu oturma odasına götürüyor. Şöminenin üzerindeki duvarda kadın, çocuk ve Archer'ın Josef Olinski olduğunu tahmin ettiği zayıf bir adamın çerçeveli bir aile fotoğrafı var. Adam kollarını kadın ve çocuğa sıkıca sarmış gülümsüyor. Mutlu bir sahne.

Archer kadının dördüncü parmağındaki alyansı fark eder. "Siz Bay Olinski'nin karısı mısınız?

Bebek ağlamaya başlar. Kadın kanepenin kenarına oturur ve yatıştırıcı sözlerle onu rahatlatmaya çalışır.

Bir süre sonra, "Evet" diye yanıtlıyor.

"Adın ne?" diye soruyor Quinn kibarca.

"Agata.

"Bize onun nerede olduğunu söyleyebilir misin Agata?" "Neden?

"Ona sadece birkaç soru sormak istiyoruz. "Ama o ne yaptı?

'Sadece onunla konuşmak istiyoruz. Hepsi bu,' diyor Quinn. Bebek kıvranıyor ve onun elinden kurtulmaya çalışıyor. "O burada değil.

"Nerede o?"

"Çalışıyor.

"Bize adresi verebilir misiniz?

'Kardeşi Herman ile birlikte çalışıyor. Teslimat firmaları var.'

"Şimdi orada mı?

"Olabilir.

Bebek giderek daha huzursuz oluyor. Agata derin bir iç çeker ve çocuğu yere yatırarak emekleme ve kendi başına hareket etme özgürlüğü tanır.

şey. Kanepenin yan tarafında, üstünde bir cep telefonu bulunan küçük bir dolap vardır. Kadın uzanıp üst çekmecedan katlanmış parlak bir kâğıt alıyor. Archer'a uzatır. Anytime Delivery Brothers'ın adresini ve iletişim bilgilerini içeren bir broşür.

"Teşekkür ederim.

Agata telefonuna bakar. 'Benim kocam iyi bir adam. Suçlu değil.

"Ona sadece birkaç soru sormak istiyoruz," diye tekrarlıyor Archer.

'Onun her ne yaptığını düşünüyorsanız, yapmamıştır. O dürüst bir adam.

"Lütfen kocanı arama Agata," dedi Quinn.

Kadının boynu kızarır. Eli cep telefonuna sıkıca sarılır. "Bu sadece işleri daha da kötüleştirecek.

Agata'nın yüzü asılır ve telefonu isteksizce dolabın üzerine geri koyar.

*

Anywhere Delivery Brothers'ın ofisleri Streatham'ın dışında, A23 yolundan uzak bir bölgede yer almaktadır. Archer, terk edilmiş kutu gibi tek katlı ofis binalarının üzerinde siyah bir duman sarmalı görür.

"Bu da onlardan biri," diyor Quinn.

"Bu dumanın görüntüsü hoşuma gitmiyor," diyor

Archer. "Ben de.

Quinn gaza basınca Archer geri sarsılır. Gösterge panelini kavrar, arabanın radyosunu açar ve destek çağırır. Quinn hızlanan arabayı dar bir virajdan geçirir ve engebeli, taşlı bir tali yola çıkarır. İleride, yolun uzak ucundaki bir ofisin önüne park etmiş olan Archer, Anytime Delivery Brothers'a ait bir teslimat kamyonu ve alevler içinde kalmış iki kamyonet daha görür. Ofisin pencerelerinden içeride dumanların yükseldiğini görür. Quinn arabayı durdurur ve ikisi de dışarı atlar. Rahatsız edici bir yanık domuz eti kokusuyla karışmış gazyağı kokusu havayı doldurur. Minibüsün ön camlarından birinin paramparça olduğunu ve ortasında küçük bir delik olduğunu fark eder.

Bir kurşun deliği.

"Minibüste biri var!" diye bağırır Archer.

Quinn polis telsizine koşarak ambulans çağırır ama Archer artık çok geç olduğunu bilmektedir. Aceleyle minibüsün arkasına gider ve kapıları açmaya çalışır, ancak yangın içeriye yayılmıştır ve kapılar dokunulamayacak kadar sıcaktır. Alevlerin üzerinde, yanan minibüsün içinden gelen üzücü bir çığlık duyar.

Bina. Etrafına bakar ve pencereden siyah dumanların arasında kör bir şekilde topallayan gölgeli bir figür görür. Archer ofise doğru koşar, ceketinin manşetiyle ön kapıyı açar ve kapıyı kapatan alevlerden çıkan dev bir ısı ve duman yumruğuyla karşılaşır. Kapı çarparak kapanırken öksürerek geri çekilir.

"Merhaba!" diye sesleniyor pencereden.

Ateş çatırdıyor, tükürüyor ve saniyeler içinde öfkeyle kükrüyor gibi görünüyor. "Yardım yolda!" diye bağırır Quinn.

"İçeride biri var!"

Quinn aniden yanında belirir. "Yapabileceğimiz bir şey yok."

Archer geri çekilir, gözlerini sıcaktan ve dumandan korur. Bir gümbürtü sesi duyar ve pencerelere vuran kararmış bir adam figürü görmek için karşıya bakar. Adamın yüzünü görünce Archer'ın vücudunu bir ürperti kaplar. Ateş tüm vücudunu sarmış ve dudaklarını parçalayarak korkunç bir surat ifadesi bırakmıştır; dehşete düşmüş, yalvaran gözleri kavurucu sıcakta acıyla açılır. Sıcaklık camların birer birer patlamasına neden olur. Quinn ileri atılır ve ellerini kollarının arasına sokarak adamı parçalanmış camdan içeri çeker. Adam insan dışı bir şey gibi yere düşer, eti kömürleşmiş, ceketi ve pantolonu alevler içinde kalmıştır.

Yangın söndürücü.

Archer koşarak araçlarına gider ve standart polis teçhizatından oluşan düzensiz bir karmakarışıklığın içinden geçer - adli giysiler, bir infaz memuru, koniler, bir meşale. Yangın söndürücü yok ama bir yangın battaniyesi var. Onu açar, binadaki adama doğru koşar ve yanan bedeninin üzerine atar. Hem kendisi hem de Quinn alevleri söndürüyor. Yaklaşan siren seslerini duyduğuna şükreder.

Polis. Yangın. Ambulans.

Nihayet.

Sağlık görevlileri feci şekilde yanmış adamı en yakın hastaneye, Blackshaw Yolu üzerindeki St George's'a götürmekte hiç vakit kaybetmezler. Archer, ambulansın olay yerinden uzaklaşmasını izlerken, sireninin ilerideki yolların açılması için çığlık attığını düşünmektedir. Hangi kardeş olduğunu merak ediyor ve Agata Olinski'nin oturma odasındaki aile portresini düşünmemeye çalışıyor. Bunun yerine, zavallı adam için her şeyin kaybedilmediğine dair bir parça umuda tutunur. İkinci bir araç -ölüm arabası-

kömürleşmiş kalıntıları minibüsten çıkarıyor. İki polis memuru yoldan geçenleri uzak tutarken, Archer itfaiyenin her iki yangını da kontrol altına almasını izler. Ceset minibüsten çıkarılır ve Flynn adında iri yarı bir adam olan İtfaiye Şefi onlara yaklaşıp kaskını çıkarır.

'Minibüste ve ofisin içinde cesedin üzerinde çok fazla gazyağı kullanılmıştı' diyor.

"İçeride başka birini buldunuz mu?" diye sorar

Archer. "Neyse ki bulamadık.

'Küçük merhametler. Teşekkür ederim, Şef.'

'Biz gidiyoruz ama ekibimden iki kişi binanın Adli Tıp için güvenli olup olmadığını kontrol etmek üzere kalacak. Yerinizde olsam o binadan uzak dururdum. Güvenli değil.'

'Yapacağız,' diye yanıtlıyor Archer, ki kendisi de tam tersini yapmaya niyetli.

Flynn ve ekibi ayrılırken arabanın bagajına döner ve gördüğü feneri alır.

İtfaiye Şefi gittikten sonra Archer iki çalışanına hitap eder. "Patron etrafa hızlıca bir göz atabileceğimizi söyledi. Bu küçük beyaz bir yalandır, ama sonuç verebilecek bir yalandır.

Adamlardan biri cevap verir, 'Ee . . . Emin değilim-'

"Uzun sürmeyecek," diye araya giriyor Archer ve herhangi bir pazarlığı önlemek için içeri giriyor.

İçerisi simsiyah ve nemli kül kokuyor. Duvarlar ve tavan sırlıklam. Su damlıyor ve yere serpilmiş koyu renkli aynalar gibi havuzlara sıcıyor. Beklediğinden daha küçük olan mekân, ona onluk bir oda, bir mini mutfak ve bir tuvaletten oluşuyor.

Quinn, "Belli ki birileri buranın yeryüzünden silinmesini istemiş," diyor.

"Kanıtları yakarak," diye onaylıyor Archer.

Quinn, "Cesetleri büyük dolapların içine koyacak türden bir yer gibi görünmüyor" diyor.

"Aynen benim düşüncelerim. Yine de burada sırlar vardı. Muhtemelen Olinskilerin hiçbir şey bilmediği sırlar.

"Yani suç ortağı olmadıklarını mı düşünüyorsunuz?"

Henüz bir sonuca varmış değilim. Ancak, beni sıkıştırırsanız, hiçbir şey bilmedikleri bir şeye yakalanmış iki yordakçı olduklarını söyleyebilirim.

hakkında.'

Sonuçsuz bir arama hiçbir şey ortaya çıkarmaz. Her şey, tüm evraklar, bilgisayarlar ve kayıtlar yok edilmiştir.

*

Archer ve Quinn, resepsiyon görevlisinin onları yoğun bakım ünitesine yönlendirdiği St George's'a giderler.

"Durumu kötü," diyor genç bir İspanyol kadın hemşire. 'Kıyafetlerinden geriye kalanları kestik ve elimizden geldiğince tedavi ettik. şimdi sadece beklemek zorundayız.

"şansız nedir?" diye soruyor Quinn.

"Henüz bir şey söyleyemem," diye yanıtlar hemşire.

Ses tonunda, itiraf etmek istediğinden daha fazlasını bildiğini gösteren bir ciddiye var.

"Kıyafetleri nerede?" diye sorar Archer.

"Bilmiyorum. Sanırım bir yerlerde bir çantanın içindedirler. "Onları görmek isterdim.

"Tabii ki.

Quinn, 'Kötü bir durumdaydı. Bunun boşa kürek çekmek olduğunu düşünmüyor musun?

"Denemeye değer.

Hemşire elinde yanmış giysilerden oluşan şeffaf plastik bir torbayla döner ve onları karşıya uzatır.

"Eldiven dn alabilir miyim?

Hemşire bir kutu mavi tek kullanımlık eldiven uzatır. Archer eldivenleri giyer ve çantadaki eşyaları karıştırmaya başlar. Bir ceket kalıntısına benzeyen bir şey çıkarır ve ters çevirir. Yere bir şey düşer. Hasarlı bir cep günlüğü. Günlüğü eline alıp sayfalarını karıştırırken kalbinin hızlandığını hisseder. İ kapağında Josef Olinski'nin adı ve şirket adresi yazılıdır. Sayfalar kararmış ama cesetlerin The Connection'a teslim edildiği tarihle ilgili Lehçe yazılmış çok az ayrıntı var. Kabin teslim tarihinin üzerine büyük bir tik işareti çizilmiş. Ayrıca bir cep telefonu numarası da karalanmış.

"Bingo," diyor Quinn. "Katilin numarası olabilir.

Archer telefonuyla bir fotoğraf çeker.

Muhtemelen. NCA'daki bağlantıma bunu kontrol ettireceğim. Bu günlükte daha fazla ipucu olabilir. İstasyonda Lehçe konuşan kimse olduğunu sanmıyorum.

'Bildiğim kadarıyla yok. Bir  evirmen için haber göndereceğim.

"Olinski'nin başarması durumunda, 24 saat polis korumasına ihtiya ımız var.

"Bana bırak.

F Archer ve Quinn'in Josef Olinski'nin cesedindeki alevleri söndürmeye çalışmasının üzerinden saatler geçti. O sırada adrenalin ve eğitim devreye girmiş, Archer'ı hızlı hareket etmeye zorlamıştı ve tanık olduğu şeyin ciddiyeti şu ana kadar onu tam olarak etkilememişti. İçinde soğuk bir ürperti hissediyor ama Quinn bir dizüstü bilgisayarı televizyona bağlayan kabloyu kurcalarken bunu kendine saklıyor.

olay odası monitörü.

"Neha Agata Olinski'ye gidiyor," diyor kablo fişini sallarken, "Os da bir çevirmen arıyor.

Monitör yanıp sönüyor.

"İşe yarıyor gibi görünüyor," diyor Archer.

Quinn, Os'un ele geçirdiği CCTV dosyasını açar ve o sabah erken saatlerde Charing Cross Road'a teslim edilen dolapların kaydını görüntüler.

Archer, Olinski kardeşlerin dolapları gelişigüzel boşaltmasını izler. İçlerinden biri kısa kesilmiş saçlarıyla bodur bir yapıya sahiptir. İkincisi daha zayıf ve bere şapka takıyor. Onu Agata'nın duvarındaki resimden tanır. Josef Olinski. Farların ışığına doğru adım atar, cebinden bir şey çıkarır ve içine bir şeyler yazar. Günlüğü. Tekrar cebine sokar.

Quinn, "Küstah psikopatlar olmadıkları sürece, ceset teslim eden insanlar gibi görünmüyorlar, ne demek istediğimi anlıyorsunuz," diye gözlemliyor.

Archer kabul ediyor. İki adamın acelesizliğine ve şakalaşmalarına bakılırsa, bu onlar için sıradan bir iş gibi görünüyor.

Archer, Dimitri Novak'ın toz arabasını iterek Trafalgar Meydanı'nın tepesinden çıktığını görür. Birkaç dakika onları izler ve sonra

tam da ona söylediği gibi işine devam ediyor. Kardeşler son dolabı da getirip yerine yerleştirirken bir polis arabası gelir. Memurlardan biri dışarı çıkar ve adamlarla konuşur. Polis memuru Kevin Simpson olduğunu sonradan öğrendikleri, göbekli ve iri yarı bir adamdır.

"Simpson'dan haber var mı?" diye sorar

Archer. "Gelmek üzere," diye yanıtlıyor

Quinn.

Simpson, Josef Olinski ile konuşmakta ve dolapları işaret etmektedir. Bir süre sonra iki adam gülüyor. Olinski onu minibüsün şoför kapısına götürür, kapıyı açar, bazı kağıtlar çıkarır ve Simpson'a uzatır, o da kısa bir süre taradıktan sonra geri verir. Simpson daha sonra Billy Perrin'in dolabının kapaklarının arkasına bakar. Olinski bir şeyler söyler ve iki adam da tekrar güler. El sıkışırlar ve Simpson ayrılır. Bundan beş dakika sonra kardeşler toparlanır ve olay yerinden ayrılırlar. Dolaplar sokakta tek başlarına durmuş, sabah 9'da ortaya çıkmayı beklemektedir, örtüleri sabahın erken saatlerinde esen rüzgarda dalgalanmaktadır. Kasvetli ve ürpertici bir görüntü.

'Bu kadar o zaman. Çay ister misin?" diye

sorar Quinn. "Evet, lütfen.

Archer'ın telefonu çalıyor.

Büyükbaba.

'Merhaba, büyükbaba. Nasılsın?'

"Grace, sen misin?" diye soruyor, sesi yorgun geliyor.

Archer telefonu sıkar. "Evet, benim. Bu sabah seni aramaya çalıştım.

"Oh . . . Çaldığını hatırlamıyorum.'" "Belki

de sessize almışsındır.

"Evet, belki de öyledir.

"Ayine gittin mi?

'Evet, saat sekizde oradaydım. Mumlara yardım etmek ve öğle ayinine kadar ortalığı toparlamak için kaldım.

"St Patrick'teyken genellikle sessizde olur. "Öyle mi?

"Büyükbaba, biraz seninle kalmaya geliyorum, unuttun mu?

"Evet, takvimimde işaretledim. Ses tonu daha parlak görünüyor. "Ne zaman geliyorsun?

'Muhtemelen bu akşam geç saatlerde. Bugün Charing Cross Polis Karakolu'nda yeni bir işe başladım.

'Bu bir tesadüf. Oğlum orada çalışıyor.'

Archer gözlerini kapatır ve boğazında bir yumru hisseder. "Büyükbaba, babam artık bizimle değil.

Ağır bir iç çekiş duyar.

'Tanrım, Grace, bugünlerde çok şey unutuyorum. Özür dilerim.' "Sorun değil, büyükbaba.

'Büyükannenden beri iyi değildim. Özür dilerim, Grace.'

"Üzülme.

"Hayat böyle, Grace... hayat böyle. "Dinle büyükbaba, gitmem gerek.

"Bu arada. Bugün yeni komşuyla tekrar tanıştım. Harika bir çocuk.'

Archer gülüyor. "Bu çok iyi. Delikanlı mı? Kaç yaşında?"

"Oh, bilmiyorum. Otuzlu yaşlarında olabilir. Her neyse, Eileen'in kırk üç numaradaki evine taşındı. Eileen'in vefat ettiğini biliyor musun?"

"Evet, geçen yıldı, değil mi?"

O kadar uzun muydu? Her neyse, çocuğun adını hatırlayamıyorum. Jim ya da Jimmy, sanırım. Çok hoş bir çocuktı. Bir an duraksadı. "Eşinden pek hoşlanmıyorum. Biraz kibirli.

'Gitsem iyi olacak, büyükbaba. Akşam görüşürüz, her şey yolunda.'

'Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Eski odanı hazırladım.'

Gülümsüyor. "Teşekkür ederim. Yoğun bir gündü. Elimden geldiğince çabuk orada olacağım.

Anlaşıldı. 'O da geliyor mu? ... adı neydi ... o da geliyor mu?"

"Dom orada olmayacak. Sadece sen ve ben.'

"Bu çok hoş. Sonra görüşürüz,

Grace.' "Hoşça kal, büyükbaba.

Archer telefonunu masanın üstüne koyuyor ve bir süre sonra elini cihazdan kaldırıyor. Büyükbabası geçtiğimiz yıl iki küçük felç geçirmiş ve doktorunun söylediğine göre hafızası yüzde yetmiş oranında çalışıyormuş, ayrıca erken bunama teşhisi de konmuş. Bu teşhis Archer'ı şaşkına çevirdi. Archer onun tek yakını. Son aylarda ruh halinde ve farkındalığında keskin bir düşüş fark etmeye başladı ve bu da onu endişelendiriyor. Gündelik şeyler, özellikle de tarihler ve diğer sayılar konusunda kafası giderek daha fazla karışıyor. Şimdiden

Şifresini iki kez unutmuş ve Archer'ı cüzdanında taşıması için yazmaya zorlamış. Pek güvenli değil ama başka ne seçenekleri var ki? Archer, erkek arkadaşı Dominic'in Küçük Venedik'teki dairesinde yaşamaktadır, ancak ona bakmaya yardımcı olmak için yarı zamanlı olarak büyükbabasının yanına taşınmaya karar vermiştir. Dominic, Archer'ın bu kararı önce konuşmadan vermesine çok sinirlenmiştir. Tartışmışlar ve Dom ona kariyeri tarafından tüketildiği ve şimdi lanet olasınca taşındığı konusunda yüklenmiştir. Bu çok kötü bir andı ama dedesi için doğru kararın bu olduğunu biliyordu. Hâlâ kendini suçlu hissediyor ve Dom'la arasını düzeltmeyi başardı ama bu, iki yıllık ilişkilerinde açıklayıcı bir an oldu.

Dikkatini tekrar çantaya verir ve kaçırdığı bir şey olup olmadığını görmek için dolap teslimatını tekrar izler, ancak hiçbir şey yoktur.

Beyaz tahtaya kurbanların bir listesini yazar.

Billy Perrin - onaylandı

Stan Buxton - onaylandı

TBD

Josef Olinski - ?

Herman Olinski - ?

Telefonuna Klara'dan bir mesaj gelir.

Merhaba Grace, bu numara kayıtlı olmayan bir telefon. Birkaç rapor çalıştırdım ama hiçbir iz bulamadım. Yirmi dört saat boyunca izlemek için ev merkezimden bir tarama ayarladım. Telefon tekrar yayına girerse bir uyarı alacağım. K x

Quinn beceriksizce cam kapıdan içeri girerken Archer bir 'teşekkür ederim' yazıyor, elinde ağzına kadar doldurulmuş, dumanı tüten iki fincan çay taşıyor.

"Biri sütlü, biri o kadar sütlü değil.

"Teşekkür ederim. Archer sıcak, ıslak kupayı ondan alır, dibini avucuyla siler ve masanın üzerine koyar. "Arayan NCA'daki bağlantımdı. Telefon numarası kayıtlı değil ve karanlıkta kalmış.

"Güzeldi.

"Bir günde beş kurbanımız oldu. Bu neredeyse soruşturma ekibimizdekenden daha fazla.

"Os, bu sabah sosyal medyada yayınlanan bir fotoğraftan onu tanıyan bir akrabasından az önce teyit aldı. Üçüncü kurban ise bir Noel

Bahşış. Otuz dört yaşında. Evsiz.'

Archer panodaki listeyi yeni isimle günceller.

'Ben de az önce mutfakta Mark Beattie ile konuşuyordum. Pierce bize daha fazla memur bulmak için çalışacak.

'Bu yardımcı olur, ancak sahada botlardan daha fazlasına ihtiyaımız var. Klara'nın ekibe katılmasını talep edeceğim.

"Klara?

"Klara Clark. NCA analisti ve genel teknoloji sihirbazı.'

'Kadın büyücü diye bir şey yok. Klara bir cadı olurdu. Bir teknoloji cadısı.'

"Fark eder mi?

'Aynı tınıyı vermiyor. Guru daha iyi olurdu. Bir teknoloji gurusu.'

Archer gözlerini devirir ve Quinn gülümser.

"Analist olarak Os iyi ama daha tecrübeli bir profesyonelle çalışabiliriz" diyor.

"Tecrübesiz görünüyor.

'Evet, bir yıldır bizimle birlikte. Hala biraz acemi.'

'Klara bizim için iyi olacak.  analistin yapacağı işi yapabilir.

Konuşmaları Pierce'ın sesiyle kesilir. DI Archer. Konuşabilir miyiz lütfen? Harry, bize bir dakika ver.'

"Evet, hanımefendi.

Pierce, Quinn'in arkasından kapıyı kapatır, kollarını kavuşturur ve bakışlarını Archer'a çevirir.

Aralarındaki hava çatırdıyor.

Bir süre sonra konuşur. "Charlie Bates Emniyet Müdürü ile konuştu.

"yle mi? Archer şaşırmış gibi görünmeye

alışır. "Bana masum rolü yapma.

Archer sinirlenir ama geri çekilecek havada değildir. Bugünkü olağandışı ceset sayısından sonra olmaz. "Kusura bakmayın ama hanımefendi, bu soruşturma Dedektif Hicks'in kapasitesini açıyor. Ses tonu sert, belki de fazla sert ve daha fazlasını söylememek için kendini zor tutuyor.

Pierce'ın gözleri parlıyor, çenesi geriliyor. 'Beş dakikadır DI'sın ve senden birkaç yıl daha deneyimli olanlara karşı yargıda bulunuyorsun!

"Saygısızlık etmek istemedim.

"Umarım kendinizi kanıtlayabilirsiniz, DI Archer.

Archer dilini tutuyor. Sınırı çoktan aştığını biliyor.

'Bu soruşturma süresince her gün bana rapor vereceksin. Anlaşıldı mı?'

"Evet, hanımefendi.

'Her ipucunu, her hareketi, her ilerlemeyi duymak istiyorum. Ya da eksikliğini. Anlaşıldı mı?'

"Elbette, hanımefendi.

"Sizi izliyor olacağım, DI Archer.

Pierce ayrılır ve Archer tuttuğunu fark etmediği bir nefes verir. Olay odasının dışında, DCI Quinn ile konuşmak için durur. İkisi de dönüp Archer'a bakar. Archer İrlandalı'ya gerçekten güvenip güvenemeyeceğini merak eder. Konuşmalarını bitirirler ve Quinn olay odasına yaklaşır.

'Gergin görünüyordu,' diyor.

Archer omuz silkiyor. "Henüz tam olarak kaynaşmadık.

'Bu çok açık. Size ofisinizi göstermemi istedi.'

Söz konusu oda Hicks'in ofisinin yanındaki ona onluk bir alandır. Quinn kapıyı açar ve Archer'ın burnu içerideki havalandırılmamış küf kokusuyla kırışır. Ter, eski et ve bayat kahve gibi, makine kahvesi ve yerel Chipotle'dan alınan burritolarla beslenen saatlerin ayak izi gibi bir koku.

'Ugh . . . Bu rütbe!' diyor Quinn.

İçeride buruşuk kâğıtlar ve kâğıt mendillerle dolu deri kaplı bir masa odaya hâkimdir. Altında pis kokunun kaynağını görebiliyor, önceki sakinin boşaltmaya zahmet etmediği dolu bir çöp sepeti.

Çavuş Beattie görünür. "Hanımefendi, PC Simpson burada.

Archer çavuşun ötesine bakar ve polis memurunun iri gövdesinin solgun ve korkmuş görüldüğünü görür.

"Teşekkür ederim, Çavuş Beattie. Quinn'e döner. "Onunla olay odasında konuşalım.

Quinn polis memuruna içeri kadar eşlik ediyor.

"PC Simpson, ben DI Grace Archer ve sanırım DS Quinn'i tanıyorsunuz.

Simpson kızarır ve başını sallar.

"Lütfen oturun.

Polis memuru Archer'ın karşısına oturur ve onlar daha başlamadan konuşmaya başlar. "Kontrol etmeliydim, biliyorum. Her şeyi berbat ettim. Buna inanamıyorum. Uzun bir gün ve gece olmuştu. Çift vardiya çalışmışım, yorgundum ve sadece uyumak istiyordum. Gerçekten çok üzgünüm. Kahretsin! Bunun başıma geldiğine inanamıyorum. Hiç böyle batırmamışım.

Archer, "Memur Simpson, bir nefes alın," dedi. "Özür dilerim.

"Bize dün ne olduğunu anlat.

"Mesaimin sonunda Trafalgar Meydanı'nda dolaşıyordum ve Charing Cross Yolu üzerinde park etmiş bir minibüs gördüm. Ne yaptıklarını görmek için kenara çektim. Yeterince zararsız olduğunu düşündüm. Bana bunun Lord Mayor's Show için bir sergi olduğunu söylediler. Adamdan evrakları istedim ve bana bir belediye onay mektubu gösterdi.

"Josef Olinski.

"Evet, bu o.

"Mektupta bir isim, bir imza var mıydı?" diye soruyor Quinn.

'Evet, ama ne olduğunu hatırlamıyorum. Her şey çok zararsız görünüyordu. Demek istediğim, sokaklarda her zaman sanatsal şeyler görünür. İnek heykelleri ve bunun gibi şeyler. Bu dolaplar süslü bir malzemeye kaplıydı ve ben sadece yasal olduklarını düşündüm. İçinde ne olduğunu hiç hayal etmemiştim. Simpson'ın gözleri Archer'dan Quinn'e kaydı. "Tanrım, bu yüzden işimi kaybedeceğim, değil mi?

'Bundan şüpheliyim, PC Simpson. Ne hakkında konuştunuz?' diye soruyor Archer. "Genel şeyler. Evliydi ve bir çocuğu vardı. Arkadaş canlısı görünüyordu ve yardım etmeye istekliydi. Ona dolaplarda ne olduğunu sordum ve bana bir çeşit sanat sergisi olduğunu söyledi. Eski bir çöp yığını olduğunu düşünerek güldük.

"Kamera kayıtlarında yorganın altına baktığınız görülüyor.

"Gördüm ama pek bir şey göremedim. Karanlıktı ve örtüler de yardımcı olmadı. Dürüst olmak gerekirse, birinin cesetleri konteynırların içine koyup Charing Cross Yolu'na bırakmaya cesaret edebileceğini hayal bile edemezdim.

'Tamam, Kevin. Teşekkür ederim,' diyor Quinn.

"Başka bir şey daha var ... Simpson sanki konuşmak için izin bekliyormuş gibi ifadesini askıda bırakır.

'Sen tutmak Biz üzerinde tenterhooks, Memur bey.
Lütfen Mola Quinn şöyle diyor.

'Josef Olinski bu üçünün ilk olduğunu söyledi. Bana iki başka yere daha altı dolap teslim ettiklerini söyledi.

L Waterloo yakınlarındaki Roupell Sokağında, büyükbabanın yaşadığı ve Archer'ın her şey cehenneme döndükten sonra gençken yaşadığı yerde GEÇ OLDU VE PENCERELER KARANLIK. İki katlı kahverengi tuğlalı terasları aydınlatan Viktorya dönemi lamba direğinin sıcak kehribar ışıltısı altında elli iki numaraya doğru ilerlerken botlarının yankısı gecenin sakinliğini bozar. Londra'nın göbeğinde korunmuş bu sessiz, bozulmamış on dokuzuncu yüzyıl köyü başka bir zamana adım atmak gibidir. Archer'a göre, bu gizli yerleşim bölgesinin özel bir yanı var ve bu da onu bir ağırlık gibi hissettiriyor

her dönüşünde omuzlarından kayıyor.

Büyükbabanın evi, dışarıdaki kaldırımında küçük bir delikte yetişen yıldız yasemini nedeniyle uzaktan tanınabilir. Kendini bildi bileli orada duruyor, büyüyor ve ön kapı ile oturma odasının penceresi arasındaki kahverengi tuğlalara tutunuyor. Yıllar boyunca o ve büyükbabası ona bakmış, kemikli dallarını kırpmış, ezilmiş köklerini sulamış ve ilkbahar ve yaz aylarında tatlı yasemin kokusunun tadını çıkarmışlardır. Londra'nın merkezindeki bir sokağın kaldırımındaki en küçük delikten büyüyerek her şeye rağmen hayatta kalma azmine hayran kalmışlar. Büyükbabası ona, eğer bu küçük bitki kendisini engelleyen bu kadar çok şeye rağmen çiçek açabiliyor ve hayatta kalabiliyorsa, o zaman kendisinin de yapabileceğini söyledi.

Sesler duyar ve karşıdan bakınca iyi giyimli bir adamla topuklu ayakkabı giymiş sade bir kadının çıktığını ve kırk üç numarayı kilitlediğini görür. Archer onların büyükbabasının bahsettiği yeni sahipleri olup olmadığını merak eder.

"İyi akşamlar," der adam. "İyi akşamlar," diye yanıtlar Archer.

Archer elli iki numaranın önünde anahtarlarını ararken ayak sesleri gecenin içinde kaybolur. Ön kapının kilidini açar, içeri adım atar ve televizyonun sesini ya da bir merhaba sesini dinler, ancak tek duyduğu, büyükbabasının merdivenlerin üstündeki yatak odasından gelen huzurlu horlamasıdır.

Tanıdık sandal ağacı kokusunun ve duvarda iki fotoğrafın arasında titreyen Meryem Ana resminin bulunduğu, sürekli yanan pilli mumun bulunduğu sıcak ve dar koridorda sırt çantasını çıkarıp ceketini soyuyor. Biri Cezayir Yahudisi kökenli, ağırbaşlı, yakışıklı bir kadın olan büyükannesinin, diğeri ise Archer'ın babası DCI Samuel David Archer'ın. Kalbi sevgi ve kayıpla dolup taşıyor ve yatmadan önce onlara iyi geceler diliyor.

Yorgun, gözleri bilgisayara bakmaktan ve kontakt lensleri fazla takmaktan ağrıyor. Yatağının başucundaki dijital saatin alarmını kurar. Babasının ve daha sonra kendisinin olan bu küçük yatak odasında yatağa tırmanır ve uyumaya çalışır, ancak ilk gününün olayları ve bu sanatçı-katil zihninde bir yapboz parçaları fırtınası gibi döner.

Uyku henüz bir seçenek değil.

Yatağının başucundaki gözlüğüne uzanır, dizüstü bilgisayarını çıkarır ve şüpheliyi Google'da arar. Şüphelinin web sitesi, tıpkı Flanders Sanat Galerisi'ndeki Billy Perrin'in kısa filmi gibi Super 8 film formatında çekilmiş kısa filmler içeren, YouTube'dan alınmış video linklerinden oluşan tek bir sayfadır. *Asılmış Adam* başlıklı bir videoda, bir bacağından baş aşağı ağaca asılı bir adam tasvir ediliyor. Sağ gözünün üzerinde kırmızı bir '@' sembolü bulunan bir maske takıyor. Elleri ve diğer bacağı birbirine bağlanmış gibi görünüyor. Maskesini öfkeyle çekiştiren bir pitbull var ve sanki köpekten ve bağlarından kurtulmaya çalışıyormuş gibi titriyor. İnsanların evlerinin içinden kaydedilmiş CCTV görüntüleri gibi başka filmler de var. Kısa saçlı, iri yarı bir adamı mutfağında tek başına oturmuş, akşam yemeğini yerken gösteren *Son Akşam Yemeği* adlı bir tanesine tıklıyor. Daha önce olduğu gibi aynı maske, arkasındaki pencerede bir hayalet gibi beliriyor ve kaybolmadan önce onu izliyor. *Okuyucu* başlıklı bir diğesinde ise bir kadın koltukta oturmuş, lambanın loş ışığı altında kitap okumaktadır. Birden irkilir ve odanın diğer ucuna bakar. Kitabını kapattıktan sonra yavaşça ayağa kalkar ve sanki orada kimin olduğunu sorar gibi konuşur. Arkasındaki gölgeli odada, Archer bir figürün ilerlediğini ve lambayı kapattığını görür.

Archer tüylerinin diken diken olduğunu hissediyor.

Billy Perrin'inki de dahil olmak üzere tüm filmler benzer temalara sahiptir: zımnı Şiddet içeren röntgencilik. Ya da Billy'nin ve cam dolaplardaki diğer iki adamın durumunda cinayet. Archer'ın aklında bunların sahnelenmiŐ ya da rol yapılmış videolar olmadığına dair hiçbir Şüphe yok. Bu insanlar kurbandı ve hala hayatta olan var mı diye merak ediyor.

E-postasını açar ve hızla Os'a bir mesaj yazarak videolardaki kişilerin kimliklerini tespit etmek için çalışmaya baŐlamasını ister.

*

Uykusuz geçen bir gecenin ardından dijital saatinden gelen sabah 7 haberleriyle uyanır, d n yaşananlar sersemlemiŐ kafasının içinde dolanmaya başlarken esner ve gerinir. Billy Perrin'in büzüŐmüŐ cesedi ve Josef Olinski'nin yanan bedeni zihninde canlanır. Titreyerek yataktan fırlıyor ve alt kattaki mutfakta çaydanlığı dolduran büyükbabasının kendi kendine mırıldandığını duyuyor.

Muhabir 'dünkü tuhaf cinayet sergisinin' gerçekleŐtiėi yerden canlı yayın yaptığını duyururken radyo haberleri dikkatini çeker.

' . . . Henüz kurbanların isimleri açıklanmadı ve polisten de herhangi bir açıklama gelmedi, ancak bugün bu durumun deėiŐmesini bekliyoruz. Önümdeki manzaranın tüyler ürpertici olduğunu söylemeliyim. Oldukça olağanüstü bir  rk t c l k hissi var! D n, beyaz tulumları içindeki Adli Tıp ekibi, cesetlerin sonuncusu da çıkarılıp bekleyen bir ambulansa taŐınırken sohbet ediyordu. Henüz teyit edilmemiŐ olsa da, polisin kendisini @anonymous olarak adlandıran sanatçıyla konuşmak isteyeceğine Şüphe yok. Lord Mayor's Show'daki kaynaklarımız bize bunun sanatçının "The Forsaken" adını verdiği yeni bir koleksiyonun başlangıcı olduğunu söyledi. Bu koleksiyonun bir sonraki bölümünde neler olacağına dair henüz bir ayrıntı yok. Daha fazla bilgi geldikçe sizlerle paylaŐacaėız.

'Diğer bir haber de Muhafazakâr Partili milletvekili Lewis Faulkner'ın ailesi, Faulkner'ın nerede olduğuna dair endiŐelerini polise ilette...'

Radyoyu kapatır ve büyükbabasının merdivenlerden yukarı, "Günaydın Grace," diye seslendiğini duyar.

Archer onun ruh halinde bir sıçrama hisseder. Onun kalmaya geldiğini hatırlamıŐtır.

Merdivenlerin tepesinden ona bakıyor. "Günaydın, büyükbaba. Ama kalbi sıkışır. Daha fazla kilo kaybetmiŐtır ve yüzü

Gaunt.

Ona sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Kahvaltı ister misiniz?

Özellikle aç değildir ama onu hayal kırıklığına uğratmak istemez. "Evet, lütfen.

"Çayı hazırlayayım ve biraz tost yapayım, olur mu?" "Sağ ol, büyükbaba.

Duş alır, kontakt lenslerini takar ve aynada gözlerini kırıştırarak yumuşak plastiğin göz bebeklerinin üzerindeki yerini bulmasını bekler. Okuldayken Archer'ın gözleriyle dalga geçilirdi; biri mavi, biri yeşil. Aradaki fark çok ince ve sadece yakından bakınca fark edilebiliyor. Ancak, iyi niyetli bir öğretmen bunu fark etmiş ve heterokrominin ne olduğu konusunda onları eğitmek için sınıfa göstermişti. Farklı dinleri kapsayan karışık bir mirasa sahip olmak yeterince kötü değilmiş gibi, şimdi herkesten daha da farklıydı. Hatta on iki yaşındaki bir düşmanı ona 'melez' lakabını takmıştı.

Alaylar dayanılmaz hale gelmiş ve küçük Grace Archer'ın diğer çocuklara uyum sağlamasını zorlaştırmıştı. Ebeveynleri onun arkadaş canlısı olmadığını, tuhaf görüldüğünü, yeterince 'beyaz' olmadığını düşünüyordu ve bu düşünceler Grace'in sınıf arkadaşlarının ağzından patlamadan önce okulda sessizce dalgalanıyordu.

Babası onun dünyasıydı ve onun öldürülmesi Grace'in hayatı üzerine kasvetli bir gölge düşürmüştü, daha kötüye gidemeyeceğini düşündüğü bir hayat. Ne kadar da yanılmıştı. Karanlık bir kış öğleden sonrası okuldan çıktığında, acımasız tacizler arasında yolunu bulmuş ve Roupell Sokağı'ndaki büyükannesi ve büyükbabasının evine dönmek yerine mezarlığa gitmişti. Babasının mezarına baktı ve sanki oradaymış gibi onunla konuştu. Sesi, kendisini Bernard olarak tanıtan, ondan çok da uzun olmayan yabancı bir adamın dikkatini çekti.

Archer bu anı karşısında yutkunur ve farkına varmadan elindeki yara izini okşar.

Bernard Morrice. Çocuk katili.

Aramızda ne canavarlar dolaşıyor.

Morrice o gün onu kaçırdı ve bildiği her şeyden ve kaybettiği her şeyden uzaklaştırdı.

Archer, zaten çok fazla yer kaplayan Morrice'i başından iter.

Morrice'in diğerkurbanlarının aksine Grace hayatta kaldı ve okula geri döndü. Garip bir şekilde batıl inanç gibi görünen bir davranışla, sınıf arkadaşları ve hatta bazı öğretmenleri ona uzak durdu ve her türlü göz temasından kaçındı. Ancak zamanla okul sakinleşti ve Grace'e Morrice'le yaşadığı deneyimin sadece bir 'aşama' olarak görüldüğü anlaşıldı.

İşte o zaman sataşma ve tacizler yeniden başladı. O zamana kadar Grace değişmişti.

Dışarıdan bakıldığında normal, sessiz ve mesafeli bir kız gibi görünse de aslında hiç de öyle değildi. Eski bir boksör olan büyükbabası sayesinde yumruklarını iyi kullanıyordu. Grace kendini bir orman yangınında yuvarlanan dolu bir barut fiçisi gibi hissediyordu. Bunu iyi saklıyordu ama içi o kadar çok yanıyordu ki bazen derisinden dumanlar çıktığını düşünüyordu.

Patlamaya hazırды. Bunu biliyordu.

Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Küçük Grace farklıydı. Artık sadece bir "melez" değildi.

Vahşi bir melez.

Sataşma ve tacizler yeniden şiddetlendiğinde Grace'in buna tahammülü yoktu.

Kendisinden yaşça büyük dört erkek ve kendi sınıfından üç kız olmak üzere birkaç can sıkıcı zorbanın dudaklarını kana bulamış ve gözlerini karartmıştı. Kısa sürede hiç de umursamadığı korkunç bir ün ve saygı kazandı.

Sadece yalnız kalmak istiyordu.

Onlar farklı zamanlardı.

Archer aynadan uzaklaşır.

*

Westminster'daki Horseferry Yolu üzerinde bulunan Adli Tıp Mahkemesi, geç Viktorya döneminden kalma üç katlı kasvetli bir bloktur. Ortadaki taş kemer, yılların koyu kırmızı parlaklığıyla kaplanmış iki ağır panelli kapıya ev sahipliği yapıyor. Archer dahili telefonun ziline basıp bekler.

Quinn katil hakkında konuşmadan duramıyor. "İnternetteki bir dergide, müstehcen online videoları ve Londra'nın çeşitli yerlerinde rastgele kamuya açık alanlarda görülen grafiti sanatıyla onu sanat dünyasının yeni korkunç çocuğu olarak lanse eden başka bir makale okudum. Kendisine sadık bir takipçi kitlesi var.

paylaşımlarını sosyal medyada yaygın ve açık bir şekilde paylaşıyor. Makalede ayrıca çok fazla insanın onun çalışmalarını anlamadığı da belirtiliyor.

"Hadi canım," diyor Archer.

Oldukça. Her ne kadar şifreli olsa da eserlerinin derin olduğunu düşünenler var. Siyasi görüşünü herkes tahmin edebilir. Düne kadar sağcılar onu sahipleniyordu, tıpkı onu kendi davalarının poster çocuğu yapmaya çalışan solcular gibi. Şimdi hepsi ondan elini eteğini çekiyor.

Archer zile tekrar basıyor.

"Belirsizliği ve anonimliği, görünüşe göre artan cazibesinin ve dehasının bir parçası. Banksy özentisinden daha fazlası olduğunu söylüyorlar. O yeni bir şey.

"Seri katiller hakkında yeni bir şey yok.

"Kaç kişi kurbanlarını halka sanat eseri olarak sergilemekten hoşlanır?" "Anlaşıldı.

Dahili telefondan bir ses geliyor. "Evet?

'DI Grace Archer ve DS Harry Quinn. Bir randevumuz var,' diye yanıtlıyor Archer.

Morgun alt katında, gri önlükler giymiş huysuz bir adam olan Doktor Kapur, Archer ve Quinn'i sert ama dokunulduğunda soğuk bir el sıkışma ile selamlar. Yüzü uzundur ve teni iş kıyafetleriyle uyumludur, Archer onun iş günlerini birlikte geçirdiği cesetlerin arasına karışmak için bukalemun gibi bir yeteneği olup olmadığını merak eder.

"Hazır mısınız?" diye sorar.

Archer başını sallar. Ölü bedenlere yabancı değildir. Bir polis memuru ve daha sonra bir DS olarak, trafik kazalarından doğal nedenlere ve cinayetlere kadar ölü insanlardan payına düşeni gördü. Çocukken de ... görmüştü.

Bu düşünceyi zihninden uzaklaştırır ve Kapur'u takip ederek onları dört cesedin paslanmaz çelik masaların üzerinde çarşafların altında yattığı tiyatro salonuna götüren büyük döner kapıdan geçirir. Doktor bir çift lastik eldiven giyer ve Herman Olinski'nin kararmış cesedini ortaya çıkarmak için ilk masanın üzerindeki çarşafı sıyrır. Kapur kolunu uzatır ve işaret parmağıyla ölü adamın şakağını gösterir.

'Bu beyefendi minibüs ateşe verilmeden önce başından bir kez vurulmuştu. Neyse ki yanmadan önce ölmüştü.

Doktor, üç evsiz adamın üzerini örten çarşafları açmadan ve morarmış vücutlarını ortaya çıkarmadan önce çarşafı kadavranın üzerinden yavaşça geri çeker.

Boyunları.

"Boğularak boğulma. Çürüklere bakılırsa eller.

"Katilin boyunu tahmin etmek için el izlerinin uzunluğunu ölçmek mümkün olabilir mi?" diye soruyor Archer.

Tam da bunu yaptım. Katilin elleri yaklaşık 8,5 inç uzunluğunda. Bu nedenle yaklaşık 1.80 boylarında olabilir.

Quinn, "Salamura edildikleri düşünüldüğünde cesetlerde DNA bulma olasılığı nedir?" diye soruyor.

"Pek olası değil. Dolaplardaki formaldehit herhangi bir izi yok etmiş olmalı.

"Harika. İzlerini etkili bir şekilde örtebilen bir katil.'

Doktor Kapur kaşlarını kaldırır ve gülümser. "Şart değil. Archer ona bakar. "Ne demek istiyorsunuz?

"Çok ilginç bir şey buldum. Archer onun nabzının hızlandığını hisseder.

Kapur elini Stan Buxton'ın çarşafının altına sokar ve solgun sol kolunu çıkarır. Ölü adamın kirli tırnaklarını işaret ederek, "Altında bir tutam sarı saç buldum" der. Kolu tekrar çarşafın altına yerleştirir ve Noel Tipping'in cesedine doğru yürür, sağ elini gösterir ve tırnaklarını işaret eder. "Burada da benzer bir saç buldum. Kapur, Billy Perrin'in masasının üstüne doğru ilerler. "Bu talihsizin ağzında üç tutam sarı saç buldum.

"Analiz için gönderilmelerini istiyorum," diyor Archer.

'Zaten düzenlenmişti, ancak formaldehit bu kanıtın kalitesini tehlikeye atmış olabilir.

Sadece umut edebiliriz. Teşekkür ederim, Doktor Kapur. Çok yardımcı oldunuz.'

M EGAN BURCHILL KAYIP Dünya . onu edebi Cassandra Hotchkiss. Cassandra'nın inanılmaz derecede zengin sevgilisi ve sapıkça olan her şeyin kaptanı Max, onu çırılçıplak soymuş, Chanel kokulu vintage kadifeyle gözlerini bağlamış ve en iyi ipekten yapılmış kiraz kırmızısı iple el ve ayak bileklerini antika meşe yatak direklerine bağlamıştır. Şimdi de donmuş bir tavus kuşu tüyüyle onun 'bölgelerine' işkence etmek üzeredir. Fisher & Paykel paslanmaz çelik dondurucusunda saklıyor.

Megan bu düşünceyle boynunun kızardığını hisseder.

Bir kol aniden ona doğru uzanıyor ve e-okuyucusunu çenesine yaklaştırıyor.

"İzninizle," diyor yanında oturan yabancı.

Otobüsün camındaki buğuyu silen geniş ele kaşlarını çatarak onaylamaz bir tavırla bakıyor. 12 numaralı Routemaster Trafalgar Meydanı'nın çevresinde yavaşça ilerliyor ve St Martin's Place'de The Connection'ın karşısındaki durakta duruyor.

Megan bakmak istemez ama kendini tutamaz. Üç evsiz adamın cesetlerinin cam dolaplar içinde bırakıldığı yere bakarken omurgasında bir ürperti hissediyor. Cesetler ve dolaplar artık orada değil, adli tıp çadırları, beyaz maskeli ve tulumlu adamlar gitmiş ve insanlar sanki hiç olmamış gibi oradan geçip gidiyor, ancak Megan için o alan ürkütücü, ıssız bir his uyandırmaya devam ediyor.

Yanıdaki adam daha iyi görebilmek için eğiliyor. Sert dikdörtgen e-okuyucunun göğsüne baskı yaptığını hissediyor ve kibarca öksürüyor. Adamın kolonyasının odunsu kokusu burun deliklerine doluyor ve hızlı bir bakış atıyor

Adam. Sarı saçları ve sert bir profili vardır ve bir an için tanışıp tanışmadıklarını merak eder ama hemen bunun sadece hayal gücü olduğuna karar verir.

Rahatlamaya çalışıyor ve bir an için solunum cihazına ihtiyacı olabileceğini düşünüyor, ancak adamın ağırlığı azalıyor ve koltuğun kendi tarafına geri oturuyor. Bir kez daha bakıyor ama onu tanıyıp tanımadığından hâlâ emin değil.

Daha önce tanışmış olsunlar ya da olmasınlar, kendi alanının ihlal edilmesinden rahatsız oluyor. Burnundan nefes vererek Cassandra Hotchkiss'e ve 'bölgelerine' dönerken ölü evsiz insanları düşünmemeye çalışıyor.

Kaldığı yeri bulmak için gri dijital sayfayı tarıyor, ancak yan görüşünden yanındaki adamın ona doğru baktığını hissedebiliyor.

Pencereden mi bakıyor, yoksa ona mı? Kadın anlayamıyor.

Her ne yapıyorsa durmasını diliyor. Yoksa istiyor mu?

O adamlar hakkında korkunç. Öldürüldüler ve formaldehitte saklandılar. Kim böyle bir şey yapar ki?'

Megan yabancılarla, özellikle de kendi alanına tecavüz eden erkeklerle konuşmayı pek onaylamaz, ama kabalık etmek de istemez. 'Evet, gerçekten. Aileler için büyük bir utanç.

Megan banliyöde yaşayan işçi sınıfından bir kızdır ama özellikle toplu taşıma araçlarında yabancılarla konuşurken eğitimli bir orta sınıf sesi takınmayı tercih eder.

'Öldürülmek utanç verici,' diyor adam.

"Oldukça. Tam olarak böyle düşünmemişti. Megan'ın mantığı, ölüm nasıl gerçekleşirse gerçekleşsin, öldüğünüzde gitmişsinizdir. Günün sonunda, yaşayanlar parçaları toplamak zorunda, ölümler değil.

"Polisin onları birbirine bağlayan bir şey bulamadığını duydum. "Bu korkunç. Megan onun bakışlarıyla buluşur.

Gözleri koyu mavidir. Sırıttırıyor.

Megan kızarır ve dikkatini tekrar Cassandra'nın dünyasına çevirmeden önce ne söyleyeceğini bilemeyerek koltuğunda kayar.

'Haberlerde polisin bir kişinin sorumlu olduğunu düşündüğünü duydum. Ben buna inanmıyorum. Tüm bunlardan bir kişi nasıl sorumlu olabilir? Bahse girerim Streatham'da yanarak ölen teslimatçılar gibi göçmenlerdi.

Megan kabul etmemesi gerektiğini biliyor ama adam muhtemelen haklı. Bu tür şeyler İngilizlere göre değil.

Otobüs Megan'ın durağına yaklaşıyor. E-okuyucusunu kapatır,

antasına atar ve Lumberyard Caf 'ye uğramayı düşünür

ofise gitmeden önce sıska bir latte için.

"Kitabını bitirdin mi?" diye soruyor adam, parmağını ekranda kaydırırken gözleri telefonunu tarıyor.

"Henüz değil," diye
yanıtlıyor. "Ne
okuyorsun?"

Megan 99p'lik bonkbuster'ının adını açıklamaktan utanç duyar. Başka bir kitap düşünmeye çalışır. Klas bir şey. "Duyduğundan şüpheliyim," der, kendine biraz zaman kazandırmak için.

Dene beni. Dene hadi. Kitaplarla aram iyidir. Dur tahmin edeyim. "*Gurur ve Önyargı*, eğer bilmek istiyorsan.

"Ooh. Bunu kim yazdı?"

Megan düşünmeye çalışır ve Jane Eyre demek üzeredir, ama bunun doğru olduğundan emin olmadığı için kendini durdurur. Telefonundan gelen ping sesi dikkatini dağıtır ve sabahın bu saatinde ona kimin mesaj atabileceğini merak eder. Çantasından çıkardığında bunun Tinder'dan gelen bir bildirim olduğunu görür.

Kalbi küt küt atıyor.

Bu ondan. Kendisine Max084 diyen kişiden. Yanındaki adamın telefonunu okuduğunu hissediyor.

Diğer tarafa döner ve heyecan ve endişe karışımı bir duyguyla Tinder uygulamasını açar. Profilinin yaşı hakkında tam olarak doğru olmadığını biliyor. Fotoğrafi beş yıl öncesine, otuz yaşına ait. İki küçük yalan. Kimi incitebilirlerdi ki? Ayrıca, arkadaşı Lucy bir keresinde ona hâlâ otuz yaşında görüldüğünü söylemişti. İşte böyle. Megan kendine CassandraH profil adını verdi ve mesajlarını Cassandra'nın kitaplarında konuştuğu şekilde yazdı.

Max084'ün mesajını açar.

Merhaba güzelim.

İçinde sıcak bir duygunun kıpırdadığını hissediyor ve yüzünü pencereye dönüyor.

Merhaba, Max. Londra'ya döndün mü?

Ben geldim. Bu sabah geldim. Buluşmak zorundayız. Senin için yanıp tutuşuyorum.

Megan bir nefesi bastırır. Daha önce hiç kimse onunla tanışmak istememişti.

Lütfen evet de.

Megan'ın aklı başından gider. Ne yapmalıydı?

Bu çok güzel olur. Takvimimi kontrol edeceğim.

Bir cevap yazıyor.

Tavus kuşu tüyünü getireceğim.

Megan neredeyse çığlık atıyor.

Yarın akşam için Londra'nın en seçkin restoranlarından birinde yer ayırttım.

Megan göz kırpmıyor.

Lütfen bana geleceğini söyle. Sana anlatacak çok şeyim var. Lütfen evet de.

Megan'ın şansı son zamanlarda çok kötü gitti. Kedisi öldü ve seyahat şirketi iflas ettiği için yaz tatili iptal edildi. Tatilini küçücük dairesinde tek başına geçirdi. Cassandra'nın Max'i gibi birinin ona bakmasının ve onu şımartmasının ne kadar güzel olacağı hayaline daldı.

Megan mı?

Fügünden sığıyor. Kaybedecek neyi var ki? Parmakları telefona dokunuyor:

Sevgilim Max. Seninle akşam yemeğinde buluşmayı çok isterim.

Sen benim prensesimsin.

Sen benim prensimsin.

Ayrıntılar için yarın sizinle temasa geçeceğim.

Öpücüklü bir emoji yüzü seçer ve o da aynı şekilde yanıt verir.

Otobüs yavaşlar ve Megan kendi durağı olduğunu fark eder. "Affedersiniz," der, yanındaki adamı iterek geçer ve aceleyle merdivenlerden iner. Öğle yemeğinde indirimden yepyeni Spanx'lar almak için alışveriş yapmayı aklına not eder.

Sabah dışarısı soğuktur ve Londra'nın kirli havasını solurken göğsü hırıldar. Kafeye doğru giderken Max'in gerçek adını kullandığını fark eder. Tuhaf. Max ona her zaman Cassie ya da şakacıysa Hotchkiss derdi. Ona gerçek adını söylediğini hiç hatırlamıyor. Belki de bir gece çok fazla

Prosecco içtikten sonra biraz huysuzlandığında söylemiştir.

Omuz silkiyor ve kendi kendine gülümsüyor. Ne önemi var ki? Yarın hayalleri yeni bir gerçeklik kazanacak.

A ARCHER ve QUINN sorgu yargıcının mahkemesinden ayrılırken St George Hastanesi'nde görevli polis memuru Sabal Parapurath'tan bir telefon gelir. Josef Olinski'nin kalbi durdu. Archer ona yolda olduklarını söyler.

Quinn yoğun Londra trafiğinde ilerlerken Archer, Josef Olinski'nin kurtulamayabileceği düşüncesiyle midesinin düğümlendiğini hisseder. Hem ailesinin iyiliği için hem de hayatta kalan tek tanıkları olduğu için kurtulmasını umuyor.

Dünkü İspanyol hemşire resepsiyonda, otuzlu yaşlarında yorgun görünümlü Hintli bir adam olan üniformalı polis memuruyla konuşmaktadır. Archer ve Quinn'in yaklaştığını görür ve yüz ifadesi ciddileşir.

Archer'ın kalbi sıkışır.

"Üzgünüm ama başaramadım," diyor hemşire.

"Bilinci yerinde miydi?" diye sorar Archer.

"Korkarım hayır.

"Yanıklarının dışında başka yaraları da var mıydı?

"İki kurşun yarası bulduk. Biri sırtında, diğeri kalçasında. "Başka bir şey var mı?

Hemşire başını sallar.

"Teşekkür ederim," diyor Archer. Polis memuruna döner. "Sanırım dün gece şüpheli bir şey görmediniz, Memur Bey?

"Hiçbir şey, hanımefendi.

"Eve gidip yatsan iyi olur Sabal," der Quinn. "Teşekkür ederim efendim," diye yanıtlar.

Archer arabanın yolcu koltuğunda oturmuş derin düşüncelere dalmışken Quinn DCI Pierce'ı Olinski'yle ilgili haberlerle güncelleyen bir arama yapar. Aramayı bitirir ve Archer onun kendisine baktığını hisseder.

"Pierce, takip etmeye değer bir şey bulana kadar ofise dönmememizi söyledi.

Archer kaşlarını çatır. "Bunu o mu söyledi? Quinn gülümser. "Pek sayılmaz.

Archer homurdanıyor. "Öyle yaparsa hiç şaşırmam.

"Peki şu ana kadar ne düşünüyorsun?

Archer cevap vermek için bir an bekler. "Doktor Kapur'un cesetlerde bulunduğu saç tellerini düşünüyorum.

'Garip, değil mi? Bana üç kurban ile katil arasında çok sayıda tırmalama ve ısırma içeren bir kavga olduğunu düşünüyor.

"Ben de... ama belki de öyle düşünmemizi istiyordur.

Archer düşüncelerini açıklamadan önce bir an için onun düşüncelerinde kaybolur. "Elimizde ne var? Sanatçı kılığına girmiş bir katil. Onun sanatı cinayet. Şimdiye kadar izini kaybettirmek, tanıkları öldürmek, kanıtları yakmak ya da formaldehitte bekletmek konusunda iyi iş çıkarmış. Onun için hiçbir şey rastgele değil. Cinayetleri dikkatlice planlanmış ve kurbanlarının kaçırılmadan çok önce seçildiğinden şüpheleniyorum.

"Sana bunu düşündüren ne?

'Londra sokaklarında insanları yakalamak kolay bir iş değil. Her yerde CCTV var.

"Belki filmde bir şeyler bulabiliriz.

"Muhtemelen. Ancak bence o bundan daha zeki.

"Nasıl yani?

Archer iç geçirir. "Emin değilim. Şimdilik sadece önsezilerim var.

'Açıkça evsizleri hedef alıyor. Onlar savunmasız ve kolay kurbanlar. Sizce derdi ne?'

"Koleksiyonuna "Terk Edilmişler" adını vermiş. Kurbanları toplum tarafından dışlanmış, terk edilmiş, ihmal edilmiş ve yoksullar.

"Bir sonraki kurbanlarının da evsiz olacağını varsayabiliriz.

Öyle görünüyor. Strand'ın aşağısında bugün Evsizler için Saç Kesimi ile birlikte gezici bir aşevi var. Genelde büyük bir katılım olur. Oraya gidelim ve sorular sormaya başlayalım. Belki de birileri

"Belki biri Billy, Stan ya da Noel'e ne olduğunu biliyordur.

Archer, Charing Cross Karakolu'ndaki Os'u ararken Quinn arabayı çalıştırır.

Os telefonu açıyor. Os Pike konuşuyor.

Os, ben Archer. Hızlı bir istek. Lütfen Billy Perrin, Noel Tipping ve Stan Buxton'ın polis sistemindeki fotoğraflarını bana ve DS Quinn'e e-posta ile gönderin. Onları telefonlarımızdan alacağız.'

"Yapacağım.

"Videolarla ilgili e-postamı aldın mı?"

"Aldım ve bugün daha sonra onlara başlayacağım.

Archer kaşlarını çatar. "Onlara öncelik verin lütfen. "Peki efendim.

"Teşekkürler.

Archer, Evsizler için Saç Kesimi projesine iki yıl önce Camden'de bir sokakta kayıp bir kişi için yapılan rutin bir soruşturma sırasında rastladı. Berberler ve kuaförler boş zamanlarını Londra'nın sokaklarında yaşayan ve zor şartlarda uyuyan erkek ve kadınların saçlarını kesmek için ayırdı. Evsiz bir adam, sadece yeni şık görünümü için değil, o on beş dakika boyunca artık görünmez ve unutulmuş olmadığı için de gözyaşlarına boğuldu. Archer sadece minnettar adamın tepkisinden değil, aynı zamanda kuaförlerin hayırsever girişiminden de etkilendi. Onu The Connection'dan Eula Higgins ile iletişime geçmeye ve zamanının bir kısmını başkalarına yardım etmek için ayırmaya teşvik eden de bu özverili bağlılık oldu.

Adelaide Caddesi'nin Strand ile birleştiği yerde büyük bir çardak inşa edilmiştir. İçeride dört gaz lambalı ısıtıcı ve etrafında evsiz müşterilerin aşevinden dağıtılan strafor bardaklardan sıcak çay ya da çorba içerek silah arkadaşları gibi kaynaştığı dört sandalye var. Retro tarzı eski bir radyo pop müzik çalıyor ve havada neşeli bir hava var.

"Fotoğrafların geldi mi?" diye sorar Archer. Quinn telefonunu kontrol eder. "Hayır.

Archer nefesinin altında küfreder ve Os'un numarasını tekrar arar. Arama doğrudan sesli mesaja gider.

Archer kıllanır. 'Resim yok ve Os yok. Bu gerçekten çok yardımcı oldu. "Phillips'i arayayım.

"Hayır, onları Klara'dan alacağım.

Archer Klara'yı arar ve birkaç dakika sonra sabıka fotoğrafları Klara'nın telefonundadır. Onları Quinn'e iletir.

"Bunun gibi küçük şeyler için Klara'ya ihtiyacımız var.

İki saatin büyük bir kısmını müşterilere resimleri göstererek geçirdiler. Üç adam sokaklarda tanıdık yüzlerdi ancak çok azı onları en son ne zaman gördüğünü hatırlayabiliyor. Neredeyse hepsi kaderlerini öğrendi ve bazıları etkilenmiş ya da şaşırılmış görünmüyor. Yardımcı olmayan bir kişi, "Gitme vaktin geldiğinde, gitme vaktin gelmiş demektir," diyor.

Archer, kapüşonu yukarı çekilmiş kirli bir parka giyen genç bir adama yaklaşıp.

"Merhaba," diyor.

"Pekâlâ," diye yanıtlıyor sessizce, başı eğik.

"Adın ne senin?"

Omuz silkiyor ve sessiz kalıyor.

"Charing Cross Yolu'ndaki o üç adama ne olduğunu duydunuz mu?"

Kapüşonu başını sallar.

"Onlardan herhangi birini tanıyor muydunuz?"

"Bazı insanlar başlarına geleni çekerler.

"Bununla ne demek istiyorsun? Archer ses tonunu yumuşak tutar. Yukarı bakıyor.

Archer yutkunuyor.

On altı yaşından büyük olamaz. Kıvrır kıvrır bir sakalı ve çukur kara gözleri olan kirli bir yüzü var. Kirin altındaki yüzü neredeyse melek gibi, ya da uyuşturucu kullanımı ve yetersiz beslenme izleri olmasaydı öyle olurdu.

"Onu tanıyor muydunuz?" diye sorar, Noel Tipping'in fotoğrafını kaldırarak. Adam başını sallar.

Stan Buxton'ın resmini gösterir. Adam kafasını sallıyor.

Billy Perrin'in fotoğrafını kaydırıyor.

Resme soğuk bir şekilde bakar, titrer ve boğuk bir öksürük çıkarır. Yere bakar ve ellerini parkasının ceplerine sokar. Burnu akıyor ve ceketinin koluyla burnunu siliyor.

Archer onun söylediğinden daha fazlasını bildiğini hissediyor.

"Benim adım Grace Archer. Size kahve getireyim mi?"

Omuz silkiyor ve kapanıp yoluna devam eden seyyar aşevine aç bir bakış fırlatıyor.

"Aslında açlıktan ölüyorum," diyor Archer. Yolun karşısındaki Charing Cross tren istasyonuna bakar. Orada özel olarak konuşabilirlerdi. 'İstasyonda bir Costa var. Neden öğle yemeği için bana katılmıyorsun?

Çocuk tereddüt eder ve ayaklarının üzerinde beceriksizce kayar.

"Ton balıklı eritmeyi ya da jambon ve peynirli eritmeyi oldukça iyi yapıyorlar. Ben ısmarlıyorum.

Bir süre sonra başıyla onaylıyor.

"Stephen. Benim adım Stephen."

Archer onunla birlikte yürürken, "Tanıştığımıza memnun oldum Stephen," diyor. Döndüğünde Quinn'le hemen göz göze gelir. Quinn yolun karşısına geçmelerini izlerken ona başıyla selam verir.

İstasyonun girişindeki mavi çelik bankta otururlar. Çocuk ton balıklı sandviçine dalıyor, açgözlülükle ve gürültüyle yiyor. Bitirdikten sonra sütlü kahvesini yudumlarken Archer da yavan, gevşek bir yumurtalı sandviçi gagalıyor ve bir şişe durgun suyu yudumluyor.

"Ne zamandır sokaklardasın?" "İki yıldır.

"Bu çok uzun bir süre.

Bazıları kadar uzun değil. Ben her zaman değildim. Bazen bakımdaydım. Ama bundan nefret ederdim.

"Zor olabilir.

"Koruyucu aileden koruyucu aileye geçtim, ne bekleyeceğimi hiç bilmiyordum. Bazıları iyiydi, bazıları değildi. Sonunda kaçtım. Daha fazla dayanamadım. Kafamda özgür olmam gerektiği ve sokaklarda yaşayabileceğim düşüncesi vardı. Bir şeyler aşmaya ve aklımla yaşamaya alışmışım.

KontROLSÜZCE öksürmeye başlar. Archer kahvesini alır ve tutar. Sakinleşince geri verir, bir yudum alır ve boğazını temizler. "Sanırım ben de burada öleceğim.

"Böyle söyleme Stephen. Bunu tersine çevirebilirsin. Bu mümkün. Alay eder ve sertleşir. "Elbette yapabilirim. Her şey kadar kolay. Archer patronluk taslıyor gibi görüldüğü için kendini azarlıyor.

"Özür dilerim, Stephen. Öyle demek istemedim... Sadece o yaşlarda ben de senin gibiydim.

"Sen de mi bakımdaydın?

Archer'ın zihninde karanlık bir anı titreşir. Midesi bulanıyor ve istasyonun duvarları etrafını sarıyor gibi görünüyor. Bacaklarını kapatır ve omuzlarını sıkar.

"İyi misin? Çocuk ama sesi çok uzaktaymış gibi geliyor. Archer nefes alışını düzene sokmaya çalışıyor ama karanlık onu yutuyor.

Üzerinde sıcak bir el hissediyor ve bu onu daldığı uykudan uyandırıyor. Gözlerini kırıpştırarak kirli ele bakıyor ve ardından suyuna uzanıp büyük bir yudum alıyor.

"Pek iyi görünmüyordun," dedi Stephen.

"İyiym, teşekkürler.

Böyle bir nöbet geçirmeyeli aylar olmuştu. İştahını kaybetmiştir ve sandviçinden arta kalanları çocuğa uzatır, o da memnuniyetle elinden alır.

"Billy Perrin'i nereden tanıyorsun?" diye sorarak sohbeti değiştirir.

Çocuk ince, kirli ellerini karton kahve fincanının etrafına sarıyor.

Onu tanımıyordum. Pek sayılmaz. O beni tanıyordu demek daha doğru olur.

"Ne demek istiyorsun?

Stephen bakışlarını yere çevirir. "Beni yalnız bırakmazdı. Etrafında itip kakabileceği biriydim. Kullanabileceği biriydim. Hep bir şeyler isterdi, sanki verecek bir şeyim varmış gibi. Ve şimdi o öldü. Umurumda değil."

"Sana zarar verdi mi?

Başını salladı. "Onu en son Waterloo, Alaska Caddesi'nde görmüştüm.

"Ne zaman oldu bu?

"İki hafta önce, belki. Tam tarihini bilmiyorum. Onu gördüm ve park halindeki bir arabanın arkasına saklandım. Yine de onu izledim. Ayaktaydı ve bir minibüsün yan kapısından içeri bakıyordu. Biriyle konuşuyordu. Ama kim olduğunu göremedim çünkü minibüsün içi karanlıktı. Zifiri karanlık gibi. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Archer başını sallar.

"Ve sonra büyük bir kamera flaşı gibi bir ışık vardı. Gözlerimin alışması birkaç dakika aldı ama alıştıklarında Billy

gitti ve minibüsün kapısı kapandı. İçeriden bağırışlar duydum ve araç sallanmaya başladı. Ne yapacağımı bilemedim ve sonra hareketsiz kaldı.

"Saat kaçtı, Stephen?"

"Sanırım gece saat on bir civarındaydı. "Kaç tane ses duydunuz?"

Stephen bunu bir an düşünür. "Sadece iki kişi olduğuna eminim.

"İkisi de erkek mi?"

Stephen başını sallar.

Bunun pek olası olmadığını biliyor ama "Minibüsün modelini ya da plakasını gördünüz mü?" diye sormak zorunda kalıyor.

Stephen başını sallar. "Beyaz bir minibüstü, biraz köhne görünümlüydü. Tek görebildiğim bu."

"Bu adamı bir an için gördünüz mü?"

"İkinci kez gördüm.

"İkinci kez mi?"

"Evet, minibüsten indi ve karşıdaki duvara bakarak durdu. Siyah bir kapüşon giymişti ve ağzını ve burnunu bir eşarpı sarmıştı. Başında küçük bir el feneri vardı. Lambayı yaktığında duvardaki resmi görebildim. Billy'ye benziyordu ama bunun sadece bir tesadüf olduğunu düşündüm. Her şey çok garipti. Arkamda bir yerden bir ses geldi ve dönüp bana doğru baktı. Arabanın arkasına saklandım.

"Seni gördü mü?"

"Sanmıyorum ve öğrenmek için de beklemedim. Korkmuştum ve ondan sonra kaçtım.

"Boyu ne kadardı?"

Omuz silkiyor. "Benden daha

uzun. "Yapısı?"

"Geniş, sanırım. Söylemesi zor çünkü kıyafetleri boldu. "Onunla ilgili göze çarpan başka bir şey var mıydı?"

Stephen bunu düşündükten sonra başını sallar. "O sadece bir adamdı.

"Teşekkür ederim, Stephen.

Archer cüzdanını çıkarır ve ona yirmi poundluk bir banknot verir.

"O parayla yiyecek sıcak bir şeyler alacağınıza söz verir misiniz?"

Solgun bir gülümseme sunuyor. "Elimden geleni yapacağım.

"Bana ve meslektaşıma Billy'nin resmini gösterebilir misiniz?"

"Soruma hiç cevap vermedin," diye yanıtlar.

"Hangi soruya?"

"Bakım altında mıydın?"

Archer cevap vermeden önce tereddüt eder. 'Düşündüğünüz şekilde değil. Sana başka zaman anlatırım. Söz veriyorum.'

ARCHER, Waterloo'daki Alaska Sokağı'na yaklaştıklarında bir kuzursuzluk hissederek. Burası onun mahallesine tecavüz etmektedir ve Roupell Sokağı'nın ve Büyükbaba'nın sığınağına rahatsız edici derecede yakındır. Ev.

Quinn sinyali yakıp arabayı kenara çekiyor ve bu dar arterdeki trafik akışını engellemek için yarı kaldırıma yarı kaldırıma park ediyor.

"Orada," diyor Stephen.

Archer köprü'nün altında toplanan gençlerin selfie çektiklerini ve duvardaki bir tabloyu fotoğrafladıklarını görür.

"Görünüşe göre yordakçıları bizden önce davranmış," diyor Quinn.

Arbedeye doğru ilerliyorlar. Quinn kimliğini gösterir ve gitmeleri için onlara bağırır.

Yukarıdaki köprü'den bir tren gümbürdeyerek geçiyor ve ayaklarının altındaki zemini sarsıyor.

Duvara gri ve siyah tonlarında püskürtülen grafitide, uzun ve kirli bir palto giymiş çıplak bir adam resmedilmiş. Ellerini bir dilenci gibi uzatmış ve kavuşturmuş, sakalları seyrek, yanakları çelimsiz, ağzı dehşet içinde ıııııı atar gibi açık. Göğsünde birkaç kafatası dövmesi var.

Billy Perrin.

"Tanrım!" diyor Quinn. 'Adamımız Billy için ne hazırladığını kesinlikle biliyordu.

Archer telefonunu kullanarak farklı açılardan üç fotoğraf çeker ve Stephen'a döner. Gözleri kocaman, yüzü öncekinden daha solgun görünüyor.

"Stephen, iyi misin?

Başını sallıyor. 'Kim böyle bir şey yapar ki? Billy bir aziz değildi ama sonunun böyle olmasını hak etmedi.

"Bize minibüsü nerede gördüğünü göster.

"Tam buraya, yolun kenarına park edilmişti.

Archer kafasını kaldırır ve sokağın ilerisindeki CCTV kameralarını görür. Görüntüleri kontrol etmesi için Os'u çağırır.

"Benimle ve DS Quinn ile birlikte Charing Cross Polis Karakoluna gelip gördükleriniz hakkında ifade verebilir misiniz?

Stephen tereddüt eder ve yere bakar. "Gerçekten istemiyorum.

"Bu bize gerçekten yardımcı olur Stephen. Katili gördün ve tekrar öldürecek. Hayat kurtarmaya yardım edebilirsin.

Bir süre sonra, 'Tamam' diye cevap verdi.

"Teşekkür ederim. İsterseniz size bir süreliğine kalacak yer ayarlamaya çalışabilirim'.

Gülümsüyor. "Bunu yapabilir

misin?" "Elimden geleni

yaparım.

Stephen karakolda ifadesini verirken Archer, Eula Higgins'i arar ve The Connection'da kalması için bir yer ayarlar.

"Neyse ki bir odam boş ve onu oraya sıkıştırabilirim," diyor Eula. "Ne kadar süre için?

Archer'ın bütçesi bu ay kısıtlı ama Stephen iyi bir çocuk ve bu katil hâlâ serbestken o sokaklardan çekilirse Archer kendini daha iyi hissedecek.

'Beş gece. Bana bir anlaşma yapabilir misin?'

"Burası Hilton değil Grace. Biz bir hayır

kurumuyuz.' "Anlaşıldı.

Eula iç çekti. "Sanırım bu polis bütçesinden çıkmıyor? "Keşke öyle olsaydı.

"Y e m e k l e r i n i yiyecek ve ayrıca kaldığı süre boyunca ücretsiz duş ve çamaşırhane de ekleyeceğim.

'Teşekkür ederim, Eula. Sana borçluyum.'

'Endişelenme Grace. Bu deliyi bulmada iyi şanslar.'

*

Akşamın erken saatleri ve dışarısı karanlık. Archer ekibi bilgilendirmeyi yeni bitirmiştir ve ilerlemenin salyangoz hızında ilerlemesine öfkelenmektedir.

Sabır bir şey değil

Ancak bu tür soruşturmaların bazen zaman alabileceğini tecrübeleriyle bildiği için odaklanmaya devam ediyor.

Ekipten birinin geride bıraktığı *Evening Standard* gazetesinin kapağına göz atar. Kayıp Muhafazakâr milletvekili Lewis Faulkner'a ayrılmış küçük bir sütun dışında cinayetler tüm ön sayfada yer almaktadır.

Archer, "Faulkner basında bu kadar az yer almasından memnun olmayacaktır," diyor.

'Özellikle de evsizler ve ölü evsizler tarafından alt edilmişken. Bu ne rezillik!'

Quinn, Archer çay istemesine rağmen ona kahve yapmıştır. Yine de bir yudum alıyor ve tadı daha çok sıvı sigara külüne benzeyen acı karışım karşısında yüzünü buruşturuyor.

"Zevkinize göre değil o zaman?" diye soruyor Quinn.

Korkmamaya çalışır ve kupayı gülümseyen sarışın Faulkner'ın resminin üzerine yerleştirir.

Quinn onun karşısına oturur ve konuşur. "Katilimizin yaptığı tüm bu sanat olayını düşünüyordum ve aklıma birkaç yıl önce adından söz ettiren başka bir sanatçı geldi. Kendisini "kavramsal sanatçı" olarak pazarlayan Hornsleth ya da onun gibi bir şey adında Danimarkalı gösterişli bir adam. Gerçi *kavramsal* yerine özentiyi koyarsanız kimsenin gözünü kırpacağını sanmam. Londra'ya gelip evsiz insanlara projesinde yer almaları için para teklif etti. Bir çeşit insan Pokémon Go'su.

"Bu bir bilgisayar oyunu değil mi?"

"Evet, bu bir Japon artırılmış gerçeklik oyunu, yani öyle.

Archer kaşlarını çatı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Oyuncu değilsin o zaman?"

Archer başını sallar.

Quinn'in yüzü şaşırtıcı bir nedenden dolayı aydınlanıyor. "Tamam, bunu avatarlar gibi düşünün, bunlar gerçek dünyada görebildiğiniz çizgi film yaratıklarıdır.

"TAMAM.

"Böylece Hornsleth fotoğrafçısıyla birlikte Londra'ya gelir. Hornsleth'in fotoğrafçı olmadığını belirtmek önemli; o sadece bir fikir adamı.

"Yani..."

"Bu yüzden Londra'da dolaşıp belli bir görünüme sahip evsizleri arıyor.

"Ne tür bir bakış?

"Bilmiyorum... evsiz bir bakış.

"TAMAM.

"Her birine cüzi bir miktar ödüyor. ."

"Ne kadar?

"Emin değilim. Belki iki yüz sterlin. Bu para karşılığında her birinin portresini çektiriyor ve onlara bir izleme cihazı takıyor. Hornsleth daha sonra portrelerini internet üzerinden tanesi 48.000 sterline kadar satıyor. Her satın alma işlemiyle birlikte alıcılar evsiz kişinin takip cihazına erişebiliyor, böylece onu internetten takip edebiliyor ve Londra'da nerede olduğunu izleyebiliyorlar.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?

Quinn üç parmağıyla selam verir. "İzcinin onuru.

"Sizce onun sanat fikri ile katilimiz arasında bir bağlantı var mı?

"Bunu söylemek için çok erken ama gözümüzü açık tutmakta fayda var. Demek istediğim belki de Billy, Stan ve Noel için de aynısı olmuştur. Belki de katil onlara zaman ayırmaları için para teklif etmiştir.

"Billy Perrin iki hafta önce Sharon'ı Strand'de bıraktı. Ona bir yere gitmesi gerektiğini söyledi. Eğer Billy para bulmanın bir yolunu bulmuş olsaydı, onu alırdı. Stephen'ın Alaska Caddesi'nden kaçırılmasına tanık olduğu geceydi. Bundan eminim. Os CCTV'yi ele geçirdiğinde tarihi öğrenecek.

Quinn yüzünü buruşturuyor.

"Neden bu ifadeyi takınıyorsun?

"Bundan hoşlanmayacaksın. Os yarım saat önce akşam için ayrıldı.'

'Kahretsin! Neden gitmesine izin verdin?'

"Sizinle konuştuğumu sanıyordum.

"Konuşmadı!

Quinn ellerini kaldırır. "Özür dilerim.

"Kahretsin! Archer tekrarlar. Ayağa kalkarak üçüncü kattaki ofisinde akşam için toparlanmakta olan DCI Pierce'a bakar.

"Pierce ile konuşmam gerek," diyerek olay odasından ayrılır.

Pierce'ın kapısını çalar ve içeri girer. DCI hem şaşkınlık hem de sıkıntıyı birleştiren bir ifadeyle başını kaldırır. Archer bunu nasıl yaptığını merak eder.

"Hanımefendi, biraz konuşabilir miyiz lütfen?

Pierce bir dizüstü bilgisayar çantası ve büyük bir el çantası alır. 'Akşam için ayrılmak üzereyim, Archer. Ne oldu?'

'Bir NCA analistinin gelip yardımcı olması için geçici olarak görevlendirilmesini talep ediyorum.

biz

e.' "Os Pike elimizde. O bizim analistimiz. Pierce kapıya yönelir.

"Ama hanımefendi ...

"Bunun için zamanım yok."

"Hanımefendi, Os bu göreve uygun değil.

Pierce durur ve Archer'a doğru döner, gözleri geniş, çenesi gergindir. 'DI Hicks gibi

bu göreve uygun değil, DI Archer. Ekibimde sizin yüksek standartlarınıza uymayan başka kimler var? Herkesi kovup yerlerine NCA'deki meslektaşlarınızı almamı mı önerirsiniz?

"Hanımefendi, özür dilerim. . . '

'Sen benim gözetimim altında bir Met memurusun. Şu an için benim SIO'msun. İşinizi yapın, DI Archer, başkalarını eleştirmeyi bırakın ve bana bazı sonuçlar getirin. Anlaşıldı mı?'

Archer boynunun yandığını hissediyor. "Evet, hanımefendi.

Başka bir şey söylemiyor ve Pierce'ın gidişini izliyor. İç çeker ve kollarını kavuşturur.

Belki de Pierce haklıdır.

Belki de sorun Archer'dır.

Quinn yaklaşıyor. "Bu da neydi şimdi?

'Pierce'ı Klara'yı takıma alması için ikna etmek istedim. Yapabileceğim kadar iyi idare edemedim.

Quinn başka kimsenin dinlemediğinden emin olmak istercesine etrafına bakınır.

'Dinleyin, ne olursa olsun, Rees skandalından bu yana Pierce için işler zorlaştı. İtibarı sarsıldı ve role uygunluğu hakkında sorular soruldu. Tanrı aşkına, DI'sini beceriyordu. Ne bekliyordu ki? Her neyse, sorgulamadan kurtuldu ve işini kaybetmedi ama saygısını kaybetti ve bunu söylemekten nefret ediyorum ama ...'

"Beni suçluyor.

Quinn omuz silkiyor. 'Suçlamanın doğru olduğundan emin değilim. Onun gözden düşmesinin mimarı sizdiniz.

"Beni suçluyor, DI Quinn, lafı dolandırmayalım. "Evet, seni suçluyor.

'Bunu atlatması gerekiyor. Beş cinayetimiz var ve kim bilir daha kaç cinayetimiz olacak.

Çok doğru. Bir kahve daha yapacağım. Sana da getireyim mi?'

'Getirmemeni tercih ederim, teşekkürler.

"O kadar kötüydü, değil mi?

'Kelimeler tarif edemez ...'

Quinn kıkırdar ve mutfağa gider. Archer'ın aklına Dom'dan haber alamadığı gelir. Dün gece onunla iletişime geçmesi gerekiyordu ama geçmedi. Dudağını ısırır, telefonunu çıkarır ve onu arar. Birkaç kez çaldıktan sonra doğrudan sesli mesaja düşer.

İç çekiyor.

Selam. Benim. Dinle, dün gece için çok üzgünüm. İlk günümdü ve bu yeni davaya kendimi kaptırdım. İzimi kaybettirdim. Özür dilerim. Bunu telafi edeceğim, söz veriyorum. Beni ara. Hoşça kal.'

Dom'un ilk gününde ona şans dilemek için aramamasını garip buluyor. Belki de meşguldü, ama yine de onun bu düşüncesizliğinden rahatsız olduğunu hissetmekten kendini alamıyor.

HE, Güney Doğu Londra'daki yekpare Aylesbury Sitesi'nin yakınında, gölgeler içinde park etmiş arabasında oturuyor. Mimari kasvetli ama Hipnotize edici bir güzelliği, görkemli bir bakımsızlığı ve sadece onun takdir edebileceği bir terk edilmişlik hissi var. Bir an için ellerinin direksiyonu sıkıldığını, tırnaklarının yumuşak deriyi delerek derinin derinliklerine girdiğini unutturuyor.

Şu anda çok uzaklarda, takdir edilebileceği daha iyi bir yerde olmayı diliyor.

Sanatının takdir edilebileceği bir yere. Ve hayranlık duyabileceği.

İlk sergisinin açılmasından bu yana yaklaşık otuz saat geçmiştir ve küçük bir kısmı her şey beklediği gibi gittiği için memnundur - yine de acınacak derecede tatminsiz hissetmekten kendini alamaz. Henüz erken olduğunu ve en iyi işinin daha gelmediğini biliyor ama basın aracılığıyla yaratılan yanlış yorumun getirdiği umutsuzluk duygusunu bir türlü üzerinden atamıyor.

Yalanlar ve daha fazla yalan.

Barbarlar ve cahiller tarafından yazılmış sahte haberler. Onlar ne bilir ki? Büyük sanat hakkında ne anlayabilirler ki? Göğsünde bir sıkışma hisseder ve derin bir nefes alır.

Sakin ol. Sakin ol. Sakin ol.

Bu onun suçu değil. Aksine, Derek Manly ve beceriksiz soytarılarının sergisindeki ana dolabı tahrip etmesiydi. Üçte biri gitti ve eserin tüm etkisi kayboldu. Güzel eserinin yere devrilmesini ve parçalanmasını dehşet içinde izlemişti.

parçalar. Kalbi ağızına sıçramış ve uzun zamandır hissetmediğı kadar yakıcı bir öfke duymuştu.

Ama aynı anda onu tekrar gördü, bu kez bir Valkyrie gibi ölülerin üzerine çullanıyordu.

Grace Archer.

Dedektif Müfettiş Grace Archer, daha az değil.

Ölümünü planlamakla görevlendirilen aynı dedektif. Bu tesadüfi olay hakkında tam olarak ne hissettiğinden emin değildir, ancak onunla bu yeni kedi-fare oyununa başlamakta heyecan duymaktadır.

Heyecanın da ötesinde.

Dedektif Müfettiş Grace Archer için planları var.

Dün sabah Lumberyard Café'de onu ilk gördüğünden beri bunun kaderinde olduğunu biliyordu.

Tesadüf.

Kendi kendine gülümsüyor ve başarısızlıkla sonuçlanan ilk sergisinin hayal kırıklıkları geçmeye başladığında rahatlıyor.

Telefonunun alarmı yolcu koltuğunda çalıyor ve arabanın içini aydınlatıyor.

Vakit geldi.

Dördüncü kattaki yatak odasının penceresinden yukarı bakar ve Elaine Kelly'nin sarı saçlarını taradığını görür. İçini bir heyecan dalgası kaplar. Gece başlamak üzeredir.

ELAINÉ KELLY küçük masaya dikkatle oturur, küçük yuvarlak aynaya doğru eğilir ve morarmış, hassas gözünün etrafına fazladan bir kat fondöten sürer. Acıdan irkilir, yutkunur ve sabit durmaya çalışır. Elini. Sadece birkaç nazık uygulama daha.

Şişlik azaldığı için rahatlamış ve Frank'in yumruğu dudağını tekrar patlatmadığı için garip bir şekilde şükretmiştir. Tanrı bilir sevgilisi onu o halde görseydi ne düşünürdü, özellikle de bunca yıldan sonra. Sırada maskara ve ardından bolca yakut rengi dudak parlaticısı var.

Çürük kaburgalarındaki acıyı unutarak hızla doğruluyor ve nefesi kesiliyor. Kendini masaya yaslıyor ve daha önce almadığı için pişman olduğu ağrı kesicileri bulmak için çekmeceleri karıştırıyor. İki parasetamol bulur ve onları hızla yutar. Kaburgalarını tutarak yavaş adımlarla koridora çıkıyor ve kanepede uzanmış *The One Show*'u izleyen Jordan'a bakıyor.

"İyi misin, Jord?" diye soruyor yatak odasına geri dönerken. Jord cevap vermez.

Sabahlığını çıkarıyor ve yatağının başucundaki dijital saate bakıyor. Saat 7.19. Jackie şimdiye kadar Jordan'ı almak için burada olmalıydı. Küçük siyah elbisesini gardıroptaki askıdan çıkarırken bir endişe girdabı hissediyor. İçine girmesi birkaç dakikasını alır. Fermuarı çekmesi mümkün değildir, bu yüzden oturma odasına gider ve sırtını oğluna dönerek kanepeye oturur.

"Fermuarımı çek, Jord.

Jordan iç geçiriyor, dizlerinin üzerine çöküyor, bir süre fermuarla boğuşuktan sonra yavaşça sırtına çekiyor.

Elaine dönüp onunla yüzleşir. Gözleri morarmış gözünün etrafındaki bölgeyi tarar.

"Fondötenin mucizeleri," diyor parlak bir şekilde.

Bakışlarını, onu endişelendiren tedirgin bir ifadeyle karşılıyor. Zavallı çocuk. Frank'le kavga ederken, babasının onu yumruklarıyla öldüresiye dövmesini izlerken çok şey yaşadı.

"Bu gece dışarı çıkmayı istemiyorum," diyor.

"Ama biz bunu aştık bebeğim.

"Sadece benimle kal anne. Sadece bu seferlik. Lütfen.'

"Ah bebeğim, baban gittiğinden beri uzun zamandır dışarı çıkmadım." "Geri dönecek mi?

"Mümkün değil!"

"Neden olmasın?

"Nedenini biliyorsun, Jord. Ne yaptığını gördün. Ayrıca, şu anda o sürtük Lauren'le birlikte ve ona hoş geldin diyor.

Jordan dizlerine sarılır ve boş gözlerle televizyona bakar. Elaine saçlarını okşar ve çenesindeki kuru çikolatayı fark eder.

"Babamla ilgili değil," diyor Jordan.

"O zaman ne hakkında, sevgilim?

"Bu gece o adamı görmeni istemiyorum.

Elaine gergin bir kahkaha atar. 'Ah bebeğim, sana ne oldu bilmiyorum. Sadece eski bir arkadaşımın yemeğe çıkıyorum.'

Jordan'ın yüzü kararır.

"Onu tanıyorsun bile!" diyor, sesi aniden yükseliyor. 'Bana adını bile söylemiyorsun! Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun!

"Bu doğru değil.

"Evet, doğru!

"Birbirimizi okuldan tanıyorduk.

"Hayır, hatırlamadın. Onu hatırlamadığını söyledin.' Elaine kızarır. "Bunu nereden biliyorsun?

Jordan kollarını kavuşturur ve uzaklara bakar, yüzü gök gürültüsü gibidir.

"Yine telefonuma girmişsin, Jordan Kelly. Sana bu konuda ne demiştin?"

Babası gibi Jordan da onun sesini taklit etmeye başlar. "*Ben Peters... çok yakışıklısın. Oh, sanırım seni hatırlıyorum . . .*"

"Kes şunu, Jordan!

'Peki ya o resimler? Çok sahteler. Eminim koltuk altları kokan ve nefesi berbat kokan şişman ve yaşlı bir adamdır ve seni sadece seks için kullanacaktır.

Jordan Kelly! Hemen kes şunu!"

Mutfaktan gelen telefon sesini duyuyor.

Bu Jackie olacak. Çantanızı hazırlayın bayım. Bunu daha sonra konuşacağız!"

Mesajı kaydırarak açıyor.

Bebeğim, çok üzgünüm.

Korkunç bir hastalığa yakalandım. Uyudum ve kendimi daha iyi hissedebileceğimi düşündüm ama daha kötü hissediyorum. Kızlar da iyi değil. Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm. Jord'u bırakabileceğin başka biri var mı?

"Kahretsin!" diyor Elaine, mavi boyalı bir tırnağını ısırarak. Ne yapabilir ki? Komşularıyla pek işi olmaz - Frank yüzünden hep mesafeli davranmışlardır. Jordan'ı onların üzerine yıkmasının hiçbir yolu yoktur. Düşünmeye çalışır ve seçeneklerinin az olduğunu fark eder. Aslında hiçbir seçeneği yoktur. Yapabileceği tek bir şey vardır. İptal etmek zorunda kalacaktır. En azından bu Jordan'ı yatıştıracaktır.

Telefonu ikinci kez çalıyor. Sevgilisi Ben'den bir mesaj. İç geçirir.

Selam, güzelim. Uber yolda. Beş dakika içinde yanında olur.

Geri dönüş mesajı yazıyor.

Çok üzgünüm, Ben. Bakıcım beni hayal kırıklığına uğrattı. Jordan'a bakacak başka kimse yok.

Cevapsız geçen en uzun beş dakikadır. Adamın kendisine kızgın mı yoksa hayal kırıklığına uğramış mı olduğunu merak eder; ve sonra onun bir yanıt yazdığını görür.

Onu da getir.

Elaine göz kırpıyor ve gülümsüyor.

Gerçekten mi? Emin misin?

Tabii ki. Onunla tanışmayı çok isterim. Restorandan fazladan bir koltuk ayarlamasını isteyeceğim. Bu çok hoş. Teşekkür ederim. X
Şoför az önce bana mesaj attı. Dışarıda bekliyor. Gümüş renkli bir Toyota Prius'u var.
Harika! Yakında görüşürüz. XXXXXXXXXXXX

"Jordan, ceketini al. Yemeğe çıkıyoruz."

Parasetamol etkisini göstermeye başlar ve Elaine'i rahatlatan ağrı artık kontrol edilebilir bir zonklama haline gelmiştir. Elaine ruh halinde bir sıçrama hissediyor. Jordan'ı davet etmek ne hoş bir jestti. Bu randevu hakkında iyi hisleri vardır. Görünüşe göre Ben ondan hep hoşlanmıştı. Ona, kendisinden bir yıl üstte olduğunu ve onun kendisini fark edemeyecek kadar havalı olduğunu söylemişti. Buna ne diyeceğini bilemiyordu ama gerçek şu ki onu gerçekten hatırlayamıyordu. Zaten okulda senden küçük çocukları kim hatırlar ki? Ama artık bunun bir önemi yoktu. Yıllar önce gizli bir hayranı olduğunu düşünmek ona kendini özel hissettiriyordu. Özellikle de büyüüp yakışıklı bir prene dönüşen ve onu hiç unutmayan biri. Bir romantik komediden alınmış bir hikaye gibi. Bu saçmalığa neredeyse kıkırdayacak ama heyecanlanmadan da edemiyor. Kalbinin derinliklerinde bu gecenin yeni bir şeyin başlangıcı olacağını biliyor. Sadece kendisi için değil, Jordan için de.

Diliyle bir mendili ıslatıyor ve Jordan'ın yanağındaki çikolatayı siliyor. Jordan suratını asıp geri çekiliyor ama yılların pratiği sayesinde hedefi vuruyor. Kapüşonunu çıkarmasına yardım ediyor, yeşil puffer ceketini kapıyor ve Jordan'ı daireden dışarı çıkarıyor. Jordan onunla birlikte olduğu sürece bunu umursamıyor gibi görünüyor ya da Jordan öyle düşünmeyi seviyor.

Gümüş renkli Uber, arazinin girişine yakın bir yere park edilmiş. Merdivenlerden aceleyle inerlerken şoför ışıklarını onlara doğru yakar. "Nereye gidiyoruz?" diye sorar Jordan.

"Bilmiyorum hayatım. Bu bir sürpriz." "Ne tür bir yemek bu?"

"Bilmiyorum, bebeğim."

Şoförün penceresinin yanında duruyor ve ona el sallıyor. Şapka ve koyu renk gözlük takıyor, akşamın bu saati için garip. Belki de havalı görüldüğünü düşünüyordur. Ama öyle değil. "Elaine Ben'i arıyor. Ben Peters mı?"

Şoför başını sallar ve arkaya binmelerini işaret eder.

Yolculuğun onuncu dakikasında Elaine'in merakı daha da artar. "Nereye gidiyoruz?" diye sorar şoföre.

Adam onu görmezden gelir ve kadın Jordan'a bakıp omuz silkmektedir.

Jordan diğerk taraftaki pencereden dışarı bakmak için döner.

Tanımadığı karanlık arka sokaklardan geçtiklerini fark eder. On beş dakika sonra çift şeritli bir yola saparlar. İleride sağında ıssız, karanlık bir çöplük görür. Sürücü sağa işaret eder ve oraya döner.

"Burası neresi?" diye sorar

Jordan. "Bilmiyorum.

Yüzey, uzun zaman önce terk edilmiş binaların çöpleri ve kayalık enkazıyla doludur. Bir tanesi hâlâ ayakta ve şoför ona doğru ilerliyor. Dışarısı, bir şekilde daha çekici hale getirmek için ön tarafa serpiştirilmiş bahçe ışıklarıyla aydınlatılmış.

Jordan'a, 'Sanırım şu pop-up restoranlardan biri,' diyor. Şoför dışarıda durur.

"Burası mı yani?" diye sorar

Elaine. Şoför başını sallar.

Elaine karşıdaki binaya bakar. Verniği soyulmuş eski bir kapıya çıkan üç beton basamak var. Binanın tamamı yetmişli yıllardan kalma iki katlı eski bir ofis ya da depodan arta kalanlara benziyor. Pencerele kapalı ama perdelerdeki bir çatlaktan sızan ışık izini görebiliyor.

"Pekâlâ, Jord. Bu biziz. İkna edici görünmeye çalışıyor ama burası beklediği gibi lüks bir restoran değil.

Dışarı çıkarlar, merdivenlerde dururlar ve taksinin gidişini izlerler.

Binanın içinden gelen rahatlatıcı klasik müziği duyar ve rahatlama hisseder.

"Duydun mu?" diyor.

Jordan'ın kapüşonu yukarıdadır ve karanlıkta yüzünü göremez. Kapüşonunu indiriyor ve saçını düzeltiyor.

"Bu biraz garip, anne.

'Her şey yoluna girecek, bebeğim. Hadi yukarı çıkalım. Bu bir pop-up restoran. Londra çok pahalı, bilirsin, kiralar falan.'

"Neden burada başka kimse yok?

Elaine de aynı şeyi düşünüyor. "Hepsi içerde olmalı.

Basamakları tırmanır ve kapıyı iterek açar. Kapı gıcırda ve parlak beyaz bir ışık huzmesi gözlerinde parlar. Yazışmalarından Elaine'in

Ben'in bir tür mizah anlayışı olduğunu anlamaya başladım, ama bu başka bir şey.

"Burada biraz bekle, Jordan," diyor.

İçeri girip girmemekte tereddüt ediyor ama sağ gözündeki gizli morluğun zonklaması onu rahatsız ediyor. Frank gibilerle işi bitmiştir. Hayatına devam etme zamanı gelmiştir.

Gözleri ışığa alışıyor. Ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yok. Ama kesinlikle bu değil. Hiç insan yok: yemek yiyenler yok; garsonlar ya da garson kızlar yok. Işık, yerde duran bir stüdyo lambasına benzeyen bir şeyden geliyor. Üzerinde bir video kamera olan eski bir mutfak masası var. Zemin plastik bir brandayla kaplı ve bu branda gölgelerin ardındaki paslanmaz çelik bir dondurucuya kadar uzanıyor.

Her şey çok rastgele.

"Buradayım," diyor güven verici bir ses.

"Ne oynuyorsun, seni aptal herif?" "Gel de gör. Kameraya gülümse."

İçerisi soğuk. Elaine'in nefesi gözlerinin önünde bir sis bulutu oluşturuyor ve titriyor.

Yanlış bir şeyler var.

Aptalca davrandı.

Jordan'a dönüyor ama onun dehşet içinde buruşmuş küçük yüzünü görünce kalbi sıkışıyor. Arkasını gösterip "Anne!" diye bağıyor.

Birini hissediyor ve bakmak için dönüyor ama kalın bir kordon gibi sert bir şey yüzünün üzerinden kayıyor, dudağını aşağı çekiyor, çenesini sıyrıyor ve boynuna hızla dolanarak yumuşak beyaz tenini sıkıyor.

Kafa karışıklığı zihnini
bulandırıyor. Nefes
alamıyor.

Yardım için çığlık atmaya çalışır ama sesini bulamaz. Dehşet onu bir tsunami gibi yıkıyor. Ellerini ceketinden çekerek kordonu çekmeye çalışır ama parmakları kordonu alamaz. Kulağına yakın bir yerde ağır bir nefes sesi duyuyor. Çığlık atar ama çığlığı sessizdir. Bacaklarının arasında bir sıcaklık hissediyor ve arkasındaki adamı pençelemeye çalışıyor ama adam çok güçlü. Adam onu çevirip öne doğru itiyor, yüzü kameradan birkaç santim uzakta. Gözlerinden yaşlar akıyor. Objektife yansıyan, ön kapıda duran Jordan'ın silüetidir. Keder onu bataklığa sürüklüyor ve

Ona üzgün olduğunu, çok, çok üzgün olduğunu söylemek için, ama kordon boynunu daha derinden keser ve sonra her şey kararır.

ARCHER ertesi sabah uyanır ve Dom'a uzanır, ancak yatağın diğer tarafı soğuk ve boştur ve çok geçmeden fark eder ki Waterloo'da, Küçük Venedik'te değil.

İç çekiyor ve Dom'a ya da daha önceki ilişkilerinden herhangi birine daha iyi bir eş olamadığı için suçluluk duyuyor. O kapalı bir kutu ve Morrice hayatına girip her şeyi mahvettiğinden beri hep öyle oldu. Bir yanı ona söylemediği için pişmanlık duyuyor ama Dom bu konu açıldığında her zaman ürkek görünüyor.

İlk yıllarında onun kendisine bir şey sormak için can attığını hissetmiş ve sabırla bekleyerek konuyu açması için gereken zamanı tanımıştı. Galler'de iki haftalık bir NCA görevi için ayrılmadan önceki akşamdı. Akşam yemeğini birlikte hazırladılar ve birkaç kadeh kırmızı şarabı mideye indirdikten sonra konuyu açtı.

"Morrice..." diye sordu.

Archer onun gözlerinin içine bakmadığını fark etti. "Peki ya o?"

"O... o... sana tecavüz etti mi?"

Bu soru onu şaşırtmıştı ve nedenini bilmiyordu. Bir süre sonra "Fiziksel olarak değil." diye cevap verdi.

Dom bir iç çekti, sandalyesine yığıldı ve gülümsedi.

Archer kalbinin buz tuttuğunu hissetti. 'O neredeyse İngiliz seri katil folkloruna yazıldı, Dom. Morrice'in kurbanlarına ne yaptığını biliyorsun. Herkes biliyor. Tecavüz onun işi değildi.

"Elbette. Biliyorum ... ama bazen ..."

"Bazen ne?"

Dom kelimeleri aradı ve bir süre sonra omuz silkti.

'Öyle olsaydı bizim için bir fark yaratır mıydı? Bunca zamandır benim kirli bir mal olduğumu mu düşünüyordun?

"Hayır, kastettiğim bu değildi! Dom uzlaştırıcı bir hareketle ellerini kaldırdı ve bu sırada elindeki şarap bardağını devirdi. Kırmızı sıvı aralarındaki masanın üzerinde birikti.

Tartışma büyüdü ve Archer bavullarını toplayıp beklenenden erken Galler'e gitti. Dom sessizliği bozup onu hediye ve özür yağmuruna tutana kadar bir hafta boyunca konuşmadılar. Tamamen sakinleşmesi bir hafta daha sürdü ve görev bittiğinde Londra'ya dönüp işleri yoluna koymaya hazırды.

Ayağa kalkıyor ve şakaklarını ovuşturuyor. Son zamanlarda işler onlar için iyi gidiyordu. Met'teki bu görevi kabul etti, bu da geçici olarak büyükbabasının yanına taşınma kararına rağmen birlikte daha fazla zaman geçirecekleri anlamına geliyor. Bu karara Dom'u da dahil etmeliydi. Ama dahil etmedi. Bu onun hatasıydı ve telafi etmek zorunda.

Gözlerini kısarak telefonuna bakar ve onun numarasını çevirir, ancak bir kez daha arama doğrudan sesli mesaja gider. Mesaj bırakmıyor.

Telefonu hemen alıyor ve gözlüğüne uzanıp DCI Pierce'tan gelen WhatsApp bildirimini gösteren cihaza bakıyor.

Dom değil.

Görünüşe göre DCI, @anonymous cinayetleri üzerinde çalışan tüm personeli içeren *Forsaken Murders* adlı bir WhatsApp grubu oluşturdu.

Bu sabah 9'da zorunlu toplantı var. Daha sonra basınla konuşmam gerekiyor ve a) şu ana kadar bildiklerimiz ve b) bundan sonra ne yapacağımız konusunda kapsamlı bir güncelleme istiyorum. Geç kalmayın.

Archer telefonu yatağın üzerine bırakır, Pierce'ın mesajındaki keskin tondan rahatsız olmuştur. Bu kolay bir brifing olmayacaktı, özellikle de yetersiz personel ve dürüst olalım, yetersiz vasıflı oldukları düşünüldüğünde. Elbette Pierce'ın gözünde bu, ilerleme kaydedilmemesi için bir neden değil ve Archer, SIO olarak sorumlu tutulacak kişinin kendisi olacağını biliyor.

Seçeneklerini değerlendirir ve bir süre sonra dizüstü bilgisayarına ve telefonuna uzanır.

Saat neredeyse sabahın 9'u ve Archer lazer yazıcıdan çıkacak çıktıları bekliyor. Olay odasına doğru bakar ve Felton, Os, Tozer ve Phillips'in içeri girip konferans masasına oturduklarını, Pierce'ın da başını eğmiş bir belgeyi karıştırdığını görür. Quinn kayıptır ve nerede olabileceğini merak eder. Hicks ofiste bir yerdedir; baharatlı deodorantının keskin kokusu her yerdedir.

"Ne yaptığını biliyorum," diye onu ürküten bir ses gelir.

Döndüğünde Hicks'in fotokopi makinesinin köşesine yaslanmış, köpek gözlerini onunkilere dikmiş olduğunu görür. Onun bakışlarını tutuyor ama fotokopi makinesi yazdırmayı durdurunca yarıda kesiliyor. Ekranda bir kağıt hatası belirir. Archer bir grup yeni kâğıt yerleştirir ve başlat düğmesine basar.

"Peki bu ne olabilir, DI Hicks?"

"SIO olabilmek için Pierce'ın aklını başından aldın." "Ve?"

"Demek itiraf ediyorsun?"

"Bu soruşturma için doğru olanı yaptım. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu davada SIO olarak yetersiz kalırsın, Hicks. Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum.

Hicks'in yüzü yanar. "Sen kim olduğunu sanıyorsun lan!" diye tıslar.

Kopyalama işlemi biter ve Archer kâğıtları bir klasörde toplar. "Bir toplantımız var. Sakin olmanızı ve bize katılmanızı tavsiye ederim.

Ofisten geçip olay odasına girer ve Pierce'ın karşısına oturur.

Hicks onun arkasında, gülümsüyor ve ekiple şakalaşıyor.

DCI kâğıtlarından başını kaldırıp masayı tarayarak herkesin orada olup olmadığını kontrol eder. Archer gözlerinin altındaki çukurları fark ediyor; sanki hiç uyumamış gibi görünüyor.

"Quinn nerede?" diye sorar Pierce.

Ekip birbirine bakıp omuz silkiyor. Hicks, "Belki dün gece biraz fazla içmiştir, hanımefendi. Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz.

Pierce bir an için bunu düşünür gibi olur.

Archer, "Belki de sadece geç kalıyordur," der.

Aynen öyle. Onsuz başlayacağız. Şu ana kadar katil ya da katiller hakkında ne biliyoruz?" diye sorar Pierce, önsöz vermeden.

Odada sessizlik.

Archer konuşuyor. "Henüz erken ama katilin kaynaklara ve muhtemelen paraya erişimi olduğunu varsaymak güvenli.

"Katil mi? Yani bir grup değil, öyle mi?"

diye sorar Pierce. "Bunun tek bir katilin işi olduğuna inanıyorum. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sorar Hicks.

'Henüz hiçbir teoriyi göz ardı etmiyorum. Ancak, kırk sekiz saatten fazla bir süre geçmesine rağmen herhangi bir kuruluştan bir açıklama gelmedi. Elindeki dosyadan bazı kağıtları dağıtmaya başladı. "Bu, Billy Perrin'i kaçıran adamın Alaska Caddesi'nde çekilmiş bir güvenlik kamerası görüntüsü. Kalitesi çok iyi değil ve yüzü bir atkı ve kapüşonla gizlenmiş, ancak tanık ifademize göre, fotoğrafın da doğruladığı gibi, ortalama bir boyun üzerinde. Ayrıca patoloğun, kurbanların boyunlarındaki çürüklerden alınan el ölçülerine dayanarak yaptığı boy tahminiyle de uyuyor. Katil Billy Perrin'i etkisiz hale getirebildi, bu da onun güçlü olduğunu gösteriyor.

'Quinn olabilir. Son zamanlarda pek ortalıkta görünmüyor ve iri bir adam,' diye kıkırdar Hicks. Odada bir kahkaha mırıltısı dalgalanır.

Pierce iç geçirir. "Çok komik," diye cevap verir kuru bir sesle. "Lütfen devam edin, DI Archer.

Archer dosyasından daha fazla kâğıt çıkarır.

"Bunlar katilin kullandığı minibüsün ANPR görüntüleri.

Pierce Os'a bakar. "Bunları bir araya getirerek iyi iş çıkardın.

Os'un kaşları birbirine çarpıyor ve dizüstü bilgisayarını karıştırmaya başlıyor. "Um . . .

Archer'a bakar, o da ihtiyatlı bir şekilde başını sallar. Archer çevresel görüşünden Pierce'ın kendisine doğru baktığını hissederek.

Sözlerine şöyle devam ediyor: "Minibüs Josef Olinski adına kayıtlı ve hatırlayacağınız üzere yangında yok olan küçük filosunun bir parçasıydı. ANPR'ye göre minibüs en son Streatham'dan A23'e ve muhtemelen Anywhere Delivery Brothers'ın bulunduğu yere doğru giderken görülmüş. Uzak bir yer olduğu için ondan sonra izini kaybettik. Bununla birlikte, minibüsün olay yerinde bırakıldığını ve katilin Billy Perrin'i başka bir araçla götürdüğünü düşünüyorum.

"Olinskilerin herhangi bir şekilde bu işe karıştığını düşünüyor muyuz?" diye soruyor Pierce.

Tozer araya girer, 'Hanımefendi, Josef Olinski'nin eşiyle konuştuk ve ismi açıklanmayan bir müşterinin filolarını kullanmak istediğini doğruladı. Ödemeyi yaptı

Görünüşe göre çok iyi, bu yüzden kardeşlerden hiçbiri soru sormadı.

'Tamam, devam edelim. Dolaplardaki üç kurban arasında bir bağlantı var mı?' diye soruyor Pierce.

"Üç adamın evsiz olması dışında herhangi bir bağlantı yok gibi görünüyor. Önceden önemli bir ilişkileri yoktu.

'Peki ya dolaplar? Onlar nereden geldi?'

'Olinski'nin ofis günlüğünün çevirisinden üreticiyi ve dağıtıcıyı bulduk. Onunla temasa geçtik ve kardeşler tarafından sipariş edilip alındıklarını teyit ettik,' diye yanıtıyor Os.

"Kaç tane dolap sipariş edildi?" diye soruyor Archer.

"Bu son işlem için dokuz sipariş verdi. Hepsi nakit ödendi." "Son işlem mi?"

"Daha önce dört dolap için sipariş vermişti.

Pierce'ın yüzü düşer. 'Yani on cinayet daha bekleyebilir miyiz? Bu harika bir şey.' DCI başını sallar. "Umalım da iş o noktaya gelmesin. Günlükte başka bir şey var mıydı?"

"Göze çarpan bir şey yok hanımefendi," diye yanıtıyor Archer. Pierce kalemını masanın üstüne vurmaya başlar.

DC Phillips konuşuyor. 'Sergi başvurusu sanatçı adına hareket eden bir avukat tarafından yapılmıştır. Yani katil. Ne yazık ki hem isim hem de avukatın adresi yanlıştı.

Pierce gözlerini devirir. "Tabii ki öyleydiler.

Phillips şöyle devam ediyor: 'Videoların kaldırılması için mahkeme kararı devam ediyor. Ancak, başka sitelerde ortaya çıkmaya devam ediyorlar. İnsanlar bunları kopyalayıp yeniden dağıtıyor ve bu da neredeyse imkansız bir görev haline geliyor.

Pierce'ın tıkırtısı artar. "Başka ne var?"

'Josef Olinski'nin günlüğündeki cep telefonu numarası hala şebekeden bağımsız. NCA'daki meslektaşım, numara tekrar yayına girdiğinde onu uyaracak bir kod yazdı.

Pierce başını sallar ama bir şey söylemez.

"Billy Perrin, Noel Tipping ve Stan Buxton'ın cesetlerinde sarı saç telleri bulundu. Formaldehit kaliteyi bozmuş olsa da bu saçlardan DNA bekliyoruz. Ne yazık ki aynı formaldehit üç kurbanın giydiği paltolardaki DNA'ları da sildi.

Bir an için kimse bir şey söylemiyor.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sorar Pierce, sessizliği bozarak.

Archer Hicks'e bakar. "DI Hicks, lütfen dünkü bulgularınızı bizimle paylaşın.

"Bulgularım mı?

"Siz ikiniz dün ne yaptınız?

Felton'ın endişeyle Hicks'e baktığını fark eder. "Birkaç barı ziyaret ettik.

Hicks araya giriyor, 'Biz yaptığımız olarak talimat verildi ve yapılmış SORULAR çevredeki işletmelerde.'

Archer bakışlarını Hicks'e çevirir. "Ne öğrendin?

Cevap vermeden önce duraksıyor. 'Kimse bir şey görmedi. Sabahın erken saatleriydi ve her yer kapalıydı.

Archer'ın içinde bir umutsuzluk dalgası dalgalanıyor. Kendisini açıkça hor gören bir DCI ve DI ile nasıl SIO olabilirdi?

"DI Archer, bir dönüm noktasındayız. Soruşturmayı ilerletmek için ekibinizin ne yapmasını öneriyorsunuz?

Tüm başlar Archer'a dönüyor.

"Hanımefendi, katilin bir sonraki saldırısını ne zaman yapacağına dair hiçbir fikrimiz yok. Bu kesin. Daha fazla cinayeti önlemek için en iyi şansımız sahada daha fazla bot bulundurmak. Evsizlere geri dönmeli ve onlara para teklif eden biri olup olmadığını ya da etrafta dolaşan birini görüp görmediklerini sormalıyız. Birileri bir şeyler biliyor olmalı. Dışarı çıkmalı ve insanlarla konuşmalıyız.

'Anlaştık. Lütfen bunu gerçekleştirin.' "Peki efendim.

Pierce devam ediyor, 'Başka haberlerim var. Emniyet Müdürü benden Lewis Faulkner'ın kaybolmasıyla ilgili soruşturmayı yönetmemi istedi. Bu nedenle zamanımı bu dava ile Bay Faulkner'ı arama çalışmaları arasında paylaştıracam. Hepinizin elinizden geldiğince Dedektif Archer'a destek olmanızı istiyorum.

Archer sandalyesinde kayıyor.

"DI Archer, NCA'da bize yardımcı olabilecek bir meslektaşınız olduğundan bahsetmiştiniz?

Archer'ın nabızı hızlanır. "Evet, efendim.

"Charlie Bates onu serbest bırakmaya istekli mi?" "Evet, efendim.

'O zaman onu içeri getirin. Alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var.

"Hemen yapacağım.

Pierce evraklarını toplar ve ayağa kalkar. "Hepinize teşekkür ederim. Bundan sonra ne yapmanız gerektiğini anladınız. DI Archer hücumu liderlik edecek.'

DCI odadan çıkarken Archer ekibe hitap eder. "Sorusu olan var mı?

Hiç yok.

'Bu kadar o zaman. Artık hepimiz günceliz. Katilin eşkalinin bir kısmı ve kurbanlarımızın fotoğrafları elinizde. İyi şanslar.'

Hicks ve Felton hariç, ekip olay odasından ayrılırken Archer heyecanlı bir vızıltı hissediyor.

Yalnız kaldığında Quinn'in numarasını çevirir ama cevap gelmez. Ofiste Mark Beattie'nin masasına gider. "Mark, DS Quinn bugün gelecek mi?

Sanırım öyle. Soruşturma süresince tüm izinler iptal edildi. İsterseniz onu arayabilirim.

"Çoktan aldım. Teşekkürler, Mark.'

Archer, Quinn'in gelmesini beklemeye karar verir ve bu süreyi Charlie ve Klara'yı kontrol etmek ve evrak işlerini halletmek için kullanır. Aradan bir saat geçer ve Quinn hâlâ ortaya çıkmamış ya da telefonlarına cevap vermemiştir.

Onu sadece iki gündür tanımasına rağmen, bu kısa süre içinde ona güvenmeye başladı. Çok güvenilir görünüyor. Sadece bu da değil, onun yokluğuyla ilgili bir şey onu rahatsız ediyor ve endişeleniyor. Soruşturmaya tek başına devam etmek istese de, onu aramaya ve şüpheden faydalanmaya karar verir.

ARCHER bir polis aracını işaretler ve Quinn'in yaşadığı Southwark'taki Brandon Malikânesine doğru yola çıkar. Mark ona adresini verdi ve Quinn'in Kennington Parkı'nın en mükemmel manzarasına sahip olduğunu söyledi. Yüksek binaya doğru yürür ve geniş kasvetli binaya bakar, katları sayar ve yedincide durur. Balkonda duran yarı çıplak bir adamın yeşilliklere baktığını görür gibi olur.

Quinn mi o?

Ortak kapı açık olduğu için içeri giriyor ve asansörle yukarı çıkıyor.

Yedinci katta dışarı çıkar ve altmışlı yaşlarının sonlarında, ipek sabahlık ve terlik giymiş zayıf bir kadının Quinn'in dairesi olan kırk iki numaranın önünde durduğunu görür. Elinde yükseltilmiş bir klozet kapağı vardır ve kapıyı çalmaktadır.

"Merhaba, burası Harry Quinn'in dairesi mi?

Kadın kalemle çizilmiş kaşlarını kaldırır ve Archer'ı bir aşağı bir yukarı süzer. "Kim bilmek istiyor?

"Bir meslektaşım.

Kadın kapıyı daha sert çalıyor.

Archer'ın telefonu aniden çalar ve arayanın Quinn olup olmadığını merak eder.

Bebeğim, geç cevap verdiğim için özür dilerim. İşte çok meşguldüm. Umarım yeni işin eğlencelidir. Hafta sonu görüşür müyüz? Dom X

Archer telefona sertçe bakar, Dom'un mesajından ne anlam çıkaracağından emin değildir. 1. Ona "bebeğim" denmesinden nefret ettiğini biliyor. 2. Ne zamandan beri

Dedektif olmak 'eğlenceli' bir iş miydi? ve 3. Ne kadar 'çılgınca meşgul' olurlarsa olsunlar, geçen yılki iki haftalık ayrılıklarından bu yana, her ikisi de sadece bir mesaj bile olsa birbirleriyle iletişim kurmaya özen gösterdiler.

Harry'nin sesi düşüncelerini böldü. "Defolun! Evde kimse yok," diye bağıyor kapının arkasından.

Kadın Archer'a bakıyor, omuz silkiyor ve gözlerini deviriyor. "Bunu hep yapıyor.

Harry, ben Zelda Frutkoff. Yardımına ihtiyacım var. Kapıyı açabilir misin lütfen?"

Bir süre durakladıktan sonra kapı açılır ve üzerinde sadece şort olan, bitkin görünümlü bir Quinn belirir. "N'aber Zelda?

İrlandalı'nın gözleri kıpkırmızıdır ve Archer'ı görünce daha da büyür.

"DI Archer, burada ne yapıyorsunuz?" diye sorar.

"İyi olup olmadığınızı görmeye geldim.

Zelda araya giriyor, "Siz ikiniz yeniden tanışmadan önce Harry, klozet kapağım yine kırıldı. Hemen yerine takabilir misin lütfen? Ben *zor* durumda bir kadınıam.'

Quinn boynunu ovuşturur. "Tabii. Benimkini kullanmak ister misin?

'Harry, benim dizlerimle yerde bir delik bile açabilirsin.

Ayrıca, biz iki bekâr özgür ruhuz - ve komşular konuşacak. "Üzgünüm Zelda, elbette. DI Archer, lütfen içeri gelin.'

Quinn, Archer kendi dairesine girerken komşusunu karşı daireye kadar takip eder. Dekor, 1970'lerin işçi sınıfı şıklığını utanmadan yansıtmaktadır. Kahverengi, mavi ve kırmızının tonlarında dokunmuş çiçekli bir halıyla eşleşen desenli ve soyulmuş turuncu duvar kağıdı gözlerini kırıştırır. Oturma odasına girer ve Kennington Parkı ile Güney Londra'nın nefes kesici manzarası karşısında hoş bir şaşkınlık yaşar.

Odada mobilya namına pek bir şey yok: eski bir deri Chesterfield kanepe, çamdan bir yemek masası ve sandalyeler, modern, orta boy bir düz ekran televizyon ve bir oyun konsolu. Masanın üzerinde yarısı dolu bir şişe burbon ve birkaç sıkılmış limon vardır. Archer, Hicks'in o sabah Quinn'in ağır bir gece geçirdiğine dair söylediklerini hatırlayınca midesinde bir düğüm oluştuğunu hisseder.

Quinn akşamdan kalma mı?

Şişeye yaslanmış bir fotoğraf var. Onu eline alır. Fotoğrafta Quinn, sarı saçlı bir kadın ve aralarında gülümseyen bir çocukla birlikte sahilde mutlu bir aile manzarası vardır. Etrafına baktığında

Burada Quinn'den başka kimsenin yaşadığına dair bir kanıt yok ve Quinn'in onlardan ayrı olduğunu varsayıyor.

Ön kapının kapanma sesini duyar ve resmi tekrar masanın üzerine koyar.

"Ben bir duş alayım, sonra gideriz," diyor Quinn.

Nereye gideceksin?

"Yakalamamız gereken bir katil var.

Archer burbon ve limonlara bakar.

'Üç gündür orada duruyorlar. Ev işlerimi biraz geciktirdim.'

"Bu sabah neden işe gelmedin? Quinn başka tarafa bakar. "Aklımda başka şeyler vardı. "Ne gibi başka şeyler?

'Kişisel şeyler, hanımefendi. Şu anda bu konuda konuşmamayı tercih ederim.' 'Harry, insanlarla aramız çok iyi değil. Hepimizin kişisel sorunları var.

sorunlar. Güvenebileceğim birine ihtiyacım var.

Quinn boynunu ovuşturur. "Biliyorum. Özür dilerim. Bir daha olmayacak. Zamanı telafi edeceğim, söz veriyorum.

Archer Quinn'in sıkıntılı olduğunu görebiliyor ama yine de hayal kırıklığına uğramış hissetmekten kendini alamıyor. "İzne mi ihtiyacın var? Hicks'i senin yerine bakması için çağırabilirim.

Quinn kaşlarını kaldırır. 'Bunu kimseye yapmazdım. Bana beş dakika ver.'

Duşun sesini duyar, ardından ön kapı çalınır.

Bir süre düşündükten sonra cevap verir.

Zelda Frutkoff elinde küçük bir güveç kabıyla dışarıda durmaktadır. Archer sarımsak ve domates kokusunu alabiliyor.

"Kahvaltı," diyor, sanki kendi dairesiymiş gibi daireye girerek. Oturma odasına doğru ilerliyor ve tabağı masanın üzerine koyuyor.

"Aç mısın?" diye sorar.

"Hayır, teşekkür ederim.

"Birkaç kilo daha alsan iyi olur.

"Teşekkür ederim. Bunu aklımda tutacağım,' diye cevap verir Archer düz bir tonla. "Fikrinizi değiştirirseniz bir sürü var. Komşu ortadan kaybolur mutfağa gitti, birkaç dakika sonra geri döndü ve masayı tek kişilik hazırladı.

Archer dikkatini dışarıdaki sisli parka çevirir ve Dom'un tuhaf mesajını çözmeye çalışır ancak Quinn'in onu izleyen komşusu dikkatini dağıtır.

"Evli misiniz?" diye soruyor Bayan Frutkoff.

"Hayır," diye
yanıtlıyor Archer.

"Ben bir dulum.

"Özür dilerim.

"Harry evliydi.

Archer ona yarım bir gülümseme verir.

Bayan Frutkoff kollarını kavuşturur. "Zavallı adam. Hayatında bir kadına ihtiyacı var.

Tartışmasız, en iyi zamanımı geride bıraktım.

Ancak siz ...' 'Meslektaşız, Bayan Frutkoff.

Biz meslektaşız. Bana Zelda deyin.

Archer, yeni duş almış ve giyinmiş Quinn'in çok daha iyi görüldüğünü görünce rahatlar.

'Siz ikiniz birbirinizi tanımaya mı başladınız? Bu çok güzel.'

"Her zaman komedyen," diyor Zelda. 'Kahvaltı getirdim,' diye ekliyor.

'Ah Zelda, şakşuka kokusu alıyorum sandım. Teşekkür ederim.

'Üstüne beyaz peynir ufaladım. Sevdiğini

biliyorum.' "Sen en iyisisin!

"Yemeğini ye ve dışarıda dikkatli ol. Archer'a döner. "Hoşça kalın, Bayan Archer.

"Güle güle Zelda.

Quinn sorar, "Yemek yedin mi? Sana bir tabak ya da çay getireyim mi?" "İyiyim, teşekkürler. Devam et ve ye.

"Umarım Zelda sana üçüncü dereceden ceza vermemiştir.

Quinn şakşukasını yerken Archer ona bu sabahki toplantının özetini verir.

"Pierce'a neler olduğunu düşünüyorsun?" diye sorar. "Ne demek istiyorsun?

"Ne yapacağı belli olmaz. Ona Klara'yı getirip getiremeyeceğimi sordum ama hayır dedi. Bu sabah tamamen fikir değiştirdi.

"Tahminimce Emniyet Müdürü'yle yediği yemek işleri biraz olsun değiştirdi.

"Nasıl yani?

"Bu soruşturma için kendisine daha büyük bir ekip vermesi için onu ikna etmeye çalışıyordu ama sanırım başarısız oldu. Ayrıca, tutuklandıktan sonra DI Rees'in sevgilisi olduğu ortaya çıktığından beri çok zor günler geçiriyor ve Emniyet Müdürü de bunu biliyor. Ona iki yüksek profilli dava verdi. Eğer başarısız olursa

ikisini ya da birini kapatırsa, o zaman dışarıda kalır. Yanılıyor olabilirim ama bunu zaman gösterecek.

Archer, DCI'ın bu sabah yorgun ve bitkin göründüğünü hatırlıyor. Küçük bir parçası Pierce'ın bunu hak etmiş olabileceğini düşünse de sempati duymaktan kendini alamıyor. Ne de olsa Pierce sadece koşulların kurbanı değil miydi? Yanlış adama aşık olmuştu ve şimdi bu yüzden diğer erkekler tarafından yargılanıyor ve jüri önüne çıkarılıyordu. Archer'ın yeni patronu hakkındaki gerçek hislerine rağmen, Pierce'a yapılan muamele adil değildir.

JORDAN KELLY, dizleri bükülmüş ve göğsüne bastırılmış halde yan yatarken uyanıyor. Boynu ağrıyor ve kolu uyuşmuş hissediyor. Sadece uykulu Annemin ona öksürük ilacı verdiği zamanki gibi.

Midesinde bir düğüm oluştuğunu hisseder.

Bir şey oldu.

İyi olmayan bir şey.

Hatırlamaya çalışıyor ama başı dönüyor ve düşüncelerini toparlamakta zorlanıyor.

Gözlerindeki uykuyu kırıştırarak titremeye başlar.

Karanlık.

Ve soğuk.

Çok soğuk.

Yutkunmakta zorlanıyor ve kendini korkunç derecede güçsüz hissediyor. Ağzı yapış yapış, susamış ve umutsuzca bir bardak soğuk su istiyor. Yüzünü ovuşturarak en son ne zaman yemek yediğini hatırlamaya çalışır.

Kendini yukarı iter ama başı dönmeye başlar.

Avuçlarını yere koyarak sakinleşir ve kendini daha iyi hissetmek için bir an verir.

Uyuşukluk kaybolur ama yerine zonklayan bir ağrı gelir. Kalbi sıkışır ve kolunu tekrar kırıp kırmadığını merak eder. Parmaklarını oynatır ve acı olmadığı için rahatlar. Sadece ağır hissediyor. Kaldırır ve bir çingirak sesi duyar. Kafası karışmış bir halde bileğine dokunur. Etrafında zincire bağlı kalın bir metal bant vardır. Jordan titrer.

O da ne?

"Anne!" diye sesleniyor.

Bekler ve dinler ama kadın cevap vermez.

Tekrar tekrar sesleniyor, sesi karanlıkta çok küçük geliyor ve yine de cevap vermiyor.

Korkunç bir koku fark eder, midesini b u l a n d ı r a n garip, hastalıklı ve tatlı bir kimyasal koku.

Ayağa kalkar ve odaklanmaya çalışır ama hiçbir şey göremez. Çok karanlık, mağara gibi.

Nefes alışının hızlandığını ve titrediğini hisseder.

Zinciri çekiştiriyor ama zincir bir yere sabitlenmiş.

Onu iki eline alır ve bir duvara ulaşana kadar yukarı doğru takip eder. Yüzey beton gibi pürüzlüdür. Çömelerek, zincirin bağlı olduğu metal bir basamak gibi görünen şeyi hisseder. Çekmeye çalışır, ama çekmez.

Bir yerlerde bir elektrik düğmesi olmalı, diye düşünür ve ellerini duvarda gezdirmeye başlar, sonunda düğmeyi bulana kadar aşağı yukarı kaydırır.

Açar ve yanıp sönen sert beyaz ışık karşısında gözlerini kapatır. Bir süre sonra gözleri alışıyor ve beton bloklardan yapılmış gri duvarları görüyor. Yakınlarda yeşil bir kapıya çıkan küçük bir merdiven boşluğu vardır.

Burayı tanımıyor.

Yönünü bulmak için arkasını döner.

Oda onun yatak odasından daha büyük değil. Hiç penceresi yok ve gerçek bir odadan çok bir sığınak ya da mahzene benziyor.

İzlendiği hissine kapılır ve ilk kez odanın diğer ucundaki içi sıvı dolu uzun cam tankı fark eder.

Nefes nefese kalır ve geriye doğru tökezler. İçinde bir şey... *biri var*.

Baş aşağı yüzen bir adam maske takmaktadır. Maskenin bir kısmı yırtılmış gibi görünüyor ve altından soluk, cansız bir göz ona bakıyor.

Dehşet Jordan'ı bir orman yangını gibi sarar ve çılgılık atar.

I ÖĞLEDEN SONRA ARCHER VE Quinn olay odasında yalnız başlarına oturmuş, şimdiye kadar elde ettikleri mütevazı miktardaki kanıt ve veriyi analiz etmektedirler. Archer telefonuna bakar ve büyükbabasından gelen cevapsız bir aramayı fark eder. Akşam yemeği için evde olup olmayacağını soran bir sesli mesaj bırakmıştır çünkü alışverişe çıkıp ikisi için yemek yapmaya karar vermiştir. İçinden suçluluk duygusu geçer. Dava üç gün önce başladığından beri sabahtan akşama kadar çalışmaktadır ve onu pek görmemiştir. Ona yardım etmek için taşınmak buraya kadarmış.

Bakım.

Bu işte işler böyle yürüyor ve onun kendisini anladığını biliyor ama bu vicdan azabını hafifletmiyor. Kısa süre içinde onu arayacak, durumu açıklayacak ve bunu telafi edeceğine söz verecektir.

Archer, Polis Ulusal Veritabanında sanatsal eğilimleri olan olası şüphelilerin profillerini araştırmaya başlar. Yirmi dakika sonra hiçbir şey bulamaz, sanatsal olmanın henüz bir suç olmadığı düşünüldüğünde bu sürpriz değildir.

"Peki, polis olmak istemene ne sebep oldu?" diye soruyor Quinn, durup dururken.

Archer bilgisayarından başını kaldırıp omuz silkiyor. "Diğerleri kadar iyi bir kariyer gibi görünüyordu.

İrlandalı ona kaşlarını çatıyor. "Yine de polislik kariyeri diğer kariyerlere benzemez.

Archer kollarını kavuşturur ve vereceği cevabı düşünür. Bu soru ona yıllar boyunca pek çok kez sorulmuştur ve her seferinde farklı bir yanıt verir, ancak hepsi de geçerlidir. "Babam. Burada, Charing Cross'ta bir DI'ydi. İyi bir adamdı ve işine ve toplumda yarattığı farka inanırdı.

'Mark Beattie ve ben bazen birlikte birkaç kadeh bir şeyler içerdik ve o Frankie White çete cinayetlerinin işlendiği eski çılgın günlerden bahsederdi. Babandan hep sevgiyle bahsederdi.

Archer tekrar bilgisayarına odaklanır. Mark Beattie'nin babası hakkında söylediklerini takdir ediyor ve Quinn'in iyi niyetli olduğunu biliyor. Ama babası Londralı uyuşturucu baronu Frankie 'Snow' White'ın bir uşağı tarafından öldürülmüştü. Bunun hatırlatılmasına ihtiyacı yok.

Quinn şöyle devam ediyor: "Çok içmişse sık sık kendini tekrar ederdi. Eski meslektaşları hakkında konuşurdu ama baban ...'

"Uzun zaman önceydi," diye araya giriyor Archer.

Quinn, "Konuyu açtığım için özür dilerim" demeden önce tereddüt eder.

Quinn "Kutsal LGBT!" demeden önce bir süre sessizlik içinde çalışırlar. Archer bilgisayarından başını kaldırır ve onun bakışlarını takip eder.

Klara Clark üçüncü kattaki ofise adımını attı. Herkes ona doğru bakıyor.

Archer Quinn'e alaycı bir bakış atar ve onun mizah anlayışını anlayıp anlamayacağını merak eder. Olay odasından çıkar. "Klara!" diye seslenir.

Klara gülümsüyor ve çok daha yüksek maaş alan birinin özgüveni ve varlığıyla bir kuğu gibi süzülerek ofise doğru ilerliyor. Parfümünün hafif narenciye tonlarında bir an için kaybolan Archer'ı kucaklamak için eğiliyor.

Archer geri çekilir ve arkadaşını gözden geçirir. Soluk gri bir tüvit pantolon takım, Oxford botlar ve eğik kahverengi bir fötr şapka giymiştir. Boynunda, ayak bileklerine kadar inen uzun çizgili bir yün atkı var.

'Her zamanki gibi şıksın. Seni görmek çok güzel,'

diyor Archer. "Seni de, Grace.

Archer, Klara'nın yanındaki şişkin el arabası çantasına bakar.

"Gördüğüm kadarıyla donanımlı gelmişsiniz.

Elbette. Mary Poppins'in halı çantasının etkileyici olduğunu düşünmüştünüz. Burada ne olduğunu görene kadar bekle. Ben nerede oturuyorum?"

"Yüzünü buruşturarak bize bakan solgun yüzlü ofisin yanında boş bir ofis var.

"Bu Rodney Hicks mi?"

"Onu tanıyor musun?"

"Klara adını kullanmaya başlamadan önce bir süre onunla çalıştım.

Quinn de onlara katılır. "Merhaba, Klara. DI Archer senden övgüyle bahsediyor. İsme bir yüz eklemek güzel. Elini uzatıyor. "DS Quinn. Bana Harry de.'

Teşekkür ederim. Ben de memnun oldum Harry.'

"İpliklerin hoşuma gitti. Sende dördüncü Doktor'dan bir şeyler mi var?"

Archer bunun ne anlama geldiğinden emin değildir ama Klara gülümsediğinde rahatlar. "Teşekkür ederim. O benim favorimdi.

'Benimki de öyle. Oğlumunki Matt

Smith'ti.' Öyle miydi? Şimdi favorisi kim?"

Quinn cevap vermiyor. Onun yerine yüzünün rengi solar. "İyi misin?" diye sorar Archer.

Alnını kaşır. 'Evet . . . Sadece ... o ... o artık bizimle değil. Bugün onun doğum günü olacaktı.

Archer'ın nutku tutulur ve Quinn'in o sabah neden işe gelmediğini anlar. Ayrıca Bayan Frutkoff'un 'Zavallı adam' sözünü ve viski şişesinin yanındaki mutlu aile fotoğrafını hatırlar.

"Çok üzgünüm Harry," diyor Klara.

Omuzları çöktü. "Olma... Bundan bahsetmemeliydim. Bilirsin, bazen yanlış zamanda ağzımdan bir şeyler çıkıverir. I . . .' Cümlesini bitirmeden döner, ceketini alır ve ofisten çıkar.

Archer onun gidişini izler ve takip edip onunla konuşması gerekip gerekmediğinden emin değildir.

"İfadenize bakılırsa bu açıklama sizin için yeni bir haber.

Archer başını sallar. "Onu sadece birkaç gündür tanıyorum.

Hicks'in sesi konuşmalarını böldü. "Affedersiniz, tanıştırdığımızı sanmıyorum. DI elini Klara'ya uzatır. Archer onun göbeğini tuttuğunu fark eder.

"Dedektif Müfettiş Rodney Hicks. Bana Rod diyebilirsin. Hicks, elini tutarken Klara'nın bakışlarını kendi bakışlarıyla birleştirir. "Eminim daha önce tanışmışsınız?"

Klara Clark. Daha önce bir kez birlikte çalışmıştık, DI Hicks, yaklaşık sekiz yıl önce. O zamanlar adım başka bir şeydi. Beni Keegan Clark olarak hatırlayabilirsiniz.'

Hicks'in yüzü pembeleşir ve elini geri çeker.

Archer dişlerini sıkar ve güven verici bir gülümsemeyle Klara'ya bakar.
"Hadi seni hazırlayalım.

"Seni tekrar görmek güzel Rod," diyor Klara.

Hicks'in gözleri kısıılır ve ağzı sırtlan benzeri bir sırtışıla genişler.
Archer'ın bakışları, NCA analistini DI'ye götürürken Hicks'e sabitlenir
Rees'in Bedfordbury manzaralı eski ofisi. Temizletmiş ve birkaç gün
öncesine göre daha taze koktuğu için rahatlamış.

"Hicks için üzgünüm," diyor

Archer. 'Üzülme. Hicks ...

Hicks.'

"Öyle," diye onaylıyor Archer.

"Her neyse, işimize dönecek olursak, bu sabah internette gezinirken
Stan Buxton ve Noel Tipping'in grafitilerinin fotoğraflarını ve yerlerini
gördüm.

"Klara, bu harika.

"Ayarlamaları yapıp size detayları göndereceğim.

Klara eşyalarını yerleştirirken Archer'ın telefonu, tanımadığı Londra
merkezli bir numarayla çalar.

"Alo?

"Alo, Grace Archer mı?"

"Evet.

"Ben Charlotte Woods. University College Hastanesi'nde hemşireyim.
Büyükbabanız Bay Jake Archer hakkında arıyorum.

Archer midesinde bir burkulma

hisseder. "Ne oldu? O iyi mi?"

"Endişelenecek bir şey yok, Bayan Archer. Oxford Caddesi'nde biraz
darbe aldı ve düştü. Kafasını çarptı.'

"Kapı çalmak da ne demek?

"Pek bir şey hatırlamadığı için bunu söylemek zor. Sanırım bir kazaydı,
tahmin edebileceğiniz gibi etrafta çok sayıda müşteri vardı. Ayağını
kaybetti ve yola düştü.

"Yol mu?

"Evet. Şanslıydı.

"Yaralandı mı?

Biraz yaralanmış. Gururu da öyle ama ona bir iyiliksever yardım etti.
Hala onunla birlikte olan çok iyi bir adam.

"Hemen geliyorum.

'Bu çok yardımcı olur. Ona haber veririm.'

"Teşekkür ederim.

Arama sona erer.

"Kahretsin!" der

Archer.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar Klara.

"Sanırım öyle. Umarım öyledir. UCH'ye gitmem gerekiyor. Büyükbabam düştü. Tozer ve Phillips'e senin ipuçlarını takip etmelerini söyleyeceğim.

'Yapabileceğim bir şey varsa ...'

Teşekkürler. Gitmeden önce sizi herkesle tanıştırayım'.

Archer, Klara'yı ekibin geri kalanıyla hızlıca tanıştırdıktan sonra ceketini kapığı gibi ofisten dışarı fırlar ve hem büyükbabası hem de soruşturma için endişelenmeye başlar. Bedford Caddesi'ne gider, siyah bir taksi çağırır ve Maiden Lane'de Corpus Christi Kilisesi'nden çıkan Quinn'i görür.

"Üniversite Koleji Hastanesi, Euston Yolu," diyor şoföre.

Taksi uzaklaşır ve o istasyona doğru yürürken, elleri ceplerinde ve başı eğik, etrafındaki kimseden habersiz görünen DS'sine bakar. Archer onun çektiği acıyı fark eder ve onun için üzülür. Üç gün önce göreve başladığında Quinn de dahil olmak üzere tüm ekibe karşı temkinliydi ama Quinn'in müttefiki haline gelmesi onu şaşırttı. Onun diğerlerinden farklı olduğunu ve Hicks ya da Pierce'a hiç benzemediğini düşünür. Quinn küçülürken ve taksi bir köşeyi dönerken, Archer onun şapelde biraz teselli bulunduğunu umar.

A&E'ye vardığında büyükbabasının Nöroloji servisine nakledildiğini öğrenir.

"Neden? Bir şey mi oldu?" diye soruyor boynuz çerçeveli gözlükleri olan sert bir kadın olan resepsiyon görevlisine.

'Gerçekten doktorla konuşmanız gerekiyor,' diye yanıtlıyor.

Archer on dakika boyunca hastane labirentinde dolaşır ve sonunda koğuşı bulur. Her yatağı tararken, ağzı açık uyuyan, yüzü solgun, alnı morarmış, kesik ve dikişli büyükbabasını görünce durur ve nefesini tutar.

Boğazı sıkışıyor.

Aman Tanrım.

Sessizce yaklaşır ve yatağının yanındaki sandalyeye oturur.

Adamın gözleri titreyerek açılır. Ona doğru bakar ve gülümser.

'Geleceğini biliyordum,' diyor.

Uzanıp onun elini sıkıyor. "Nasıl hissediyorsun?" "Biraz yorgunum ama neşeliyim. Yine de başım ağrıyor.

"Eminim öyledir. Oxford Caddesi'nde ne yapıyordun?"

"Waitrose'dan bize güzel bir şeyler almak istedim. Ve güzel bir şişe şarap da. Sanırım bu artık söz konusu değil.'

Archer, büyükbabasının ilk başta düşündüğünden daha iyi olduğunu görünce rahatlıyor. "Seni neden içeride tuttuklarını söylediler mi?"

"Söylediler ama ben hepsini kabullenemedim.

Bir ses konuşmalarını böldü. "Sen Grace olmalısın.

Archer başını kaldırdığında koyu dalgalı saçlı bir adamın gülümseyerek ona doğru baktığını görür.

'Grace, seni yeni arkadaşım ve komşum Jamie ile tanıştırayım.

Jamie, bu benim güzel torunum Grace.'

Jamie adındaki yabancı yaklaşır ve Archer'ın elini sert ama nazik bir şekilde sıkar.

Jamie Blackwell. Sanırım birkaç gece önce Roupell Caddesi'nde merhabalaşmıştık.'

Archer kırk üç numaradan ayrılırken gördüğü çifti hatırlıyor.

"Hatırlıyorum.

"Sen gelene kadar gitmek istemedim. "Çok nazıksın.

'Sorun değil. Hakkınızda o kadar çok şey duydum ki sizi yıllardır **t a n ı y o r m u ş u m** gibi hissediyorum'.

Archer sandalyede rahatsız bir şekilde kayar ve büyükbabasının ona ne söylediğini merak eder.

"Beni yoldan çeken Jamie'ydi. "Baş dönmesi nöbetlerinden birini mi geçirdin?"

'Hayır! Dikkatsiz bir salak beni itti. Jamie olmasaydı otobüsün altında krep gibi dümdüz olurdu.

Büyükbabayı otobüsün altında düşünmek Archer'ın içini ürpertiyor.

Jamie gülüyor. 'Ben gerçekten bir şey yapmadım, Jake. Şoför seni gördü ve frene bastı.'

"Sen bir cankurtaransın, Jamie. Bir kahramansın.'

Jamie omuz silkiyor ve mükemmel beyaz dişleriyle ona gülümsüyor.

Archer başka tarafa bakar, ceketini çıkarır ve sandalyenin üzerine örter. "Doktor ya da hemşireyle konuşmam gerekiyor.

"Gitmeliyim," diyor Jamie.

"Jamie'nin kendi işi var Grace. Birkaç şilin değerinde olduğunu söyleyebilirim." "Büyükbaba!

Jamie gülüyor. "İyiyim, teşekkür ederim Jake. Bir kartvizit çıkarıp ona uzatır. "İşte numaram. Büyükbabanla geçirdiğim zamandan çok keyif aldım. Beni ara ya da mesaj at ve nasıl olduğunu haber ver.

Archer tereddüt eder ama kartı alır. "Tekrar teşekkür ederim. "Bir şey değil.

"Hoşça kal, Jake.

"Hoşça kal Jamie ve sana iyi şanslar delikanlı.

Archer kartı cebine atar ve koğuş masasında bir hemşire görür. "Hemen döneceğim.

Hemşire düzgün kesilmiş sakalları olan bir erkektir. Archer kendini tanıtır ve son durumu sorar.

'Büyükbabana bir tarama yaptık ve bir felç daha geçirdiğini gördük. Mini bir tane.'

Archer onun nabzının hızlandığını hissedebiliyor. "Bugün içti mi?

'Hayır, günler ya da haftalar önce olmuş olabilir. Uyurken olmuş olabilir ya da belki bir dönüşü falan olmuştur. Bir şeyden bahsetti mi?'

'Bazen baş dönmesi nöbetleri geçiriyor ve uzanmak zorunda kalıyor. Bunun erken bunamasının bir parçası olduğunu düşünmüştüm.

'Büyük ihtimalle büyülerinden birine sebep oldu. Gözümüzün üzerinde olması için onu bir ya da iki gece burada tutmak istiyoruz.

"Tabii ki.

"Kocanıza her şeyi açıkladım. Archer gözlerini kırptırdı. "Kocam mı?

"Özür dilerim. Ortağınız mı?'

'Onunla şimdiye kadar hiç tanışmadım.

Hemşire kaşlarını çatar. "Ne kadar komik. İkinize baktım ve işte yakışıklı bir çift diye düşündüm.

"Büyükbabam düştüğünde ona yardım etti.

'Parlak zırhlı bir şövalye, ha. Onun tarafından kurtarılmayı umursamazdım,' diye gülüyor.

Archer buna ne diyeceğinden emin değildir. Uyuyakalmış olan büyükbabasına bakar.

'Bırakın uyusun. Belki daha sonra gelirsiniz' diyor hemşire. 'Bir şey olursa lütfen beni arayın. İletişim bilgilerim sizde var. Hemşire sistemini kontrol eder ve Archer'ın numarasını okur. "İşte bu kadar. Beni gece ya da gündüz istediğiniz zaman arayabilirsiniz.

Archer hastaneden çıkar ve işlek Euston Yolu'nda bir taksi arar. Görünürde kimse yok. "Hey!"

diye sesleniyor bir adam.

Jamie'nin siyah bir taksinin arkasından baktığını görür. "Seni bırakabilir miyim?

Archer bir süre düşündükten sonra "Ne olacak k i ?" der ve içeri girer.

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar.

"Charing Cross'a.

Jamie şoföre, "Önce Charing Cross'a gidebilir miyiz lütfen?" diye sorar. Jamie sessizliği bozmadan önce bir süre sessizlik içinde otururlar.

"İşe mi döndün?"

"Evet.

Archer'ın telefonu ceketinin cebinden çalar. Telefonu çıkarır ama elinden kayar ve Jamie'nin ayaklarının dibine düşer.

Ona uzanır ve karşıya uzatır. Quinn'in adı ekranda, çatlak camın arkasından bozulmuş bir şekilde görünüyor.

Jamie, "Apple bunu sizin için cüzi bir ücret karşılığında düzeltecektir," diyor. "Yapılacaklar listemde.

Archer telefonu kaydırıyor ve parmağındaki derinin üst tabakasının soyulduğunu hissediyor. Neyse ki kesilmemiş.

"Archer.

'Stan Buxton ve Noel Tipping'in spreyci resimlerinin bulunduğu yerlere gittiğimizi bilmenizi istedim. Biri Islington'da, diğeri Angel'da. Göze çarpan bir şey yok; Billy Perrin'inkilere benziyorlar. Yüzleri dışında, vücutlar sanki üzerlerine şablonla püskürtülmüş gibi görünüyor.

"Bu onları daha hızlı yapardı.

"Aynen öyle. Ayrıca her ikisi de güvenlik kameralarından gizlenmiş arka sokaklarda. "Görgü tanığı var mı?

'Henüz yok. Phillips ve Tozer kapı kapı dolaşıyor.

Archer iç çekti. "Tamam. Güncelleme için teşekkürler.

İki şey daha var. Os, katilin *The Reader* videosundaki kadının yakın çekim görüntüsünü kayıp bir kişiyle eşleştirdi. Adı Hilary Richards. Hicks ve Felton takip ediyorlar. Ayrıca @nonymous'un YouTube videolarından birinde kardeşinin olduğunu iddia eden Lucy Robinson'dan bir telefon aldık.

Archer canlanır. "Hangisi?

"Pencerede "@" sembollü tuhaf maske belirdiğinde mutfakta oturan adamınki.

"Birini tanıyorum.

"Her neyse, görünüşe göre üç haftadır kayıpmış.

"Kahretsin!

"Onunla konuşacağım. Seni beklememi ister misin?"

"Lütfen.

"Tamam. Klara büyükbabanın hastanede olduğundan bahsetti. O nasıl?"

'İyi, teşekkürler. Dinle. Oğlun için üzgünüm.'

Sorun değil. Bunu bu sabah söylemeliydim ama bazen onun gittiğini yüksek sesle kabul edemiyorum. Sonsuza kadar.

"Anlıyorum.

'Teşekkürler hanımefendi.

Yakında görüşürüz.' "Hoşça kalın.

Archer telefonu cebine sokar.

"Jake senin dedektif olduğundan bahsetti," diyor

Jamie. "Sana başka ne söyledi?"

"Ah, bir emanete ihanet etmekten nefret ederim.

Archer mantıksız bir şekilde sinirlenir ama hiçbir şey söylemez.

Takılıyorum. Hepsi iyi şeylerdi. Seninle çok gurur duyuyor.'

Archer akan trafiğe bakar ve büyükbabasının iyi olması için sessizce dua eder.

"Söylememin sakıncası yoksa...

Jamie'ye bakmak için döner.

"Açık konuşmak istemem ama... Jake bana bir gözünüzün safir gibi mavi, bir gözünüzün de zümrüt gibi yeşil olduğunu söyledi.

Archer tekrar trafiğe bakar. "Oldukça geniş bir hayal gücü var. Ben gençken daha belirgindi, şimdi o kadar değil.

"Onları koğuşun parlak ışıkları altında fark ettim.

Archer hiçbir şey söylemiyor.

"Özür dilerim. Bu kadar tanıdık olmak istememiştim.'

Archer kaba olmak istemez, özellikle de büyükbabasına bu kadar nazik davrandığı düşünülürse. "Ne iş yapıyorsunuz?

"Emlak. Çok sıkıcı.'

"Roupell Sokağı'ndaki hayatı nasıl buluyorsun?

"Aslında orada yaşamıyorum. Orayı yaptırıyorum. Asistanım Victoria bana yardım ediyor. O gece seni gördüğümde yanımdaydı.'

"İkiniz de geç saatlere kadar çalışıyordunuz.

Jamie gülüyor. "Eğer ima ettiğin buysa, bir ilişkimiz yok.

"Hayır, üzgünüm, kastettiğim bu değildi.

Victoria bir dostum. Benim asistanım. Herhangi bir standarda göre çok verimli biri değil ama iç tasarım konusunda çok iyi.

Bir an için garip bir sessizlik havada asılı kalır, ta ki Archer sessizliği bozana kadar

O.

'Büyükbabam ve hemşirelerden biri üzerinde büyük bir etki bıraktın.

,

"Gerçekten mi?" diye mahcup bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Jamie yakışıklıdır ve belli bir çekiciliği vardır. Otuz yaşlarında, belki de kendisinden bir yaş büyük olduğunu ve zengin ve ayrıcalıklı olmanın getirdiği özgüvene sahip olduğunu tahmin ediyor, ki öyle olduğu açık, yine de onun bir oyuncu olup olmadığını merak ediyor. Kadınlara kur yapmaya ve kendi istediğini elde etmeye alışkın biri.

Araba Charing Cross'a yaklaşır ve Archer şoföre seslenir, "Beni burada istediğiniz yerde indirebilirsiniz.

Şoför kenara çeker.

"Bıraktığınız için

teşekkür ederim.

"Ne zaman istersen. Unutma, numaram sende var.' "Büyükbabama yardım ettiğin için

teşekkür ederim.

"Benim için zevkti.

Archer ona gülümser, taksiden iner ve Charing Cross Polis Karakolu'na geri döner.

MIKE HAMILTON, kendisine @anonymous diyen sanatçı-katil hakkındaki görüş yazısını yazmaya MOLA VERDİ. Zoning out from the

Plastik anahtarların her yere çarpması, bitmek bilmeyen telefon zilleri ve haber merkezindeki şakalaşmalar arasında, içinde salamura edilmiş serserilerin bulunduğu dolapların fotoğraflarını karıştırır. Billy Perrin'in bükülmüş cesedinin bulunduğu devrilmiş dolabın fotoğrafında durur. Üzerinde kraliçe arı gibi duran kadın dedektiftir.

O zamandan beri adının Grace Archer olduğunu ve Facebook, Instagram ya da başka bir sosyal medya platformunda yer almadığını öğrenmiştir. Neden acaba? Merak ediyor. Saklayacak bir şeyi mi var? İnternetteki seçim verilerini araştırdıktan sonra nerede yaşadığını keşfetmeyi başardı. Küçük Venedik'teki bu adreste aynı zamanda Bay Dominic Parker da oturmaktadır. Parker'ın izini Facebook'ta buldu ve orada Grace Archer'ın fotoğraflarını da buldu. Parker'ın cep telefonu numarası da ana sayfasında yer alıyordu.

Aptal.

Parker'ı aradı ve ona kim olduğunu söyledi. Parker, Mike Hamilton'ın telefonda olduğunu bilmekten gerçekten memnun görünüyordu. Onun açık sözlü habercilik tarzının hayranıydı ve cinayetlerle ilgili bir makale yayınlamak için kız arkadaşının telefon numarasını isteyerek teslim etti.

Archer.

Bu isim zihninin derinliklerinde bir yerlerde bir çan çalıyor.

Archer.

Gazetecilik içgüdüleri altıncı his gibi karıncalanır. Bu ismi biliyor ama

...

Omzunda bir gölge belirir ve kibarca öksürür.

Gözlerini deviriyor.

"Merhaba Mike," diyor Katy.

Çaylak muhabir Katy Michaels, büyük yuvarlak gözlüklerinin de tanıklık ettiği gibi genç, rüküş ve asosyaldır.

"Meşgulüm.

"Ed'in senin kopyana ihtiyacı var. . ."

"Evet, üzerinde çalışıyorum!" diye tersliyor. "Özür dilerim, öyle demek istemedim-

"İki şeker lütfen," diye araya giriyor.

"Şey... ama kahve isteyip istemediğinizi sormadım..." diye yanıtlıyor çekingen bir şekilde.

Yine de ses tonunda bir isyan belirtisi olup olmadığını merak ediyor.

Mike onun bakışlarıyla buluşmak için yavaşça boynunu çeviriyor ve ona 'o bakışı' atıyor. Denenmiş ve test edilmiş ifadesi, ayinin ortasında altına sılmış bir papaza bakan bıkkın bir rahip gibidir.

Katy'nin yüzü düşer.

"İki şeker geliyor. "Aptal," diye mırıldandı.

Görüş yazısının sonuç kısmına geri dönüyor.

Düşüncelerimiz ve dualarımız bu en zor zamanda Noel Tipping, Stan Buxton ve Billy Perrin'in arkadaşları ve aileleriyle birliktedir. Sorunlu ruhları huzur içinde yatsın. Sosyal medyada ortaya çıkan tepkileri izlemek zor oldu. Pek çok okuyucumuz evsizlerin sadece kendilerini suçladıklarını düşünüyor. Benim buna cevabım, evsizlerin de insan olduğu yönünde. Bazıları dejenere olmuş olsa da onlar da insan ve bunu unutmamalıyız. Bu talihsizler hakkındaki görüşleriniz ne olursa olsun, bu @nonymous karakterinin tehlikeli bir psikopattan başka bir şey olmadığına şüphe yok. Bunu kimse inkar edemez. Üç serseri öldürdü ve cesetlerini en onursuz şekilde sergiledi. Hiç kimse bunu hak etmiyor. Evsizler bile. O yüzden lafı dolandırmayalım. nonymous birinci sınıf bir kaçık ve sanatta başarısız bir GCSE'ye sahip ilgi arayan bir çatlaktır. Durdurulması gerekiyor! Ama onu kim durduracak? Met mi? Bundan şüpheliyim. Kıdemli soruşturma memurunun yeni terfi etmiş bir dedektif müfettiş olduğunu duydum. Hızlı geçiş sistemiyle işe alınmış bir mezun olması beni şaşırtmaz. Böyle deneyimsiz memurlar görev başındayken evsiz insanlarımızın güvende olmasını nasıl bekleyebiliriz? Belki de Met, Chuckle Brothers'ı işe almayı düşünmeli. İşte bu benim destekleyebileceğim bir şey.

Burnunu ovuşturuyor, kollarını kavuşturuyor ve DI Archer'ın çizgilerini düşünüyor.

Çok mu

fazla?

Hayır.

Yüreğinden geldiği gibi yazan ciddi bir gazetecidir. Fikirleri önemlidir. Okurları ve satışlar için minnettar olan patronları için önemlidir.

"Kahveniz," diyor Katy, taşan kova büyüklüğünde bir fincanı adamın masasına koyarken.

Homurdanarak teşekkür ediyor, bir yudum alıyor ve yüzünü buruşturuyor. "Tanrım, Katy, kaç şekerli?"

"İki demiştin.

"İki çay kaşığı, yemek kaşığı değil!"

"Ama onlar çay kaşığı.

"Zaten sınırdan şeker hastasıyım.

'Yeni bir tane yapabilirim. Özür dilerim. Dedi. "Olur.

"Sana yeni bir tane yapmama izin ver. Sesi titriyor.

Adam yine gözlerini deviriyor. "Sakin ol! Sadece bir şakaydı.

Kadının yüzü, incinmişlik ve şaşkınlık karışımı bir ifadeyle buruşur.

Gülme isteğine direniyor ve makalesine geri dönüyor.

Katy'nin gölgesi hâlâ mevcut.

İç geçiriyor. "Şimdi ne olacak?"

"Ed görüş yazını gözden geçirmemi istiyor.

Mike'ın yüzü gerilir.

Katy burnunu çekiyor. 'Bazı dillerin çok sert olabileceğini düşünüyor. Bunun sosyal medyadaki ateşi körüklediğini düşünüyor.

"Şimdi öyle mi?"

"Olaya daha insani bir bakış açısı kazandırabileceğimi düşünüyor.

Mike dişlerini sıkar ve Katy'ye en samimiyetsiz gülümsemesini verir.

"Bitirip sana göndereceğim.

Katy'nin yuvarlak, gözlüklü yüzü aydınlanır ve onun ruh hali daha da kararır.

'Teşekkürler Mike. Okumak için sabırsızlanıyorum.'

Kopyayı kaydeder ve bitmiş makaleyi e-postayla gönderir. E-postanın gövdesine şunları yazıyor:

Ed dostum,

Bu akşamki yazım. Birazdan bira içmeye gidelim. Şerefe,
Mike.

Not: Katy gözden geçirdi ve onay verdi.

Gönder düğmesine basıyor ve hiç de fena olmayan kahveden bir yudum alıyor. Sinir bozucu ve kendi iyiliği için biraz fazla zeki olmasının yanı sıra, kız iyi bir fincan kahve yapabiliyor. Elbette bunu ona asla söylemezdi. Bu onu aşar. Bir an düşünür ve kendisinin de bir zamanlar onun gibi olduğunu hatırlar, belki o kadar acemi olmasa da.

Dikkati tekrar Dedektif Müfettiş Archer'a yönelir. Onu Google'da arar, arama sonuçlarında daha derinlere iner ve yakın zamanda NCA tarafından yürütülen ve Dedektif Archer'ın önemli bir rol oynadığı bir uyuşturucu soruşturmasıyla ilgili bir makaleye rastlar. Makaleyi okur ve bir satırda durur.

Dedektif Grace Archer, merhum Dedektif Sam Archer'ın tek kızı. Mike kalp atışlarının hızlandığını hisseder.

Dedektif Sam Archer'ı hatırlıyor.

Ama daha da önemlisi kızını ve olanları hatırlıyor. Bu neredeyse 18 yıl önceydi. O zamanlar büyük bir haberd.

Hamilton yumuşak gri çenesindeki kirli sakalı ovuşturuyor.

Kulağı Delik Dedektif Müfettiş Grace Archer'ın @nonymous cinayetlerinden sorumlu kıdemli soruşturma memuru olduğu düşünüldüğünde bu büyük bir haber olacak.

Gülümsüyor. Bir sonraki hikayesini bulmuş gibi görünüyor.

LUCY ROBINSON Shepherd's Bush'taki bir ilkokulda öğretmenlik yapıyor. Archer ve Quinn sınıfın dışındaki koridorda durmuş öğle yemeği zilinın çalmasını beklemektedir. Zil sesi cereyanlı binanın her yerinde yankılanır ve ardından sandalyelerin gıcırdaması ve aç çocukların heyecanlı konuşmaları gelir.

"İçeri gelin," diyor Lucy, fiyonklu siyah bir Alice bandıyla geride tuttuğu faremsi saçları olan minyon bir İskoç kadın. Kapıyı arkalarından kapatıyor. "Geldiğiniz için teşekkür ederim. Videoyu gördüğümde buna inanamadım.

"Video ne zaman dikkatinizi çekti?" diye soruyor Quinn.

Konuşurken ellerini birbirine kenetliyor. "Bir arkadaşım bana Facebook'tan linki gönderdi. O evsiz adamların öldürülmesinden bu yana sosyal medya çılgına döndü. Her yerde var.

Quinn, "Kardeşinizin YouTube'daki videolardan birinde yer aldığını bildirmişsiniz" diyor.

"Evet, çok korkunçtu. O maskeli kişi..." "Kardeşinle en son ne zaman konuştun?" diye sorar Archer.

"Bunu polise üç hafta önce kayıp ihbarında bulunduğumda zaten söyledim.

"Tekrar sorduğumuz için üzgünüz ama bu çok önemli.

Başını sallar. "Sorun yok. Sadece onun için endişeleniyorum. Yaklaşık bir ay önceydi. Genelde her hafta konuşuruz ama ben evliyim, ayrı hayatlarımız ve farklı arkadaşlarımız var ve bazen izimizi kaybediyoruz. Bu sefer öyle yaptım ve kendimi çok suçlu hissediyorum..."

"Neden kendini suçlu hissediyorsun?

"Pek iyi değil. Gençliğinden beri depresyondan muzdarip. Umarım aptalca bir Şey yapmamıştır.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

Omuz silkiyor. "İnsanların kendi canlarına kıydıklarını duyuyorsunuz, değil mi?"

"Kardeşin intihara meyilli miydi?"

"Hayır derdim ama kim bilir? O benim küçük kardeşim ve onu seviyorum, ancak depresyonda bazen onu tanımadığımı ya da ne düşündüğünü bilmediğimi hissediyorum. Haftalardır kayıp, en kötüsünü düşünmekten kendinizi alamıyorsunuz. Elimden geldiğince ona göz kulak olmaya çalıştım ve ondan hiç haber alamasam bile her ihtimale karşı dairesine girdim.

"Londra'da mı yaşıyor?"

"Evet, o video Clapham'daki dairesinde çekilmiş. Kontrol ettiğimde  haftadır internette yayındaydı - yaklaşık olarak kaybolduğu zamandan beri.

'Bunu sorduğum için özür dilerim ama önemli olabilir. Başı belaya girdi mi?'

Lucy kaşlarını çatar. "Sorun derken neyi kastediyorsun?"

"şüpheli kişilerle ilişkisi var mıydı?"

"Hayır. Nereden bilebilirim ki? O benim kardeşim, ama aynı zamanda çok özel bir insandır. Her neyse, her Şey polis raporunda var. Bilmek istediğim Şey, kardeşimin neden o katilin web sitesinde yer aldığı?"

Quinn, "Biz de bunu öğrenmeyi amaçlıyoruz," diyor.

"Kardeşinizin dairesine girdiğinizi söylemiştiniz. Anahtarlar sende mi?" diye sorar Archer.

"Evet.

"Onları dn alabilir miyiz?"

İkisine de bakar ve ayaklarının üzerinde kayar.

'Sadece bir ya da iki saatliğine. Kardeşinize ne olduğunu anlamamıza gerçekten yardımcı olabilir.

O da başını sallar. "Tabii ki.

Son bir soru. Robinson senin evlilik adın mı? Kardeşinizin adı nedir?"

Peters. Adı Ben Peters.'

Hava nemli ve soğuktur ve Ben Peters'ın Clapham'daki bodrum katında ürkütücü bir sessizlik yankılanmaktadır. Archer ve Quinn mavi tek kullanımlık eldivenlerini giyip mutfaktan bozma oturma odasına girerler. İçerisi dağınık, düzenli ve moderndir; herhangi bir boğuşma ya da zorla girme izi yoktur.

Archer maskenin görüldüğü mutfak penceresinin önünde durur, odaya bakar ve köşedeki kitap rafında maskeyi görür.

"İşte," der. Quinn onun

bakışlarını takip eder.

Bir dizi ciltsiz romanın arasına gizlenmiş bir ev güvenlik kamerası.

Quinn, "Bu, hareketleri kaydeden ve telefonunuza gönderen türden bir kamera" diyor.

Kitapları iki yana kaydırıyor ve kamerayı dışarı çıkarıyor. 'Şebeke bağlantısı kesilmiş, bu da video arşivi olmayabileceği anlamına geliyor. O filmler zaten bu cihazda değil bulutta depolanacak, bu da onu neredeyse işe yaramaz hale getiriyor.

"Yine de poşetleyin. Hızlı parmak izi dönüşü için alacağız."

"Sence katilimiz Ben Peters mı?"

"Umarım değildir.

Archer mutfak kapısının yanındaki düğmeye basarak arkadaki küçük bahçeyi aydınlatıyor. Arka kapının kilidini açıyor ve dışarı çıkıyor. Küçük bir veranda masası, iki köhne sandalye, bir çöp kutusu ve ahşap bir kapıya çıkan basamaklardan oluşan yaklaşık 10'a 10'luk bir alan. Kapıda sürgülü bir kilit var ama asma kilit yok. Archer el fenerini alır, daha yakından bakmak için eğilir ve yeterince uzun boylu biri için diğer taraftan kolayca erişilebilen sürgünün üzerindeki ışını parlatır. Çelik üzerindeki göçük izlerini fark eder.

"Bir asma kilit vardı ve zorlanmış," diyor Quinn. "Öyle görünüyor.

"Burayı taraması için Adli Tıp'ı çağıracağım.

Akıllı telefonunu çıkarır ve hasarlı cıvatanın fotoğrafını çeker.

Ekranında Tinder arkadaşlık uygulaması banner bildirimi içeren bir bildirim açılır.

Quinn afişi kaydırarak kaldırır. "Affedersiniz," der.

Archer alaycı bir gülümsemeyle, "Bay Popüler," der.

"Bugüne kadar hanımefendi, tek yaptığı daha iyi bir yaşam için sığ bir vaatte bulunmak oldu.

"Anlıyorum.

"Başka bir şey yok.

Merdivenlerden aşağı iniyor.

"Muhtemelen en iyisi Lucy Robinson'a kardeşi hakkındaki varsayımlarımızdan bahsetmemek.

"Tabii ki.

*

İstasyonda Archer, az önce hastanede berbat bir et ve patates püresi yemeği yemiş olan büyükbabasıyla yaptığı görüşmeyi bitirmektedir. Konuşma Jamie'ye döner ve Archer'ı eğlendirmek için sanki uzun zamandır kayıp bir arkadaşımış gibi onu sorup durur. Bir hemşirenin konuşmalarını böldüğünü duyar.

Gitmem gerek. Görünüşe göre uyku zamanı. Saat neredeyse yedi!' Archer gülümsüyor. "Hoşça kal büyükbaba. İyi uykular.'

"Güle güle, kızım.

Daha iyi görüldüğü için rahatlamış bir şekilde bilgisayar ekranına döner ve Ben Peters'ın yer aldığı kısa *Son Akşam Yemeği* videosunu tekrar tekrar izler. Mavi kareli bir gömlek giymektedir ve görünüşe göre mutfak penceresinde beliren korkunç yüz­süz maskeden habersizdir. Diğer videolara bakar ve *Asılmış Adam*'ı bulur. Rahatsız edici bir görüntüdür, köpek bağlı ve baş aşağı asılı adamın maskesini acımasızca yırtmaktadır.

Peters'ın mutfak penceresindeki maskeli adamla *Asılmış Adam*'daki adamın aynı kişi olup olamayacağını merak eder ama öyle olmadıklarını hemen anlar.

"Seni aptal!" diye fısıldıyor kendi kendine. Bunu daha önce nasıl görmemişti? "Quinn. Şuna bak,' diye sesleniyor, her iki videoyu da yan yana göstererek

Diğer.

Gözleri filmler arasında gezinir ve birkaç dakika sonra onu görür. "Sanırım artık Ben Peters'a ne olduğunu biliyoruz.

Archer, Ben Peters'ın *Son Akşam Yemeği* videosunda giydiği gömleğin aynısı olan mavi kareli bir gömlek giyen köpeğin, asılmış adamın kanlı maskesini kemirip çekiştirmesini dehşet içinde izler.

MEGAN BURCHILL, bir saatten kısa bir süre sonra Max ile buluşacağını düşününce heyecanla titrer. Ealing'deki küçük dairesinin aydınlık banyosunda durmuş, kiraz kırmızısının tehlikeli bir tonunu sürmektedir.

ruj, uygun bir şekilde *Desire* olarak adlandırılmış.

Suratını asıyor ve kirpiklerini yansımasına fırlatıyor.

"Oh, Max, beni pohpohluyorsun," diyor kız gibi bir kıkırdamayla.

Avokado lavabosunun üstünde duran telefonuna bakar.

Ondan hâlâ mesaj yok.

Sabırlı ol. Arayacaktır.

En son ne zaman biriyle çıktığını düşünür ve bunun on beş ya da yirmi yıl önce olduğunu tahmin eder. Düşünüp taşıyor.

Kesinlikle on beş.

Gerçekten o kadar uzun zaman oldu mu?

Adam çarpık dişli, kaba saba bir duvar ustasıydı ve kızın utancına rağmen ona 'büyük kızları' sevdiğini söylemişti. Randevu başladığı gibi çabucak sona ermişti.

Utançtan yüzü kızarır ve boy aynasında kendini bir aşağı bir yukarı süzer. Gardırobunda önu fermuarlı eski bir kılıf elbise bulmuştur.

Ona bir kez uymuştu.

Derin bir iç çeker ve ağlayacak gibi hisseder. Max ona bir kez bakar ve kaçır. Ne düşünüyordu ki? Bir hıçkırığı bastırır. Bunu yapamaz. Yapamaz.

Elbise siyah ve belli ki zayıflatıyor ve eğer onu yumruk gibi sıkın yeni Spanx'i olmasaydı, şu anda elbisenin içinde duruyor olmayacaktı.

Bıkkınlık içinde, hareket ettiğinde elbisesi kalçalarının üzerine çıkıyor gibi görünüyor. Etek ucunu çekip yerine oturtuyor ve aklına Cassandra geliyor. Cassandra sert, korkusuz ve her durumda soğukkanlı. Megan dik durur ve koklar. Max onun fotoğrafını gördü. Ona göre, o onun Cassandra'sı. Onun için de Max.

Telefonu çalıyor.

Tinder'dan bir mesaj.

Açıyor.

Hotchkiss!

Megan kıkırdıyor.

Sevgili Max'im.

Masa rezerve edildi. Sizi görmek için sabırsızlanıyorum.

Nerede buluşacağımızı söyle, bir taksi ayarlayayım.

Kesinlikle olmaz! Şoförümü göndereceğim.

Şoförü!

Çok nazıksınız.

Mesajına üç kalp öpücüğü emoji ekler.

Şu anda Ealing'e gidiyor.

Acton Lane'deyim. Üç numara.

Ona haber veririm.

İki dakika geçti.

5 dakika içinde orada olacak. Kornasını dinleyin.

Megan aceleyle yatak odasına gider ve Elizabeth Arden'ın Red Door'unu boynuna ve kollarına bolca sürer. Bir dizi gümüş bilezik takar ve boynuna, içinde kendisinin ve kedisi Buster'ın resmi olan altın bir madalyon takar.

Dışarıda bir korna çalıyor ve o sığıyor.

Pencereye doğru ilerleyerek perdelerin arasından aşağıdaki sokağa bakar. Karanlıktır, ancak tanımadığı büyük, siyah ve pahalı bir arabanın içinde oturan bir sürücünün kucağındaki cep telefonunun parıltısını görebilmektedir.

Perdeleri kapatır ve Max'e bir mesaj yazar.

O burada. Sanırım telefonla konuşuyor.

Max gülen bir emoji gönderiyor.

Sürekli telefonla konuşuyor. Arabanız sizi bekliyor, madam. Bu arada. Ona aldırma. Çok konuşan biri değildir.

Aynada kendini son bir kez kontrol eder, ceketini ve çantasını alır ve aceleyle küçük daireden çıkar.

Kaldırımın aşağısında arabanın yan camlarının renkli olduğunu fark eder. Çok süslü. Çantasındaki telefonunun ping sesini duyar. Yolcu camına doğru eğilir ve cama dokunur. Cam açılır.

Merhaba. Sanırım benim için buradasınız. Ben Megan.'

Koyu renk bir takım elbise giyiyor ve saman gibi sarı saçları var. Yüzü, akşamın bu saati için garip olan büyük aynalı güneş gözlüklerinin arkasında gizlidir. Kaba bir şekilde başını sallıyor ve arabanın arkasını işaret ediyor.

Megan burnunu çekiyor. Ne kadar kaba.

Arka kapıyı açıyor. İçerisi rahat deri koltuklarla döşenmiştir. Sürücü ile arka taraf arasında cam bir panel var, bundan memnun. Havadan sudan konuşmaya gerek yok. Tek bir buzlu şampanya kadehi ve Cassandra'nın en sevdiği şampanya olan Veuve Clicquot'dan bir şişe buz dolu bir kovanın içinde soğutulan dahili bir soğutucu fark eder.

Aniden çok susadığını hissediyor.

Kendine yardım etmeli mi? Öne doğru uzanır ama şoförün dikiz aynasından kendisini izlediğini fark eder, utançtan yüzü kızarır ve bakışlarından kaçınmak için arkasına yaslanıp dışarı bakar. Yeni bir mesajı olduğunu hatırlar ve çantasından telefonunu çıkarır.

Şampanya için kendinize yardım edin. M X

Megan ellerini çırpıyor. Yapmamın sakıncası yok.

Araba çalışır ve sabit bir hızla uzaklaşır. Megan kendini bir ünlü gibi hissediyor ve komşularının onu görüp görmediğini merak ediyor. Öyle umuyor. Gülümseyerek eğilir, kendine bir kadeh şampanya koyar ve bolca yudum alır.

"İşte hayat bu.

Renkli camlardan şehrin ışıklarının geçişini izliyor. Kendini çok rahatlamış hissediyor ve yumuşak deri koltuğa gömülmüş gibi görünüyor. Dışarıdaki ışıklar bulanıklaşıyor. Gözleri ağırlaşıyor ve kapanmaya başlıyor. Belki biraz kestirmek iyi olurdu. Karanlık onu çağırırken ve uyku onu ele geçirirken camın parmaklarının arasından kayıp gittiğini hissediyor.

I Archer o günkü raporunu yazmayı bitirdiğinde saat 22:00'ye geliyor. Birkaç saat uyumak için ayrılır ve dört günden fazladır grmediğı Dom'u düşünür.

Onu ne kadar özlediğini fark eder ve hoşuna gideceğini bildiğı için ona sürpriz yapmaya karar verir.

Uber'e binerek, küçük ama şık modern dairelerden oluşan şık bir kompleks olan dairesine gider. Yakındaki bir off-licence'da durur ve onun en sevdiğı kırmızı şarap olan Pomerol'den bir şişe alır.

n girişten içeri girer, merdivenleri çıkar ve son zamanlardaki iletişimsizliklerine nasıl yaklaşması gerektiğini merak eder. Kendisinin de en az onun kadar suçlu olduğunu biliyor ama ikisinin de daha fazla çaba göstermesinin zamanının geldiğini düşünüyor.

Archer kapıyı açar, koridora adım atar. zerinde yeni alınmış gibi görünen endüstriyel tarzda bir konsol masası var. Dom canı istediğinde, fiyatı pazarlığa açık olmak kaydıyla bazen antika eşyalara para saçar. Konsolun üzerinde cam bir kubbe içinde beyaz bir güvercin duruyor. Gvercinin kanatları sanki uçup gitmeyi bekliyormuş gibi açılmış ama kapana kısıldığı için uamıyor. Derisinin karıncalandığını hissediyor. Bu ne zaman Dom'a göre bir şey olmuştu ki? Duvarlarda daha önce pek dikkat etmediğı sınırlı sayıda baskılar var. şimdi onlara, mevcut araştırmasının yeni ateşlediğı daha keskin bir odaklanmayla bakıyor.

Baskılar nl kişilerin yüzsüz profillerini tasvir ediyor: Marilyn Monroe, Winston Churchill, Jimi Hendrix ve diğerkleri. Yüzlerinde yüz hatları yerine kaba sokak grafitisi gibi görünen şeyler var. Archer onlardan ya da doldurulmuş gvercinden ne anlam çıkaracağından emin değıldir. Garip. Birini tanıdığını düşünüyorsun.

Yatak odasından gelen mziğı duyar.

Bir rock şarkısı. "Sweet Child of Mine".

Archer gözlerini deviriyor. Dom'un berbat bir müzik zevki var. Dom seks yaptıklarında hep bu şarkıyı çalmak istediği için Archer bu şarkıdan nefret etmeye başlar ve onurunun altıncı sınıf seks fantezilerinden daha önemli olduğunu söyleyerek bunu reddeder.

Dom tatlı biri ama bazı garip fikirleri var.

Oturma odasından televizyonun sesini de duyabiliyor. İçeriye bakar ve @nonymous cinayetleri hakkında daha fazla spekülasyon yayınlayan BBC Haber kanalını yayınlayan devasa düz ekranı görür.

Neredeyse raporun içine çekiliyor ama yemek masasındaki yemek kalıntıları dikkatini dağıtıyor.

Kaşlarını

çatıyor. İki

tabak. İki

bıçak. İki

çatal.

İki şarap kadehi.

Belli ki Dom'un bir arkadaşı var.

Gitar riff'i kreşendoya ulaşırken yatak odasından gelen bir homurtu duyar.

Bir kadının hızlı, melodramatik çığlıklarını duyar.

Archer'ın kalbi sıkışır.

Bazen orgazm taklidi yaptığı olmuştur ama şu anda Dom'u alan kadın kadar dramatik bir şekilde değil.

Archer dudağını ısırır ve ayrılıp onunla başka bir zaman mı uğraşması gerektiğini merak eder, ama siktir et diye düşünür.

Kadın tekrar çığlık atar. Archer

yatak odasına girer. "Bana

aldırmayın," der.

Kadının nefesi kesilir.

Archer şişeyi kaldırır ve gülümser. "Sana şarap getirdim. Pomerol. En sevdiğin." Çekmecenin üzerine çarpıyor. "*Bu ne*

lan! Dom bağırır.

"Sakin ol. Kalmayacağım."

Archer gardırobu açar, çömelir ve orada tuttuğu bir çantayı çıkarır. İçine bir elbise ve birkaç gömlek doldurur.

"Burada ne işin var? Senin *burada olmaman* gerekiyordu."

"Bu kadarı çok açık," diye tersliyor Archer. Elinde olmadan kadına bakar. Kadın sarışın, güzel ve yüzünde paha biçilmez bir mahcubiyet ifadesi var.

Tara Hildick-Smith.

'Sekreterin, Dom... gerçekten mi? Tam bir klişesin.' Dom yataktan sıçradı, yüzü kıpkırmızı olmuştu.

'Çık dışarı, Grace ... sadece çık dışarı!'

Boğazında kocaman bir yumru hissediyor ama ne kadar incindiğini bilmesine asla izin vermiyor. Onun bakışlarıyla karşılaşır ve o anda onda ne bulduğunu merak eder. Artık bunun bir önemi yoktur. Tara'ya döner ve tatlı tatlı el sallar. "Hoşça kal, Tara. Bu arada, orgazm taklidi yaparken biraz incelik katmak isteyebilirsin. YouTube'a bak. Bir öğretici bulacağından emin olabilirsin.

Tara'nın gözleri büyür.

Dom çökmüş

görünüyor. Trajik.

Archer elinde çantasıyla yatak odasından çıkar. Daireden çıkarken Dom'un Tara'yı azarladığını duyar, Tara da ona yatıştırıcı bir ses tonuyla karşılık verir.

Archer küçük bir tatmin hisseder. Bir bomba yerleştirdi. Dom'un seks hayatı bir daha asla eskisi gibi olmayabilir.

Çok trajik.

THOMAS BUTLER, Kensington'daki öğrenci evinin yatak odasındaki sallanan çam masasında oturmuş, çok geride kaldığı kitaplarını okumaya çalışıyor. Imperial College'da Tıp eğitiminin ikinci yılında ve kuzeninin intiharından sonra ailesinin yanında geçirdiği uzun tatilden erken dönmüş. Thomas yas tutmaya çalışmış ama en azından önce onunla konuşmayı denemeden hayatına son verdiği için kuzenini affetmekte zorlanmış. Böylece Thomas kendini Oxfordshire kırsalında yalnız, ailesinden kaçan, kuzeninden nefret eden ve her zaman öfkeli boynuzunu bastırmaya çalışan biri olarak buldu. Her şey çok fazla geldi ve orada daha fazla kalamadı.

Koridorun sonundaki oturma odasında, kankası ve ev arkadaşı Spencer'in telefonda Binks'le tartıştığını duyar. Yine! Sarhoştur ve Thomas'ın döndüğü ve alem yaptıkları bir önceki geceden beri içmeyi neredeyse hiç bırakmamıştır.

Kapı çalınır ve Spence'in dalgalı sarı kafası, etrafına bandana gibi sarılmış takımın rugby kravatıyla belirir. Kalın dudakları, kusursuz beyaz dişlerini ortaya çıkaran bir sırıtışla genişliyor.

'Tommo, oğlum! Bana çalıştığını söyleme. Öyle olmadığını söyle.' Sesi çok fazla içki ve sigaradan kısılmıştı.

"Meşgulüm, Spence. Her zamanki gibi geride kalıyorum."

Spence elinde yarısı boş bir Grey Goose şişesiyle kapıdan içeri girer. Mavi Derek Rose ekose desenli bornozunu giymişti. Bağı çözülmüş ve gevşemiş, Thomas göğüs kaslarının yarıklarını ve onların altında, altılı gıdılarının dibinden uzun ve şişman, mükemmel sikini taçlandıran, özenle kesilmiş altın rengi kasık kıllarına doğru uzanan sarı kıl çizgisini görebiliyor. Thomas, Spence'in dairede böyle dolaşmamasını diliyor

umursamadan. Spence'e karşı hisleri onun en iyi arkadaşı olmaktan çok daha derin ve bu tür şeyler tam bir işkence. Ağzı sulanıyor ve kan kendi sikini şişirmek için hücum ederken dar kotunun içinde kayıyor.

"Sarhoşsun, Spence.

Spence, Thomas'ın üzerine kapanır ve yüzünü onun boynuna gömer. "Seni seviyorum dostum. Hem de çok.

Spencer'ın bornozunun altından sıcak bir koku yayılıyor. Belli ki günlerdir yıkanmamış.

"Spence, iğrenç kokuyorsun. Thomas yüzünü buruşturur ve onu itmek için elini serbest bırakır ama yanlışlıkla onun sikine dokunur ve Spencer'ın geri sıçramasına neden olur.

"Hey, Tommo, bir dakika bekle!" diye bağırır.

Thomas yüzünün kızardığını hissediyor. Dehşete kapılmış bir halde dönüp kitabına bakıyor.

'Tommo, babama dokundun! Tommooooo,' diye güler Spencer. 'O yaşlı adama kim dokunmadı ki, Spence? Her yerdeydi.' "Doğru. Ama verecek o kadar çok sevgin varken ...'

Spencer şişeyi Thomas'ın masasına vurur. "Bana bak, Tommo.

"Meşgulüm, Spence. Thomas kitabına odaklanmaya çalışıyor, savunmasını kırmakla tehdit eden uyarılma dalgasını görmezden geliyor.

"Bana bak, Tommo.

Thomas iç geçiriyor ve Spence'in havuz mavisi gözlerine bakıyor.

"Ne oldu?" "Seni seviyorum dostum.

Thomas kıkırdıyor ve Spence aniden yüzünü tutup onu dudaklarından öpüyor. Nefesi bayattır, sigara, votka, zeytin ve sarımsak karışımıdır. Thomas kendini kurtarır ve Spencer'ı iter. "Ne yapıyorsun, Spence!

Spencer kahkahalarla uluyor, Grey Goose'u kapıyor ve Thomas'ın yatağına doğru tökezliyor. Kenarda dengede durur ve votkadan büyük bir yudum alır.

"Binks senin eşcinsel olduğunu düşünüyor," diyor

Spencer, kesin bir ifadeyle. "Binks gidip kendini becerebilir.

Spencer gülerek yatağa düşer ve taşaklarını kaşır. "Dostum, bunu ona her zaman söylüyorum.

Binks ve Spence'in cinselliğini tartıştığı düşüncesi Thomas'ı sarsar ve kendisini korkunç bir şekilde açıkta hissetmesine neden olur. Yarısı geri çekilen bir fare gibi küçülür. Ne oluyor lan? Kim olduğunu gizlemek için yeterince şey yapmadı mı?

Konsantre olamayacağını bildiği için kitabını kapatır ve masasını toplamaya başlar, gergin bir şekilde kitapları istifler ve eski notları çöpe atar.

Bir süre sonra Spence, "Haklı mı?" diye sorar.

Thomas'ın içi burkulur. "Ne konuda?"

Hadi, Tommo! Senin hakkında haklı mı? Pembe obua çalıyor musun?"

'Ne çalıyorsun?"

"Sen lanet bir puf musun,
dostum?" "Hayır, değilim!"

Spencer ayağa kalkar ve votka şişesini sallar. Ben de ona öyle dedim. O lanet olası kaptan ve ilk on beşin şampiyonu. O süper bir aygır. O lanet bir ibne değil, Binks. Tanrım, ne kaltak ama!"

Thomas düşünmeye çalışıyor. Buradan gitmesi gerekiyor. Spence'i tanırıyorsa, bu konu henüz kapanmayacaktır.

'Bu gece dışarı çıkalım. Sen ve ben,' diyor

Spencer. "Hiçbir yere gidecek durumda değilsin.

"Hayır, dinle. Bu gece birkaç bira içmeye çıkalım. Boars Head'e gideriz ve orada çalışan şu fahişeyi alırız. Hani şu sürekli bizimle flört eden. *Oliver*'daki küçük Nancy! Onu bilirsin. Memeler, makyaj ve "Alroight, boyz, wot can oi get you?"

"Bu gece olmaz dostum," diyor Thomas, Spencer'ın kendilerine kibar ve dostça davranan kızı tarif etmesinden rahatsız olmuş gibi. 'Onu buraya geri getireceğiz ve o domuzu kızartacağız. Sen ben, silah arkadaşları, kardeşim.

Babama tekrar dokunmana bile izin vereceğim. Spence uluyor
Kahkaha.

"Siktir git, Spence.

Thomas'ın kaçması gerekiyor. Odadan çıkar, doğruca banyoya gider, kot pantolonunun fermuarını açar ve doğruca küçük su havuzuna işer. Suyun sararmasını izlerken kot pantolonunun cebinde bir vızıltı hisseder. Telefonunu çıkarır ve Grindr'dan gelen bir bildirim görür. Kapıyı kilitleyip kilitlemediğini kontrol etmek için arkasına bakar. Kilitlemişti.

Mesajı açıyor.

Merhaba yakışıklı. Seni düşünmeden duramıyorum. Yazarken kendimle oynuyorum! :-O

Thomas gülümsüyor ve kan selinin sikine geri dönmesini memnuniyetle karşılıyor.

ARCHER ÜÇ SAATLİK DÜZENSİZ BİR UYKUYU YÖNETEBİLİYOR, ki bu
 için de fena değil. Büyükbabanın İnme ve 'The Forsaken'
 cinayetler kalabalıklaşıyor onu Headspace. Dom'un
 sadakatsizlik o lobicilik için Ancak, ne kadar incinmiş
 olsa da, onun aldatması üzerinde duracak kapasitesi yoktur. İlgilenmesi
 gereken çok daha önemli meseleler var ve tüm enerjisini daha fazla ölümün
 önüne geçmeye ve bir felaketi durdurmaya odaklaması gerekiyor.
 Katil. Ona göre ilişkileri bitmiştir.

Duş alır, giyinir ve büyükbabasının evinin içinde, onun sohbet etmediği
 ve etrafta dolaşmadığı keskin bir boşluk hisseder. Hastaneyi arar ve erken
 bir kahvaltıdan sonra onun uyuduğunu ve rahat olduğunu duyunca memnun
 olur.

Archer kulübeden çıkar ve ön kapıyı iki kez kilitler. Ceketinin yakasını
 kaldırarak Roupell Sokağı'ndan ayrılır ve sabahın erken saatlerinde işe
 giden diğer yolcularla birlikte istasyonun önünden geçerek Altın Jübile
 Köprüsü'nden karşıya geçer.

Düşünceleri davaya yönelir. Daha hızlı sonuçlara ihtiyacı var, bu
 yüzden bu gidişle daha uzun çalışma saatleri ve hafta sonları gerekecek.
 Ancak bu davayı çözecek tek şey ekstra mesai değildir. Olaya farklı
 yaklaşması gerekiyor. Alışkın olmadığı bir şekilde çalışmalı. Bunu nasıl
 yapacağını şu anda kendisi de bilmiyor.

Villiers Caddesi ve Strand'ın tepesine ulaştığında telefonu çalmaya
 başlar.

Dominic.

"Kahrets

in!

Görmezden gelmeyi düşünür, ama bu işi bitirmeye karar verir. Konuşana kadar vazgeçmeyecektir.

Büyük şans!

Cevap tuşuna basıyor ve "Çok sinirlisin!" diyor.

Adamın sesini duyuyor ama yanından vızır vızır geçen bir motosiklet sürücüsünün bakışları sesini bastırıyor.

"Seni duyamıyorum. Bana bir dakika verin.' Charing Cross tren istasyonunun ön otoparkına doğru ilerliyor. "Ne dedin sen? Yolun diğer tarafından bir otobüs geçiyor, ardından da otoparka dönmekte olan bir moped.

"Buluşup konuşabilir miyiz dedim?" diyor Dominic.

Archer'ın kasları bu düşünceyle gerilir. "Hiç sanmıyorum...

Dom bir şeyler söylüyor ama mopedin motoru yakınlarda döndüğü için duymak zorlaşıyor.

"Ne? Seni duyamıyor muyum?" "Dedim ki ...

Eldivenli bir el aniden belirir ve Archer'ın kulağındaki telefonu ve birkaç tutam saçını alır.

"Ne oluyor be?

Moped sürücüsü.

"Hey!" diye seslenir ama adam otoparktan hızla geçip kalabalık Strand'a doğru gider. Peşinden koşarak yola çıkar çünkü kaldırım insanlarla tıka basa doludur. Arabaların arasına dalar ve moped sürücüsünün Trafalgar Meydanı yakınlarındaki ışıklarda yavaşlayarak durduğunu görür.

Hırsız vizörünü hafifçe kaldırmış ve kadının telefonuna bakmaktadır.

"Bu pisliği istemiyorum!" diye bağırıyor ve telefonu fırlatıyor.

Yolun diğer tarafına ve karşıdan gelen trafiğe. Cam kırıldığında kalbi sıkışır ve bir su birikintisine düşer.

"Seni pislik!" diye bağırır, plakasını hafızasına kaydeder.

Adam ona parmağını uzatır ve kırmızı ışıkta atlar.

Archer çömelir ve telefonu soğuk kirli sudan alır. Manşetiyle siliyor ve dokunmatik düğmeye basıyor, ancak ekran tamamen parçalanmış ve telefon tamir edilemeyecek gibi görünüyor.

İyi tarafından bakarsak, en azından Dom'la yaptığı garip konuşma kısa kesilmiştir. Neredeyse gülmek istiyor ama bir kez daha birinin onu izlediğini hissediyor.

Etrafına bakıp yüzleri tarıyor ama kimse ona doğru bakmıyor.

Merhaba paranoya, eski dostum.

Archer kırık telefonu cebine sokar. Adelaide Caddesi'nde ilerlerken bir sesin "Tekrar merhaba" dediğini duyar.

Zıplayıp karşıya baktığında, Oscar Wilde'ın anısına yapılmış granit bankta oturan, dağınık gri saçlı ve kırmızı suratlı bir adam görür.

Muhabir, Mike Hamilton.

"Dedektif Archer, lütfen bir dakikanızı alabilir miyim?" "Basına söyleyecek bir şeyim yok, Bay Hamilton.

Ona gülümsüyor, bankın üzerindeki yazıya bakıyor ve yüksek sesle okuyor. *'Hepimiz çukurdayız, ama bazılarımız yıldızlara bakıyor. Derin, öyle değil mi?'*

"Şu anda "oluk" kelimesinin kesinlikle uygun olduğuna katılıyorum.

Archer gitmek için döner.

"Lütfen bekleyin," der ve ayağa kalkıp onun koluna dokunur. Archer onun kolundaki tombul ve solgun parmaklara bakar. "DI Archer, size yardım etmek istiyorum.

Archer kaşlarını çatır. "Peki bunu nasıl yapabildin?" "Hikâyeni anlatmama izin ver.

Archer'ın elleri ceketinin ceplerinde toplanır. "Benim bir hikayem yok, Bay Hamilton.

"Oh, ama siz biliyorsunuz, Dedektif. Size Grace diyebilir miyim?" "Hayır, diyemezsin."

"Yıllar önce sana ne oldu?"

Archer yumruk yemiş gibi hisseder. Yutkunur ve gitmek için döner, ama Hamilton aceleyle önüne geçer ve yolunu keser. 'Belki de kötü bir başlangıç yaptık. Demek istediğim-'

'Üç kişi öldü, Bay Hamilton. Zamanınızı onların cinayetleriyle ilgili gerçekleri bildirmek için harcasanız daha iyi olmaz mı?

'Bu hikaye elbette çok ilgimi çekiyor. Ancak soruşturmayı sizin yürütüyor olmanız da aynı derecede ilgi çekici. Bir seri katil ile uygulamalı deneyimi olan sizsiniz.

Archer'ın midesi bulanıyor ve hızını artırıyor.

Hamilton onu takip eder. "Bana hikayeni anlat. Bana genç Grace Archer'dan bahset. Hayatta kalan kızıdan.

Archer 4. William Caddesini geçiyor. Hamilton hala onun peşinde.

Bana Daniel Jobson'dan bahset. Küçük Daniel'a ne oldu, Dedektif? Siz ve Daniel, Bernard Morrice'in son kurbanıydınız. Ama siz kaçtınız.

Archer'ın kalbi çarpıyor, başı dönüyor ve çevresindeki binaların duvarları sanki etrafını sarıyor. Chandos Place'e doğru aceleyle ilerliyor, Hamilton'ın sesi geçmişinden gelen bir yankı gibi onu takip ediyor. Şu anda bunların hiçbirini düşünemez. Her şey bitmiştir. Geçmişte kaldı. Şimdi önemli olan şimdiki zaman ve gelecek.

Charing Cross Polis Karakolu'nun merdivenlerini koşarak çıkar ve ofisin karşısına geçerek olay odasına girer ve hiç düşünmeden kapıyı kapatır. Aralarında Hicks ve Felton'ın da bulunduğu ekibinin kendisine baktığını ve sonra hızla uzaklaştıklarını görür. Bakışları olması gerekenden daha uzun süre kalan tek kişi Hicks'tir ve ince dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünden emindir. Onu görmezden gelerek düşünmek için biraz yalnız kalmak ister ve pencerenin kenarına oturup tunç bulutlara bakarak burnundan yavaşça nefes alır. Birkaç dakikalığına gözlerini kapatıyor ve açtığı anda Quinn'in şaşkın bir ifadeyle kendisine baktığını görüyor.

Archer'ın Hamilton'ı şimdilik düşüncelerinden uzaklaştırmaktan başka çaresi yoktur.

Quinn'e içeri gelmesini işaret ediyor. "Her şey yolunda mı?

Ceketini çıkarır ve bir sandalyenin üzerine örter. "Ben iyiyim. "Sen iyi olduğun sürece.

Archer avuçlarını birbirine sürter ve Quinn'in oğlu hakkındaki ani itirafını ve sonrasında Corpus Christi Kilisesi'nden çıkışını hatırlar.

"Peki ya sen? Sen iyi misin?

Omuz silkiyor. "Ben iyiyim.

"Güzel. O zaman ikimiz de iyiyiz." "Olabildiğince iyiyiz.

"Affedersiniz, Dedektif Müfettiş Archer?" diye bir ses geldi.

Archer karşıdan bakınca, elinde bir evrak çantası taşıyan genç bir Hintli adamın kapıda durduğunu görür.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?

Gülümsüyor. "Ben Adli Tıp'tan Krish. Konuşabileceğimiz bir yer var mı?" "İçeri gel ve kapıyı kapat, Adli Tıp'tan Krish," diyor Archer. "Bu DS Quinn."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. . ikinizle de.' Tekrar gülümser ve içeri girer. "Oturun," diyor Quinn.

"Sör Peter Davis'in burada olacağını umuyordum.

Krish masaya oturur, Archer ve Quinn de onun karşısına oturur. "İçişleri Bakanlığı neden burada olsun ki?" diye sorar Archer.

"İçişleri Bakanlığı mı?" diyor Quinn.

"Sizi aramaya çalıştım, DI Archer, ama telefonunuz sürekli telesekretere düşüyordu. "Telefonum bozuk.

"Bunu duyduğuma üzüldüm.

"Bizim için neyin var Krish ve bunun İçişleri Bakanlığı ile ne ilgisi var?

"Şimdi ona geliyorum. Çantasına uzanır, bir klasör çıkarır ve ellerini sıkıca üzerine koyarak masanın üzerine yerleştirir.

"Bu dosyanın içeriği çok hassas. Krish'in gözleri Archer'ın ve Quinn'in gözleri arasında döner.

Quinn iç geçirir. 'Bir cinayet soruşturmasının ortasındayız. Elinizdekileri paylaşacak mısınız yoksa arkadaşınızı beklemek zorunda mıyız?

"Özür dilerim. Dosyayı kaydırıyor. "Dr. Kapur bize cam dolaplardaki kurbanlardan birkaç sarı saç teli gönderdi. Ne yazık ki formaldehit, bir eşleşme bulma yeteneğimizi etkiledi. Ancak Adli Tıp ekibi, cam dolapları kaplamak için kullanılan malzemede benzer sarı saç telleri bulmayı başardı. Saç köklerini test ettik ve bir eşleşme bulmayı başardık.

Archer dosyayı açar ve içindeki profile ve fotoğrafa bakar. "Aman Tanrım!" der Quinn. "Benimle dalga mı geçiyorsun?

"Keşke olsaydım. Onlar kayıp milletvekili Lewis Faulkner'a ait.'

'H "Bir dakika," diyor Quinn. 'Nasıl oldu da Lewis Faulkner'ın DNA'sını eşleştirebildiniz ve neden o da veritabanı?'

'Aile içi şiddet de dahil olmak üzere uyuşturucu suçlarından sabıkası olduğu bir sır değil. Geçmiş zaman zaman magazin basınında ortaya çıkıyor' diye yanıtlıyor Archer.

Ofisin karşısında, DCI Pierce'ın, üzerine tam oturmayan gri çizgili bir takım elbise giyen, uzun boylu, zayıf, asık suratlı bir adam olan Sir Peter Davis ile birlikte geldiğini fark eder. Olay odasına doğru ilerlerler.

"Davis burada," diye uyarıyor Archer.

Pierce, Davis'e olay odasına kadar eşlik ederken hepsi ayağa kalkar. Kalın kara kaşları Faulkner'ın dosyasını görünce birbirine dolanır. Krish'e bakar, dudakları kıvrılır. "Ben gelene kadar beklemeni söylemişim.

'Özür dilerim. Bana bunun bekleyemeyeceği gibi geldi,' diye yanıtlıyor Krish.

"Peter, bunlar DI Archer ve DS Quinn, "Terk Edilmiş" cinayetleri soruşturmasını yürütüyorlar.

"Merhaba," diyor Quinn.

Archer dosyayı Pierce'a verirken Davis kaşlarını çatarak İrlandalıya bakar.

'Faulkner'ın aile içi şiddetten haberim yoktu. Bu kesinlikle soruşturmaya yeni bir bakış açısı getiriyor' diyor Quinn.

'Faulkner ailesini otuz yılı aşkın bir süredir tanıyorum. Babası ve ben eski iş arkadaşız. Oğlu ve benim oğlum çok iyi arkadaşlardır. Lewis Faulkner geçmişteki ya da şimdiki tüm suçlamalardan masumdur. Ayrıca, bu olay uzun zaman önceydi ve suç mahkemeden geri döndü!" diyor Davis.

Archer, yıllar önce gazetelere yansıyan pahalı anlaşmadan bahsetmenin akıllıca olmayacağını düşünerek dilini tutuyor.

Pierce dosyayı kapatır. "Sonuçlar?"

"Görünüşe göre Lewis Faulkner dolap kapaklarıyla fiziksel temas kurmuş.

"Bu tam olarak neyi kanıtlıyor?" diye soruyor Davis.

Quinn, "Kurbanların üzerinde de aynı saç bulundu," diyor.

"Bu 'aynı' saç Faulkner ile eşleştirilemez! Davis Krish'e bakar. 'Adli tıp size formaldehitin DNA okumasının doğruluğunu etkilediğini söyleyecektir. Doğru mu, Bay Anand?"

'Bu çok doğru. DNA'yı güvenilir hale getirebilir.

Quinn, "Bu saçların neredeyse aynı olması garip bir tesadüf," diyor.

Archer araya giriyor. "Kurbanlardan ikisinin ellerinde ve üçüncü kurbanın ağzında bulunan kıllar Lewis Faulkner ile bir boğuşma yaşandığını gösteriyor.

'Bu çok saçma! Lewis Faulkner şiddet yanlısı bir adam değildir.

Archer dilini biraz daha ısırırsa kanayacağını düşünüyor.

'Mücadelenin niteliğini ya da böyle bir mücadele olup olmadığını henüz bilmiyoruz. Şimdilik tüm seçenekleri masada tutuyoruz. Sir Peter, son zamanlarda Bay Faulkner'da olağandışı bir şey fark ettiniz mi? Davranışlarında ya da ruh halinde bir değişiklik?

Tüm gözler Davis'e döner ve cevabını bekler. Bir süre durakladıktan sonra, 'İçki içiyor. Her zamankinden daha fazla.

"Anlıyorum," diyor Quinn. 'Peki Bay Davis, Lewis'in yaratıcı bir tip olduğunu söyleyebilir misiniz? Sanatı izlemekten ya da belki de yapmaktan hoşlanır mı?

Archer, Pierce'ın iç çektiğini duyar.

Davis ona ters ters bakar. "Sadece lanet olası işini yap ve onu bul!" diye tersler.

DCI Pierce elini Davis'in koluna koyar. "Teşekkür ederim, Peter. Daha fazlasını öğrendikten sonra seni arayacağım.

Başıyla onayladıktan sonra ekledi: 'Bundan basına tek kelime etmeyin. Bu patlamayı bekleyen bir bomba.

"Elbette," diyor Pierce.

"Sarışın bir bomba," diye ekliyor Quinn.

Pierce ve Davis ona alaycı bakışlar atıyor.

Davis başını sallar ve gider.

Kapı arkasından kapanırken, DCI Pierce "Faulkner adamımız olabilir mi?" diye sorar.

"Bu mümkün," diye yanıtlar Archer. "O yeterince büyük ve güçlü.

"İri bir delikanlı olduğu doğru. Benim sakar bel dediğim türden bir beli var. Krish homurdanıyor.

"Harry, lütfen dur," diyor Pierce.

'Özür dilerim hanımefendi. Şimdi duruyorum.'

"Eğer adamımız Faulkner ise, nedeni ne?" diye sorar Pierce.

"Onun hakkında ne biliyoruz?" diye soruyor Archer. "Hatırlayabildiğim kadarıyla zor bir geçmişi var: gürültülü bir Muhafazakâr politikacı olan Alexander Faulkner'ın asi oğlu. Lewis Faulkner'ın ayrıcalığı, uyuşturucu kullanımı ve kız arkadaşlarına yönelik taciz iddiaları sanırım neredeyse yirmi yıl önce haberlere konu olmuştu. Birkaç yıl ortadan kaybolduktan sonra tekrar ilgi odağı oldu, babasının izinden giderek milletvekili oldu ve şimdi görünüşe göre yeni reformlar yapmış bir karakter.

"Bunu zaman gösterecek," diyor Pierce.

"Genellikle evsizler, Asyalılar, Müslümanlar, eşcinseller gibi pek de umurunda olmayan gruplar hakkında zehirli köşe yazıları yazıyor ve tweetler atıyor. Ancak sanat hakkında söyleyecek pek bir şeyi yok," diyor Krish.

Quinn, Adli Tıp dosyasındaki resme bakarak, "O iyi huylu gülümsemeye bakınca tereyağının erimeyeceğini sanırsınız," diyor.

"Şu anda tek ipucumuz o," diyor Archer.

Faulkner'ı bulmaya öncelik verin. ANPR verileri de dahil olmak üzere onunla ilgili elimdeki her şeye erişim izni vereceğim. Hicks ve Felton'dan soruşturmalarda size yardımcı olmalarını isteyin. Klara öncelikli olarak ANPR ve cep telefonu kayıtlarını inceleyebilir ve bir şey bulur bulmaz bana rapor verebilir.

"Evet, hanımefendi.

'Ayrı yaşadığı karısıyla pek bir ilişkisi yok. Kadın onu küçümsüyor ama onunla ve şimdiki sevgilisi Melanie Süskind'le konuşmaya değer.

*

Archer polis veri tabanına girer, Faulkner'ın kaybolmasıyla ilgili ilk soruşturmanın raporlarına bakar ve Melanie Suskind'in röportajında bir külçe bulur.

Güncelleme için ekibi bir araya toplar ve Hicks'ten Faulkner'ın eski eşiyle görüşmesini ve aile içi şiddet iddialarına odaklanmasını ister

ve diğerk her türlü şiddet. Klara Faulkner'ın ANPR, CCTV ve cep telefonunu ele alırken, Os ve Tozer *Son Akşam Yemeğeri* ve *Asılmış Adam* videolarını inceliyor ve Ben Peters'ın kayboluşunu derinlemesine araştırıyor.

'DS Quinn ve benim bu sabah Melanie Süskind ile bir randevumuz var. Bitirmeden önce sorusu olan var mı?'

Hiç yok.

'Kişisel cep telefonumu kullanıyordum, ancak şu an için kullanım dışı. Yeni bir iş telefonu alana kadar lütfen benimle DS Quinn'in telefonu aracılığıyla irtibata geçin.

Archer her şeyi hallettiğinden emindir ve toplantıyı bitirir ama Klara'dan kalmasını ister. Ekip dağılırken Quinn etrafta dolandır. Archer analiste bir post-it notu uzatır.

'Klara, bu motosikletin sahibinin kim olduğunu araştırır mısınız? Her kimse cep telefonumu çaldı ve parçaladı.

"Oh, hayır. Bunu duyduğuma üzüldüm. Evet, elbette duyacağım.'

"Bir şey daha var. Charing Cross'ta işler nasıl gidiyor?" Klara omuz silkiyor. "İYİ.

Archer, Felton'ın masasında DS Felton ile sohbet eden Hicks'e bakar. "Kimseden sorun yok mu?

'Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Teşekkür ederim.' "Bana haber verirsin, değil mi?

"Tabii ki.

*

Westminster'a giderken arabada Quinn, Archer'a Klara'yı nereden tanıdığını sorar.

"İlk tanıştığımızda Keegan Clark'tı. Keegan bir dahiydi ve bilgisayarla ilgili her şeye el atabilen klişeleşmiş bir inek olarak düşünebileceğiniz biriydi. O, 1970'lerin kahverengi ve mor şal desenli gömleklerini, kolsuz süveterlerini ve hayır kurumlarından alınmış kemerli paltolarını giyen garip, çetrefilli bir genç adamdı. İnek şıklığıydı ama bunları nasıl şık bir şekilde giyeceğini biliyordu, tabii bunu başkaları göremezdi. Utangaç ve sessiz biriydi ve diğerk polis meslektaşlarıyla uyum sağlamakta zorlanıyordu.

"O duyguyu bilirim.

"Utangaç, sessiz ya da inek olduğunu söyleyemem," diye yanıtlıyor Archer.

'Belki biraz inekçe. Bunu fark etmemişsinizdir, çünkü bedenimin erkeksi kıvrımlarının altında güvenli bir şekilde gömülüdür.

'Sen öyle diyorsan. Her neyse, iyi anlaştık ve kısa sürede arkadaş olduk. İkimiz de yabancıydık, bu da yardımcı oldu.

"Geçiş yapmak istediğini biliyor muydun?"

"Gittikçe uzaklaşıyordu ve bir şeyler olduğunu anladım. Eşcinsel olabileceğini düşünmüştüm ama bir kez bile umutsuzca geçiş yapmak istediğinden şüphelenmedim. İyi ki de öyle yapmış. O zamandan beri çok daha mutlu ve kendinden emin. Bizimle çalışmasına sevindim. Ona sahip olduğumuz için şanslıyız.

*

Archer ve Quinn, Melanie Suskind'in kampanya yöneticisi olarak çalıştığı Westminster'daki Muhafazakâr Parti Genel Merkezi'nin resepsiyon alanında bekliyorlar.

"DCI Pierce'ın notlarına göre Faulkner'la en son görüşen kişi Süskind'miş. Bir tartışma yaşamışlar,' diyor Archer Quinn'e.

"Ben de gördüm. Komşular her zaman böyle olduklarını söylediler. "Muhtemelen bazılarının istediği kadar ıslah olmamış.

"Bu o olabilir," diyor Quinn.

Archer döndüğünde otuzlu yaşlarının ortasında, mavi beyaz kazayağı desenli bir elbise giymiş bir kadın görür. Ellerini birbirine bastırmıştır ve Archer parmak eklemlerinin beyazlığını görebilmektedir.

"Merhaba, ben Melanie Suskind.

"Bu kadar kısa sürede bizimle görüştüğünüz için teşekkür ederiz. Ben Dedektif Müfettiş Grace Archer ve bu da Dedektif Çavuş Harry Quinn.

Süskind onları etkileyici beyaz dişlerini ortaya çıkaran geniş bir gülümsemeyle karşılıyor ve mavi el ilanları, posterler ve atılmış Brexit hatıralarıyla dolu modern, dağınık bir alan olan ofisine kadar eşlik ediyor.

"Lütfen oturun. Size içecek bir şey getireyim mi?"

İkisi de reddediyor.

"Polisle çoktan konuştum.

'Bunu anlıyoruz, Bayan Suskind. Biz sadece başka bir soruşturma hattını takip ediyoruz,' diye yanıtıyor Archer.

"Peki bu ne olabilir?"

"Korkarım söyleyemem.

Yüzünde solgun bir gülümseme belirliyor ve masasının arkasına oturuyor.

"Bay Faulkner ile en son ne zaman konuştunuz?"

"İki hafta önce. Tam tarihi hatırlamıyorum ... oh ... ayın on biri, sanırım."

"Yüz yüze mi yoksa telefonda mı?"

"Şahsen, St John's Wood'daki dairemde. "Ruh hali nasıldı?" diye soruyor Quinn."

Parmaklarını birbirine geçiriyor. "Depresyonda ya da intihara meyilli değildi, eğer ima ettiğiniz buysa."

"O gece bir tartışma yaşadınız," diye soruyor Archer.

Sandalyesinde kayıyor. "Çok tartıştık. "Ne hakkındaydı?"

"Kaybolmasının sebebinin bizim tartışmamız olduğunu mu ima ediyorsunuz?" "Hiç de değil."

"Düşmanlarının kim olduğunu ya da bir deliyi kızdırıp kızdırmadığını sormanız gerekmez mi? Tanrı biliyor ya, yeterince insan ondan nefret ediyor."

"Bu konuya birazdan geleceğiz. Yaşadığınız tartışma ..."

Parmakları gerildi. "Önemli bir şey değildi."

"Komşularınız çok fazla bağırış, çığlık ve cam ya da çömlek gibi bir şeyin kırıldığını bildirdiler."

"Benim kapalı kapılarım ardında ne olduğu onları ilgilendirmez."

Her neyse, Lewis ve ben tutkulu insanlarız. Ne diyebilirim ki?" "Siz ve Bay Faulkner birlikte mi yaşıyorsunuz?"

"Zamanımızın çoğunu benim evimde geçiriyoruz. Soho'da kendi evi var." "Kaybolduğundan beri oraya gittiniz mi?"

"Evet. Orada olup olmadığına"

bakmaya gittim. "Peki orada mıydı?"

"Hayır. Tabii ki değil."

"Bazı insanların ondan nefret ettiğinden bahsettiniz. Lewis ona zarar vermek isteyebilecek birinden bahsetti mi?"

Küçük parmağındaki yüzüğü çevirmeye başlıyor. "Her zamanki sosyal medya trolleri dışında kimse yok."

"Kayıp olduğu bildirildiğinden beri sizinle temasa geçti mi?"

Kadın başını sallıyor ve başka tarafa bakıyor. "Hayır."

"Lewis daha önce hiç böyle kaybolmuş muydu?"

"Bu kadar uzun süre değil."

"Epey tartışmış olmalısınız," diyor Archer."

Süskind'in gözleri yukarı doğru fırlar ve bakışlarını aynı hizaya getiren Archer'a dik dik bakar.

"Bayan Süskind, meslektaşlarımla konuştuğunuzda Bay Faulkner'ın "alemlerinden" birine gitmiş olabileceğini ima ettiniz. Bunun içki içmeyi kapsayıp kapsamadığını sorduklarında, "Ve geri kalanı" diye cevap verdiniz. '

Süskind boynunu ovuşturur. 'Bunu neden söylediğimi bilmiyorum. Sanırım kızgındım.

"Lewis Faulkner uyuşturucu mu kullanıyor, Bayan Süskind?

Süskind yutkunur ve arkalarındaki kapıya ihtiyatlı bir bakış atar. 'Bize söyleyeceğiniz her şey onu bulmamıza yardımcı olabilir. Lütfen.

"Zaten çok şey söyledim.

Archer Quinn'e bakar, o da omuz silkmektedir. Ayağa kalkar ve Quinn de onu takip eder. 'Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Aklınıza bir şey gelirse ...'

Süskind'in gözleri dolmaya başlar ve titrer. "Bir şey var. Masasının üzerindeki çiçek desenli kutudan bir mendil çıkarır ve gözlerini siler.

Archer ve Quinn tekrar otururlar.

'Tartıştık çünkü onunla işim bitti. Ona her şeyin bittiğini söyledim. Burnunu mendile siler.

"Polisle konuştuğunuzda bundan bahsetmemiştiniz.

Süskind yere bakar ve başını sallar.

"İlişkinizi neden bitirmek istediğinizi sorabilir

miyim?" "Çok fazla olmaya başlamıştı. O kontrolcü bir zorba.' "Bunu neden polisten sakladınız?

"Konuyla ilgisi yoktu. Her neyse, ben sadece stres a t m a k için ortadan kaybolduğunu düşündüm.

"Sana fiziksel olarak zarar verdi mi?" "Hayır.

"Uyuşturucu kullanıyor muydu?" diye soruyor Quinn.

Süskind cevap vermeden önce tereddüt ediyor. "Bir partideydik ve her zamanki gibi nazik, kibar ve sosyaldi. Söylemeyi sevdiği gibi "bir kuruş harcamak" için sürekli tuvalete kayboluyordu. Her geri döndüğünde kişiliği değişiyordu. Daha ateşli, gürültülü ve iğrenç oluyordu. İş arkadaşları da bunu fark etti ve onu uyardılar ama o onları görmezden geldi. Zehirli olmaya başlamıştı ve kimse onunla bir şey yapmak istemiyordu. Bahçe işlerine verildi.

İşini kaybetmek üzere olduğunu duymuştum. Bunun olacağını biliyordu. Herkes biliyordu.'

"Sör Peter Davis bunu biliyor muydu?

Süskind başını sallar, kutudan iki mendil daha çıkarır ve onlara sessizce ağlar. "Tüm bunlara rağmen onun için çok endişeleniyorum.

"Üzgünüm Bayan Suskind," diyor Archer. "Onu bulmak için elimizden geleni yapacağız.

Archer ve Quinn kampanya merkezinden çıkıp Araba.

"Davis'in Faulkner'ın uyuşturucuları ya da Quinn, "Partiden uzaklaşma" diyor.

"Hiçbir şey söylemeyin ve ne pahasına olursa olsun partiyi koruyun.

"Politikacılar kirli sırlarını gizli tutmayı severler. Quinn arabanın kilidini açar ve ikisi de içeri girer.

"Hicks'i arayıp hoparlöre verebilir misin?" diye sorar Archer.

"Elbette.

Üç kez çaldıktan sonra Hicks telefonu açar. "Quinn.

N'aber?' 'N'aber, Rodders?'

"Sana bana öyle seslenme demiştim!

Quinn gülümser. "DI Archer konuşmak istiyor.

DI Hicks, bu Grace Archer.

Archer onun kibarca "Size nasıl yardımcı olabilirim, DI Archer?" diye sormadan önce bir şeyler mırıldandığını duyar.

"Faulkner'ın eski karısıyla görüşme nasıl gitti?

Hicks cevap vermeden önce boğazını temizler. "Çok yardımseverdi. Sanırım kullandığı kelimeler "bencil, hilekâr, paçavracı bir otuzbirci" idi. Sanırım DS Felton da benimle aynı fikirdeydi. Onay için bir duraklama. "Başını sallıyor.

Archer Quinn'e bakar, o da gözlerini devirir.

"Adamın onu biraz hırpaladığını söyledi. Bir gün iş yaparken boynundan tutup onu boğmaya başlayana kadar bu normal hale geldi. Kızın tepesi attı ve adam ona sakinleşmesini, daha iyi orgazm olacağını ve herkesin, ünlülerin bile bu şekilde yaptığını söyledi. Bu onun için bardağı taşıran son damla oldu. Zavallı inek.'

Archer, Hicks'in 'inek' yorumuna sinirlenir. "Aşağı yukarı öyleydi.

Teşekkürler, DI Hicks. Lütfen Lewis Faulkner'ı bulmak için her şeyinizi ortaya koyar mısınız? Klara'dan sana yardım etmesini iste.

'Elbette. Şimdi gidip onu göreceğim. Başka bir şey var mı?'

Archer kaşlarını çatar. "Biraz saygılı olun, DI Hicks. Klara bize yardım etmek için burada.

Senin küçük bağnazlığına katlanmak için değil.'

"Dil sürçmesi, DI Archer. Nasıl olduğunu bilirsiniz. Hicks telefonu kapatır. "Pislik," der Quinn.

"Bu hafif kalır.

Quinn, 'Bu Faulkner için gerçekten iyi görünmüyor' demeden önce bir süre sessizce otururlar.

Archer pencereden dışarı, akan trafiğe bakar. "Hayır, öyle değil. İfade vermesi için eski karısını çağırmamız gerekecek.

"Bu konuyu Rodders'la konuşacağım," diye yanıtlıyor Quinn. "Sırada neresi var?

'Yedek telefon almam gerekiyor. Beni Covent Garden'a yakın bir yere bırakabilir misin?'

B Covent Garden'daki Apple Store'un bulunduğu, II. derece listede yer alan Viktorya dönemine ait muazzam bina, zamanında muhtemelen bir düşesin, bir markizin, belki bir cerrahın ya da bir sanatçının özel konutuydu, ya da Archer böyle düşünmeyi seviyor. Hala görkemli ve etkileyici olmasına rağmen, şu anda bir büyük Amerikan teknoloji mağazası. Bazılarının buna ilerleme diyeceğini tahmin ediyor.

İç mekan o kadar minimalist ki, açıkta kalan soluk sarı tuğlalar ve dışarıyı içeri alan muazzam cam duvarlarla bitmemiş gibi görünüyor. Mağaza, en yeni ve pahalı ince Apple cihazlarını satın alan, yükselten ya da onlarla oynayan Londralıların ve turistlerin hiç bitmeyen akışıyla bir faaliyet merkezidir.

Birbirine uyumlu bordo polo tişörtler giymiş satış personeli, inek hipster oğlanlar ve güzel genç kadınlardan oluşan ilginç bir karışımdır. Sosyal bir bağlamda, bu genç kadınlarla takılan bu genç erkeklerin boylarından büyük işlere kalkıştıkları düşünülebilir. Archer üst katta, Genius Bar denilen yerde, kendisine 'telefona fısıldayan kişi' diyen genç ve sakallı bir hipster ile uzun bir masada, bir bar taburesinde oturmaktadır. Adam kızın telefonunu ölmek üzere olan bir kedi yavrusuymuş gibi tutuyor ve narin parmaklarıyla garip bir teknoloji büyüsü yapıyor ama telefona yeniden hayat vermeyi başaramıyor.

"Kırıldı mı?" diye soruyor.

Ona yarım bir gülümseme veriyor ve kaşlarını kaldırarak "nasılsın?" der gibi bakıyor. On bir yaş küçük olmalı.

Yüzünde ciddi bir ifade var. "Kırık derken neyi kastettiğinize bağlı.

"Bu bir evet mi yoksa hayır mı?

Yanakları kızardı. 'Evet... şey, bozulmuş ve siminiz kayıp gibi görünüyor. Belki de düşürdüğünüzde düşmüştür?'

Archer ona gerçekte ne olduğunu anlatacak durumda değildir. "Yenisi ne kadar?"

"Size yepyeni bir model kadar iyi olan yenilenmiş bir telefon için anlaşma yapabilirim, ancak yedek sim için şebeke sağlayıcınızla konuşmanız gerekecek.

"Yani telefon çalışmayacak mı?"

"Tedarikçinizle temasa geçene kadar olmaz. Archer iç geçirir. "TAMAM.

'Size bunun bir üst modelini verebilirim. Daha iyi bir telefon. "Teşekkür ederim.

Telefonu yavaşça masanın üstüne bırakıyor ve ona yine o bakışı atıyor. "Güzel. Hemen dönerim."

Fısıldayan kişi Archer'ı bozuk telefonuyla baş başa bırakarak ortadan kaybolur. Düşünceleri büyükbabasına yönelir ve onun ya da hastanenin kendisini aramış ve yanıt alamamış olabileceğine dair bir endişe hisseder.

"Tekrar merhaba," diye bir ses geliyor.

Archer müşteri kalabalığının arasından bakınca yontulmuş çeneli, koyu dalgalı saçlı ve pahalı paltolu bir adamın ona doğru gülümsediğini görür.

Jamie Blackwell.

"Seni tekrar görmek çok güzel," diyor, kalabalığın arasından sıyrılarak.

"Nasılsın?" diye sorar.

"İyiyim, teşekkür ederim.

"Ya sen?"

"Bozuk telefonumu değiştirtiyorum.

"Oh. Bunu duyduğuma üzüldüm.

Telefon fısıldayıcısı yepyeni görünen yenilenmiş bir telefonla gelir ve Jamie'ye küçümseyici bir bakış atar.

"Belki bir ara kahve içebiliriz? Jamie öneriyor. "Bu güzel olur.

"Önemli bir soru - kahvenizi nasıl alırsınız?" "Ben daha çok sütlü çay severim.

"Çay seksidir.

Archer gülümser. "Hiç bilmiyordum.

Fısıldayan kişi nefesinin altında bir şeyler mırıldanır. "Yakında görüşürüz, Grace.

Güle güle.

Jamie döner ve kalabalığın içinde kaybolur. Archer onun gidişini izlerken ruh halinin hafiflediğini hisseder.

Çalışan bir telefona sahip olmaya bir adım daha yaklaştığı için memnun bir şekilde yeni cihazıyla birlikte yoğun Genius Bar'dan ayrılır. Çıkışta Jamie'yi dışarıdaki kemerlerin altında, elindeki iki büyük paket servis bardağından buhar çıkarken görür.

"Bir çay, sıcak," diyor ve uzatıyor.

"Yakında dediğinde gerçekten ciddiydın," diye gülümsüyor Archer. "Zaman kaybetmemenin en iyisi olacağını düşündüm.

Archer çayı alır. "Teşekkür ederim.

Covent Garden pazarında turistlerin ve alışveriş yapanların arasında rahatça dolaşırken sıcak içeceğini kucaklıyor ama bir şeyler ters gidiyor. Ensesindeki tüyler diken diken olur ve nefesi kesilir. Göz ucuyla gizlenmiş, onu izleyen bir figür görür. Başını çevirir ve insan katmanlarının arasından birinin kendisine doğru cep telefonunu doğrulttuğunu görür. Archer ürperir. Onun fotoğrafını mı çekiyor? İnsanların sürekli akışı adamın görünüşünü doğrulamayı imkânsız hale getirir.

"Bu arada, Jake nasıl?" diye soruyor Jamie.

Jamie'nin sorusu kısa bir süreliğine dikkatini dağıtır ve bu süre içinde telefonu tutan kişi, her kimse, kalabalığın içinde kaybolur. Archer kalabalığı tarar ama ona doğru bakan kimse yoktur.

"Grace, iyi misin?

Archer gergin bir gülümsemeyle Jamie'ye bakar. "Özür dilerim, birini gördüğümü sandım.

Jamie kaşlarını çatır ve kalabalığa bakar.

"Sorun değil," diyor Archer, "belki de hayal etmişimdir. Özür dilerim, kabalık ettim. Büyükbabamı soruyordunuz. Bu sabah aradığımda uyuyordu. Neyse ki iyi durumda. İşten izin alır almaz onu görmeye gideceğim.

"Bunu duyduğuma sevindim. Tam bir karakter.'

"Geçen gün ona yardım ettiğin için gerçekten minnettarım. 'Benim için zevkti. Duydunuz mu?'

Archer dinler ve operatik bir aryanın keman girişini duyar.

'Bu aryayı seviyorum. Benimle gel,' diyerek onu takip etmesi için işaret ediyor. "Gerçekten işe dönmem gerekiyor.

"Sadece birkaç dakikanızı alacağım. Buna bayılacaksın. Söz veriyorum!"

Archer yumuşar ve Jamie'nin onu marketin içine, kırmızı yün paltolu, uzun boylu, ince bir kadının dirseklerini nazikçe ve koruyarak tuttuğu bodrum katına bakan bir balkona götürmesine izin verir.

Şarkı söylemeye başladı.

Archer opera hakkında pek bir şey bilmemektedir ama bu kadının bir soprano olduğunu bilmektedir. Sesi hipnotize edicidir ve Archer kısa bir an için kendini müziğin içinde kaybeder.

"Casta Diva" çok güzel bir aria," diyor Jamie ona. 'Druid Baş Rahibesi Norma Romalı bir askere aşık oldu. Görünüşe göre Druidler mutlu olmayacak.

"Düşmanla mı yatıyor?" "Öyle görünüyor.

Archer son çayı da bitirir ve soğuk bedenine yayılan sıcak besinlerin tadını çıkarır. "İşe geri dönmeliyim.

"İstersen seninle yürüyebilirim.

Henrietta Caddesi'nden aşağıya doğru yürürler ve Bedford Caddesi'nde karşıdan karşıya geçerler. "Çay için teşekkürler," der Archer.

"Belki bir ara bir şeyler içmeye gidebiliriz?

Şu anda aklındaki son şey bir randevu. Sadece dava kafasını doldurmakla kalmıyor, aynı zamanda Dom ile olan durumun da çözülmesi gerekiyor. Her ne kadar bittiğini bilse de, bir noktada düzgün bir şekilde konuşmaları gerektiğini de biliyor. Büyükbabasının yanına taşınmadan önce aptalca bir şekilde aralarının düzeldiğini düşünmüştü ama daha fazla yanılmış olamazdı ve Dom'un ihaneti canını acıtıyor, çünkü bunun olacağını tahmin edememişti.

Jamie onun tereddüt ettiğini görür. 'Dinle, baskı yok. Kartım hâlâ sende mi?'

"İstiyorum.

Jamie gülümser. "O zaman müsait olduğunuzda arayın.

*

Ofiste Quinn'in elinde Mike Hamilton'ın kirli tabloid gazetesinin rulo yapılmış bir kopyası vardır. "Bunu okumak istemeyebilirsiniz," diye uyarıyor.

Archer o sabah Hamilton'la yüzleşmesini hatırlayınca midesinin bulandığını hisseder. Onun geçmişinden bir şeyler mi bulup çıkarmıştı?

Quinn ellerini kağıdın üzerinde gezdiriyor.

Archer kağıdı açar ve makaleyi tarar. Evsizlere karşı üstü örtülü bir nefret ve katilin sözde sanatsal eğilimi hakkında iğneleyici bir yargıyla dolu, soruşturma hakkında bir fikir yazısı. Hamilton'ın kendisi ve soruşturmanın şu ana kadar yürütülme şekli hakkında kötü düşündüğü açık. Bu Met için kötü bir reklamdır ve kamuoyunu rahatlatmayacaktır. Bu bir yana, geçmiş hakkında bir şey yazmadığı için rahatlamış durumda.

Paçavrayı buruşturup çöp sepetine atıyor.

"Bu parçada beni en çok etkileyen neydi biliyor musun?" diye gözlemliyor Quinn. Archer paltosunu çıkarır ve portmantoya asar.

"Ne kadar zavallı bir yazar?"

Quinn sırtıyor ve sonra kaşlarını çatıyor. "Aklımı okudun. Bunu nasıl yaptın?"

"Grace, Harry," diye sesleniyor Klara, "şuna bir göz atmak isteyebilirsiniz."

Büyük ölçekte güç ve bağlantı sağlayan yeşil, sarı, kırmızı ve siyah kablolarla süslenmiş bir bilgisayar merkezine dönüştürülmüş bir alan olan küçük ofisine giriyorlar.

Klara kapı aralığında çömelmiş, gevşek kabloları kablo bağlarıyla bağlıyor. "Orası güvenli mi?" diye sorar Archer.

"Eğer ciddi bir su sızıntısı olsaydı, başımız belaya girebilirdi. Ama bence sorun yok. Harry kendi Tardis konsolumu yarattığımı düşünüyor."

"İçi daha küçük olmasına rağmen," diyor Quinn.

"Her şeye sahip olamazsın Harry," diye yanıtlıyor Klara.

Klara'nın ANPR sisteminden görüntüler gösteren üç yüksek monitörlü masasının arkasına sıkışırlar.

"Bu görüntülerin arkasında bir hikaye oluşturmaya çalışıyorum."

Ekranda, Lewis Faulkner'ın dağınık sarı paspasının sürücü koltuğunun arkasında görüldüğü siyah Range Rover Vogue'u gösteren bir dizi fotoğraf yer alıyor.

"Bu kareler Faulkner'ı Range Rover'ıyla gece 11'den hemen sonra Londra'nın merkezinden geçerken gösteriyor."

"Bu Melanie Süskind ile olan kavgasından sonraydı."

Klara resimler arasında geziniyor. "Bu resimde Faulkner'ın beyzbol şapkası taktığını görebilirsiniz."

"Tanınmak istemiyor," diyor Archer. "Nereye gidiyor?"

"Bethnal Green'e varıyor ve ortadan kayboluyor. ANPR ve CCTV'den uzak bir yere park etmiş olabilir. Onu göremiyoruz"

ondan sonra hiç.'

"Yani orada bir yerde saklanıyor olabilir mi?" diye sorar Quinn.

"Bu mümkün. Güvenlik kameralarını inceledim ve onu hiçbir yerde göremedim.

Ancak, arabası ANPR'de tekrar görünüyor.

Klara, Faulkner'ın Ranger Rover'ı ile bir dizi fotoğraf gösterir. Direksiyonun arkasında genç bir beyaz adam ve yolcu koltuğunda da benzer bir genç oturuyor. Her ikisi de sigara içiyor ve eğleniyor gibi görünüyor.

"Arabasını çalmışlar," diyor Archer. "Ama o nerede?"

'Belki bize yardım edebilirler. Bulundukları yerin izini sürebildim ve kimliklerini tespit edebildim. Bow'dan Kevin Furlong ve Bethnal Green'den John Tighe. Adreslerini ileteceğim.'

"Harika iş, Klara. Archer Quinn'e döner. "Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama birkaç saatliğine gitmem gerekiyor. Onları alman için seni bırakmamın bir sakıncası var mı? Büyükbabamı görmem gerek.

"Endişelenmeyin. Phillips ve Tozer'a yardım etmelerini söyleyeceğim.

'Pierce ile konuşup destek için izin alacağım. Bu ikisini bu gece getirelim.

*

Beklenmedik idari sorunlar nedeniyle kısa sürede gerekli polis desteğini alan Archer'ın erken çıkma umutları suya düşmüştür ve şimdi geç kalmaktadır. University College Hastanesi'nin aydınlık ve geniş koridorlarında aceleyle ilerlerken ziyaret süresinin bitmesine sadece on dakika kalmıştır. Koğuşa girdiğinde, büyükbabasının yatakta başını eğmiş oturduğunu ve uyukladığını görür. Fare gibi saçlarını at kuyruğu şeklinde arkadan bağlamış bir kadın olan hemşireye başıyla selam veriyor.

"Jake Archer'ı görmeye geldim.

Hemşire bilgisayar sistemini kontrol eder.

"Siz onun torunu musunuz?"

"Doğru, Grace Archer. O nasıldı?"

"Genelde iyiydi ama bugün teslimatçıya karşı kendini kaybetmiş gibiydi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Onun için bir sepet geldi.

"Kimden?"

"Bilmiyorum. Bir arkadaş ya da akraba olduğunu tahmin ediyorum.

"Ne oldu?"

"Jake birden değişir gibi oldu ve parmağıyla teslimatçıyı işaret ederek onu Oxford Caddesi'nde kendisini deviren adam olmakla suçladı.

"Kimdi bu adam? Adını öğrenebildiniz mi?"

"O sadece teslimatçıydı. Eminim teslimat makbuzunda adı vardır. Çok şaşırdı. Dinleyin, Jake bunu ilk kez yapmıyor. Dün akşam da erkek hemşirelerimizden birini suçladı.

Archer midesinde bir burkulma hisseder.

"Çok fazla endişelenmeyin. Felç geçirdi ve düştükten sonra biraz stresli ve kararsız olması da kaçınılmaz.

Archer büyükbabanın yatağının yanındaki sandalyeye oturur ve koğuşun çok sıcak olduğu düşünöldüğünde alışılmadık derecede soğuk görönen elini tutar. Gözlerini kırpıştırarak açıyor, gözleri sulu ve kafa karışıklığıyla bulanık. Dönüp Archer'a bakıyor ve bir an sonra gülömsüyor.

"Merhaba, canım.

"Merhaba büyükbaba. Eğilip onu yanağından öpüyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz yorgunum ama yağmur gibi iyiyim.

Kendini daha rahat bir oturma pozisyonuna iter. O anda adamın sol kolunun altındaki gazeteyi fark eder ve kalbi sıkışır. Gözleri onun bakışlarını takip eder.

"Bu saçmalığı dikkate almayın," diyor. 'Normalde bu saçmalığı okumazdım ama biri bana verdi.

"Görmeyeceğim. Bunu görmek zorunda kaldığınız için üzgünüm."

"Olma. Bu tür saçmalıkların işle birlikte geldiğini biliyorsun. İnsanlar baban hakkında kötü şeyler yazıyorlardı, özellikle de melez olduğu için.

"O zamanlar farklıydı.

"Öyle miydi? Elli yılda pek bir şeyin değiştiğini sanmıyorum. "Bunun doğru olmadığını düşünmek istiyorum.

Büyökbaba gülömser ve onun elini sıkar. "Öyle umalım. Sepetimi gördün mü?" Gözleri parlıyor.

"Henüz değil.

Yatağın diğer tarafını işaret ediyor. 'Aşağıda. Benim için getirebilir misin?"

Archer ağır sepeti yatağın üzerine kaldırır ve büyükbaba kapağı açar. İçinde iki şişe şarap, peynir, kraker, her türlü sürülebilir yiyecek ve turşu kavanozları vardır. "Çok güzel, değil mi?"

"Bunu sana kim gönderdi?"

Büyükbaba gözlerini kırıştırıyor ve boş gözlerle koğuşa bakıyor. "Dün buradaydı. O iyi adam. Beni hastaneye o getirdi."

Jamie?

"Bu o. Ne kadar nazik ve cömert bir adam."

Hemşire görünür. "Merhaba Jake, bu harika bir sepet. "Görünüşe göre bir şişe açacağı eksik."

Hemşire güler. "Sanırım eve gidene kadar bekleseniz iyi olur. Yatma zamanı."

Archer sepeti yere bırakır. "Gitsem iyi olacak büyükbaba. Eğilir ve onu alnından öper."

'Bu arada, telefonum çalışmıyor, bu yüzden bir iki gün benimle irtibata geçemeyeceksiniz. Size meslektaşım Harry Quinn'in numarasını vereceğim. Davada birlikte çalışıyoruz.'

"Teşekkürler, hayatım. Görünüşe göre bu katille çok uğraşacaksın."

"Öyle görünüyor."

Onun bakışlarını tutuyor. 'Bu adamı alt edebilirsin. Bunu daha önce de yaptın. Archer bir an için hiçbir şey söylemiyor. "Umarım öyledir. İyi geceler büyükbaba."

TBURADA GÜNEŞİN DOĞUŞUNU VE BATIŞINI SAYABİLECEĞİNİZ PENCERELER YOK, SADECE TAVANDA UZUN BİR TİP PARLAK BEYAZ IŞIK YA DA TAM KARANLIK VAR. Jordan'ın

Kabuslarla dolu iki uzun ve zor uyku geçirdi ve tuvalet olarak kullanmak için bulduğu kovanın neredeyse yarısı dolu. İki gündür burada olduğunu tahmin ediyor.

Köşede oturmuş gözlerini tanka dikmiş bakıyor. Bakmak istemiyor ama kendine engel olamıyor. İçeride, bir ayağı metal bir kancaya bağlı bir adam baş aşağı asılı duruyor. Diğer bacağı dizinden bükülmüş ve kolları arkasına sabitlenmiş. Dizlerinden yırtılmış bir kot pantolon giymektedir. Göğsü soluk ve çıplaktır ve sağ kolunun üstünde bir kuş dövmesi vardır. Maskenin sol üst tarafında yumruk büyüklüğünde bir delik vardır ve bu delikten etrafı yaralı kırmızı etle çevrili soluk cam gibi bir göz dışarı bakmaktadır. Maskenin diğer tarafındaki gözün üzerinde baş aşağı duran bir 'a' harfi ve etrafında kırmızıya boyanmış bir daire var. Korku filmlerinden fırlamış gibi. Titriyor, arkasını dönüyor, yanağını kaba beton duvara yaslıyor ve annesini düşünüyor.

Nasıl olmaz? Facebook'tan hatırlamadığı eski okul arkadaşı Ben Peters tarafından kaçırılmış olmalıydı. İkisini de yemeğe götürmesi gereken adam. Aynı adam... bunu söylemeye dili varmıyor. Kalbi paramparça, kendini hiç bu kadar yalnız, bu kadar dehşete düşmüş hissetmemişti. Kollarını dizlerine doğru çeker, göğsüne sarar ve sert zeminde demir bir yılan gibi sürünen zincirden ürperir.

Mesanesindeki bir ağrı onu düşüncelerinden uzaklaştırır. Umutsuzca işemesi gerekiyor. Boştaki eliyle karşıya uzanır ve parmaklarının ucuyla kırmızı plastik kovayı yakalar. Kot pantolonunun fermuarını açtığında

Çişi kovaya hücum ederken büyük bir rahatlama. Karşıdaki tankın içindeki şeye bakar. Figürde ne olduğunu çıkaramadığı tanıdık bir şeyler var. Soluk cam gibi gözleri yırtık maskenin altından ona bakıyor. Jordan ürperir ve başka tarafa bakar.

Tekrar soğuk zemine oturur. Başı dönüyor ve annesiyle en son konuştuğu zamanı hatırlarken gözlerini ovuşturuyor. O gece dışarı çıkmamasını istemişti. Bu konuda midesinde garip bir his vardı ve her şeyden çok onun evde kendisiyle kalmasını istiyordu. Ama annesi onu dinlemedi ve babasının her zaman yaptığı gibi kendini kaybedip ona bağırdı. Suçluluk duygusu içinde kabarıyor ve tekrar ağlamak istiyor ama nedense gözyaşları gelmiyor. Belki de kendi kendine ağlamıştır.

İştahı olmamasına rağmen midesi açlıktan gurulduyor. Kollarını ovuşturuyor ve bileğinin etrafında demir kelepçenin bağıladığı yerde keskin bir acı hissediyor. Derisi su toplamaya başlamış. Onu burada tutan tek şey kayış ve zincir. Kendini kurtarabilirse belki buradan kaçmanın bir yolunu bulabilir. Elini serbest bırakmak için çekiştirmeye, itmeye ve çekmeye başlıyor ama bir türlü kımıldamıyor.

Burada kalamaz. Dışarı çıkmak zorunda.

Bağırmaya başladı, 'İmdat! İmdat! İmdat! Biri bana yardım etsin! Sesi kuru ve kırıktı.

Sonra bir ses duyuyor ve kalbi ağzında donup kalıyor. Karşıdaki şeye bakar ve hareket etmediğini görünce rahatlar. Ses yukarıdan, yeşil kapının arkasından geliyor.

Ayak sesleri.

Jordan vücudunun soğuk bir dehşetle dolduğunu hissediyor.

Kapıda bir sürgünün kaydığını duyar ve sonra kapı yavaşça açılır.

Açıklıkta bir adamın karanlık silueti çerçevenlenmiştir.

Jordan ensesindeki küçük tüylerin diken diken olduğunu hissediyor. "Annem nerede?" diye mırıldanıyor.

A Lumberyard Café'nin baristası ve gururlu Vietnamlı 'kaçak' Chau Ho, 1,2 bin takipçisine gönderdiği son INSTAGRAM paylaşımına göre, Steel's Lane'de kendisi ve 'oda arkadaşları' için görev süresinin sona ermesini kutlayan önceki geceki parti kutlamalarının yaralarını sarıyor Sağlık Merkezi, Shadwell'de terk edilmiş bir Doğu Yakası doğum hastanesi.

İnzibatlığın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktur, bu yüzden daha fazla bilgi edinmek için Google'ı kullanır. Görünüşe göre, ortalamanın altında bir kira karşılığında herkes okullar, ofisler ve hastaneler gibi terk edilmiş, metruk binalarda yaşamak için başvurabilir ve bir yandan gecekonducuları uzak tutarken bir yandan da onlara bakmaya yardımcı olabilir. Estetiğiyle örtüşen büyüleyici bir konsept.

Doğduğu ülke tarafından terk edilen ve terk edilmiş bir binada yaşayan Chau'ya gelince, o bu koleksiyon için yaratılmış.

Instagram'ına dönerek dün geceki video hikayelerini izler.

Chau kendini filme alıyor: 'Yani lanet olası kira dönemim kısa ama güzel geçti ve şimdi ayrılmalıyız. Bana ve Steel's Lane Maternity ekibinin geri kalanına Hungerford Arms'ta katılın, böylece üzüntülerimizi içebilir ve evimizi alacak, yeniden tasarlayıp soylulaştıracak ve zengin Rus ve Çinli yatırımcılara satacak olan ev sahibi için sert bir ölüme kadeh kaldırabiliriz. Hadi içelim ve kafayı bulalım, orospu çocukları!'

Ayrılış partisi de bir dizi canlı Instagram hikayesi olarak filme alındı: Chau gülüyor ve yüzünü pastayla dolduruyor; Chau sinsi haplar atıyor; Chau ve oda arkadaşları Hungerford Arms'ta bira ve shot içiyor; Chau sarhoş ve 'sürtükleriyle' şarkı söylüyor.

Ertesi gündür ve oda arkadaşları eşyalarını toplayıp taşınmıştır. Chau'nun kendine ait bir gecesi daha vardır ve akşamdan kalma olup evden ayrılmakla ilgili birkaç üzücü mem paylaşmıştır.

Sıkıcı.

Eski hastanenin karşısındaki karanlık bir köşede akıllı telefonunu kapatıyor ve sırt çantasına yerleştiriyor. Bir doğum hastanesinden çok bir çalışma evine benzeyen kahverengi tuğlalı Viktorya döneminden kalma büyük bloğa bakıyor. Chau'nun odası birinci kattaki büyük yeşil anıt saatin yanındadır. Onunki hariç tüm ışıklar sönük.

Daha rahat olması için naylon göğüs kemerini gevşetiyor, kapüşonunu yukarı çekiyor ve yüzünün alt yarısını siyah bir bandana ile kapatıyor.

Pencerede belirir ve dışarı bakar ama onu göremez.

Binanın arka tarafına doğru döner, eski otoparkı geçer ve bir dizi aşınmış beton basamaktan bodruma iner. Sırt çantasını çıkararak kurşun kanatlı bir pencerenin kirli camından içeri bakar.

Bir şey görmek için çok karanlık.

Sırt çantasından bir fener çıkarır ve ışığını içeriye tutar. Oda geniş ve ıssızdır; duvarlarda soyulmuş yeşil boyalar, lekeli bir şilte ile eski bir koğuş yatağı ve yan yatırılmış hırpalanmış çelik bir sedye vardır. Rutubetli, istilaya uğramış tavandan sarkan kırık bir ampulün kalıntıları, parçalanmış şeffaf dişlerden oluşan bir ağız ardına kadar açık ve sessiz bir çılgılık atıyor.

İşte sadece onun takdir edebileceği terk edilmiş bir güzellik.

Pencere kilidi eski ve paslıdır ve çantasından çıkardığı tornavidayla kolayca kırılır.

Camı yukarı kaydırır, içeri tırmanır ve sessizce arkasından kapatır.

Sırt çantasından GoPro kamerayı çıkarıyor, göğüs kemerindeki omuz bağlantısına takıyor ve cihazı çalıştırıyor.

Merdiven boşluğundan zemin kata tırmanır ve resepsiyon alanından geçerek bitişik kapıların kollarına tel sarar.

Bir hoparlörden gelen müzik sesini duyar. Çarpıcı bir gitar riffi ve davul ritmi binanın her yerinde yankılanarak sessizliği bozar.

Güvenli olduklarından emin olmak için kapıları sallıyor ve ardından Chau'nun birinci kattaki odasından gelen yüksek sesli gotik punk müziğin sesini takip ediyor. Yumuşak siyah ayakkabıları, cenaze hızında başlayan bas sesine uygun adımlarla ilerliyor

Sürgülü bir gitar, uçsuz bucaksız kasvetli koridor boyunca camdaki ölümsüz tırnakların çizilmesi gibi yankılanırken toplanmak için.

Koridorda süzülerek gölgelerin arasına karışıyor ve kapıdaki bir aralıktan Chau'nun ince sırtını görüyor. Giysileri katlayıp eski bir bavula yerleştiriyor.

Kalbi ritme ve gitar riff'ine uygun olarak hızla atıyor.

Boynu soluk ve yumuşak.

Yutkunuyor.

Girişte duruyor ve kapıyı hafifçe itiyor. Kapı gıcırıyor ama kadın duymuyor gibi görünüyor.

Chau müzik eşliğinde şarkı

söylüyor. Aniden sertleşiyor.

Pencerenin dışındaki karanlık geceye bakıyor ve camdaki yansımasına gülümsüyor. Yirmi birinci yüzyıl Azrail'i gibi kapı aralığında mükemmel bir şekilde çerçevelenmiştir.

Chau'nun başı yavaşça dönüp ona bakıyor, yüzünün rengi soluyor ve dehşetin resmini çiziyor. Çekim yaptığından emin olmak için GoPro'ya bakıyor.

Chau'nun çılgılığı onu ürkütür ve kız ona doğru hücum ederek taşaklarına hızlıca bir diz atar. Acı şimşek gibi çakıyor ve adamın içinde dalgalanıyor. Adam homurdanıyor ve kadın yanından geçerken geriye doğru tökezliyor. Adam kadının bileğini kavriyor ama kadın geri tekme atıp koridordan aşağıya doğru koşmaya başlayınca dengesini kaybediyor.

Acıyı görmezden gelerek kızın peşinden koşmaya başladı, müzik kızın çılgınlıklarını bastırıyordu.

Zemin kata koşar ve tahmin edilebileceği gibi ön kapılara doğru çeker ve çeker.

"Kaçış yok, Chau," diyor, merdivenden inip GoPro'nun ışığını açarak. Dar ışık onun güzel yüzünü yakalıyor, gözleri kocaman, yanakları yaşlarla ıslanmış.

Adam yaklaşırken kollarıyla kapılara vurmaya başlar.

"Yardım edin! Biri yardım etsin!"

'Kimse dinlemiyor, Chau. Terk edilmiş bir yerde yaşıyorsun.'

Titriyor ve sonra kapılardan uzaklaşarak ve ondan çevik bir şekilde kaçarak onu şaşırtıyor, korkmuş bir tavşan gibi binanın arkasına ve bodrum katına doğru kaçıyor.

GoPro'sunun ışını sallanan bir bıçak gibi karanlığı yarararak onun peşinden koşuyor. Çeliğin gıcırtısını ve Chau'nun çabalarını duyabiliyor. Sesleri takip ederek girdiği odaya doğru ilerliyor.

Bina. Chau sedyeyi pencereye doğru itiyor ve kanadı yukarı itmeye çalışarak pencerenin üstünde duruyor. Kiriş onu bulduğunda durur.

Ona bakmak için döner. "Benden ne istiyorsun?" Adam onu izliyor, giderek artan tedirginliğinin tadını çıkarıyor.

Cevap vermiyor.

Yüzü soluklaşıyor.

"Yardım edin!" diye bağıyor.

Sırt çantasını çıkarıyor, içine uzanıyor ve Dark Web'den en son satın aldığı ürünü çıkarıyor.

Şok tabancası.

Ona doğru yürüyor.

"Lütfen bana zarar verme," diye

inliyor. "Çabuk yapacağım.

Adam kolunu düzelterek tabancayı ateşlerken kadın çılgılık atıyor.

Sedyeden yere düşerken vücudunun kontrolsüzce sarsılmasını izler. Birkaç dakika içinde sakinleşir, ama yine de en ufak bir titreme vardır. Yanına çömelir ve parmağını hafifçe dudaklarında gezdiriyor.

"Zavallı küçük tavşan.

Chau hayattayken, arkadaşlarının ve takipçilerinin eğlenmesi için filtrelenmiş ünlülere benzer fotoğraflar yayınladı. Ölümünde ise hiçbir filtre olmayacak. Chau'nun gerçek güzelliği 1.2 bin takipçisinin ve dünyanın geri kalanının da keyif alması için ortaya çıkacak.

ARCHER hastaneden bir UBER çağırıyor ve telefonunu kıran motosiklet sürücüsüne hala kızgın bir şekilde Charing Cross'a geri dönüyor ve soruşturmadan ve Quinn'in ilerleyişinden haberdar olamadı. Yarın sabah ilk iş olarak yeni bir simülatör alacak. İzolasyon dayanılmaz hale geliyor.

Hem sakın hem de ıssız görünen, loş ışıklı üçüncü kata girer. Tek yaşam belirtisi Ana Gemi gibi aydınlatılmış olan Klara'nın merkezinden gelmektedir. Analistin başını monitörlerin arkasına eğmiş olduğunu görür.

Archer, Klara'nın alanına girerken 'Selam,' diyor.

"Merhaba Grace.

Archer ceketini çıkarıp bir sandalyenin üzerine bırakır. "Son durum nedir?

Tighe ve Furlong evde değildi. Harry ve ekibi Bethnal Green'e gidip onların uğrak yerlerinden birine göz kulak olacaklar. Büyükbaban nasıl?"

"İyi gidiyor, sanırım.

"Onun için endişeleniyor musun?

Archer ürperir ve kollarını ovuşturur. "Olmamaya çalışıyorum. "O en iyi yerde. İyi bir hastane.

"Biliyorum.

Archer, Klara'nın monitörlerine bakar ve bir tanesinde, telefon hırsızı tarafından kullanılan benzer bir motosikletin fotoğrafını içeren açık bir polis raporu olduğunu fark eder.

"Düşündüğüm şey bu mu?

"Evet ... ama ... sahibi genç bir kadın, üç hafta önce kayıp ihbarında bulunmuş.

"Oh iyi. Denemeye değerdı."

"Özür dilerim, Grace.

"Olma. Ayrıca, tabaklarımızda yeterince şey yokmuş gibi değil. Doğru. Sence katil Faulkner mı?"

"Bilmiyorum.

"Hicks öyle düşünüyor gibi.

"Şimdi öyle mi?"

'Hicks'e göre Faulkner'ın sorunlu çocukluğu, uyuşturucu ve şiddet geçmişı ve azınlık gruplarından hoşlanmaması onu bir numaralı şüphelimiz olarak gösteriyor. Görünüşe göre onu bulup tutukladığımız anda bu dava kapanmış olacak.

"Hicks çok fazla gerçek suç podcast'i dinliyor.

Klara kıkırdar. "Sanırım ikimiz de onları bir dedektif öğrenme kaynağı olarak kullandığımızı biliyoruz.

Telefon çalışıyor. Klara cevap verir. Archer'a "Quinn" der ve aramayı hoparlöre alır.

"Merhaba, Harry. DI Archer'la birlikteyim."

'Tighe ve Furlong'u aldık. Dönüş yolundayız.'

Kevin Furlong ve John Tighe'nin işlemleri tamamlandığında ve Archer ve Quinn'in sorgulamasını beklemek üzere ayrı sorgu odalarına yerleştirildiklerinde neredeyse gece yarısı olmuştur. Yapılan aramada dört torba esrar, bir torba MDMA ve Faulkner'ın arabasının anahtarı bulunmuştur.

Kevin Furlong ilk sorgulanan kişidir. Archer karşı odadaki bir monitörden onu inceliyor ve aptalca küçük, karanlık ve kapalı görünen görüşme odasının boyutlarını kavrarken midesinde bir düğüm hissediyor. Belki de kameranın konumu öyle görünmesine neden oluyordur. Öyle umuyor. Dalgınca boynuna masaj yapıyor ve Furlong'a odaklanmaya çalışıyor. Siyah ve gri bir Champion eşofmanı giymiş ve sandalyeye oturmuş, avukatının, Smith adında huysuz bir adamın son sözlerini fısıldamasını dinliyor. Furlong yirmi beş yaşından daha yaşlı görünüyor. Arkadaşı John Tighe'nin aksine Furlong polis sistemini biliyor. Tutuklamalar ve sorgulamalar konusunda tecrübeli bir profesyoneldir.

"Hazır mısın?" diye sorar Quinn, elinde bir dosya tutarak. Archer tereddüt eder ve gözlerini kırpar. "Evet.

Önce Quinn'in girmesine izin veriyor ve kapı arkasından kapanırken duruyor. Oda soğuk ve bayattır; Furlong'un giysilerinde kalan acı otun topraksı kokusu küçük alandaki havayı boğar. Archer başının döndüğünü hisseder. Bir anı yüzeye çıkıyor: Bir kapak sıkıca kapanıp onu toprağa hapsederken, onu ölmüş babasından, büyükbabasından, büyükannesinden, hayatından, onların hayatlarından, bildiği her şeyden uzaklaştırırken küçük elleri ışığa doğru çaballıyor. Derin bir nefes almaya çalışıyor ama karanlıkta çığlık atan on iki yaşındaki halinin yankısını duyuyor. Duvarlar ve tavan üzerine kapanıyormuş gibi görünürken boğazı düğümleniyor. Önlerinde çözülürken Quinn, Furlong ve Smith'in yargılayıcı gözlerle onu izlediklerini hissedebiliyor. Derisinde soğuk bir ter oluşur ve odadan çıkıp koridora doğru geri gider.

"Siktir! Siktir!" diye fısıldıyor.

Koridor aydınlık, geniş ve uzun ve rahatlamasına yardımcı oluyor.

Quinn çıkar ve kapıyı arkasından kapatır. "Hanımefendi, iyi misiniz?"

Archer kendini toparlar ve gülümser. "Evet... evet elbette. Bana bir dakika izin verir misiniz?"

Quinn'in gözleri onun yüzünü okumaya çalışır. İkna olmamıştır. "Elbette. Ben önden gidip başlayayım. Hazır olduğunda içeri gel.

Kapı kapanırken Archer duvara yaslanır ve Quinn'in görüşmeye başladığını duyar. Yere çömelir.

Kendini topla, Tanrı aşkına. Odaklan! Geçmişini unut. O oda küçük değil.

Burnundan iki derin nefes alıyor, kolu çeviriyor, odaya giriyor ve Quinn'in yanındaki masaya oturuyor. Furlong köpekbalığı gibi sırtarak ona bakar. Üstünlüğün kendisinde olduğuna inanmaktadır. Archer bu ifadeyi tanır ve sinirlenir.

Quinn, "Kayda geçmesi açısından, Dedektif Müfettiş Archer az önce odaya girdi," dedi. "Tamam, Kevin Furlong ile görüşmeye yeniden başlıyoruz. Kevin'e onu siyah bir Range Rover'ın sürücü koltuğunda açıkça gösteren bir ANPR fotoğrafı gösteriyorum. Kevin, bu fotoğrafta kullandığın Range Rover'ı sen mi çaldın?"

"Yorum yok," diye cevaplıyor Furlong, gözleri Archer'inkilerden hiç ayrılmıyor. "Tekrar soruyorum. Resimdeki Range Rover'ı sen mi çaldın?" "Yorum yok.

"Kevin, neden sana ait olmayan bir Range Rover kullanıyorsun?"

"Yorum yok.

Oda tekrar kapanmaya başlar ama Archer Furlong'a konsantre olur. Genç adamın gözleri büyür ve öne doğru eğilerek homurdanır, "İşte, Dedektif Çavuş Quinn ya da adın her neyse, onun bir gözünün diğerinden farklı renkte olduğunu biliyor muydun?

"Hey!" diye bağırır Quinn, elini aniden masanın üstüne vurarak.

Furlong sıçrar ve Quinn'e ters ters bakar.

"İşte böyle. Seninle konuşurken gözlerini benden ayırma, günüşiğim. Quinn'in sesi derin ve kuvvetlidir.

Quinn'in patlaması Archer'ı rahatlatır. Dosyayı açar ve Faulkner'ın bir fotoğrafını çıkarır. "Kevin, bu adamı tanıyor musun?

Furlong resme bakmıyor. "Yorum yok. "Kevin, lütfen resme bak.

Furlong Smith'e bakar. Avukat başını sallar ve Furlong gözlerini devirip fotoğrafa bakar. Archer onun sandalyesinde kaydığını fark eder.

"Yorum yok.

Archer, Billy Perrin, Noel Tipping ve Stan Buxton'ın fotoğraflarını çıkarır ve üç kartlı pokerde bir oyuncunun eli gibi masanın üstüne dizer.

"Kevin, bu adamlardan herhangi birini tanıyor musun? Fotoğrafları tarıyor. "Yorum yok.

'Hepsi öldürüldü, Kevin. Cinayetlerinde herhangi bir rol oynadın mı?

Furlong'un yüzü düşüyor ve Smith'e bakıyor.

"Bunun bir araba hırsızlığıyla ilgili olduğunu sanıyordum?"

diye sorar Smith. "Kevin, onların öldürülmesinde bir rolün var mı?

"Hayır!

"Range Rover bu adama ait. Onu tanıyor musunuz?" "Yorum yok."

Archer Quinn'e bakar. "Sanırım burada işimiz bitti.

"Artık gidebilir miyim?" diye sorar Furlong.

"Hayır," diye yanıtlıyor Quinn.

Archer görüşme odasını terk eder ve Quinn görüşmeyi sonlandırmak için formaliteleri yerine getirirken dışarıda bekler.

Nöbetçi çavuş Archer'a yaklaşır. "Efendim, John Tighe'nin evrakı hala gelmedi.

"Ne zaman burada olacağını söyledi mi?" "Muhtemelen sabah.

"Teşekkür ederim, Çavuş.

Quinn ortaya çıkar. 'Uzatılmış bir kalış için başvuruda bulunacağım ve onu serbest bırakmak zorunda kalmadan önce onu kırabiliriz.

"Tighe'nin özeti sabaha kadar burada olmayacak. "Bu bir top ağrısı.

"Sabaha kadar bekleyecek vaktimiz yok.

"Aynen öyle düşünüyorum.

Archer, John Tighe'nin görüşme odasının biraz daha büyük ve daha az baskıcı olduğunu görünce rahatlar. Tighe masada oturmaktadır ve arkasında üniformalı bir kadın memur durmaktadır.

"Teşekkürler Jane," diyor Quinn, memur için kapıyı tutarken.

Archer masada oturuyor. Tighe, Furlong'dan beş yaş daha genç olmalı ve benzer bir siyah-gri eşofman giymiş ve saçlarını aynı tarzda öne doğru taramış.

"Merhaba John, nasılsın?" diye sorar Archer.

Tighe omuz silkiyor, gözleri temkinli bir şekilde Archer'dan Quinn'e ve tekrar geri dönüyor. "Daha önce tanışmış mıydık?" diye sorar Quinn.

"Nasıl yapabiliriz ki? Buraya hiç gelmedim, değil mi?

"Sizi daha önce birkaç kez burada gördüğüme emindim. "Ben görmedim.

"Kevin'le akrabalığınız var mı?" diye sorar

Archer. Tighe kaşlarını çatar. "Hayır.

'Aynı kıyafetleri giyiyorsun ve aynı saç stiline sahipsin. Ben sadece ...'

Tighe kollarını kavuşturur ve susar. "Biz akraba değiliz!

Archer içten içe gülümsüyor. Tighe'nin şımarıklığı ekşiden çok tatlıdır. "Sadece arkadaşız o zaman.

"Evet.

"Sanırım akrabanız olsaydı Kevin sizi az önce yaptığı gibi içine atmazdı," diye yalan söylüyor Quinn.

Tighe, Quinn'e bakarken kaşlarını çatar.

Archer ve Quinn bu tohumun kök salıp büyümesine izin verirken hiçbir şey söylemezler.

"John, Range Rover'ı neden çaldın?" diye sorar Archer.

Yüzü solgunlaşır. "Ben çalmadım.

"Kevin bize böyle söylemedi," diyor Archer.

Quinn, "Kevin ile Range Rover'ı sürerken çekilmiş bir sürü güzel fotoğrafınız var," diyor.

Tighe dudağını çiğniyor.

Quinn Archer'a bakar. 'İki yıl hapis cezası. Beş bin sterlin para cezası. Araba kullanma yasağı.

"En azından," diye yanıtlıyor Archer.

Quinn Tighe'ye döner. "Siz içerideyken Kevin kendi başının çaresine bakabilir.

Tighe'nin gözleri genişler ve iyi olmaya başlar. 'Biz çalmadık, yemin ederim! Günlerdir dokunulmadan orada duruyordu. Sadece içine bir göz atmak istedik. Kapının kilidi açıktı ve anahtarlar kontaklıydı. Neden bir gezintiye çıkmıyoruz? Yaparsınız, değil mi, böyle güzel bir motor.'

"Polise bildirmeyi düşünmediniz mi?

Tighe burnunu çeker ve kollarını kavuşturur. "Yapacaktım.

Eninde sonunda. "Arabayı daha önce gördün mü?

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor. "Bazen.

"Yani sahibinin kim olduğunu biliyorsun?

"Hayır.

Quinn, Lewis Faulkner'ın arabanın içinde olduğu bir ANPR fotoğrafını kaydırır. "Bu adamı tanıyor musunuz?

"Hayır.

'Kevin onu tanıdığını söyledi. Ona uyuşturucu satmışsın,' diye blöf yapar Quinn. Tighe'nin yüzü düşer. "Yalan söylüyor. Ona hiçbir şey satmadım.'

"Ama yaptınız mı?"

"Hayır yapmadım.

"Siz ve Kevin bizim için tanıdıksınız, ancak toplayabildiğimiz kadarıyla o bu suça isteksiz bir şekilde katılmış görünüyor.

Archer, yemi farkında olmadan yutan Tighe'nin adem elmasının bir tuğla gibi düştüğünü fark eder.

'Sana çalmadığınızı söyledim. Sadece ödünç aldık.'

"Tabii ki aldınız.

"Arabanın sahibi olan adam kayboldu," diyor Archer. "Onu nerede buldunuz?

"Bow'da.
"Bow'da nerede?
"Bir kilisenin yanına park etmişti. Bow Kilisesi mi?
"Hayır, diğeri. St Catherine's.'
"Kiliseye gittiğini bilmiyordum," diyor Quinn.
"Değilim.
"Orada ne yapıyordun?
"Karşıdaki eski tuvaletlerdeydik.
Tighe kalçalarını ovuşturuyor ve devam edip etmeyeceğinden emin değil gibi görünüyor.
Archer, "Biz sadece araba ve sahibi John ile ilgileniyoruz," diyor. "Sen ve Kevin tuvaletlerde iş yapıyor muydunuz?
"Sadece üfledim, yemin ederim.
"Araba nerede şimdi?
"Kilisenin otoparkına geri dönün. O kadar aptal değiliz.'
Archer tekrar Faulkner'ın resmini işaret eder. "Siz ya da Kevin bu adama daha önce esrar ya da başka bir uyuşturucu sattınız mı?
Tighe gözlerini aşağıya doğru çevirir ve başını sallar.
Ona Billy Perrin, Noel Tipping ve Stan Buxton'ın resimlerini gösterir.
"Bu adamları tanıyor musun?
Başını sallıyor.
Tamam. Teşekkür ederim, John. Rahatına bak. Sonra konuşuruz.'
"Eve gidemez miyim?" "Henüz değil.

*

Archer ve Quinn Range Rover'ı Bow Road'daki Our Lady and St Catherine of Siena Katolik Kilisesi'nin arka tarafına park edilmiş halde bulduklarında saat gece 1'i geçmiştir. Tek kullanımlık eldivenlerini giyerler ve aracın içini aramaya başlarlar. Furlong ve Tighe'nin ot kokusu dışında içeride takip etmeye değer bir şey yoktur.

Quinn, "Adli Tıp'ın incelemesini sağlayacağım," diyor.

Archer girişe doğru yürür ve William Gladstone'un kirli bir heykeli tarafından yönetilen kullanılmayan Viktorya dönemi tuvaletlerine bakar.

Yolun karşısına geçip uzun, paslı çelik kapıyı iterek açıyorlar ve fenerlerini yakıyorlar. Işınlar, kirle kaplanmış ve kırık şişeler, yapraklar, plastik ambalajlar ve sigara kutularıyla halı kaplı kiremitli basamakları aydınlatıyor.

Basamaklar dik, kaygan ve ayaklarının altındaki döküntüler yüzünden daha da tehlikeli. Archer yağlı bir tırazana tutunur ve hâlâ lateks eldivenlerini giydiği için minnettardır.

Aşağı inerken burnu ot, bayat idrar ve bokun keskin karışımıyla kırışıyor.

"Tanrım!" diyor Quinn. 'Bu tuvaletler yıkık dökük ama bu bazı insanların burada kirli işlerini yapmasını engellemiyor gibi görünüyor.

İçerisi kırık bölmelerden, parçalanmış fayanslardan ve paramparça olmuş porselenlerden oluşan bir harabedir. Archer ışınını fayansların tamamen söküldüğü bir duvara doğrultuyor.

Nabzının hızlandığını hissediyor.

Duvara sprey grafiti sanatıyla çizilmiş, sarı saçlı, iyi huylu bir gülümsemeye sahip tombul ve çıplak bir adam tasviri var. Başında eğik altın bir dikenli taç var.

"Tanrım! Bu Lewis Faulkner mı?"

Yaklaşıyorlar. Benzerlik açık ve üslup önceki resimlerle uyuyor.

"Bu o," diye onaylıyor Archer.

'Kahretsin! Bu onun bizim adamımız olmadığı anlamına mı geliyor?

'Bunu henüz göz ardı edebileceğimizi sanmıyorum. Dikenli bir taç takıyor ve gülümsüyor. Belki de bu anlamlıdır.'

"Sence kendi resmini mi yaptı?" "Belki.

"Şimdiye kadar sadece kurbanların resmini yaptı. "Belki de bu dikkat dağıtmak içindir.

Quinn ışını kasık bölgesine tutuyor. "Kendini boyayacak olsaydın yaşlı adama karşı biraz daha cömert olurdun diye mi düşünüyorsun?

'Belki de bu onun için önemli değildir. Birkaç fotoğraf çekebilir misiniz?" "Hadi bir selfie çekelim," diyor Quinn.

"Yapmayalım.

HE, masa lambasının kehribar rengi ışığının altında sessizce oturmuş, bir sonraki koleksiyonunun mürekkep eskizleri üzerinde çalışıyor. Üç dolap: birinde sevimli Elaine, ikincisinde egzotik Chau yüzüyor. Sabit bir el ile kalemin ucunu üçüncü dolabın içine yönlendiriyor ve Megan'ı çiziyor. kıvrımlarını abartıyor.

Hamilton'ın makalesini düşünmemeye çalıştıkça bu süreç sinirlerini yatıştırmak için çok az şey yapıyor ama yeteneksiz adamın sözleri beynindeki bir tümör gibi büyüyor ve güçleniyor. Eskizde huzur arar, ancak eli dolmakaleme sertçe bastırır ve fildişi kağıtta bir yara açarak dolaplarında yüzen ilham perilerinin resmini keser.

Gözlerini kapar ve kendini toparlamaya çalışır ama Hamilton'ın sözleri beynine kurşun gibi saplanır.

'... birinci sınıf bir kaçık ...'

'... Sanatta başarısız bir GCSE'si olan dikkat çekici bir çatlak. Şakaklarına masaj yapıyor.

Hamilton sanat hakkında ne biliyor? O liberal sosyal medya trollerinden herhangi biri yüksek kültürden, estetikten, güzellikten ve zevkten ne anlar? Varlığının her zerresinde yakıcı bir öfkenin kükrediğini hissediyor. Son birkaç gündür maruz kaldığı aşağılanma affedilemezdi. Hayatı ve ruhu, sanatı magazin malzemesi, internetteki kin ve internet cambazları için sıradan bir akşam yemeği partisi muhabbetine indirgenmiştir.

Bakımsızlıkta görkem, terk edilmişlikte ihtişam ve terk edilmişlikte büyü vardır. Hiçbiri bunu göremiyor.

Elleri yumruk şeklinde kıvrılıyor ve çığlık atmak istiyor.

Hamilton aralarındaki en yüksek ses. Hamilton, estetiğini sorgulamaya ya da onunla alay etmeye cüret eden her cahilin vücut bulmuş halidir.

Dizüstü bilgisayarını çıkarır, magazin gazetecisini Google'da arar ve yakın zamanda çekilmiş bir fotoğrafını açar. Kendini beğenmiş bir ifadeye sahip rahatsız edici bir yüzü, şişman bir çift çenesi ve somon gibi bir cildi vardır. Parmakları tombul. Ah, o parmaklarla ne yapmak isterdi. Bir an için karanlık, sessiz bir akşam Hamilton'ı ziyaret etme hayaline kapılır. Kendi kendine gülümser, ruh hali soğuk bir sabah sisi gibi yükselir.

Telefonu çalıyor ve açıyor. Mesaj yoktur. Diğer telefonun yandığını fark eder; Dedektif Müfettiş Grace Archer'ın telefonu. O sabah elinden aldığı anda değiştirdiği telefon. İnternetteki basit talimatları kullanarak kolayca hacklediği telefon.

Cihazın içeriğinden keyif almıştır: kendi sanat eserlerinden bazıları da dahil olmak üzere kişisel ve profesyonel fotoğrafları. Aldatan erkek arkadaşından ve hasta büyükbabasından gelen umutsuz sesli mesajları dinledi. Ama onu en çok eğlendiren şey, kendisini araştırmak için kurulan WhatsApp grubudur. Grace Archer zekidir, hayran olunacak çok şey vardır ama ekibi aptaldır. Özellikle de Hicks. Hepsi işi çok kolaylaştırmış.

Archer'ın telefonuna daha yakından bakmak için eğilir. Mesaj, sesli mesaj bırakmadan birkaç kez çalmış olan bir numaradan gelmektedir.

Mesajı açıyor.

Sevgili DI Archer,

Korkarım bu sabah kötü bir başlangıç yapmış olabiliriz ve bunun için naçizane özürlerimi iletiyorum. Ancak hikayenizi anlatma teklifimi yinelemek isterim. O zamanlar başınıza gelenler göz önüne alındığında, halkın bu davaya ve tabii ki size olan ilgisi roket gibi artacaktır. Ünlü olacaksınız ve para da kazanacaksınız. Lütfen en kısa zamanda benimle temasa geçin.

Sevgile

r, Mike

H.

Ayağa kalkar, mesajın kimden geldiğine tam olarak inanamaz.

Tüm insanların.

Hamilton onun hikayesini istiyor. Ama onun hikayesi ne? Bir geri dönüş mesajı yazıyor.

Hangi hikayeden bahsediyorsunuz?

Grace.

Hamilton yanıtını yazarken üç nokta görünür.

Bernard Morrice

Gözlerini kırıştırır ve göğsünde bir karıncalanma hisseder.
Bernard Morrice mi? Hamilton başka bir mesaj yazıyor.

Kaynaklardan edindiğim bilgiler ve birkaç gün önce St Martin'de çektiğim bazı fotoğraflarınız var. Umarım sakıncası yoktur ;-). Bir ya da iki tanesini kullanmak ister miyim? Onları size gönderebilirim, siz de evet ya da hayır dersiniz, ben de yazıyı yazıp daha sonra gönderirim. Belki buluşabiliriz?

Cevap vermeden önce ne söyleyeceğini düşünür.

Lütfen bunu yapın. Sessiz olalım. Sadece sen ve ben. Bana adresini gönder, lütfen.
G x

Hamilton bir gülen yüz ve bir X ile cevap verir. Kendi kendine gülümser. Gün iyi bitmiştir.

TADAMIN SÖZLERİ Jordan'ın zihninde kızgın kuş sürüsü gibi dolaşıyor.
"Annem nerede? Jordan sormuştu.

"O ... o ... başka bir yerde. Sesi derindi ve düşmanca değildi ama onu korkutan bir soğukluk vardı.

"Öldü mü?"

"Evet.

Buna inanmak istemiyordu ama Jordan doğru olduğunu biliyordu. Adamın kadının boynunu sıktığına ve kadın yere düşerken donup kaldığına tanık olmamış mıydı? O sahneyi kafasında tekrar tekrar canlandırdı. Küçük bir parçası bunu tam olarak kabullenemiyordu ama doğrudan katilin ağzından duyduğunda Jordan iki büklüm oldu ve hıçkıra hıçkıra ağladı, paramparça olmuş kalbi toza dönüştü.

Adam hiçbir şey söylemedi. Sadece izledi.

Gözyaşları Jordan'ın gözlerini yaktı ve burnundan sümük aktı. Kollarıyla yüzünü silerken göğsü kabardı. "Neden?"

Adam iç çekti. "Üzülme, Jordan. O daha iyi bir yerde. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, onun gelecek nesillerin kalplerinde ve zihinlerinde muhafaza edileceği anlamına geliyor.

Jordan şakaklarını sertçe kaşıdı. Dehşete kapılmıştı ama derinlerde bir öfke yüzeye çıkıyordu. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Mantıklı konuşmuyorsun!"

"Onu modern bir *Mona Lisa* gibi düşünün. Bu hanımefendi 500 yılı aşkın bir süredir dünyanın dört bir yanından insanların kalplerinde ve zihinlerinde korunuyor. İnsanlar doğar, yaşar ve ölür. Savaşlar öfkelenir, kıtlıklar tasfiye eder ve

vebalar itlaf etti. Ama *Mona Lisa* yaratıldığı gibi kalır: esrarengiz, ağırbaşlı, güzel. Annen de tıpkı onun gibi olacak.'

Jordan buna ne diyeceğini bilemedi.

Adam ayaklarının dibine plastik bir poşet attı. 'Sakın korkma. Bu kâbus yakında sona erecek. Sonra kapıyı kapattı ve sürgüyü kaydıldı.

Jordan kanının donduğunu hissetti. Bununla ne demek istemişti?

Çantadan sıçan ya da örümcek çıkmasını bekleyerek çantadan uzaklaştı ama hiçbir şey çıkmadı. Otuz dakika sonra merakı daha da arttı ve içine baktı. Bir peynirli ve jambonlu sandviç, bir paket pastırmalı cips ve bir kutu sıcak Coca Cola vardır. Midesi gurulduyor ve umutsuzluğuna rağmen paketleri yırtıp açıyor ve karnını doyuruyor.

I Covent Garden, Long Acre'deki Vodafone mağazasında hevesli bir genç satış danışmanı olan Rachel, "SADECE BİLGİLERİNİZİ ARAYIN" diyor.

Archer'ın dikkati danışmanın arkasındaki duvarda haberleri yayınlayan sessiz televizyona kayar. Ekranda Lewis Faulkner'ın yüzünün yanı sıra Quinn'le birlikte dün gece geç saatlerde buldukları Range Rover'ın görüntüsü de yer almaktadır. Range Rover'ın görüntüsünün yerini, kayıp milletvekiline benzeyen yaşlı bir adamın büyük bir evin oturma odasından yaptığı canlı röportaj alıyor. Muhtemelen Faulkner Senior. Ekranın diğer tarafında, Lewis Faulkner'ın iyi huylu gülümseyen yüzü, çocuğu olmayan etli bir erkek Madonna gibi ona bakmaktadır. Archer suçluluğuna ya da masumiyetine dair bir ipucu arar gibi onu değerlendiriyor.

'Bunun için üzgünüm. Sistem bugün biraz yavaş. Yoğun bir zaman olmalı,' diyor Rachel.

"Sorun değil.

"Ah, işte başlıyoruz. Seni buldum. Archer. Grace. Satış danışmanı bilgisayarlara bakarak kaşlarını çattı. "Burada sim kartınızın hâlâ kullanımda olduğu yazıyor.

'Bu doğru olamaz. Telefonum bozuktu ve kullanmadım.' "Mmm ... neler olduğuna bir bakayım.

Archer televizyona bakar. Haber sunucusu Billy Perrin, Noel Tipping, Stan Buxton ve Herman ve Josef Olinski cinayetlerine geçmiştir.

"Hiçbir arama yapılmadı," diyor Rachel. 'Belki de sadece sistemde bir sorun vardır. Ben olsam endişelenmezdim. Size yeni bir sim alayım. Satış masasına çömeldi, bir çekmece açtı, yeni bir sim çıkardı ve Archer'ın telefonuna takıp geri verdi.

"Eski telefonunuz yedeklendi mi?"

"Evet.

"Güzel. Verilerinizi Bulut'tan nasıl geri yükleyeceğinizi biliyor musunuz?" "Biliyorum, teşekkürler.

"Harika. Şimdi sistemi değiştireceğim.

"Lanet olsun, dostum, bunu gördün mü?" diye bir adam sesi geliyor mağazanın içinden.

"Ne ...?" diye cevaplar arkadaşı. "Bunlar gerçek insanlar mı?"

"Evet, o üç evsizi öldüren adamla aynı kişi.

Archer dönüp ağzı açık bir şekilde telefon ekranına bakan iki adama bakar.

Adamlardan biri, 'Çok formda,' diyor. 'Ya da öyleydi ...'

Archer omurgasında bir ürperti hisseder ve diğer personelin Rachel'in arkasındaki televizyona baktığını fark eder.

"Aman Tanrım," diyor satış danışmanı.

Televizyon izliyor. Archer onun bakışlarını takip ediyor.

Ekranın alt kısmında 'Bataklık Şehitleri' alt başlığını taşıyan bir SON DAKİKA HABERİ afişi yer alıyor ve canlı bir Facebook akışında içi sıvı dolu üç uzun vitrin gösteriliyor. Her birinin içinde bir ceset var.

Archer yaklaşıyor.

Haber sunucusu konuşuyor ama o duyamıyor. "Lütfen sesi açın!"

Rachel televizyonun sesini açar.

'. . bu resimler kendisine @nonymous diyen katilin Facebook sayfasından geldi. Fotoğraflarda ellerini dua etmek için birbirine kenetlemiş yarı çıplak üç kadın cesedi görülüyor. Kollarına bir şey sarılmış. Ne olduğundan emin değilim. Görüntü gerçekten oldukça sıra dışı . . .'

"Kahretsin!" der Archer. Klara'yı arar. "Haberleri gördün mü?"

"Şu anda izliyoruz. Siz neredesiniz?"

"Yakınında.

"Seni hoparlöre veriyorum...

Archer, Klara'nın ofisinin yankısını ve alçak seslerin uğultusunu duyar.

Archer simin parasını öder ve aceleyle dükkândan çıkar. 'Beş dakika içinde orada olacağım. Facebook akışında bir iz bulabilir misin?'

'Evet, coğrafi konum yayında ... burada ... Greenwich Yarımadası'nda bir yerden yayın yapıyor. Birkaç dakika içinde kesin konumu öğrenmiş olurum.

Archer, Covent Garden pazarının önünden hızla geçerek turistleri atlatıyor. "DS Quinn orada mı?

"Buradayım," diye seslenir Quinn.

"Desteğe, sağlık görevlilerine, SOCO'lara ihtiyacımız var. "Çoktan hallettim.

"Güzel. Birkaç dakika içinde orada olacağım.'

*

Archer ve Quinn polis araçlarından oluşan bir konvoyla Londra'da yarışırken sirenler çalar ve mavi ışıklar yanıp söner. Archer telefonundan yayını izliyor. Vitrinler arkadan loş mavi bir ışıkla aydınlatılmıştır. Kurbanların saçları, bir o yana bir bu yana hareket ediyormuş gibi görünen uzun koyu renk etekleri gibi uçuşmaktadır. Belden yukarıları çıplaktır; kolları dikenli tellerle sıkıca bağlanmış ve elleri dua edencesine yukarı kaldırılmıştır. Archer ürperir.

Dolapların etrafında sadece karanlık vardır ve hiçbir hareket belirtisi yoktur. Archer katilin çoktan gittiğini biliyor.

Klara telefon ediyor. 'Arkadaşlarımdan ve ailemden telefonlar geliyor. Kadınların kimlikleri elimde. Elaine Kelly, Chau Ho ve Megan Burchill. Üçünün de sosyal medya hesapları var ve hiçbirinin kayıp olduğu bildirilmemiş.

"Belli ki evsiz değiller o zaman?

'Kesinlikle evsiz değil. Ve Elaine Kelly bir anne.'

'Teşekkürler, Klara. Onlar hakkında bulabildiğin her şeyi bul,' diye sorar Archer. "Yapacağım.

Archer yakınlardaki Canary Wharf'ın yüksek bloklarını görür. "Neredeyse vardık!" diyor Quinn.

Yarımada'ya varırlar. "İşte orada!

Archer kafasını kaldırdığında, molozlarla kaplı boş bir arazinin karşı tarafında terk edilmiş bir depo görür. Quinn yıkık dökük binaya doğru hızla ilerlerken ekip arabasının lastikleri altında kırık camlar ve çöpler takırdıyor ve çatırdıyor.

Kayarak girişin dışında dururlar. Büyük kahverengi kapılar kırılarak açılmış ve içerideki kasvetle birlikte soluk kırmızı bir parıltı ortaya çıkmıştır. Archer bakar

silahlı polislerle dolu bir minibüs de dahil olmak üzere diğer araçların yanaştığını görmek için geri döner. Onlara ihtiyaç olup olmayacağını merak ediyor ama üzülmeğe güvende olmak daha iyidir.

Arabanın bagajından bir fener alarak girişe doğru ilerler ve kapıyı dirsekleyerek açıp içeriye bakar. İçerisi kırık pencereler ve karanlık, soluk bir sonbahar ışığının içeri girmesine izin veren çatıdaki boşluklarla oldukça geniştir. Dolaplar mekânın ortasındadır ve sahneyi yayınlayan üç cihazın bulunduğu hırpalanmış çelik bir masanın önünde yarım daire şeklinde yerleştirilmiştir.

Archer'ın midesi bulanıyor.

Kirişi deponun içinde gezdiriyor ama kimseden iz yok.

Quinn'in arabanın radyosuyla konuştuğunu duyar. 'SOCO'lar yolda,' diyor.

"İçeri girelim," der Archer. Silahlı polis şefine döner. 'Çavuş Ward, DS Quinn ve ben giyinip içeri gireceğiz. Belki siz de peşimden gelip adamlarınıza şimdilik beklemelerini söyleyebilirsiniz.

"Evet, hanımefendi.

Archer ekip arabasının bagajını açar ve Quinn'le birlikte tek kullanımlık adli tıp giysilerini çıkarırlar. Ward'a bir çift tek kullanımlık galoş verir. 'Mesafeni koru ama fazla uzaklaşma. Her ihtimale karşı.

'Peki, hanımefendi. Anlaşıldı.'

Archer ve Quinn, her karanlık ve gizli köşeyi tarayan meşalenin ışığını takip ederek yan yana yürürken formaldehitin hastalıklı ve tatlı kokusu havaya siniyor.

Quinn telefon yayınlarını kapatırken, Archer sahneyi kirletme riski olmadan dolaplara olabildiğince yakın durur. Kadınların gözleri ve ağızları kapalı, bu da onlara boyunlarındaki sert morluklarla çelişen bir dinginlik görüntüsü veriyor. Sarışın kadının gözünün etrafında bir morluk ve dudağında küçük bir kabuk var. Archer, vücudunda bir öfke dalgası kükrerken yanan ve çatırdayan ezici bir üzüntü hissediyor. *Bu manyak kim olduğunu sanıyor?*

Onu bulacak ve bulana kadar da pes etmeyecek. Üç kadına bakar.

"Söz veriyorum, onu durduracağım," diye fısıldar.

A SOCO'lar olay yerini ele geçirirken Archer ve Quinn Charing Cross'a döner ve ekibi olay odasında toplar. Klara üç kadının profillerini çıkarmaya başlamış ve A4 çıktılarını dağıtmıştır her biri hakkında bilgi ile.

"Sağ ol dostum," diyor Hicks, kadının elinden bir çarşaf kaparak.

Archer sinirlerinin gerildiğini hisseder ama Klara etkilenmemiş gibidir ve hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam eder. Archer, işaret parmağını sol burun deliğine sokmuş çarşafı inceleyen Hicks'i izler.

Gözlerini deviriyor.

Klara şöyle devam ediyor: "Facebook profiline göre Elaine Kelly otuz iki yaşında ve neredeyse iki katı yaşında görünen Frank Kelly ile evli. Jordan adında bir oğulları var ve Aylesbury Malikanesi'nde yaşıyorlar.

"Peki kimse kayıp ihbarında bulunmadı mı?" diye soruyor Tozer.

Kayıtlarımızda hiçbir şey yok. Elaine'in en iyi arkadaşı Jackie Morris. En son geçen Perşembe günü mesaj yoluyla iletişim kurmuşlar. Jackie'nin Jordan'a bakması gerekiyordu ama hasta olduğu için iptal etti.

"Peki ya kocası?" diye sorar Quinn.

'Sosyal medyada bir varlığı yok. Jackie Morris ilişkilerinin inişli çıkışlı olduğunu ve zaman zaman onu hırpaladığını söylüyor. Dosyasında detayları var. Aile içi şiddet ve barlarda sarhoş kavgaları.

"Kulağa hoş geliyor," diyor Quinn.

Archer, Elaine'in gözündeki morluğu hatırlayarak, "Onunla konuşmamız gerek," diyor.

"Adresleri ikinci sayfada.

"Chau Ho yirmi üç yaşındaydı, Queen Mary Üniversitesi'nde dış hekimliği öğrencisiydi ve Seven Dials'daki Lumberyard Café'de yarı zamanlı bir işi vardı. Shadwell'de terk edilmiş bir hastanede bazı arkadaşlarıyla birlikte yatılı bakıcılık yapıyordu. Instagram'da üretkendi ve binden fazla takipçisi vardı.

"Hey, Keegan, Instagram'da kaç takipçin var?" diye soruyor Hicks, konudan saparak.

Klara kaşlarını çatır ve oda sessizleşir.

Archer sessizliği bozar. "Dedektif Hicks, bunun konuyla ne alakası var?" diye çıkışır.

"Instagram'da bin sekiz yüz takipçisi var. "Ve?

'Belki de katilin Instagram tiplerine karşı bir ilgisi vardır. Bize biraz fikir verebilir.'

Quinn, "Bu uzun zamandır duyduğum en boktan içgörü önerisi," diyor.

Hicks kağıda bakar ve omuz silker. "Sadece bir düşünce.

"Rodders, kayıtlara geçsin diye söylüyorum dostum, onun adı Klara. K,

L, A, R, A. Klara.' 'Benim hatam, Klara. Lütfen naçizane özürlerimi

kabul edin,' dedi Hicks.

alaycı bir sırıtiş.

"Lütfen devam et, Klara," diyor Archer.

Klara boğazını temizliyor ve devam ediyor: "Dediğim gibi, sosyal medyada, özellikle de Instagram'da çok üretkendi.

Archer onun resmini inceler ve Chau'yu tanıdığından emindir, çünkü onun çalıştığı kafeye sık sık gitmiştir. "Peki ya Megan Burchill?" diye sorar.

'Megan otuz beş yaşındaydı, bekârdı ve Ealing'de yalnız yaşıyordu. Covent Garden'da Yüksek Öğrenim Proje Koordinatörü olarak çalışıyordu. Başka pek bir şey bilmiyoruz. Kitapları, kedileri ve televizyon dizilerini severdi.

"Teşekkür ederim, Klara.

Archer odadakilere seslenir. 'Kurbanların hepsinin arkadaşları ve aileleri var, bu yüzden neler olmuş olabileceğini bilen birileri varsa öğrenin. Os, bir mahkeme emri çıkartın ve bu görüntüleri sosyal medyadan kaldırın.

"Evet, hanımefendi.

"Ama her şeyin kopyasını aldığımızdan emin olun. Os defterine notlar karalıyor.

'Klara, son birkaç gün içinde Greenwich Yarımadası'ndaki kamera kayıtlarına bakabilir misin? Marian ve Tozer, Chau ve Megan'ın aileleriyle görüşüp onlarla ilgilenebilir misiniz? Onlara ihtiyaçları olanı verin ve onlar hakkında öğrenebildiğiniz her şeyi öğrenin.

"Peki ya şu Frank Kelly?" diye soruyor Quinn. "Karısının öldüğünü düşünürsek, ortaya çıkmaması garip.

"Anlaştık. Bu toplantıdan sonra gidip onunla konuşacağız.

Archer, Hicks ve Felton'a döner. "DI Hicks ve DS Felton, lütfen Megan ve Chau'nun arkadaşlarını takip edin.

Hicks dudaklarını kıvrır ve bir kez başını sallar.

"Dedektif Quinn ve ben Elaine Kelly'nin ailesi ve arkadaşlarıyla görüşeceğiz. "Efendim," diyor Klara, "Jackie Morris Elaine'in oğlu Jordan'dan bahsetti.

Etrafa soruyor ve kimse onu ya da babasını görmemiş. Adresi ve iletişim bilgileri üçüncü sayfada. Ayrıca Frank Kelly evde değilse deneyebileceğiniz bazı barlardan da bahsetti.

"Teşekkürler, Klara. İyi iş çıkardın. Bu kadar, millet. Hepinize iyi şanslar ve teşekkürler.

Ekip dağılırken Archer, "Dedektif Hicks, konuşabilir miyiz lütfen?" dedi.

Olay odasının kapısını kapatır, içeride sadece kendisi ve Hicks kalır.

"Klara'yı taciz etmeyi bırak.

"Pardon?

"Klara bu soruşturma için çok önemli.

Hicks'in ince dudaklarında yarım bir gülümseme belirir. "Ne ima etmeye çalıştığınızdan emin değilim.

'Senden daha iyi polisler daha azı için kovuldu. Seni uyarıyorum. Kes şunu artık!'

Hicks'in yüzündeki gülümseme kaybolur. "Benim bir sorunum yok.

Archer masadan kâğıtlarını toplar. Olay odasından çıkarken,

"Uyarıldınız," der.

Elindeki kâğıtları masasına bırakırken Quinn'le göz göze gelir. "Gidelim mi?

*

Archer, akşam trafiğinin yoğun olduğu saatlerde plakasız bir araba kullanırken, geç saatlerde tahmin edilen yağmur şehrin her yerinde yağmaya başlar. Quinn, Frank Kelly'nin içki içtiği mekânların yerini bulmak için Google haritalarını kullanmıştır. O

onu Thurlow Caddesi'nde bırakıyor. Dışarı adımını attığında Kasım ayının soğuk havası içeriye doluyor.

'Bir şey bulursam seni ararım,' diyor.

Archer başını sallar, vites değiştirir ve yolculuğuna devam eder. Silecekler sonuna kadar açıkken, yağmur tam bir fırtınaya dönüştüğü sırada Güney Doğu Londra'daki Aylesbury Sitesi'ne ulaşır. Dışarıda insanlar fareler gibi kaçışıp sığınacak bir yer ararken, tek bir şemsiye kaldırım kenarındaki küçük bir nehirde bükülmüş ve kırılmış halde yüzmektedir. Archer, bir banyo dükkânının dışındaki yükleme alanı olan boş bir park yeri görür.

Arabadan dışarı adımını attığında yağmur yüzüne ve saçlarına saldırır. Neyse ki soğukun en kötüsünü önleyen bezelye kabanının yakasını yukarı çekiyor.

Aylesbury Sitesi, İngiltere'nin en iyi kentsel çürüme örneği olarak bilinmektedir ve bölge sakinlerinin yıllarca süren kampanyalarının ardından belediye, tüm sitenin yenilenmesi için para ayırmıştır. Bu yavaş bir süreç oldu ve bazı daireler hala boş. Archer yolun karşısına geçiyor ve beton merdivenlerden Kelly'lerin beşinci kattaki dairesine çıkıyor. Duvarlar okunaksız isimler, küfürler ve çeşitli cinsel organ tasvirlerinden oluşan yaratıcı olmayan beyaz, sarı ve turuncu grafitilerle kaplıdır. Akşam soğukuna rağmen, bayat idrar kokusunu hâlâ seçebilmektedir.

Yaklaşan ayak seslerini duyar ve durup yukarı bakar ama sadece gölgeler görür. Archer dördüncü kattaki yürüyüş yoluna bakar ama orada kimse yoktur. Beşinci kata doğru ilerler ve dış koridordan aşağı iner, bir araba alarminin sesini duyar ve fırtınanın mı yoksa fırsatçı bir hırsızın mı tetiklediğini merak eder.

Havalandırma için bir santim açık olan mutfak penceresinin önünden geçerken burnunun altında sarımsak, kimyon ve kişnişin hoş ve güzel kokulu dalgası dolaşüyor. Mutlu bir ailenin kahkaha seslerini duyuyor ve kuru sıcaklıkta lezzetli bir yemek yemeye hazır bir arada olmalarına imreniyor. Archer'ın ağzı sulanıyor ve midesi gurulduyor. En son ne zaman yemek yemişti?

Koridorun sonundaki Elaine Kelly'nin dairesine yaklaşır, baharat pusunun içinden sakız tatlılığından oluşan görünmez bir perdeye adım atar.

Sprey boya gibi.

Taze sprej boya.

Dondu kaldı.

Koridorun sonundaki duvara, ellerini dua etmek için kaldırmış, sarı saçları uçuşan yarı çıplak bir kadının gerçek boyutlu bir figürü çizilmiştir. Elaine Kelly ona bakıyor.

Archer nabzının hızlandığını hisseder. Dairenin kapısının aralık olduğunu fark eder, kilit zorlanarak açıldığı yerden kırılmıştır.

Merdivenlerdeki ayak sesleri.

Buradaydı. Az önce. Duvarın üzerinden aşağıdaki ön avluya bakıyor, gözleri yağmura karşı kırpışıyor. Etrafı tarıyor ama kimseyi göremiyor. Sonra ortak kullanılan çöp kutularının yanında bir şey dikkatini çekiyor. Archer gözlerini kısıyor ve ona bakan bir adam görüyor. Ensesindeki tüyler diken diken olur. Adam dönüyor ve aceleyle siteden çıkıyor.

"Hey!" diye bağırıyor Archer, öne fırlayıp merdivenlere doğru koşarken.

Sert yüzlü Hintli bir adam belirir. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sorar ama Archer onu atlatıp merdivenlerden koşarak iner, telefonu kulağına dayalıdır, Quinn'in numarası çalmaktadır ama cevap vermez. Nemli merdivenleri ikişer ikişer çıkar, düşüp kafatasını ya da bir uzvunu kırmamak için trabzanlara tutunur.

Aşağıda sağanaktan korunmaya çalışan çocukların kahkaha seslerini duyuyor. Yoldan geçen bir acil durum aracının siren sesini duyar ve bir itfaiye aracının vızır vızır geçtiğini görür. Çöp kutularına doğru koşarken ve figürün siteyi terk etmek için kullandığı rotayı takip ederken kalbi çılgınlıkla birlikte çarpıyor. Gözleri dışarıdaki sokağı tarar ama ondan hiçbir iz yoktur. Quinn'i bıraktığı yere yakın bir mesafede itfaiye aracının ışıklarını görür. Adamdan hiçbir iz yoktur. Bir arabaya ya da otobüse atlamış ve Tanrı bilir nereye kaybolmuş olabilir. Quinn'i tekrar arar ve bu sefer Quinn telefonu açar.

'O buradaydı. Az önce @nonymous buradaydı!" diyor Archer, nefesini tutarak.

"Onu gördün mü?

"Evet ama çok uzaktaydı. Archer,
Quinn'in yanından geçen siren sesini
duyabiliyor. "Hâlâ Aylesbury
Malikânesi'nde misin? Quinn onu ancak
duyabiliyor.

"Evet.

"Yola çıkıyorum. Birkaç dakika içinde orada olacağım.

Adli Tıp ekibini arar ve arabanın arkasından iki adli tıp kıyafeti çıkarır. Quinn, tablonun fotoğrafını çekerken ona dairenin dışında katılıyor. "Bunu yine şablonla boyamış," diyor Quinn. "Banksy'nin yaptığı gibi. İşini çabucak bitirip çıkmasını sağlar. "Dairenin içindeydi," diyor Archer. "Görünüşe göre zorla girmiş. Hintli adam kapı aralığından yeniden belirir. "Neler oluyor?" "Polis," der Quinn. Adama adını sorar. "Vaz Kumar. 'Bay Kumar, lütfen dairenizde kalın. Daha sonra gelip sizinle konuşacağız'.

Başını sallar ve içeride kaybolur. Archer ve Quinn o gün ikinci kez adli tıp kıyafetlerini giydiler. Dairenin ışıkları kapalı. El fenerinin ışığını koridorda gezdirerek düğmeyi arar. Düğmeye basıyor ama ışık yanmıyor. "Alo?" diye sesleniyor ama kimse cevap vermiyor. Yakınlardaki odaları dinliyor ama hiçbir şey duymuyor. Sağındaki ilk kapı küçük bir mutfığa açılıyor. Lavabonun kenarında yıkanmış ve kaldırılmayı bekleyen bir yiğın tencere ve tabak vardır. Bay Kelly? Polis. Kapı açıldı,' diyor yüksek sesle. "İyi olup olmadığınızı kontrol edelim dedik. Quinn'i de arkasına alarak koridorda gizlice ilerler. Çömelerek, ödenmediği belli olan, kullandığın kadar öde elektrik sayacını bulur. Oturma odasına bakar. Küçük ve dağınıktır ve içeride kimsenin olmaması onu rahatlatır. Bir yanı Jordan Kelly'nin ya da hatta babası Frank'in cesedini bulmayı umuyordu. Ana yatak odası dağınık, gardırop ve çekmeceler açık ve her yerde kıyafetler var. Ne arıyordu?

Küçük yatak odası, Jordan'ın odası, dokuz yaşında bir çocuğun yatak odası ne kadar düzenli olabilirse o kadar düzenli. Duvarlarda süper kahraman posterleri, doldurulmuş oyuncaklar, yatağın üstünde çeşitli robotlar ve yere saçılmış Legolar var. Kirişi oturma odasında gezdiriyor. Duvarlarda Elaine, Jordan ve Elaine'in Facebook profilinden tanıdığı Frank Kelly'nin resimleri vardır. Archer'a ne kadar yaşlı olduğu bir kez daha hatırlatılır. Neredeyse

Onun iki katı yaşındaydı, kır saçlı, kırmızı ve şişmiş bir yüzü vardı. Belli ki boyundan büyük işlere kalkışıyordu.

Duvara monte edilmiş devasa bir düz ekran televizyon, bu mütevazı alan için fazla büyük görünüyor. Altında, odanın odak noktası olan sahte bir şömine var ve şöminenin üzerinde küçük kuş süsleri ve Jordan'ın bazı oyuncakları sıralanıyor.

Ne Frank ne de Jordan dairede değildir ve görülecek çok az şey vardır. Archer ve Quinn daha fazla kirlenmeyi önlemek için dışarı çıkarlar. Archer kapüşonunu ve maskesini geri çeker.

"Barlardan bir şey var mı?"

"Evet. Ziyaret ettiğim iki yerde içki içerken görülmüş. Ev sahiplerinden biri Pazar günü genç bir kadın ve bir bebekle orada olduğunu söyledi. Elaine'in tarifine uymuyordu.

"Jordan yok mu?"

"Hayır, sadece üçü. "Kim olduğunu merak ediyorum.

"Bu noktada herkes tahmin yürütebilir.

"Jordan babasıyla birlikte olamaz o zaman, eğer Pazar günü onu başka biriyle bırakmadıysa.

"Kelly'nin şefkatli bir baba tipi olmadığını hissediyorum.

Archer dudağını ısırır. 'Jordan için endişeleniyorum. Klara'yı arayıp Elaine'in bağlantılarını araştırmasını isteyeceğim. Belki birileri bir şeyler biliyordur. Os ile konuşup Jordan için bir kayıp kişi profili hazırlamasını isteyebilir misin? Klara'nın aramasından bir sonuç çıkmazsa, bu profilin sosyal medyamızda yayınlanmasını ve derhal basına iletilmesini istiyorum.

SOCO ekibinin gelmesi bir saat sürer ve bu süre içinde Archer ve Quinn telefonla Os ve Klara'ya talimatlarını iletirler. Ayrıca kapıları çalıp Bay Kumar, ailesi ve diğer komşularla konuşmuşlardır. Kimse bir şey duymamış ya da görmemiş. İsimsiz bir hayalet kadar sessiz göründü, izini bıraktı ve iz bırakmadan ortadan kayboldu.

GUILT, soruşturmanın gereklilikleri nedeniyle büyükbabasını ziyaret edemeyen ARCHER'A KIZIYOR. Akşam geç saatlerde hemşire ile hızlı bir telefon görüşmesi yapar ve yarın onu eve götürmek için orada olup olmayacağını sorar. Archer cevap vermeden önce tereddüt eder, soruşturmanın öngörülemezliği nedeniyle gelemeyeceğini düşünür ama utanç onu ele geçirir. Bu, kendisinden başka kimsesi olmayan sevgili, hasta büyükbabasıdır.

"Evet, evet, elbette, saat kaçta?

"Öğle saatlerini hedefliyoruz, ancak en iyisi sabah arayıp teyit etmek.

Quinn'in yerine bakması için ayarlamalar yapması gerekecek. Yapılacak başka bir şey yoktur. Archer daha fazla zaman kaybetmemek için çabalarını artırır ve gece boyunca çalışır. Bu süre zarfında, artık şüpheli olmayan Kevin Furlong ve John Tighe'nin serbest bırakılmasını denetler. Evrak işlerine yetişir ve Marshland Şehitleri olarak adlandırılan Elaine Kelly, Chau Ho ve Megan Burchill'in görüntülerinin tüm dünyada viral olmasını izler. Daha da kötüsü, mizahi başlıklar taşıyan iğrenç internet memleri tüm sosyal medyada ortaya çıkmaktadır.

Ertesi sabah Quinn'e bir mesaj göndererek Jackie Morris'in evine doğru yola çıktığını, dün gece Jackie'yi aradığını ve ilk iş olarak ziyaret etmeyi kabul ettiğini söyler. Quinn, Kelly'nin dairesiyle ilgili bir güncelleme için SOCO'dan bir arkadaşıyla buluşacağını bildiren bir mesajla yanıt verir.

Paltolara, atkılara ve şapkalara sarınmış, hapşırان ve öksüren yolcularla dolu metro vagonunda sadece ayakta durulabiliyor. Burada bir

Nemli yün ve ıslak derinin güçlü kokusu, Archer'ın nefret ettiği aşırı güçlü bir nane ve karanfil dekonjestanıyla karışıyor.

Jackie Morris, daha çok ters çevrilmiş büyük boy bir ayakkabı kutusuna benzeyen iki yukarı iki aşağı bir belediye evinde yaşamaktadır. Archer zili çalar ve üst katta genç bir kadının böğüren sesini duyar. Bunu bağırarak bir çocuk sesi ve ardından Archer'ın tanıdığı ama çıkaramadığı bir Disney şarkısı söylemeye başlayan ikinci bir çocuk sesi takip eder.

Kapı, soluk tenli ve koyu renk saçlı, tedirgin görünümlü bir kadına açılır.

"Jackie, merhaba, ben Dedektif Müfettiş Grace Archer. Archer ona arama izni kartını gösterir.

Merhaba, özür dilerim. İçeri gelsene. İkizleri okula hazırlamaya çalışıyorum. Arkadaşlarından birinin burada yatmaya kalması ve tek yapmak istediklerinin oyun olması da yardımcı olmuyor.

Archer gülümser ve içeri girer.

Televizyonda Sky kahvaltılık haberleri gösteriliyor. Sunucu eski bir polis memuru ve bir sanat tarihçisiyle cinayetleri tartışmaktadır. Archer, Jackie'nin yüzünün solduğunu fark eder. 'Bundan kaçamazsın. Daha fazla izleyemeyeceğim,' der ve Archer'ı rahatlatmak için televizyonu kapatır. "Jordan'ın nerede olabileceğine dair bir haber var mı?

"Özür dilerim. Henüz bir şey yok."

Zavallı küçük şey. Umarım iyidir. Bir fincan çay ister misiniz?' 'Harika olur. Teşekkür ederim.'

Üst kattaki çocukların gülme seslerini duyar. Archer odayı tararken Jackie onlara seslenerek hazırlanmalarını ister. Krem rengi vinil kanepenin ayakucunda pembe bir sandık dolusu çocuk oyuncakları vardır. Onun arkasında da çeşitli hayvan süslerinin sergilendiği bir büfe vardır. Yan masada fotoğraflardan oluşan bir slayt gösterisi sergileyen bir dizüstü bilgisayar fark eder. Üst kattaki çocuklar olduğunu düşündüğü iki genç ikizlerin resimleri de dahil olmak üzere arkadaş ve aile gibi görünen kişilerin fotoğrafları vardır. Archer ekranda Jackie ve Elaine'in kadeh kaldırdıkları bir selfie'ye odaklanır. Bir gece kulübünde birliktedirler, her ikisi de makyajlıdır ve benzer dar siyah kıyafetler giymişlerdir, kameraya müstahcen bir şekilde somurtmaktadırlar.

Jackie elinde baykuş şeklinde iki büyük kahverengi kupayla belirir.

"Al bakalım. Dumanı tüten bir baykuşu uzatıyor.

"Teşekkür ederim."

"Elaine'i en son ne zaman gördün?"

"Geçen haftaydı. Şehirde birlikte kahve içmiştik. Ertesi gün Jordan'a bakıcılık yapmam gerekiyordu çünkü bir randevusu vardı. Ama geledim. Grip olmuştum, çocuklar da rahatsızdı ve iptal etmek zorunda kaldım.

"Bu ne zaman oldu?"

"Perşembe gecesi.

Üst kattan bir çocuk sesi geliyor. "Anne, Poppy senin iPad'ini kullanıyor ve sen ona kullanmamasını söylemiştin.

"Poppy, sana ne demiştim? Jackie bağıyor. Normal ses tonuyla devam ediyor: "İnterneti denetimsiz kullanmalarından hoşlanmıyorum. Zavallı Elaine ve diğer kadınlardan beri çok fazla dehşet var..." Jackie cümleyi bitirmeye gücü yetmiyormuş gibi havada bırakıyor. Pembe sandığı ayağıyla kenara çeker. "Lütfen oturun.

Archer, Jackie'nin karşısındaki kanepenin kenarına oturur.

"Kiminle çıktığını biliyor musun?"

"Bana söylemezdi. Jackie elindeki kupayı yüzüne yakın tutuyor. "Hâlâ aklım almıyor. İkizler perişan halde. Özellikle de Poppy. Elaine'i severdi. Herkes severdi. Zavallı Jordan. Yıkılmış olmalı."

"Jordan babasıyla birlikte olabilir mi?"

"Bu mümkün, ama pek olası değil. Onunla hiç ilgilenmedi, zavallı küçük adam.

"Jordan şimdi nerede olurdu?"

Jackie'nin beti benzi attı. "Aman Tanrım, o da mı kayıp?"

"Henüz hiçbir şey bilmiyoruz. Jordan'ın ve babasının nerede olduğunu araştıracağım.

"Umarım Frank ona göz kulak oluyordur.

"Elaine'e zarar vermek isteyecek birini tanıyor musunuz?" "Aklıma Frank geliyor.

"Kocasını mı?"

Evet. Onu sürekli hırpalıyordu. Jordan'ı da. Buna neden katlandığını bilmiyorum. Jordan'ın iyiliği için sanırım. Babası onu umursamıyor gibi görünse de o babasını seviyordu.

"Sana hiç Frank'in tacizinden bahsetti mi?"

"Evet. Çok kıskançtı, özellikle de birlikte daha fazla zaman geçirmeye başladığımızda.

"Neden böyle oldu?"

"Çünkü onu giydirip kulübe gitmeye zorlardım. Benden sadece üç yaş büyüktü ve o sefil yaşlı ayyaşla evlendiğinden beri hayatını zar zor yaşıyordu. Infernos'a giderdik.

"Clapham'da mı?"

"Evet.

"İlişkileri sorunlu muydu?"

Jackie başını sallar. "Sanırım öyle. Ama tam bir ikiyezölü. Elaine'in başka bir erkeğe bakmasından bile nefret ederdi, oysa malikânedeki herhangi bir fahişeyle yatıyordu.

Archer çaya üfledi ve kupadan bir yudum aldı. Çayda sadece bir miktar süt vardı ve acıydı ama yine de iç ısıtıcıydı.

Jackie şöyle devam ediyor: "Infernos'tayken kendi yaşındaki insanlarla tanışır ve harika vakit geçirirdi. Frank bu düşünceden nefret ederdi. Sarhoş olur, sinirlenir ve onu döverdi. Sonrasında pişman olup özür dilediğini ve yaptığı şey için saatlerce ağladığını anlatmıştı bana. Frank'in sorunu da bu. İnsanları söylediklerine inandıracak bir konuşma tarzı var. O zeki biri. Bu yüzden o fahişeler hep onunla yatağa atlıyorlar. Gümüş bir dili var. Bence Elaine de korkuyordu. Haftalardır dışarı çıkmıyordu ve onu son gördüğümde dudağı patlamış, gözü morarmış ve kapatıcıyla kapatılmıştı.

"Bu normal miydi?"

"Nadiren çürüksüz görülürdü. Onu polise geri götürmeye çalıştım ama bu sefer gitmedi.

"Neden böyle oldu?"

"Her şeyin bittiğini ve Frank'in temelli gittiğini söyledi. Ama bunu daha önce de söylemişti ve Frank hep geri dönmüştü.

Archer, Frank Kelly'nin bir kadın ve bir bebekle görülmesini merak eder.

"Frank başka biriyle mi görüşüyordu?"

Jackie öne doğru eğilir. "Birini hamile bıraktığını duymuştım. Her yerde bununla övünüyordu."

"Onun kim olduğunu biliyor musun?"

"Bu çok iyi bilinen sırlardan biri. Görünüşe göre adı Lauren. İkinci adını bilmiyorum. Bir ünü var, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Elaine biliyordu, hepimiz biliyorduk. Tanrı onu korusun. Çok şey hak ediyordu.

daha iyi.' Jackie'nin gözleri doldu ve devam etmeden önce bir mendille gözlerini sildi. "Her neyse, Elaine'e o morlukların ve kesiklerin fotoğraflarını çekmeme izin versen iyi olur dedim. O istemedi ama bir gün kanıt olabileceklerini söyledim.

"Yaralarının fotoğraflarını çektiniz mi?" "Evet, telefonumda var.

"Onları görebilir miyim?

Jackie başını sallar ve film rulosundaki fotoğraflara göz gezdirir. Elaine'in yakın plan çekimlerinde durur, güzel bir kızdır, sorunlu bir ifadesi vardır, gözü morarmış ve dudağı şişmiştir. Sırtında ve kollarında yumruk büyüklüğünde morluklar olan farklı zamanlardan başka fotoğraflar da var. Son kare Archer'ın bilinçsizce kendi boynuna uzanmasına neden oluyor. Elaine'in uzun soluk boynunda, sanki biri onu boğmaya çalışmış gibi bir çürük halkası var.

"Korkunç, değil mi?

Derhal Frank Kelly'yi bulması gerekiyor.

"Sence onu Frank mi öldürdü?" diye sorar

Jackie. "Henüz bilmiyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, öyle olduğunu sanmıyorum. "Neden böyle söylüyorsun?

Gerçekten bilmiyorum. Frank'i uzun zamandır tanıyorum. Eğer onu öldürmüş olsaydı, onu bir kutuya koyup diğer ölü insanlarla birlikte sergilemezdi. Bu onda yok.'

"Elaine kulüpleri bıraktı mı dedin?

'Evet, vardı ve onu gerçekten özledim. Geçen hafta solgun ve sert görünüyordu. Frank onu çok hırpalamıştı. Ama o neşeliydi. Onu kahve içmeye götürdüm ve neler olduğunu sordum. Bana gerçekten bittiğini söyledi. "Sonunda" dedim ve ona Frank'i terk etme konusunda ne yapacağını sordum.

Archer merdivenlerden inen küçük ayak seslerini duyuyor.

"Poppy, yukarıda kalabilir misin lütfen? Annen konuşuyor!"

Pembe pijamalar giymiş siyah saçlı bir kız belirir ve gözlerini kocaman açarak Archer'a bakar.

"Merhaba," diyor Archer.

Poppy hiçbir şey söylemiyor ve annesine dönüyor. "Yün istiyorum," der. "Poppy, daha hazır bile değilsin.

"Okul için lazım!"

"Acele et o zaman!"

Poppy sandığa doğru koşar ve siyah bir yün yumağı çıkarır, gözleri gülümseyen Archer'a bakar. Kız da ona gülümsüyor ve sonra merdivenlerden yukarı koşuyor.

"Bunun için üzgünüm."

"Olma. Elaine'e Frank'i terk etme konusunda ne yapacağını sordun."

"Evet. Notu aldıktan sonraydı... ya da Jordan notu aldıktan sonra demek istedim. Jordan onun için dünyalara bedeldi. Ona tapardı. O da ona tapardı. Aslında birbirlerine hayrandılar."

"Ne notu?"

Jackie koridora doğru bakar. "Bunu yüksek sesle söylemekten hoşlanmıyorum, üst kattaki ufaklıklar yüzünden. Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. Sana göstereceğim."

"Sende mi?"

Tam olarak değil. Elaine'i gerçekten üzdü ve ondan kurtulmak istedi. Ama ben fotoğraf çekmek için ısrar ettim.

Jackie ona buruşuk bir kâğıda yazılmış bir notun fotoğrafını gösterir.

Dediğimi yapmazsa seni de ananı da keserim.

"Birisi bunu Elaine'e iletmesi için Jordan'a vermiş."

"Kimin yazdığını söyledi mi?"

Bana söylemedi. Frank de olabilirdi, ama kim bilir. Onu bıraktığı için mutluydum.'

"Ailesiyle mi kalacaktı?"

"Oh hayır. Annesi ve babasıyla arası pek iyi değildi. Frank'ten nefret ederlerdi. Babası ona iğrenç bir site zamparası derdi. Ne demekse artık."

"Randevu için nereye gittiğini düşünüyorsun?"

Jackie dudağını ısırır. Gözleri doluyor ve soruyu duymuyor gibi görünüyor. 'Daha önce bir şeyler yapmalıydım. Şu anda hayatta olabilirdi. Artık burada olmadığını düşünmek çok zor. Burnunu çekiyor ve gözlerini siliyor.'

"Bu yeni adamla mı kalacaktı?"

"Evet. Londra'dan ayrılabilceğini söyledi. O kadarını biliyorum."

'Nereye gitmeyi düşünüyordu, Jackie? Lütfen düşünmeye çalış.'

Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Londra'nın dışında, temiz ve açık havada olmakla ilgili bir şeyler söyledi. Kırsal bölgeleri çok severdi. Bir gün orada yaşamak onun hayaliydi.

"Tanıştığı adam. Taşralı mıydı?" Jackie

burnunu siler. "Gerçekten bilmiyorum.

"Onunla nerede tanıştığını biliyor musun?

Düşünmek için duraklar.

Onu yıllar öncesinden tanıdığını söyledi. Ama bence daha sonra Infernos'ta ya da onun gibi bir yerde tanışmış olmalılar. WhatsApp'ta birbirleriyle mesajlaşıyorlardı. Adam ona karşı çok tatlıydı ve her türlü güzel şeyi söylüyordu ki kız bunu duymaya alışık değildi.

"Bana Elaine'in numarasını verebilir

misiniz?" "Evet. Yazacağım.

'Lütfen bana mesaj at. Böylece aklına başka bir şey gelirse diye benim numaram da sende olur.

Archer Jackie'ye numarasını verir. Daha sonra Klara'ya Elaine Kelly'nin telefon hareketlerini inceletecekti.

'Notun ve Elaine'in yaralarının fotoğraflarını da bana gönderebilir misiniz? Ekran koruyucunuzda sizin ve Elaine'in bir gece kulübünde çekilmiş bir resminiz olduğunu fark ettim. Onu bana gönderebilir misiniz?'

Jackie başını sallar.

"Bu resim yeni mi?" diye soruyor.

Evet. Kasım ayının başından. Infernos'a en son o zaman birlikte gitmiştik. Aslında, sanırım o gece onu bir adamla konuşurken gördüm - ama adama tam olarak bakamadım.

"Hangi tarih?

Jackie telefonundaki tarihi kontrol eder. "İkinci.

"Teşekkür ederim.

"Evet. Bir şey daha var. Ona yepyeni bir telefon verdi ve sadece bunu kullanarak iletişim kurmaları gerektiğini söyledi. Hiç kimse bunu bilmemeli, dedi ona. Parasını da ödemiş. Ona bunun özel numaraları olacağını söyledi. Tıpkı şarkıdaki gibi.'

Elaine'e katili olacak adamla iletişim kurması için özel bir telefon verilmişti. Archer şu an için yeterince şey duydu.

Elaine'in kocası ve gizemli aşkı artık şüphelilerdir ve Elaine bir şekilde onların izini sürmek zorundadır.

Kapının girişinde durur ve Jackie Morris'in elini sıkar. 'Çok yardımcı oldunuz. Teşekkür ederim, Jackie.'

Jackie cebinden mendili tekrar çıkarır ve gözlerini siler. "Elaine'in Frank ve ailesinin onu terk etmesi yüzünden çok zor bir hayatı oldu. O çok iyi bir insandı ve çok daha iyisini hak ediyordu. Umarım bunu yapanı bulursunuz.

"Elimden gelen her şeyi yapacağım, söz veriyorum.

Jackie'nin omzunun üzerinden Archer, Poppy'nin merdivenlerde oturduğunu ve ellerinden uzun bir yün tutamının sarktığını görür.

"Jordan'ın annesini öldüren adamı bulacak mısın?" diye sorar.

"Deneyeceğim," diye yanıtlar Archer.

Poppy üst katta kaybolur.

Archer gri sabaha doğru adım atar ve karanlık gökyüzüne bakar. Yatak odasının penceresinden bir tıkırtı sesi duyar. Ona bakan Poppy'dir. Yanında tek yumurta ikizi kız kardeşi ve yatıya kaldığı arkadaşı. Üstlerini çıkarmışlar ve kollarının etrafına koyu renk yün sarmışlar. Ellerini dua etmek için birbirine bastırmışlar.

Archer soğuyor.

Telefonunu çıkarır ve üç kez çaldıktan sonra açan Quinn'i arar. Ona Jackie ile yaptığı görüşmeyi anlatır ve sözlerini şöyle bitirir: "Frank ve Jordan Kelly'yi arama çalışmalarını hızlandırmamız gerekiyor. İkisi de kayıp. Onları bulmak öncelikli görevimiz.

Telefon görüşmesini tamamladıktan sonra, katilin hepsini avucunun içine aldığını dehşetle fark ederek tren istasyonuna geri döner.

IRÜYASINDA JORDAN ona tekrar tekrar bağıyor. "Oraya girme anne! O bekliyor. Lütfen içeri girme!"

Ama onu duymuyor ve yüzünde bir gülümsemeyle yürümeye devam ediyor.

Gölgelerin içinden çıkan bir canavar gibi adam kollarını kadına doluyor ve birkaç dakika sonra kadın yere düşüyor.

Jordan kâbustan irkilir ve sesi çatlayana kadar çığlık atar, sonra da gözyaşı kalmayana kadar hıçkırır. Yattığı yerden boynu ağrıyor, bu yüzden kendini oturur pozisyona itiyor. Ağzı yapış yapıştır ve yardım istemek için bağtırmaktan boğazı ağrıtmaktadır.

Çok fena işemesi gerekiyor ve neredeyse dolu olan kovaya doğru sürünerek gidiyor. Pis kokudan öğürüyor ve hasta olmamak için dirseğinin kıvrımıyla burnunu kapatıyor. Dizlerinin üzerine tırmanarak duvara yaslanır ve işemesini oraya yapar.

İşi bittiğinde kovayı kaydırabildiği kadar uzağa kaydırıyor ve sonra merdivenlerin yanındaki köşede, yerdeki yerine geri oturuyor. Elini demir banttı kurtarmaya çalışıyor. Kabarcıklar kanayan yaralara dönüşmüştür. Daha sert çeker. Derisi yırtılıyor ve yaraları daha da açılıyor - kanı yararlı bir kayganlaştırıcı olmasına rağmen acı çok fazla. Yüzü sıcak ve terli ve daha sonra tekrar denemek niyetiyle bir an durur ama içinde ani bir öfke ateşi yanar ve tek yapmak istediği içini dökmek ve çığlık atmaktır ama içini dökcek ve çığlık atacak kimse yoktur.

Sadece tankın içindeki şey.

Jordan öfkeyle titriyor ve aptal maskesine ve aptal kartal dövmesine bakarken yumrukları kıvrılıyor. Kaşlarını çatıyor. İçinde bir şey tetikleniyor, bir

Yerini belirleyemediği bir tanıma titreşimi. Bir an sonra omuzları çöküyor, elleri açılıyor ve tek hissettiği o şeye acımak oluyor.

Açlıktan guruldamaya başlayan midesi dikkatini dağıtıyor. Boş sandviç kutusuna uzanıyor, içine bakıyor, kaçırmış olabileceği kırıntıları arıyor. Köşeye sıkışmış birkaç tane vardır, onları kirli ve nemli parmağıyla çıkarır ve açgözlülükle emer. Kutuyu bir kenara atıp gevrek paketini alıyor, yırtıp açıyor ve kuru dilini plastik iç kısımda gezdirerek tuzlu kalıntının tadını çıkarıyor. Boş kola kutusuna uzanıyor ve içinden sihirli bir şekilde bir şeyler dökülüp kupkuru boğazını serinleteceği umuduyla kutuyu sıkıyor. Hiçbir şey gelmez ve kutuyu sertçe yeşil kapıya fırlatır. Kutu ahşap panellerden sekerek merdivenlerden aşağı yuvarlanıyor ve beton hücresinde yüksek sesle yankılanıyor.

Bir kapının çarpma sesi onu ürkütür ve nefesini tutar. Üst katta ayak sesleri duyulur ve müzik çalmaya başlar.

Klasik müzik.

Kapıdaki boşluktan iki ayak görüyor. Jordan nabızı hızla atarken köşeye doğru yaklaştı. Sürgünün kaydığını ve kapının gıcırdayarak açıldığını duydu.

Adam belirir ve merdivenlerden aşağı doğru yürür. Bere şapkası ve koyu renk gözlük takmaktadır ve elinde bir şey tutmaktadır.

Bir telefon.

"Kapüşonunu çıkar," diyor. Sesi düz ve düşmanca. "Çıkaramam.

Hava soğuk.

"Kapüşonunu çıkar. Sesi hırıltıya dönüşür.

Jordan'ın dişleri takırdamaya başlar. Onları sıkmaya çalışıyor ama durmuyorlar.

Vücudu titremeye başlar ve hareket edemiyor gibi görünür. "Yap şunu!" diye bağırır adam.

Jordan zıplar ve kapüşonunu hızla çıkarıp zincire asar.

"Tişörtünü çıkar. "Ne ... neden?

"Onu senden koparmamı mı tercih edersin? Jordan başını sallar.

"O zaman dediğimi yap.

Hızla tişörtünü çıkarır ve kapüşonunun yanına sıkıştırır. Cildinde tüyler diken diken olur, soğuktan titrer ve kollarını sarar.

kendi etrafında.

Bir ışık parlaması onu bir anlığına kör eder. Jordan gözlerini kısarak kamerayı kendisine doğrultan adama bakar. "Ellerini iki yanına indir.

Jordan titrer ve öfkesinin su yüzüne çıktığını hissederek. "Sana bir daha sormayacağım.

Jordan kollarını açıp yana sarkıttığında vücudunda soğuk bir nefret dolaşıyor.

Kamera iki kez daha yanıp söner; her biri kalbine bir bıçak saplanmış gibi hissederek. "Eşyalarını yerine koy," der adam.

Giyinirken adam kovayı alır ve üst kata çıkarır. Jordan, "Acıktım ve susadım," diye seslenir.

Tualet sifonunun sesini duyar. Birkaç dakika sonra adam elinde boş bir kova, küçük bir şişe su, bir Mars çikolatası ve bir paket ıslak mendille geri döner. Onları Jordan'a uzatır. 'Berbat durumdasın. Kendini temizle.

Jordan'ın dişleri gıcırdamaya başlar. Hiç böyle bir nefret hissetmemişti. Adam gider ve kapıyı arkasından sürgüler.

Tankın içindeki şey soluk cam gibi gözleriyle onu izliyor. Jordan daha önce fark etmemişti ama maskenin baş aşağı bir sırtışı vardı.

Yumruklarını sıkıyor.

Bana bakmayı kes, seni pislik! Seni pis pedofili! Kes şunu!" diye bağırıyor.

Ama maskeli adam o sabit uğursuz gülümsemesiyle ona bakar.

DS TOZER metro istasyonuna girerken ARCHER'ın telefonunu arar. "Hanımefendi, Steel's Lane Sağlık Merkezi'ndeyim.

Chau Ho'nun yaşadığı Shadwell'deki doğum hastanesi. Burada bir şey oldu. Bundan eminim. Yine de küçük bir sorunum var. Arama emri henüz çıkmadı ve biz inceleme fırsatı bulamadan inşaatçılar içeri girip içeriği parçalamaya hazırlanıyor. Ortalık biraz karıştı. Bence aşağı gelmelisin.'

"Yola çıkıyorum.

Archer siyah bir taksi çağırır ve yirmi dakika sonra Commercial Road'daki eski sağlık merkezinin önüne gelir; burada yarım düzine iri yarı inşaatçı, tedirgin görünen Tozer'in etrafında toplanmıştır. Archer arbedeye doğru ilerlerken Tozer tarafından fark edilir ve onu bir kenara çeker.

"Chau'nun eskiden burada yaşayan bir arkadaşıyla konuştum. Üç gece önce anahtarlarını bırakmak için gelmiş ama içeri girememiş. Chau'nun yatak odasının ışığının açık olduğunu görebiliyor ve müziğinin evin içinde yankılandığını duyabiliyordu. Kapıları iterek açmaya çalışmış ama kapı kolları içeriden kilitliymiş ve bunun tuhaf olduğunu söylemiş. Chau'yu birkaç kez aramış ama telefonu açmamış ve dikkatini çekmek için pencereye küçük taşlar atmayı da denemiş.

"Başka bir kapıyı deneyemez miydi?

"Görünüşe göre sarhoşmuş ve canı sıkılıyormuş. Anahtarlarını posta kutusuna atmış ve Chau'ya bir mesaj göndermiş.

"Affedersiniz? İşimizi yapmamıza ne zaman izin vereceksiniz?" diye bir erkek sesi geliyor.

İnşaatçılardan biri, iri yarı, kel ve yuvarlak kafalı bir adam, meslektaşlarından ayrılarak Archer ve Dedektif Çavuş'a doğru ilerler.

"Hanımefendi, bu Colin Hunt, şantiye şefi. Bu adamlar belediye için binayı boşaltmak üzere buradalar.

"Bugün değil, Bay Hunt. Özür dilerim.'

"Kimin yetkisiyle?" diye sert bir ses tonuyla cevap verir.

Archer kimliğini gösterir. "Dedektif Müfettiş Grace Archer. Ben söyleyene kadar bu binaya giriş yasaktır.

"Arama emri göremiyorum.

'Bay Hunt, bu binanın içi ciddi bir suçla ilgili hayati ipuçları sağlayabilir. Olay Yeri İnceleme ekibinden başka hiç kimse bugün buraya adım atmayacak.

Hunt'ın dudakları incelir ve nefesinin altında mırıldanarak gitmek için döner. "Diğer kapılardan herhangi birinin açık olup olmadığını kontrol ettin mi?" diye sorar Archer.

'Hayır, Hunt ve ekibini ön kapıdan uzak tutmak istedim.

Kırıp açmak üzereydiler.'

'İyi iş, Toze. Hadi arka tarafta biraz yürüyelim.'

Steel's Lane, Commercial Road'a paralel uzanır ve arka taraftaki hastane otoparkının her iki yanında bir sıra sarı tuğlalı ev içerir. Park alanının karşısında binanın arka girişi olan mavi çelik bir kapı vardır. Archer kolu dener ama kapı sıkıca kilitlidir. Bodrum katına inen yıpranmış beton basamaklar vardır ve burada büyük bir kanatlı pencere görür.

"Şimdi, ön kapıların neden içeriden emniyete alındığını düşünüyorsunuz?" diye sorar Archer.

"Birinin içeri girmesini mi engelliyordu?

Archer kirli camdan bakar ve kırık bir hastane yatağı ile pencerenin altında hırpalanmış bir sedye görür. Ceketinin cebinden bir çift lateks eldiven çıkarır, onları giyer ve kanatlı pencereyi iterek açar.

"Ya da belki biri onun dışarı çıkmasını engelliyordu," diyor Archer. Pencereyi tekrar kapatır ve kilit mekanizmasını inceler. 'Zorla açılmış. Belki bir tornavidanın çiziklerini görebilirsiniz. SOCO'ya mekân taramasını ve ön ve arkaya birer üniforma koymasını söyle. Bu evlerde de kapı kapı dolaşmamız gerekecek.

"Evet, hanımefendi.

'Şimdilik Charing Cross'a dönmem gerekiyor. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın.

*

Üçüncü kattaki ofise girmeden önce Archer'ın gözüne bir şey takılır. Mantar panonun üzerine iliştirilmiş bir gazete kupürü. Başlığı okuduğunda ağzının kuruduğunu hisseder.

**HAYATTA KALAN KIZ, TÜYLER ÜRPERTİCİ DOLAP CİNAYETLERİNİ
ARAŞTIRMAK İÇİN YENİDEN ORTAYA ÇIKIYOR**

Üç fotoğraf var. Biri The Connection'ın dışındaki üç dolabı gösteriyor. İkincisi Archer'ın Quinn'le konuşurken çekilmiş bir fotoğrafı, üçüncüsü ise Quinn'in on iki yaşındayken çekilmiş bir vesikalık fotoğrafı, gözleri kocaman, saçları vahşi ve kanlı. Vahşi görünüyor. Bu fotoğrafı görmeyeli uzun zaman olmuştu.

Yüce Tanrım!

Archer bir an için kendini tekrar aşağıda, karanlıkta, toprakta tek başına hissediyor. Okumaya devam etmek istemiyor ama kendine engel olamıyor.

Küçük yaşta annesi tarafından terk edilen ve babası ile büyükanne ve büyükbabası tarafından büyütülen on iki yaşındaki Grace Archer (nihayetinde Dedektif Müfettiş) Londra sokaklarında kayboldu. Görevi başında öldürülen ve mezarı hâlâ sıcak olan polis babası, biricik kızını bekleyen korkunç kaderi öngöremezdi. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Kederlerinden çoğu onun kaçtığını düşünmüştü. Ne bir iz, ne bir ipucu, ne de herhangi bir belirti vardı. Öylece ortadan kaybolmuştu. Haftalar geçti ve komplo teorileri bir sıgırcık sürüsü gibi ulusun zihninde mırıldandı ...

Archer'ın midesi bulanır ve daha fazla okuyamaz. Yazıyı tahtadan alır, yırtar ve tuvalete götürüp sifonu çeker. İçinde bir sıcaklık hisseder ve musluktan yüzüne soğuk su döker.

Lanet Hamilton.

Bu makaleyi herkesin görmesi için kimin ve neden oraya astığını merak ediyor. Birileri onunla alay mı ediyor ve eski yozlaşmış meslektaşısı Andy Rees'in intikamını mı alıyor? Hicks olduğunu tahmin ediyor. Öyle olmalı. Başka kimin cesareti olabilir ki?

Telefonuna, on dakika geç kalacak olan Quinn'den bir mesaj uyarısı gelir.

Yumuşak teninde zımpara kağıdı hissi veren bir kağıt havluyla yüzünü kuruluyor, kendini toparlıyor ve ofise doğru ilerliyor. Birkaç kişi kaçamak bakışlarla onu süzüyor.

Archer onları görmezden geliyor.

"Herkes dinlesin," diye sesleniyor, "olay odasında, şimdi. Sesinde ona hiç benzemeyen bir sertlik var ama umurunda değil. Birisi çizgiyi aştı.

"Klara, Elaine'in bağlantılarından bir şey çıktı mı?

Korkarım ki hayır. Jordan'ı gören ya da ondan haber alan kimse yok. Okulla temasa geçtim. Perşembe gününden beri okula gitmemiş. Annesiyle temasa geçtiklerini ve mesaj bıraktıklarını söylediler ama geri dönmediler. Görünüşe göre dün Jordan'ın devamsızlığını bildirmek için burayı aramışlar ama bu mesaj iletilmemiş.

Archer'ın ifadesi sertleşir ve ekibinin yüzlerini tarar. "Jordan Kelly'nin okulundan arayan oldu mu?

Ekip birbirlerine bakar, omuz silkip başlarını sallarlar. Archer'ın bakışları, huysuz bir ergen çocuk gibi sandalyesinde kambur duran Hicks'e sabitlenir. Hicks gözlerini kırpmadan ona bakmaktadır. Archer onun kendisine suçlama yöneltmesi için kendisine meydan okuduğunu hayal eder ama yapmaz. Şimdi ağız dalaşının sırası değil. Liderlik etmeli ve örnek olmalı.

Gerginlik havada titrer ve Klara tarafından bozulur. "Jordan'ın profilini bugün çıkarabilirim.

"Teşekkür ederim, Klara. Archer odadakilere hitap eder. "Kasım ayının başlarında Elaine Kelly Clapham'daki Infernos gece kulübünde bir adamla tanıştı. Aradığımız adam o olabilir.

"Felton ve ben orayı biliyoruz," diyor Hicks. 'Oraya bir yolculuk yapabilir ve güvenlik kameralarına bakabiliriz.

Hicks'in tavrı Archer'ı kızdırır. Hâlâ makalenin ve Hicks'in sorumlu olabileceği gerçeğinin etkisinde olmasına aldırmadan, Hicks'in kendisinden şüphelendiğini bildiği için bunu yaptığından şüphelenmesine rağmen yardım teklif etmesi onu şaşırtıyor.

'Teşekkürler Hicks, ama Toze'un Steel's Lane Doğum Hastanesi'nde yardıma ihtiyacı var. Felton'u da yanına al.'

Kendini beğenmiş bir bakışla, 'Nasıl isterseniz,' diye yanıtlıyor.

Archer dişlerini
gıcırdatıyor.
"Şimdilik hepsi bu
kadar.

Ekip dağılır ve Archer masasına dönüp bilgisayarını açar. Boş boş bakar ve sonra tekrar kapatır. Parmaklarını masaüstüne vurur ve ofisinde telefonda gülüşen Hicks'e bakar.

"Herkesе günaydın!" diye bağılıyor Quinn, kara ruh halinden minnettar bir kesintiyle.

"Haber var mı?" diye soruyor Archer.

Kelly dairesinden haber yok. Görünüşe göre SOCO geride kalıyor. Üzgünüm.'

Archer, Quinn'i Jackie Morris ile yaptığı görüşme ve doğum hastanesine yaptığı ziyaret hakkında bilgilendirir.

"Yoğun bir sabah geçirdiniz. Dün gece eve kaçta geldin?" 'Geç. Yapacak çok işim vardı.

"Belki bu gece eve erken gitmeyi deneyebilirsiniz, hanımefendi. "Göreceğiz.

Quinn sandalyesine oturur. "Peki sizce katilimiz dün gece Kelly'nin dairesine neden girdi?

Belki bir hatıra istemiştir. Yatak odasından bir şey. Belki orada suçlayıcı bir şey vardı. Kim bilir?'

'Biraz küstahça taşakları var, bu yüzden onun dairesine geldi ve o grafitiyi çizdi.

Çavuş Beattie görünür. "Affedersiniz hanımefendi. Bunun önemli olabileceğini düşündüm.'

"Evet, Çavuş.

'Frank Kelly burada. Alt katta.'

*

Archer'ı rahatlatan şey Kelly'nin büyük görüşme odalarından birinde olmasıdır. O ve Quinn onun karşısında oturuyor. Darmadağınaktır ve fotoğraflarından zar zor tanınmaktadır. Gerçekte daha da yaşlı görünmektedir, gözleri şiş ve kabarık, yüzü lekeli ve kırmızıdır.

Quinn, "Bay Kelly, bir avukat tutma hakkınız var," dedi.

'Ben istemiyorum. Ben hiçbir şey yapmadım. Sesi sert ve kuru, nefesi ucuz şarap ve sigara kokuyor. "Oğlum nerede?

"Bize söyleyebileceğinizi umuyorduk?" diye yanıtlıyor Archer.

"Nasıl bilebilirim ki?

"Belki de senin oğlun olduğu içindir!" diye tersliyor Quinn.

Kelly aşağıya doğru bakar. "O gecedən beri onu görmedim.

"Hangi geceydi o, Bay Kelly?

Kollarını ovuşturur ve başını sallamaya başlar.

"Bay Kelly, eşiniz Elaine Kelly ve oğlunuz Jordan'ı en son ne zaman gördünüz?" diye soruyor Archer.

Kelly gözlerini aşağıya doğru çevirir ve nefesinin altından

konusur. "Özür dilerim Bay Kelly, tekrar edebilir misiniz?

Burnu akmaya başlar ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzölür. "Hatırlamıyorum.

Belli ki sarhoş. Archer görüşmeye bir son vermelidir ama o bir şeyler bulmayı beklemektedir.

"Bay Kelly, lütfen geçmişini düşünün.

Kelly kendini toparlamaya çalışırken uzun bir sessizlik olur.

"Bundan biraz iç," diyor Quinn, bir strafor bardak su uzatarak.

"Bay Kelly, oğlunuz Jordan'ın sizinle kalmadığını teyit edebilir misiniz?

Çekingen bir şekilde bardağı eline alıyor, bir yudum alıyor, ama yanlış yöne gidiyor gibi görünüyor ve geri öksürerek yere tükürüyor.

'Benim Elaine'im. Oğlum. Çok üzgünüm,' diye

ağlıyor. "Ne için üzgünsünüz, Bay Kelly?

Kelly cevap vermiyor.

"Bay Kelly, karınızı ve oğlunuzu en son ne zaman gördünüz?"

diye sorar Quinn. Ancak Kelly başını ellerinin arasına alır ve hıçkırır hıçkırır ağlar.

Archer ve Quinn birbirlerine bakarlar. İkisi de aynı şeyi düşünmektedir.

"Bay Kelly, neden biraz dinlenmiyorsunuz, sonra konuşuruz.

Archer ve Quinn ayrılmak için ayağa kalktıklarında Kelly ağlamaktadır.

Quinn görüşme odasının dışında Archer'a döner. 'Bu gösteriden ne çıkaracağımı bilemiyorum. Bunu o yapıyor olabilir.'

"Jackie Morris onun kurnaz ve zeki olduğunu söyledi. Archer seçenekleri değerlendirmek için bir an durur. Kelly açıkça konuşacak durumda değil - yalan mı söylüyordu yoksa sarhoş muydu bilemiyorum. Kalış süresini uzatmak için bir başvuru yapacağım. Ona bu haberi verir misin?"

"Elbette," diye yanıtlar Quinn ve görüşme odasına geri döner.

ARCHER ÜÇÜNCÜ KATA DÖNER. Hicks ve Felton'ın gittiğini ve DCI Pierce'in ofisinde olduğunu fark eder. Kapıyı çalar.

Pierce onu içeri çağırıyor.

Archer, DCI'ı bugüne kadar bildikleri her şey hakkında bilgilendirir.

'... ve annesi kaybolduğundan beri Jordan Kelly'yi gören ya da ondan haber alan kimse olmadı'.

'Onu kayıp kişi olarak kabul edelim ve onu bulmayı bu soruşturmanın önceliği haline getirelim. Kaybolduğunda Jordan'ın annesiyle birlikte olması mümkün mü?

"Bu mümkün.

'Aylesbury Estate'i tekrar ziyaret edin ve kapı kapı dolaşın. Arkadaşlarıyla konuşun.

Ne yapabileceğinizi öğrenin. Hiçbir şey önemsiz değildir. "Ekibe haber vereceğim.

Güzel. Emniyet Müdürü ile bir kahvaltı toplantısı yaptığımı bilmek ilginizi çekebilir. Son cinayetler ışığında bize daha fazla bilgi verecek.

Archer ekstra kaynakların ilk beş cinayetten sonra gelmesi gerektiğini söylemekten kaçınır. "Bunu duyduğuma sevindim hanımefendi.

Archer gitmek için ayağa kalkar ama DCI'nın çantasından Hamilton'ın gazetesinin bir kopyasının çıktığını fark edince yarı yolda durur. Archer, Pierce ile göz göze gelir ve açıklanamayan garip bir nedenle donup kaldığını hisseder.

Bir süre sonra DCI şöyle der: "O davayı hatırlıyorum. Babanı da hatırlıyorum. İyi bir dedektifti.'

"Uzun zaman önceydi.

DCI gazeteyi çantadan çıkarır.

"Dedektif Archer, görünüŖe göre Bay Hamilton'ın sizin gemiŖinizde kazması gereken daha çok Ŗey var.

Bunun soruŖturmayı yönetme kabiliyetinizi engelleyeceğinden endiŖe ediyorum. Archer sertleŖir. "Etkilemeyecek efendim. Size bunun sözünü verebilirim.

Pierce'ın iri yırtıcı kuŖ gözleri uzunca bir süre onu inceliyor. Kağıdı p kutusuna atıyor. 'Olmadığına emin ol. Hepsi bu kadar.

"TeŖekkr ederim, hanımefendi.

Archer DCI'ın ofisinden çıkar ve nefes alır. Klara'nın onu izlediğini fark eder.

On

u. "İyi misin?" diye sorar Klara.

Makaleye rağmen Archer daha fazla destek göreceklere için memnun. O yeniden canlandığını hisseder, gülümser ve arkadaşına baŖıyla selam verir. "DS Quinn," diye seslenir Archer.

İrlandalı ona bakar.

"Kulübe gitmek ister misiniz?"

"Birkaç hareket yapabilirim hanımefendi.

'Sana eğlence sz veremem. Belki birlikte film izleyebiliriz.

Quinn baŖını sallar. "Kulağa hoŖ geliyor. PatlamıŖ mısırı ben getiririm.'

Quinn onları Clapham'a götürürken Archer'ın aklında hâlâ makalenin Ŗoku vardır. DŖnceleri Hicks'e yönelir.

"Hicks'i ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sorar Quinn'e.

"Onu yaklaŖık beŖ yıldır tanıyorum. Birkaç davada birlikte alıŖtık. Onun birinci sınıf bir pislik olduğu gözünüzden kamamıŖ olabilir.

"Ona güveniyor musun?"

"zellikle değil. O bir coaster. Pierce'ın göremediği en az Ŗeyi yaparak paayı kurtarıyor. Ayrıca bıkkın ve fkeli. Polis teŖkilatı uzun süredir görev yapan memurlara bunu yapabilir; ancak bunun iŖiyle ilgili olduğunu sanmıyorum. Bence o böyle biri.'

Archer, onu ŖaŖırtan bir Ŗey olmamasına rağmen Quinn'in sözlerini sessizce dŖnr.

"Sylememde bir sakınca yoksa, onunla ve DCI Pierce ile iŖinizin çok zor olduğunu dŖnyorum.

"TeŖekkrlar. Bunu zaten anlamıŖtım.'

'Rees ve Hicks bizim bölümün alfa erkekleriydi. Hicks, Rees'in gayri resmi ikinci adamıydı, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Onlarda

genç memurları ve analistleri avuçlarının içine almışlardı. Rees tutuklandığında neredeyse dağılacak bir klik oluşturmuşlardı. Ancak Hicks, Rees'in pozisyonuna kendini yerleştirerek ve yarım akıllı arkadaşı Felton'ı gayri resmi ikinci adamı olarak öne sürerek bunu devam ettirdi. Pierce bunu görmezden geliyor ya da kabul etmemeyi seçiyor. Pierce Hicks'i seviyor, çünkü Hicks bazen sonuç alıyor. Diğer insanlardan gelen sonuçları da eklemeliyim: Toze, Pike, Phillips ve ben. Ve sonra birdenbire ortaya çıkıp süslü NCA çalışma yöntemlerinizle her şeyi tehdit ediyorsunuz.

"Beni bir tehdit olarak mı görüyorsun?"

"Hiç de değil, hanımefendi. Aslında tam tersi."

Infernos'a vardıklarında onları sakallı ve küt kesimli, asık suratlı bir adam karşılar. Üzerinde ANTONY TRAVIS yazan bir güvenlik rozeti takmaktadır.

Archer arama izni kartını gösterir. "Benim adım DI Archer ve bu da DS Quinn."

"Başka bir zaman gelebilir misiniz? Bu akşam özel bir parti için hazırlanıyoruz."

"Özel bir parti mi? Aferin size Bay Travis," diyor Quinn. "İşlerin durgun olduğu bir dönemde biraz ekstra gelir elde etmek güzel."

Travis homurdanıyor.

"Korkarım bu geceyi iptal etmeniz gerekecek," diyor

Archer. "Hayır, iptal etmeyeceğiz. Her şeyin parası ödendi bile."

"Çok yazık. CCTV kayıtlarınızda ihtiyacımız olan hayati kanıtlar var'."

"Yapamam. Travis kapıyı kapatmaya gider ama Archer botunu kapıya sıkıştırır ve kendini savunur. Bakışlarını adama dikerek, "DS Quinn, Charing Cross'u ara ve buranın derhal kapatılmasını sağla" der. Archer, Quinn'in blöfünü anlamasını umuyor."

"Evet, hanımefendi. Hemen."

Archer, Quinn'in telefonunu çevirdiğini ve sonra da hiç tanımadığı biriyle konuştuğunu duyabiliyor.

"Bunu yapamazsınız," diye homurdanıyor Travis. "Mahkemeye başvurmak zorundasınız. Bu haftalar sürebilir."

"Önemli bir soruşturma için dakikalar içinde geçici kapatma başvurusunda bulunabilirim, ki bu da öyle bir şey. Üzgünüm, Bay Travis. Özel partiniz için perde kapandı. Otuz dakika içinde dört ekip arabası burada olacak ve burayı teslim edeceğiz."

Travis'in yüzü düşer. 'Tamam, tamam, bekle. Patronumla konuşmam gerekecek.' Travis ağırlığını kapıdan kaldırır.

Archer içeri girer. "Bize CCTV'nin nerede olduğunu gösterin ve patronunuzla konuşun.

Travis kaşlarını çatır ve tereddüt eder. "Çabuk olmanız iyi olur. "Quinn, ekibi bir dakikalığına beklemeye al," der Archer. "Yapacağım.

Travis onları küçük bir koridora götürür. Duvarlar ve tavan siyaha boyanmıştır. Onları döner kırmızı ışıklarla aydınlatılmış kulüp ve bar alanına götürüyor. İçerisi sanki hiç havalandırılmamış gibi, çünkü ter ve bayat içki kokusu çamaşır suyuyla karışmış ve Archer'ın burnunu kırıltırmasına neden oluyor. Travis onlara CCTV'nin kurulu olduğu güvenlik ofisini gösteriyor. Bir masada otururken bir bilgisayarı açar ve bir dosya dizinini gösterir.

'Sadece bir aylık yedeklerimiz var. Daha geriye gitmiyoruz. Bu klasörler tarihlidir. Görüntülemek için içine tıklayın ve dosyayı çalıştırın.

Teşekkür ederim, Bay Travis.

"Bu ne kadar sürecek?

"Ne kadar sürmesi gerekiyorsa o kadar.

Travis yine homurdanır ve onları yalnız bırakır.

Archer, Elaine ve Jackie'nin kulübü ziyaret ettikleri son geceye ait dosyayı seçer ve oynatır. Görüntüler grenli ve karanlıktır ve insanların toplandığını göstermektedir, ancak Elaine ya da Jackie'den hiçbir iz yoktur. Bir saat boyunca ilgi çekici hiçbir şey olmaz. Gümür gümür bir müziğin hızlı ritmi duvarları dövmeye başlar. Travis yeniden içeri girer. "İşin bitti mi?

Archer ve Quinn onu görmezden gelir.

Quinn konuşuyor. 'Bir flash belleğim var. Bu dosyaları indirmeme izin verin, daha sonra Pike ve Toze ile birlikte inceleyebiliriz.

"Bunu yapmaya izniniz var mı?" diye sorar Travis.

Archer'ın ikna edilmeye ihtiyacı yoktur. Görüntülerin daha hızlı bir cevap vereceğini ummuştu ama önümüzdeki birkaç saat boyunca ofiste oturup o gümürtüyü dinlemeyi düşünmek dayanabileceğinden çok daha fazlasıydı. "İyi fikir. Dosyayı Klara'ya verelim. Eminim onda Elaine'in yüzünü seçebilecek harika bir yazılım vardır.

Travis'e döner. "Bay Travis, belki siz ve ben DS Quinn işini bitirirken biraz konuşabiliriz.

"Meşgulüm.

"Hepimiz öyle değil miyiz? Patronunuzla konuşabildiniz mi?" 'Hayır ... ama bir mesaj bıraktım. Pek mutlu olmayacak.'

Archer yarım bir gülümsemeyle ofisten dışarı adımını atar ve rap müziği çalmaya başlar. "Gerçekten yardımınıza ihtiyacımız var, Bay Travis. Telefonunu çıkarır ve Elaine ile Jackie'nin fotoğrafını açar. "Soldaki kadını tanıyor musunuz?

Travis bir an için boş bir ifadeyle resmi inceler. "Bu kulübün müdavimlerinden biriydi," diyor Archer.

Travis başını sallar. "Onu birkaç kez gördüm. Hoş bir kız.

Arkadaş canlısı. "Onu hiç bir erkekle gördün mü?

Travis bir an düşünür. "Her zaman kız arkadaşlarıyla birlikteydi. Muhtemelen başka erkeklerle konuşuyorlardır, ben fark etmezdim. Burası bir gece kulübü ve insanlar her zaman birbirleriyle takılırlar. Bu alışılmadık bir şey değil.

Archer gece kulübünün içinde iki kişi olduğunu fark eder. Biri bir platforma doğru bir dizi plak kutusu taşıyan bir DJ. İkincisi ise barın arkasında bir kasa şişe bira taşıyan bir barmen. Arkasını dönüp barın arkasına geçmeden önce Archer'a temkinli bir ifadeyle bakar.

Archer Travis'e döner. "Sesi birkaç dakikalığına kısabilir misin?

Travis DJ'e bağırır ve müzik kesilir.

Archer bara yaklaşır ve buzdolabını birayla doldurmakta olan barmene bakar. "Merhaba.

Ürkmüş gibi görünüyor ama şişeleri buzdolabına yerleştirmeyi bitiriyor. Ayağa kalkıyor, ellerini bir bezle siliyor ve merakla ona doğru bakmıyor. İnce bir yapısı, soluk bir teni ve fazla jöleden parlayan koyu renk saçları var.

Travis onun yanında. "Jason, Dedektif Müfettiş Archer.

Barmen başını sallar ve barın yüzeyini siler.

Archer telefonunu uzatır. "Bu kadını tanıyor musun?"

Telefona bakar. Ağzı seğiriyor.

Archer, "Bu kulübün düzenli ziyaretçilerinden biriydi," diyor.

Barmen burnunu kaşıyor ve omuz silkiyor. "Öyle miydi? Yalan söylediğini anlamak için uzman olmaya gerek yok.

"Belki de ona hizmet ettiniz ya da onunla konuştunuz?" "Sanmıyorum.

"Tekrar bak.

Doğrudan Archer'a bakar, gözleri telefona kaymadan önce bir an soğuk bir bakışla kalır.

Başını sallıyor. "Buraya gelen yüzlerce kıza benziyor. Archer telefonu cebine geri koyar. "Teşekkür ederim, Jason. Quinn gelir.

"Her şey ayarlandı.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Bay ...?" diye sorar barmene. "Neden bilmek istiyorsunuz?" diye soruyor barmen, kaşlarını çatarak. "Evrak işleri.

Barmen barı silmeden duramıyor.

Travis, "Tanrı aşkına Jay, onlara sadece adını söyle," der. Barmen anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyor.

Travis araya girerek meslektaşına adına yüksek sesle konuşur: 'Armitage. Jason Armitage.'

Armitage tepsiyi alır, Travis'e ters ters bakar ve barın diğer tarafına doğru yürür.

Teşekkür ederim, Bay Travis. Partinin tadını çıkarın. İkinize de. Barmene bir veda bakışı atar ve yakında onunla tekrar konuşacaklarını bilir.

A Archer, Klara'yla birlikte INFERNOS'un CCTV görüntülerini bıraktıktan sonra telefonunu sessize alır, Quinn'in yanına ve Frank Kelly'nin karşısına oturur,

İçkiyi bırakmış ve geç bir öğle yemeğini birkaç makine kahvesi ile yıkayarak yemiş bir adam. Önündeki masada bir tane var, köpük yalıtımlı bir fincanın içinde kahverengi-gri bir sıvı, başparmağı ve işaret parmağı arasında tutuyor. Sanki garip bir hipnotik büyü'nün etkisindeymiş gibi ona bakıyor. Nöbetçi avukat sıkılmış bir ifadeyle yanında oturuyor.

"Bay Kelly ... Archer masanın üzerine bir dosya koyarak söze başlar. Kelly onun sözünü keser. "Starbucks'tan, Neros'tan, Costa Kahvesi'nden nefret ediyorum.

Bir insan neden o pahalı ılık sütlü pisliği içer ki? Bardağı ağzına götürüyor ve içindekileri bir dikişte geri içiyor. 'Ben sizin kimyasal boklu suyunuzu tercih ederim. Benim damak tadıma çok daha uygun.

Archer gözlerini ağzının kenarlarından alamıyor, ağzı kahverengi balmumuna benzer bir kalıntıyla kaplanmış.

Kayıt düğmesine basıyor, orada bulunanların isimlerini anons ediyor ve başlıyor.

"Bay Kelly, karınızı ve oğlunuzu en son ne zaman gördünüz?" "Hangilerini?" diye başını kaldırmadan homurdanıyor.

Archer, Jackie'nin kendisine Elaine'in babasının Kelly'yi 'bir site zamparası' olarak tanımladığını söylediğini hatırlıyor.

'Şimdilik Elaine ve Jordan'la devam edelim. En son yaklaşık bir hafta önce Aylesbury Estate'de görülmüşler. Nereye gittiklerini biliyor musunuz?'

Kelly'nin gözleri düşer. Başını sallar.

"Bay Kelly, kayıt için konuşun," dedi Quinn, sert bir şekilde. "Hayır. Nereye gittiklerini bilmiyorum.

Archer dosyayı açar ve Jackie Morris'in telefonundan Elaine'in ve yaralarının fotoğraflarının çıktılarını alır. "Karınızın bu şekilde yaralanmasına siz mi sebep oldunuz, Bay Kelly?"

Kelly resimlere bakarken solgunlaşır.

Archer, Elaine'in boynundaki morlukları göstererek, "Şuna yakından bakın," dedi. "Karınızı boğmaya mı çalıştınız, Bay Kelly?"

Kelly'nin küçük şiş gözleri büyür ve başını sallar. Archer klasörden Elaine'in morgda çekilmiş vesikalık fotoğrafını çıkarır.

"Elaine boğularak öldü," diyor Archer.

"Bu gerçekten gerekli mi?" diyor ilk kez sesini yükselterek.

Archer onu görmezden gelir ve telefonunu çıkarır. "Onu daha önce de boğmaya çalıştın, değil mi? Archer, Jackie Morris'in fotoğrafını masanın diğer tarafına iter.

Kelly titriyor ve başka tarafa bakıyor.

Quinn konuşuyor. "Nerelerdeydiniz Bay Kelly? Karınız ve oğlunuz kaybolduğundan beri kimse sizi görmedi. Bu şartlar altında bunun ne kadar tuhaf görüldüğünü anlamalısınız.

"Ben yapmadım.

"Ne yapmak?" diye sorar Quinn.

Onları ben öldürmedim. Söz veriyorum. Ben yapmadım. Ben yapmadım. Kelly ellerinin içine hıçkırarak ağlamaya başlar.

"Oğlunuz öldü mü, Bay

Kelly?" "Bilmiyorum!

'Az önce onu öldürmediğini söyledin. Bir şeyler biliyor olmalısın.' "Bu sadece lafın gelişi.

"Lafın gelişi," diye alay ediyor Quinn.

"Karınızı ve çocuğunuzu en son ne zaman gördünüz, Bay Kelly?" "Bir hafta önce.

"Bu neredeydi?"

"Dairede.

"Lütfen kayıt için konuşun. Elaine ve Jordan'ı en son yedi gün önce 19 Aylesbury Court'ta mı gördünüz?

"Evet.

"Saat kaçta?" "Akşam yemeği saatinde.

"Saat altıda mı? Yedi mi?" 'İkisinin arasında bir zaman.'

"O akşam ne oldu?" "Ne demek ne oldu?"

"Akşam sizin için nasıl geçti?"

Kelly masaya bakar. "Bir tartışma yaşadık. "Ne hakkında?"

"Lauren'a bir şey söyledi. "Lauren kim?"

Archer Kelly'nin gözlerindeki seğirmeyi fark eder. Cevap vermiyor. "Bay Kelly. Lauren kim?"

"O bir arkadaş. "Ne tür bir arkadaş?"

Başını sallıyor ve kollarıyla kuru, şiş gözlerini ovuşturuyor. "O senin sevgilin mi?"

Kelly homurdanıyor. "Birbirimizle görüşüyoruz. "Elaine Lauren'a ne dedi?"

"Hatırlamıyorum.

"Elaine ile tartışmanız şiddete yol açtı mı, Bay Kelly?" Yanıt vermiyor.

Archer, Elaine Kelly'nin gözünün etrafındaki morluğa işaret eder. 'Elaine'in gözüne ve kaburgalarına yumruk attınız mı? Karınızın öldürülmeden hemen önce ciddi morlukları vardı, Bay Kelly.

Kollarını kavuşturuyor; yüzü, sergilediği ilk duygu belirtisi gibi görünen bir şekilde buruşuyor.

"Biraz su ister misiniz, Bay Kelly?"

Başını sallar ve Quinn ona bir fincan doldurur.

Archer, "Sadece bize nerede olduğunu söyle," diye sorar. Kelly'nin cevap vermesi biraz zaman alır.

"Morrow Sokağı'nda. "Orası Walworth'ta mı?" diye sorar Quinn.

"Evet.

"Hangi adres lütfen?"

"Elli dokuz.

"Orada ne yapıyordun?" "Lauren'la kalıyordum.

"Lauren'in ikinci adı ne?"

"Turner.

"Ve nerede olduğunuzu teyit edebilir mi?"

"Evet.

Archer fotoğrafları toplar ve dosyaya geri koyar. 'Teşekkür ederim, Bay Kelly. Şimdilik hepsi bu kadar,' diyor Quinn.

"Gidebilir miyim?"

"Korkarım ki hayır.

'Ne demek korkmuyorum. Sana her şeyi anlattım!' Archer kaydı kapatır.

'Hikayenizi doğrulamamız gerekiyor. Bu arada lütfen tesislerin keyfini çıkarın' diyor Quinn.

"Kahkahalarla mı gülüyorsun?"

"Sonra konuşuruz Bay Kelly.

Görüşme odasından çıkıp merdivenlere doğru yürürlerken, Archer onun ve Quinn'in arkasından öfkeyle seslendiğini duyabilir. Kelly'nin bu davada bir şüpheli, şiddet uygulayan bir tacizci ve bir dolandırıcı olduğunu düşünen Archer, en azından hücrede birkaç saat daha geçireceği için tatmin olmuş hissediyor. Bu süre onun gibi biri için yeterli değildir ama onu daha uzun süre içeride tutmak için bazı kanıtlar bulması gerekecektir. Şimdilik elinde pek bir şey yok.

*

Lauren Turner tam bir baş belası. On dokuz yaşından büyük olamaz, tayı ve büyük boy bir Ananas sweatshirt giymiş kıvrımlı bir kız. Boyalı siyah saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve dudakları öfkeyle gerilmiş.

"Frank hangi cehennemde?"

Archer soğukkanlılıkla, 'Sorgulanmak üzere tutuluyor,' diye yanıtlıyor. "Ne hakkında sorgulanıyor?"

"Söyleyemem. Sakıncası yoksa size bazı sorular sormak istiyoruz. "Eve ne zaman geliyor?"

"Duruma göre değişir.

Bir bebeğin ağlama sesi konuşmalarını böler.

"Tam olarak neye bağlı? Lauren çocuğun rahatsız edici bir tiz ulumaya dönüşen ağlamasından habersiz görünüyor.

Kapı aralığından ayrılmadılar ve Archer kızın tavrından rahatsız oldu.

"Belki biraz oturup konuşabiliriz.

Lauren burnundan yüksek sesle nefes veriyor ve onları nemli bebek bezi kokan küçük, dağınık bir oturma odasına götürüyor. Televizyonda, ünlülerin fitness DVD'leriyle ilgili bir bölüm yayınlayan bir gündüz talk-show'u gösterilmektedir. Televizyon sehпасının dibinde bir battaniyenin üzerinde kırmızı çizgili yüzü ve şiş gözleriyle minik bir bebek yatıyor. Zayıf, çirkin ve ona yetersiz beslenmiş yaşlı bir adamı hatırlatıyor. Bebeğin görünürdeki duygusal durumu ne olursa olsun, Frank Kelly'ye çarpıcı bir benzerliği vardır.

Lauren kanepenin kenarına oturur ve kollarını kavuşturur. Quinn televizyonun yanında durmuş ağlayan kızgın çocuğa gülümsüyor. Ağlamalar Archer'ı geriyor ve bu konuşmayı bir an önce bitirmek için can atıyor.

Quinn annenin bakışlarını yakalıyor ve çocuğa başını sallıyor.

"Alabilir miyim? Archer onun ifadesinin Dedektif Çavuş karşısında yumuşadığını fark eder. "Biraz deneyimim var," diye ekler.

Lauren'ın ince dudakları gülümser ve başını sallar. Quinn eğilip bebeği göğsüne alıyor ve daha önce yüzlerce kez yapmış gibi kucaklıyor.

Archer bir köprü kurma çabasıyla, 'Ellerinizi dolu olmalı,' dedi.

Lauren Archer'a dönerken gözleri sertleşir.

"Frank burada olsaydı bu kadar dolu olmazlardı.

"Lauren, Frank'in nerede olduğunu teyit etmek istiyoruz. Özellikle de geçen hafta.

"Buradaydı. Benimle ve onunla," diye araya giriyor ve sevgi dolu Quinn'in kollarında yatarken öfkesi yatışmış olan bebeği işaret ediyor. "Ve bunu kanıtlayabilirim! Telefonunu çıkarır ve Archer'a Kelly, Lauren ve çocuğun oturma odasında, yatakta, bir barda çekilmiş fotoğraflarını göstermeye başlar. Düzinelerce var ve Archer'ın tarih damgalarını gördüğünden emin oluyor. Bu kanıt mahkemede yeterli olmayabilir ama Archer için bir şüphe tohumu ekmeye yeter.

"Frank burada mı

yaşıyor?" "Evet.

"Ama Elaine ve Jordan'la birlikte yaşıyordu.

Archer Lauren'ın boynunun kıpkırmızı olduğunu fark eder.

"Onu terk etti ve benimle yaşamaya geldi, değil mi?

"Burada yaşamaya ne zaman başladı?

"Bu ay.

"Hangi tarih?

Lauren tuts ve nefes verir. 'Tam tarihi bilmiyorum. Bir ara ayın ortasıydı.

Archer ve Quinn karşılıklı bakışır. O sıralarda Elaine kaybolmuştu.

"Teşekkür ederim Lauren.

"O zaman eve geliyor mu?

Archer soruyu duymazdan gelir. "Çocuğun Frank'ten olup olmadığını sormamın sakıncası var mı?

Lauren'ın burun delikleri genişler ve gözleri açılır. 'Tabii ki öyle. Ben bir sürtük değilim. Onun gibi değilim.'

"Kim gibi?

Elaine. Kim sanmıştın? Eğer bu kadar sürtük olmasaydı kendini öldürtmezdi.'

"Neden böyle düşünüyorsun?

'Başka biriyle görüşüyordu. Ben de öyle duydum. Kulübün aşağısında biri.'

"Infernos?"

"İşte bu.

"Kim olduğunu biliyor musun?

"Hayır. Muhtemelen düzinelerce, onu tanıyorum.

"Arkadaş olmadığınızı varsayıyorum o zaman? Archer alaycı bir tavırla sorar. "Hayır, değildik. Ondan nefret ederdim.

"Neden?

"Kendini beğenmiş biriydi. Benden daha iyi olduğunu düşünürdü. "Ne açıdan?

Kaşlarını çatıyor ve omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Sadece yaptı.'

"Bana Elaine'den bahset. Onu ne kadar iyi tanıyordunuz?" "Onunla bir ya da iki kez karşılaştım. Ama onun bir fahişe olduğunu biliyordum.

"Bunu nereden biliyorsun?

"Malikanenin yarısıyla yatıp kalkıyordu.

"Birlikte olduğu insanları biliyor musun?"

"Hayır. Ama Frank biliyordu.

"Frank sana onun birileriyle yattığını söyledi mi?"

"Evet.

"Ve sen de ona inandın?"

"Neden inanmayayım ki?"

"Elaine'in yattığı iddia edilen birini tanıyor musunuz?"

Lauren soruyu düşünürken kaşlarını çatıyor. "İsimlerini bilmiyorum.

Archer'ın sabrı tükeniyor. "Bu adamlardan herhangi biriyle tanıştın mı?"

Lauren'ın dudakları gerilir ve başını sallar.

Archer yeterince dinlemiştir ve ayağa kalkar. Lauren'ın Elaine hakkında Kelly'nin onu inandırdığı şeylerden başka bir şey bilmediği açıktır. Ona bir mazeret sağlamıştır ve Archer'ın şimdilik ihtiyacı olan tek şey budur. "Teşekkür ederim.

"Peki ya benim Frank'im?"

Archer onu görmezden gelir ve küçük, dar koridorda ilerler. 'Artık eve dönmesi gerekiyor. Ben sana yardım ettim, sen de bana yardım et.

Archer dilini ısırır ve ön kapıyı istediğinden daha güçlü bir şekilde çekerek açar. Arabaya doğru ilerlerler ve Quinn'le birlikte sessizce oturup arabanın ısınmasını ve camların açılmasını beklerler.

Quinn sessizliği bozarak, "O bir zevkti," diyor.

Archer bir an için Quinn'in Lauren'dan mı yoksa bebekten mi bahsettiğinden emin olamaz. Ona bakar ve Archer alaycı bir gülümseme fırlatır.

Quinn devam ediyor, 'Biraz şımarık belki. Anlamadığım şey Frank Kelly ile ne yaptığı. Genç, önünde koca bir hayat var ama yine de onu istiyor. Tüm bu genç kadınların onu çekici bulmasının sebebi ne?

"İşte milyon dolarlık soru bu.

"Geçen gece içki içtiği mekanlara gittiğimde onu tanıyanlara nasıl biri olduğunu sordum. Bazıları onu ayyaş ve sürtük olarak tanımladı. Diğerleri ise ondan sevgiyle bahsediyor, kelimelerle arası iyi olduğunu söylüyorlardı.

"Elaine'in babası görünüşe bakılırsa ona belediye meclisi çapkını diyordu.

Quinn güler, işaret eder ve çekilir. "Onu tarif etmenin bir yolu da bu.

QUINN'İN TELEFONU ÇALIYOR. Plakasız arabayı trafiğin içinden geçirirken hoparlörü açıyor.

"Harry, ben Klara, DI Archer seninle mi?

"Evet, Charing Cross'a geri dönüyoruz.

"Merhaba Klara," diye sesleniyor Archer.

"Grace, seni aramaya çalışıyordum ama cevap vermedin.

"Üzgünüm, Klara. Kelly ile görüştüğümüzden beri sessizdeydi.

Archer ceketinin cebinden telefonu alır ve birkaç cevapsız arama görür. İkisi Klara'dan, ikisi hastaneden ve üçü de büyükbabasının cep telefonundan.

"Kahretsin!

"Her şey yolunda mı?" diye sorar Quinn.

"Büyükbabamı bu öğleden sonra hastaneden almam gerekiyordu.

"Şimdi oraya gidebiliriz.

"Zaman yok," diye araya giriyor Klara. 'İnternette dolaşan kabinlerde üç yeni ceset var. "#LimehouseMolls" adı altında trend oluyorlar.

"Tanrım!" diyor Quinn. 'En azından nefes almamız için bize zaman tanıyabilirdi.

Klara sözlerine şöyle devam ediyor: "@anonymous'un Facebook sayfasını kontrol ettim, ancak orada henüz hiçbir yayın yok, bu da garip.

Quinn sert bir sesle, "Belki de çay molası veriyordur," diyor.

Yeri buldum. Limehouse'daki Duke Shore Wharf'talar.

Görünüşe göre orada zaten tek tip bir varlığımız var.

Archer, "Ayağını yere vur, DS Quinn," diyor.

Quinn polis ışıklarını ve sirenini açar. Archer hızını artırıp trafiğin içinden geçerken geriye doğru sarsılır.

Telefonuyla #LimehouseMolls'u aratıyor ve dolapların sıra sıra durduğu su kenarına bakan bir köprüden çekilmiş uzaktan bir fotoğraf görüyor.

"Kurbanların isimleri sosyal medyada yer aldı mı?" diye soruyor Archer. "Henüz değil. Henüz kimsenin ölüm fotoğrafı ya da videosu yok. "Teşekkürler, Klara. Yola çıkıyoruz.

Archer büyükbabasının numarasını arar. Telefon açılmadan önce bir süre çalar. "Jake Archer'ın telefonu," der beklenmedik yumuşak bir erkek sesi. Beklenmedik ama yine de tanıdı.

Jamie?

Merhaba Grace. Evet, benim. Jake şu anda doktorla birlikte.'

Archer onun boynuna dokunur. "Ne oldu?"

"Telaşlanmanıza gerek yok. Sadece eve gitmeden önce kontrolden geçiyor. Buraya mı geliyorsunuz?"

'Hayır, henüz değil. Geç kalıyorum.'

"Sireni duyabiliyorum. Sanırım biraz bağlandınız?" 'Yarısını bile bilmiyorsun.

"O zaman endişelenme. Jake'i eve götürebilirim.'

Archer cevap vermeden önce tereddüt eder. Bu yabancından çok şey bekliyordu ama başka ne seçeneği vardı ki? "Bu çok yardımcı olur Jamie, teşekkür ederim.

"Lafı bile olmaz. Sen eve gelene kadar onunla takılacağım.'

"Gerek yok.

Doktorun emri. İlk gecesinde yalnız bırakılmaması gerekiyor.'

"Ah, anlıyorum. O zaman işim biter bitmez gelip seni kurtaracağım. "Acelem yok.

"Çok nazıksınız. Teşekkür ederim, Jamie.'

'Rica ederim. Sonra görüşürüz o zaman.'

"Hoşça kalın.

İki polis arabasının nehir kenarına erişimi engellediği Limehouse'daki Narrow Lane'e varırlar. Archer ve Quinn bagajdan adli tıp kıyafetlerini alırlar. Plastik ambalajın fermuarını açarken Archer bir erkek tanıgın bir polis memuruyla konuşmasına kulak misafiri olur.

"Kapüşonlu üç adam gördüm. O şeyleri aşağıya taşıyorlardı.

"Yüzlerini gördün mü?" diye araya giriyor

Quinn. "Hayır, maske takıyorlardı.

"Saat kaçtı?

"Altı buçuk civarı. Gülüyorlardı, kıkırdıyorlardı.'

Archer ve Quinn beyaz kâğıt tulumları giyerler. Archer yüzünün alt yarısını maskeyle kapatır ve beyaz kukuletayı saçına geçirir. Dar bir ara sokaktan nehir kenarına doğru ilerlerler, burada nehir kıyısına inen sabit bir çelik merdiven vardır. Archer aşağıdaki dolapları gözden geçirir. St Martin's'teki The Connection'da ve Greenwich Yarımadası'nda bulunan üç dolaptan farklı bir tarzdadırlar. Parlaktırlar ve yılan gibi kıvrılan Thames'in siyah aynasına karşı parıldıyor ve ışıldıyor gibidirler. Eğer yanılmıyorsa formaldehitte doldurulmuş gibi görünmüyorlar. Daha çok kurbanlar buzla paketlenmiş gibi görünüyor.

Archer merdivenin dibinde çamurdaki ayak izlerini fark eder. Quinn de onları görmüştür.

'Üç farklı boyut ve stil. Görünüşe göre spor ayakkabıları,' diyor Archer.

Çamurlu nehir kıyısında ayak izlerinden kaçınarak ilerliyorlar. Dolaplara yaklaştıklarında Archer buruşmuş şeffaf plastik bir örtüye sarılmış giysili bedenler görür. Düşündüğü gibi buz değildir. Yüzleri ya da başka bir şeyi seçmek zordur çünkü plastik

kurbanları.

Quinn, "Katilin kullandığı pahalı cam vitrinlere benzemiyorlar" diyor.

'Ben de aynen öyle düşünmüştüm. Plastik, dayanıksız ve ucuz görünüyorlar. "Belki de istediği tarz budur.

Belirsizlik Archer'ın üzerine çöker.

Yaklaşır ve cesetlerden birinin ellerindeki doğal olmayan bej ten tonlarını görür. Kaşlarını çatır. "Bunlar gerçek insanlar değil.

"Onlar peruk takmış mağaza mankenleri," diye ekliyor Quinn. "Bir çeşit oyun mu oynuyor?

"Ya da bazı şakacılar bize şaka

yaptı. "Siktiğimin şerefsizleri!

Archer, bunun iğrenç bir şakadan başka bir şey olmadığından emin olmasına rağmen birkaç el ateş eder ve ardından merdivene geri dönerek kaldırırma tırmanır

Yukarıda.

"Şakacı olabilirler ya da belki de bizi atlatmaya çalışıyordur. Hiçbir şeyi göz ardı etmiyorum. Burada her yerde kameralar var, Bu da izlerini bulmayı kolaylaştıracaktır.

*

İstasyona geri döndüklerinde Klara onlara işaret eder. "Limehouse dolaplarını kameraya aldım.

Archer ve Quinn, Klara'nın monitörlerinin etrafında toplanır ve birbirinin aynısı koyu renk kapüşonlu üç adamın dolapları beyaz bir minibüsün arkasından nehir kıyısındaki merdivenden aşağı taşıdığı görüntüleri izler. Dolaplar plastiktir ve içlerinde mankenler olduğu için taşınması kolaydır. Yaptıkları şeyde hiçbir gizlilik ya da incelik yoktur. Tanığın daha önce üçünün gülüyor gibi görüldüğünü söylediğini hatırlıyor. Üç adam aceleyle minibüse geri döner ve içlerinden biri CCTV kamerasını görür ve arkadaşlarına işaret eder. Kameraya yaklaşırlar ve her birinin önünde kalın beyaz harflerle @NONYMOUS yazan kapüşonlu üstlerinin önünü gösterirler.

"Arsız küçük piçler!" diye haykırıyor Quinn.

"Katilimiz günümüzün halk kahramanı haline geldi," diyor

Klara. "Minibüslerinin arkasını yakından çekebilir misin?"

diye soruyor Archer. "Sorun değil.

"Bak, gitmem gerek," diyor Archer. "Büyükbabam ..."

"Merak etme," der Quinn ona.

'Grace ... üzgünüm . . . Infernos CCTV'sinde Elaine Kelly'yi buldum. Görmem gereken başka bir şey daha var.'

Archer büyükbabası ve saat konusunda endişelenmeye başlıyor. Klara videoyu geri sararken o da ceketini çeker. Archer, diğerleri bardan ve dans pistinden çekilirken insanların garip bir şekilde geriye doğru dans ettiği grenli siyah-beyaz görüntüleri izler.

Klara videoyu durdurur ve barın arkasındaki bir erkek figürünü işaret eder. "Ona göz kulak ol," diyor.

Archer öne doğru eğilir. "Bu Jason Armitage.

"Barın karşısındaki birini izliyor," diyor Klara. Parmağını ekranda gezdirerek barda durmuş dans pistine doğru bakan Elaine Kelly'yi gösteriyor. Barda başka insanlar da var ve Archer

çekimin bir değeri olduğuna ikna olmuş. "Herhangi birine bakıyor olabilir mi?" diyor.

"Şuna bakın," diye yanıtlıyor Klara, oynatma düğmesine basarak.

Archer, Elaine'in bar boyunca yürümesini izler. Armitage öne çıkar, kolundan tutar ve ona bir şeyler söyler. Elaine ona bakar, geri çekilir ve sonra yürümeye devam eder. Armitage servis bekleyen müşterileri görmezden gelerek onun gidişini izler.

'İyi iş, Klara. Bu klibi benim için sakla ve başka neler bulabileceğine bir bak.

Hepsi bu kadar değil. Biraz araştırma yaptım. Görünüşe göre şiddet geçmiş ve tecavüzden mahkumiyeti var.

"Onu içeri alalım. Archer Quinn'e döner. "Gerçekten gitmem gerek. Onu sana bırakabilir miyim?

"Tabii ki. Sen büyükbabanı görmeye git ve erkenden yat." "Seni sonra ararım.

*

Archer Roupell Sokağı'na vardığında saat neredeyse 17:00'dir. Büyükbabasının evine girdiğinde onu, büyükannesinden miras kalan ve yaşlı adamın asla bırakmadığı yanık odun ve lavantanın tanıdık ve rahatlatıcı kokusu karşılar. Başka bir koku daha vardır, ince biber ve narenciye tonları içeren çekici bir koku.

Bir erkek parfümü.

Jamie dar koridorda belirir. "Merhaba. Sesi sessizdir. "Uyuyor mu?" diye cevaplıyor.

Jamie başını sallar. "Yorgundu ve daha fazla ayakta kalamadı.

"Onu eve götürdüğünüz ve yanında kaldığınız için çok teşekkür ederim. "Benim için zevkti.

"Mutfığa gel. Sana bir şey getireyim mi? Sepetteki kırmızı şarap şişesinin yarısının dolu olduğunu ve mutfak masasının üzerinde durduğunu fark eder.

"Jake açmak için ısrar etti.

"Şarabını seviyor.

"Bir bardak içti ve bu onu bitirdi. "Nasıldı?

"İyi formda.

'Çok rahatlardım. Onun yanında olamadığım için kendimi çok suçlu hissediyordum.

"Olma. İşinizin gereklerini anlıyor.'

"Öyle olduğunu biliyorum. Ama o daha iyisini hak ediyor. Archer gerginliğin arttığını hisseder ve hafifletmek için omuzlarını yuvarlar.

"Sen de bir kadeh şarap içebilirmişsin gibi görünüyorsun," diyor Jamie. "Sen içersen ben de içerim.

Jamie onlara birer bardak dolduruyor ve gülümsüyor, bakışları onun yüzünde kalıyor. Archer vücuduna bir sıcaklık yayıldığını hissediyor. İki kadehi de ondan alıp masanın üzerine koyuyor. Biber ve narenciye tonlarında ve onun sıcak nefesinin hoş kırmızı şarap tınısında kendini kaybederek yaklaşır. Onu nazıkçe öpüyor ve adam güçlü kollarıyla onu sarıyor. Dudakları yumuşak ve acımasız, sanki acıkmış gibi. Gömleğinin düğmelerini açıyor, parmakları teni arıyor ve ona doğru bastırdıkça sertleştiğini hissediyor. Jamie'nin elleri kazağının altına kayıyor ve onun dokunuşuyla teninin karıncalandığını hissediyor.

Archer merdivenlerde bir gıcırtı duyar. Sertleşir ve Jamie'nin bakışlarıyla karşılaşır. Yüzünde hayal kırıklığı ve eğlence karışımı bir ifade vardır. Merdivenlerden inen ayak seslerini duyuyor ve ondan uzaklaşıyor, gömleğinin düğmelerini iliklerken kendini düzeltiyor.

Oturma odasının kapısı açılır ve büyükbabası pijamalarını giymiş olarak görünür. Archer göğsünde bir sızı hisseder. Çok solgun, küçük ve çelimsiz görünüyor. Sulu gözleri ona dikilmiştir. "Bir şey duyduğumu sandım," der.

"Selam, dede. Eve yeni geldim.'

Ona boş boş bakıyor ve Jamie'nin yanında olduğunun farkında değil gibi görünüyor.

On

u. "Büyükbaba, iyi misin?

Titriyor. "Korkunç bir rüya gördüm. "Gel ve otur.

Archer onun yanına çömelir ve soğuk kâğıttan elini tutar. O da onunkini sıkar.

"Onu rüyamda gördüm. "Babam hakkında mı?

Başını sallıyor, kaşları birbirine dolanıyor ve birden çok daha yaşlı görünüyor. "Hayır... o... o canavar.

Archer Jamie'nin bakışlarını hissediyor ve yutkunuyor. "O artık gitti, büyükbaba.

"Rüyamda geri geldiğini gördüm Grace. Yine senin için geldi. Onu, öfkesini, çürümüşlüğünü hissedebiliyordum. Onu kovaladım. Onu öldürmek

istedim.

ama o beni kandırmaya devam etti.' Gözlerinden yaşlar akıyor. " ok  zg n m Grace. Seni o zaman da koruyamadım, şimdi de koruyamam.

"Hey, bu sadece bir rüyaydı," diyor yatıştırıcı bir tonda.

Jamie'nin odanın içinde yavaşça hareket ettiğini görebiliyor. "Gitmeliyim," diyor ağzından.

Archer başını sallar ve Jamie eliyle bir telefon işareti yapar. Başını sallar ve adam kendini dışarı bırakırken gülümser.

Büyükbabanın solmaya başlaması uzun sürmez. Archer onun odasına gitmesine ve yatmasına yardım eder. Kapıyı sessizce kapatarak oturma odasına geri döner ve Quinn'i arar.

"Klara, Armitage'ın Infernos yakınlarında Elaine Kelly'yi tartakladığına dair daha fazla görüntü buldu," diyor ona. "Bir tür kavga ediyorlarmış gibi görünüyordu.

"Onu tartaklamakla" ne demek istiyorsun?

"Tartışıyorlardı, kız ondan uzaklaşmaya çalışıyordu ve adam kızın kollarını tutup onu sarstı.

"Bu ne zaman oldu?

"Birkaç hafta önce. Ona bunun neyle ilgili olduğunu sordum ve biz ona görüntülerden bahsedinceye kadar böyle bir şey olduğunu inkar etti. O aşamada yıkıldı ve kızın öldürülmesiyle hiçbir ilgisi olmadığına yemin etti. Sadece bir kez seks yaptıklarını söyledi. Onu tekrar görmek istemiş ama kadın reddetmiş ve o da " z lm ş".

"Ona notu sordun mu?

"Bir ışınlayıcı alırken herhangi bir bilgisi olduğunu reddetti. "Neyi alırken?

Yüzü kıpkırmızı oldu. Belfast argosu, hanımefendi... Her neyse, birazdan ona tekrar saldıracağım. Bu arada, Frank Kelly'yi serbest bıraktım. Yine de gözümüz üzerinde... Hicks de şakacıları getirdi. Islington'da bir evi paylaşan    orta sınıf ve aşırı ayrıcalıklı beyaz  ocuk. Hicks şu anda onları sadece Hicks'in yapabileceği şekilde büyülüyor. Ben de ona katılmak üzereyim.

"Nasıl gittiğini bana haber ver.

"Olur. Büyükbaban nasıl?' 'Uyuyor.'

"Sen de öyle

olmalısın. "Denerim.

"İyi geceler,
hanımefendi. "İyi
geceler, Harry.

AUZUN VE SICAK BİR DUŞTAN SONRA Thomas Butler kurulanmayı bitirir ve banyo aynasının önünde durarak dalgalı nemli saçlarını fırçalar. parmaklarıyla saçlarını temizliyor. Lavabonun yanındaki dolapta, içinde saç mumu, vücut nemlendiricisi, yüz nemlendiricisi, deodorant, diş macunu ve gargara bulunan bir dizi küvet ve tüp var.

Telefonu çalıyor.

Hey, kaplan. Çok kalmadı.

Biliyorum. Seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum. SONUNDA!

Haha. Ben de öyle. Dinle, seni alması için adresine bir Uber gönderdim. Dimitri adında biri tarafından sürülen gümüş rengi bir Toyota Prius.

Teşekkür ederim. . . bunu yapmana gerek yoktu.

Buraya geldiğinden emin olmak istiyorum. ;-)

Orada olacağım. Merak etme. On dakika içinde orada olacak. Neredeyse hazırım.

Daha sonra. X

Güle güle. XXX

Sevgilisinin adı Jack ve birkaç haftadır iletişim halindeler, azgın resimlerini değiş tokuş ediyorlar ve sadece seks değil, her türlü şey hakkında konuşuyorlar. Zeki ve çok seksi biri. Thomas heyecanın da ötesinde.

Hızla vücudunu ve yüzünü nemlendiriyor, dişlerini fırçalıyor ve diş etlerini yakan asidik mor bir gargarayla gargara yapıyor. Parmaklarını ağdaya batırarak kalın kahverengi saçlarına masaj yapıyor ve adı her neyse o filmdeki genç Hugh Grant gibi şekillendiriyor. Banyodan aceleyle çıkıp yatak odasına gidiyor ve orada yeni ütülenmiş bir chino pantolon ve beyaz bir polo tişört giyiyor.

Şifonyerden Dior Homme Sport şişesini alır ve boynuna muhteşem limon ve odun kokusunu sıkarak. Cüzdanını, telefonunu, anahtarlarını ve ceketini alıp koridorda ilerliyor.

Spence'in odasında durur. Kapı açıktı. Spence masasından başını kaldırır.

"Şu haline bak, Tommo," diyor şarkılı bir sesle. "Bu gece ateşli bir randevun mu var?"

Thomas alaycı bir şekilde gülümsüyor ve yüzünün kızarmamasına şaşıyor. "Belki. Spence'in yüzü aydınlanır ve masasından sıçrar.

"Lanet olsun,

Dostum. Bunca yıldan sonra nihayet bir randevun var! Şanslı kız kim? Bir kız, değil mi?"

Thomas paltosunu çekiştiriyor ve başka tarafa bakıyor. "Siktir git, Spence," diye sırtarak cevap veriyor.

"Elbette öyle!" diyor Spence. 'Binks'e söylemek için sabırsızlanıyorum. Bu onu sonsuza dek **s u s t u r a c a k** .

Thomas sinirlendiğini hissediyor ve dairenin kapısını açıyor. "Hiçbir şey söyleme, Spence. Bu onu ilgilendirmez.

Doğru, doğru, sırrımız. Kim o, Tommo? Onu tanıyor muyum?"

'Onu çok iyi tanıyorsun.

"Lanet olsun! Bilmek için ölüyorum. Kimmiş o? Söyle bana!"

Thomas aceleyle kapıdan çıktı. "Annen arıyor, Spence.

Thomas, Spence'in güldüğünü duyar. "Siktir git! Pislik babamın yapamadığı her şeyi yaptığından emin ol, seni pis piç!"

Sokağın karşısında Thomas yolun kenarına park etmiş gümüş rengi bir Toyota Prius görür. Sürücü, marketten yayılan ışıkla silüet haline gelmiştir. Bir adam ve kadın arabaya doğru yürüyüp şoförle konuşurlar ama şoför başını sallar ve uzaklaşırlar. Şoför döner ve ona doğru bakıyor gibi görünür. Thomas yolun karşısına geçer ve yolcu tarafındaki camdan içeri bakar. Sürücü kalın siyah çerçeveli bir gözlük ve düz bir şapka takmaktadır.

"Thomas için taksi mi?" diyor.

Şoför başını sallar ve Thomas içeri atlarken merkezi kilidi çalıştırır ve motor çalışmaya başlar. Thomas'ın nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktur. "Bu bir sürpriz," dedi Jack.

Yirmi dakika boyunca arka yollardan batıya ve şehir dışına doğru giderler, bu alışılmadık bir durumdur ama o bunu sorgulamaz. Telefonunu çıkarır.

telefon ve mesajlar Jack.

Takside. Yakında görüşürüz. X

Birkaç dakika geçer ama Jack cevap vermez. Thomas iç çeker ve telefonu ceketinin cebine geri koyar.

Sürücü çift anayoldan karanlık bir ara yola sapıyor. "Nereye gidiyoruz?" diye sorar Thomas.

"Neredeyse geldik," diye yanıtlıyor şoför. Aksanı yabancı. Doğu Avrupalı olabilir.

Thomas omuz silkiyor ve arkasına yaslanıyor.

Araba yavaşlar ve kesilmemiş, bakımsız ağaçlar ve çalılarla kaplı eski bir demir kapıdan geçer. İleride eski bir bina görür, çatısında kuleleri ve mazgalları olan yıkık dökük gotik bir malikane. Kiliseye benzeyen pencereleri tahtalarla kapatılmış, diğerleri ise boş ve siyah. Eve giden yol yabani otlar ve çimenlerle kaplıdır. Ön kapı hafif aralık, çatlaktan yeşilimsi bir ışık sızıyor.

"İkinizi de burada bekleyeceğim," diyor şoför.

Thomas kalmadıkları için bir rahatlama hisseder. Jack'in yakın zamanda yeni ve harika bir yer satın aldığından bahsettiğini hatırlar. Burası mı? Uber'den inip kapıya doğru yürürken içeriden yaylı çalgılar dörtlüsü gibi klasik bir müzik sesi geldiğini duyar.

Telefonu çalıyor.

Onu çıkarıyor. Jack'ten bir mesaj.

Arkanda.

Thomas kaşlarını çatıyor ve nefes alışını duyuyor. Dönüyor ve sığıyor.

Uber şoförü onun arkasında. Uzun boylu ve geniş.

Thomas geri adım atıyor. "Ne istiyorsun?"

Adam cevap vermiyor.

Thomas uzaklaşmak için döner ama adam aniden üzerine çıkar ve onu yere sürükler. Adam güçlüdür. Thomas'tan çok daha güçlü. Adam kolunun kıvrımıyla onu boğuyor. Yardım için bağırmaya çalışıyor ama nefes bile alamıyor.

Tanrım, hayır. Lütfen, lütfen hayır!

Thomas zayıfladığını hisseder. Mücadele eder ama gözlerinin önünde siyah noktalar belirir. Görüşü bulanıklaşmaya başlar ve aniden artık bilinci yerinde değildir.

TERTESİ SABAH ARCHER, büyükbabası için bir çanta dolusu erzakla yerel dükkândan aceleyle döner. Büyükbabasının neşesi yerine geldiği için rahatlamıştır.

hafızası biraz bulanık olsa da her zamanki gibi neşeli görünüyor.

"Ne kabusu?" diye sorar.

Çantasından süt, peynir, jambon, ekmek ve *Guardian*'ın bir nüshasını çıkarıyor. "Hatırlamıyor musun?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Bunu uyduruyor musun?"

Archer ona gülümser ve daha fazla endişelenmesine neden olmak istemez. "Belki de yanıliyorumdur.

"Eğer bir kabus görseydim hatırlardım,

biliyorsun. "Hatırlayacağını biliyorum.

Archer'ın telefonu çalar. DCI Pierce

arıyor. "Alo.

DI Archer, ben Clare Pierce.

"Hanımefendi, günaydın.

'Ekibe bir WhatsApp gönderdim. Okudunuz mu?"

Archer telefonuna bakar ve WhatsApp simgesindeki bildirimleri görür.

"Üzgünüm hanımefendi, kaçırmışım. Bir nedenden ötürü kendini gruptan sessize almıştır ve bunu yaptığını hatırlayamamaktadır.

Tanımadığı bir numaradan ikinci bir arama gelir. Görmezden geliyor.

"Neden duymadığımı merak ettim. Her neyse, bu sabah saat 9'da herkesi bir toplantı için bir araya getirmek istiyorum.

Greenwich Yarımadası'ndan gelen kanıtlar. Bu konuda Peter Davis ile konuşmayı bekliyorum ve geç kalabilirim.

"Sensiz bir başlangıç yaparız.

"Teşekkür ederim.

Pierce telefonu kapatır ve Archer bu yeni kanıtın ne olabileceğini ve neden Peter Davis ile bu konuda konuşması gerektiğini düşünür. Merak eder ama şüpheleri vardır. Sesli mesajı dinler.

Merhaba Grace, ben Mike. Marshland Şehitleri hakkında inanılmaz şeyler. Bu konu ve Bernard Morrice hakkında konuşabilir miyiz diye merak ediyordum. Beni ara. Hoşça kal.'

Archer şaşkınlık içinde mesajı siler. Hamilton'a ondan hiçbir şey alamayacağını açıkça belirtmemiş miydi? Ve ne zamandan beri ilk isimleriyle hitap ediyorlar? Numarasının onda olması onu rahatsız eder ve numarayı nereden bulduğunu merak eder. Bu gizemi daha sonra çözmeye çalışacaktır. Zaten yeterince işi var.

Archer, büyükbabaya bugün dinlenmesi ve dışarı çıkmaması için kesin talimatlar verir.

"Dileğin benim için emirdir. Merak etme Grace. Ateşi yakacağım, gazeteyi okuyacağım ve Radyo 4'ü dinleyeceğim. Bir erkek hayatta daha ne isteyebilir ki?"

Archer kıkırdar ve onu başından öper. "Seni sonra ararım.

Evin dışında bir an durur ve telefonundan haberleri kontrol eder. Marshland Şehitleri manşetlerdeydi ama Archer'ın tiksintiyle taradığı makaleler kurbanlardan çok katile odaklanıyordu ve özellikle bir tanesi onu 'psikopat bir hayalperest de olsa bir hayalperest' olarak tanımlıyordu. Archer tüylerinin diken diken olduğunu hisseder. Katili tanımlamak için kullanılan dil inceden inceye değişmekte ve bunun sonucunda insanların fikirleri de değişmektedir. Eşleşen @anonymous kapüşonlu üç şakacı bunun kanıtıdır. Mike Hamilton'ın son kitabının linkini görür ve kendine rağmen tıklar. Makalenin tamamını okumaya cesaret edemiyor ama 'saçma sapan', 'meyveli kek', 'boş iş' ve 'yeteneksiz' gibi kelimeler neredeyse ekrandan fırlıyor. Elaine Kelly, Chau Ho ya da Megan Burchill hakkında elle tutulur hiçbir şey yok. Sanki çoktan unutulmuş gibiler. Archer medyanın tarihten hiçbir şey öğrenip öğrenmediğini merak ediyor. Telefonunu cebine atıyor, sanki kirlenmiş gibi bırakıyor. Ceketinin yakasını yukarı çekerek Charing Cross'a doğru ilerlerken kafasının üzerinde kara bir bulut varmış gibi hiss ediyor.

Neredeyse bir saat sonra olay odasında Archer ekibin her üyesi için bir gündem yazdırmıştır. Konferans masasının etrafına oturmuşlardır.

'İlk olarak, DCI Pierce Greenwich Yarımadası'ndan bazı yeni kanıtlar elde etti, bunları daha sonra geldiğinde bizimle paylaşacak. Os, Ben Peters ve Hilary Richards hakkında elimizde ne var?'

Hilary'den haber yok. Hâlâ kayıp. Ailesi ve arkadaşlarıyla görüştük ve öylece ortadan kaybolmasının onun yapacağı bir şey olmadığını söylediler. Adli tıp da dairesini taradı ama bir şey bulamadı. Ben Peters'a gelince, ne daireden ne de kameradan bir şey çıktı. Görünüşe göre katil izlerini çok iyi kapatmış. Adli tıp, internetten kolayca satın alınabilen tek kullanımlık botlar ve lastik eldivenler giymiş olabileceğini öne sürdü. *Son Akşam Yemeği* ve *Asılan Adam* videolarıyla ilgili olarak, sizin gibi biz de Ben Peters'ın her ikisine de konu olduğundan eminiz. Ancak, aynı kıyafetleri giymek dışında Peters'ın *Asılan Adam*'daki kişi olduğunu kanıtlayacak başka bir şey yok. Korkarım ki geldiğimiz nokta bu.

"Tamam, teşekkürler, Os. Evinin yakınındaki güvenlik kameralarına tekrar bakabilir misiniz? Bakalım kaçırdığımız bir şey var mı?"

"Evet, hanımefendi.

"Toze, SOCO'dan Chau'nun evine dair elimizde ne var?"

"Bir kovalamaca olduğundan eminler, muhtemelen kızın odasından binanın içine ve bodrum katına doğru bir kovalamaca olmuş ve katil sedyeyi pencereye doğru iterek dışarı çıkmış. Sizin de fark ettiğiniz gibi hanımefendi, binaya pencereyi kırarak girmiş. Tahminimizce daha sonra onu otoparktan dışarı çıkardı. Bina kullanılmadığı için aydınlatma ya da çalışan kamera yok. Ayrıca, kapıdan kapıya yaptığımız aramalarda hemen hemen hiçbir şey çıkmadı, bu yüzden katil için kolay bir yolculuk oldu. Bununla birlikte, SOCO'lar hala binayı tarıyor. Daha kat etmeleri gereken çok yol var.

"Teşekkürler Toze. Onlara yakın dur ve bir şey olursa hemen bana haber ver. Klara, sende ne var?"

Aslında birkaç şey var. Elaine Kelly'nin telefonu en son yedi gece önce evinde Elaine tarafından kullanılmış. Kamera kayıtlarında oğlu Jordan'la birlikte gümüş renkli bir Toyota Prius'a binerken görülüyor.

"Uber mi?"

"Muhtemelen ama o gece bir Uber sürücüsünün Aylesbury Estate'den kimseyi aldığına dair bir kayıt yok.

Quinn, "Belki de katil Uber şoförü gibi davranıyordu," der.

Archer başını sallar. "Büyük olasılıkla.

"Bakmaya devam edeceğim.

"Kolay olmayacak," diyor Os. 'Londra Toyota Prius'larla dolu. Bu bir istila gibi.

"Peki ya Megan Burchill?" diye sorar Archer.

"Elaine ile benzer bir hikaye. Telefonunu en son kayborduğu gece evinde kullanmış. Oradan çıkarken ve siyah bir arabaya binerken görülmüş. O geceye ait araştırdığımız birkaç siyah araba var. Henüz somut bir şey yok. İlginç olan bir şey, üç kadının da bekar olması ve içlerinden biri olan Megan Burchill'in flört uygulamaları kullanmış olması.

'Bu araştırmamız gereken bir şey. Hesaplarına erişebilir miyiz?'

'Uygulama sahipleriyle temasa geçeceğim. Bir mahkeme kararına ihtiyacımız olacak.

"Ne gerekiyorsa yap. Teşekkürler, Klara. Bu arada, Olinski'nin günlüğündeki telefon numarası hiç ortaya çıktı mı?

"Neredeyse her gün kontrol ediyorum ve maalesef bulamadım. "DS Quinn, elinizde ne var?

"Üç şakacıyı bu sabah serbest bıraktık. Ne DI Hicks ne de ben onları cinayetlerle ilişkilendirecek bir şey olduğunu düşünmüyoruz. Onlar sadece fırsatçı.

"Ya Jason Armitage?

Hâlâ gözaltında. Görünüşe göre Elaine Kelly'nin dairesine zorla girilmesinden o sorumluymuş.

"Bu nasıl mümkün olabilir?

Adli tıp raporu dün geç saatlerde geldi. Armitage'ın DNA'sı her yerde. Bir şey arıyormuş. Ondan gerçeği öğrenmek biraz zaman aldı ama sonunda Elaine'e "Seni keseceğim" notunu yazdığını itiraf etti. Notu bulmak için daireye zorla girdiğini söyledi. Eğer notu bulursak, önceki mahkumiyetleri nedeniyle onu suçlamak için kullanacağımızı düşünüyordu.

"Ona inanıyor musun?

Quinn omuz silkiyor. "Söylemesi zor. Bir yandan şiddet geçmişi var ama öte yandan biraz aptal ve bu bir oyun olsaydı şaşırdım. Aylesbury Malikânesi'ne vardığında merdiven boşluğunda aceleyle inen başka biri daha olduğunu söyledi. Kapüşonlu bir adam ve

bir sırt çantası taşıyordu. Kendisine bu konuda daha fazla baskı yaptığımızda, üzerinde spreyci boya kokusu olduğunu hatırlayabildi. Tarif ettiği kişi, Alaska Caddesi'ndeki güvenlik kameralarında gördüğümüz kişiye uyuyor gibi görünüyor.

"Yüzünü gördü mü?"

"Hayır. Armitage onun geldiğini duyunca kaçarak gözden kayboldu ve çöp kutularının arkasına saklandı. Dairesini aradık ve spreyci boyalara, koruyucu kimyasallara ya da sanatsal eğilimlere dair hiçbir kanıt bulamadık. Öyle diyorum ama altı yaşındaki bir çocuğun çizebileceği türden etkileyici sopa adam karalamalarına rastladım.

"İyi iş çıkardın. Teşekkürler, Harry."

Archer, Pierce'ın ofiste yürüdüğünü fark eder. Olay odasına girer ve büyük deri çantasını masanın üzerine bırakır.

"Günaydın hanımefendi," diyor Archer.

Pierce yarım bir gülümseme sunuyor. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor dana derisinden eldivenlerini teker teker çıkarıp uzun koyu renk paltosunun belini çözerken.

Archer ona bir özet geçiyor.

Pierce kollarını kavuşturur ve her zamanki poker suratıyla dinler. "Teşekkür ederim, DI Archer ve herkese teşekkür ederim. Hepinizin inanılmaz derecede sıkı çalıştığınızı ve zorluklarla karşılaştığınızı biliyorum ama daha fazla zorlamamız gerekiyor.

Pierce devam etmeden önce tereddüt ediyor ve en uzun duraklama gibi görünen bir süre bırakıyor.

"Olinskiler toplam dokuz dolap teslim etti. Londra'da bir yerlerde üç dolap daha var. Bu dolapların nereye teslim edilmiş olabileceğini bulmak için elinizden geleni yapın. Tehlikede olan hayatlar var ve halk bize olan güvenini kaybediyor. Lewis Faulkner konusunda ne durumdayız?"

"Ailesi ve arkadaşlarıyla, eski eşiyle de görüştük, onlar da tacizci olduğunu doğruladılar. Ayrıca içki ve uyuşturucu kullandığını da biliyoruz. Belli ki kendi şeytanları var. Onu bulmak için her şeyi yapıyoruz ama sanki sırta kadem basmış gibi.

Pierce derin bir iç çeker. "Onu bulmak için ne gerekiyorsa yap."

Archer gözlerini kırpıştırarak Pierce'ın yeni kanıtını açıklamasını bekler ama DCI ceketini ve çantasını alıp gitmek üzere döner. "Hanımefendi, Greenwich Yarımadası'ndaki olay yerinden yeni kanıtlarınız olduğunu söylemişsiniz?"

Herkes Pierce'a bakar.

"Korkarım hayır," diye yanıtlıyor. "Sizinle özel olarak konuşmak istiyorum, lütfen."

Archer takıma hitap eder. 'Şimdilik hepsi bu kadar. Kendilerinden ne beklendiğinden emin olmayan varsa lütfen bana haber versin.'

Archer, DCI'ı ofisine kadar takip eder.

'Yeni bir kanıt var, ancak bu son derece hassas ve kamuoyu ve ne yazık ki hükümet için işleri sarsacak. Adli tıp dolaplarından birinde parmak izleri buldu. Görünüşe göre katil düşünmek istediği kadar titiz değil. Lewis Faulkner ile eşleşti. Faulkner artık bir numaralı şüphelimiz. Sen ve Quinn'in çabalarınızı onun izini sürmeye yoğunlaştırmanızı istiyorum. Tutuklama emri çıkarttım. Dairesine girmek için bu yeterli olacaktır. Bu konuda kimseye tek kelime etmeyin.'

"Klara'nın da bu işe dahil olmasını istiyorum."

Pierce başıyla onaylar. "Hepsi bu kadar, DI Archer."

Archer DCI'nın ofisinden çıkar ve Quinn'le göz göze gelir. Klara'nın merkezini işaret eder ve Quinn de onu takip eder. Kapıyı arkasından kapatır ve Pierce'in haberini tekrarlar.

'Bu sadece ikimizin arasında,' diyor. 'Klara, Faulkner'ın ANPR ve telefon kayıtlarına tekrar bakmanı istiyorum. Belki gözden kaçırdığımız bir şey vardır. Ayrıca Soho'daki dairesinin adresine de ihtiyacım var.'

"Elbette. Klara'nın uzun parmakları klavyenin üzerinde takırdıyor. "Wardour Caddesi'ndeki Paramount House'da yaşıyor. Çok şık."

'Eski paradan geliyor. Daha azını beklemezdim,' diyor Quinn. 'Size giriş izni verebilecek yirmi dört saat çalışan bir kapıcı var. Archer Quinn'e bakar. "Bakalım ne bulabileceğiz."

*

Wardour Caddesi'ne yürüyerek giderler ve 1930'larda inşa edilmiş yedi katlı şık bir blok olan Paramount House'un önünde dururlar. Archer pişmanlıkla karışık tuhaf bir nostalji hisseder. "Burası eskiden Paramount Stüdyoları'nın İngiltere'deki merkeziydi. Babamla bazen buradan geçerdik ve bana çocukluğunda bu binaya gelip giderken gördüğü film yıldızlarını anlatırdı. Bana hep büyülü bir yer gibi gelirdi. Muhtemelen sadece muhasebeciler ve kalemşörlerle dolu bir ofisti ama bu fanteziye sahip olmak güzeldi."

"Bu kadar çok tarihi geçmişi olan bu eski binaların katledilip ofislere, dairelere ve ... dönüştürüldüğünü görmek utanç verici. Quinn zemin kattaki devasa kahve dükkanını işaret ediyor, '... bir Starbucks.

"Bu senin için bir ilerleme.

Kapıcı, Bell adında kırmızı yüzlü, orta yaşlı bir adamdır ve isteksizce onlara üçüncü kattaki daireye kadar eşlik eder. Kapının kilidini açmadan önce tereddüt eder. "Sizi içeri almadan önce Bay Faulkner'la konuşmam gerekiyor," diyor.

Quinn, "Eğer bir balonun içinde yaşamıyorsanız, Bay Faulkner bir süredir kayıp," diyor.

"Biliyorum ama... belki de onun yerine babasını aramalıyım.

Quinn sabırsızca i geçirir. 'Bu harika bir fikir. Belki de bunu yaparken Avam Kamarası'nda bir oylama talep edebiliriz.

Adam Quinn'in ses tonuyla irkilir. "Ben sadece müşterimin malına göz kulak oluyorum.

"Mşterinizin dairesinde kaç yatak odası var?" diye soruyor Archer.

"İki. En-suite ve en yüksek özelliklere sahipler.

Archer gülümsüyor. "Peki Bay Faulkner'ın bir temizlikçisi var mı?" "Haftada bir gelen müteahhitlerimiz var. "En son ne zaman temizlendi?

"Dn.

'Teşekkür ederim, Bay Bell. Bundan sonrasını biz hallederiz,' diyor Archer.

Kapıcı kapının kilidini açar. "Mlke saygılı davranmanız ve hiçbir şeyi kırmamanız konusunda ısrar etmek zorundayım.

'Evet, elimizden geleni yapacağız. Sen dışarıda bekle,' diyor Quinn, 'bir şeye ihtiyacımız olursa seni ararız. Quinn kapıyı arkasından kapatır. "İşgzar *Bell*'in sonu.

Faulkner'ın dairesi çift cepheli, aydınlık ve havadar bir açık plan yaşam alanı, parlak bir hazır mutfak ve daha da parlak ahşap döşeme tahtaları. iekli, yeni temizlenmiş bir kokusu ve bir showroom dairesi görünümü var. Archer hiçbir yerde göze çarpan bir sanat eseri olmadığını fark ediyor; duvarlar çoğunlukla art deco tarzı aynalar, duvar lambaları ve Faulkner'ın ara sıra ünlü biriyle çekilmiş fotoğraflarıyla süslenmiş.

"Yatak odalarını alabilirim," diyor Archer, bir çift koruyucu eldiven giyerek.

"Buradan bir başlangıç yapacağım.

Archer yatak odalarından birine girer ve çekmeceleri, komodinleri ve gardırobu dikkatle karıştırır. İçlerinde neredeyse hiçbir şey yoktur, bu da buranın boş oda olması gerektiğini düşünmesine neden olur. Ebeveyn banyosundan da bir sonuç çıkmaz ve ana yatak odasına yönelir.

"Nasıl gidiyor?" diye Quinn'e sesleniyor. "Şimdilik bir şey yok. Ya sen?" 'Aynı.'

Bir sonraki yatak odası daha büyüktür ve daha yaşanmış bir havası vardır. Yatağın başucundaki dolapta kitaplar, büyük bir televizyon ve en-suite kapının aralığından lavabonun üzerindeki rafta duran, özenle düzenlenmiş erkek tuvalet malzemelerini görüyor. Gözleri lavabonun üzerindeki aynaya takılır. Yansımada banyo kapısının arkasındaki kancada asılı bir şey görür. Yutkunur. Solgun, ifadesiz bir yüzün bir tarafı ona bakıyor. Aceleyle banyoya girer ve onu kancadan kaldırır. Bu bir lastik maske. Gözlerden birinin etrafında kanayan bir '@' sembolü var.

"Bunları buldum," diyor Quinn yatak odasına girerken. Elinde iki kutu sprey boya var. Gözleri maskeye takılır. "Yüce İsa!

I SAAT NEREDEYSE 3 VE Victoria Dunmore-Watson lanet ofisteki tek kişi. Yine mi! Stevie hala 'hasta' olmasına rağmen Hastalık, kız arkadaşı Charlotte tarafından terk edildiği için kendine acıma bataklığında debelenmesinden ibarettir. Victoria onun için üzüldü ama kısa süre sonra onun iş yükünü üstlenmesi gerektiğini fark edince bunu aştı. Erkek arkadaşı Hugo bunun çok komik olduğunu düşünmüş olacak ki ona bir kez olsun bütün gün çalışmasının iyi geleceğini söyledi. Ona siktir olup gitmesini söyledi ve görüşmeyi sonlandırdı.

Her şey çok dayanılmaz!

Jamie'nin umurunda bile değil. İki saat önce, hakkında hiçbir şey bilmediği yeni bir müşteriyle buluşmak için çekip gitmiş.

İki kat tahammül edilemez.

Sorun şu ki onunla konuşması gerekiyor. Yarından önce halletmesi gereken, ürkütücü Clive ile Harmony House anlaşmasının ayrıntıları var. Jamie'nin bir müşteriyle buluşma ihtimalinin düşük olduğunu düşünüyor. Büyük ihtimalle Tinder'daki yaltaklanan bir hatunla randevudadır, o yüzden her zaman yaptığığı gibi telefonunu görmezden gelecektir.

Uzun, soluk vernikli tırnaklarıyla masasının üzerinde duran parlak, koyu kırmızı Dunhill sigara paketine dokunuyor ve ne yapacağına karar vermeye çalışıyor. Aynı anda telefonu titremeye başlar. Arayanın özür dilemek için geri arayan aptal erkek arkadaşı olabileceğini düşünür ama aslında arayan Jamie'dir. Arayanın Hugo olmaması onu rahatlatır ama bir yandan da sinirlenir.

Cevap veriyor.

"Jamie, Tanrı'ya şükür!

"Vics. İyi misin?" Sesi sanki bir arabanın içindeymiş gibi yankılanıyor.

"Ben iyiyim. Ben de iyiyim. Clive için bu raporu bitirmeye çalışıyorum."

"Aman Tanrım, kulaklarım beni yanıltıyor mu? Gerçekten çalışıyor musun?" "Evet, çalışıyorum ve bu dayanılmaz bir şey."

"Clive için endişelenme. Onunla az önce konuştum ve birkaç gün daha beklemekten memnun'.

Şaka mı yapıyorsun? Ondan nefret ediyorum! Bu raporu yarına kadar hazırlamamı isteyerek hayatımı zindan ediyor. Ama sonra onunla konuşuyorsun ve her şeyi tatlı ve hafif. *Evet, Jamie. Tabii ki, Jamie. Çok isterim, Jamie. "Kıçımı yandan sık, Jamie.*

Jamie gülüyor. "Sosyetik bir kıza göre ağzın çok bozuk.

Victoria paketten bir sigara çıkarır ve konuşmaya devam ederken dudaklarının arasına koyar. Çantasında çakmak ararken, "Ben sadece gerçeği söylüyorum," diye geveliyor.

"Ağzında bir şey mi var?" diye soruyor Jamie. "Seni ve Hugo'yu rahatsız etmiyorum, değil mi?

Victoria homurdanır ve neredeyse sigara dumanından boğulacak gibi olur. "Keşke! Ağustos tatilinden beri o siki emmedim. Son zamanlarda pek ilgilenmiyor. Başka bir yerde sakso çekmiyor olsa iyi olur.

"Sence Charlotte Stevie'yi bu yüzden mi terk etti?"

"Hey! Kapa çeneni. Beni desteklemen gerekiyordu."

Jamie gülüyor. "İlk sen söyledin.

"Evet, ama öyle demek istemedim!"

"Belki de Charlotte değildir. Belki Stevie'dir."

"Ne demek istiyorsun?"

"Stevie Hugo'ya sakso çekiyor.

"Ugh! Dur. Düşüncesi bile kusma isteği uyandırıyor." "Sadece şaka yapıyorum.

"Neyse, bebeğim. Sen mi kullanıyorsun?" "Taksideyim."

"Nereye gidiyorsun?" "Bir müşteriyle buluşacağım.

"Doğruyu söyle.

"Ben!"

"Sen bir yalancısın, Jamie. Ya o kadın polisle buluşacaksın ya da bir cürufçu.

"Bir ne?"

"Tinder'dan cüruf.

"Çok canlı bir hayal gücün var, canım.

Victoria gözlerini devirir ve Dunhill dumanından muhteşem bir nefes çeker. "Bu gizemli müşteriyle nerede buluşacaksın?"

"Aslında emin değilim. Neredeyse vardık.

Victoria taksinin göstergelerinin klik sesini duyar.

'Sadece kenara çekiyoruz. Bana bir dakika verin, Vics.'

Arabanın kapısının kapandığını ve Jamie'nin konuştuğunu duyar.

"Teşekkür ederim. Güle güle,' diyor.

"Hâlâ orada mısın?" diye

sorar. "Evet, bebeğim.

"Vay canına, burası çok

tuhaf." "Ne açıdan?"

Nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yok. Londra'nın batısında bir yerde.

Ealing.' "Ealing... Önce Waterloo'daki o iğrenç küçük izbe, şimdi de Ealing.'

"Bu çok hoş, Vics.

"Ne demek istediğimi biliyorsun, bebeğim. Büyük bir gri duman çıkarıyor.

"Burası eski bir malikane," diyor. "Burada kimse yok. Her yer boş ve tuhaf bir koku var.

Victoria midesinde açıklayamadığı bir kıpırtı hisseder. "Sadece içeri bakacağım.

"Bekle. Bundan hoşlanmadım Jamie. Taksiyi geri çağır ve eve git.'

'Oh, Vics, bu kabalık olur. Belki de müşteri bu mülkü satmak istiyordur?'

"Biliyorum bebeğim, ama biliyorsun son zamanlarda Londra'da garip şeyler oluyor.

Adam cevap vermiyor ama kadın onun ayak seslerini duyabiliyor, cam gibi bir şeyin üzerinde çıtırdıyorlar.

Jamie?

"Bu da ne?" "Ne

görüyorsun?"

"Bu binanın ortasında üç büyük cam dolap var. "Tanrım, Jamie.

Hemen oradan çık!'

"Sikerim böyle işi. Ben gidiyorum.'

"Tanrı'ya şükür.

Rahatlama onu sarar ama Jamie'nin homurtularını ve ardından gelen çatırtı sesini duyunca hızla geri çekilir. Korku onu sarar. Acaba telefonu düşürdü mü diye merak eder. "Jamie?" diye seslenir, korkmuş bir fısıltıyla.

Cevap vermiyor.

Aman Tanrım! Jamie? Jamie!"

Aniden kesilen korkunç bir guruldama sesi duyabiliyor.

"Jamie, neler oluyor?"

Telefona yaklaşan ayak seslerini duyar.

"Jamie!" diye seslenir.

Tek duyduğu ağır nefes alış verişler.

"Ne yaptın sen? Jamie nerede?" Ama her

kimse, cevap vermiyor.

Telefon kapandı.

MIKE HAMILTON bir şeylerin peşinde olduğunu biliyor. Görünmez bir kancanın karnını çekiştirdiğini hissediyor. Dedektif Müfettiş Grace Archer, öldürülen bir polis memurunun kızı (Frankie 'Snow' White tarafından onaylanan bir cinayet), kaçırılan ve seri çocuk katili Bernard Morrice'in hayatta kalan tek kurbanı. Ve işte yine haberlerde, başka bir kaçık seri katille karşı karşıya. Bu çok lezzetli bir hikâye. Süsleme, ama o o eksik o Anahtar element: Archer'ın bakış açısı. Hala ondan haber alamadı ve onun istediği her şeyi yaptı. sordu dahil olmak üzere gönderme onu ve makale için onayve Fotoğrafları. Sabırsızlanıyor ve onunla konuşmak istiyor ama kadın mesajlarını ve telefonlarını yine görmezden gelmeye başladı.

Siktiğimin orospusu!

Masasında otururken gazetecilerin gevezeliklerini, plastik anahtarların tıkırtılarını ve telefonların bitmek bilmeyen zil seslerini ancak yarı yarıya duyabiliyor.

"Bunu nasıl gerçekleştirebilirim?" diye sorar kendine. Bir katır kadar inatçı. Böyle klişe bir benzetmeyi düşündüğü için kendine kızıyor. Sen bir gazetecisin, bir yazarsın, Tanrı aşkına! Merdivenin dibinde çalışan biri değilsin.

Gözlerini sıkıca kapatır, sert yanaklarını ovuşturur ve düşünmeye çalışır.

Geçtiğimiz hafta boyunca odağını Archer'ın şüpheli geçmişi ve @isimsiz cinayetler arasında paylaştırdı. Zorlu ve dürüst olalım, kurnaz Grace Archer'a odaklanması bazı eleştirilere neden oldu ama bu onu rahatsız etmiyor. Satışlar artıyor ve önemli olan da bu. Ama bu onun için yeterli değil.

"N'aber Mike?" diye sorar Katy.

Mike iç çeker ve kaşlarını çatır. "Sakıncası yoksa meşgulüm.

Katy'nin, Bernard Morrice ve son kurbanı Danny Jobson'la ilgili arşivlerden online bir hikaye açtığı bilgisayarına baktığını hissedebiliyor.

"İnternette *Express*'te bir haber gördüm. "Aferin sana.

"Danny Jobson'ın ailesiyle bir röportaj.

Mike vücudunun gerildiğini hissediyor. *Express* bunu nasıl elde etmişti? "Ne olmuş yani?

'Bizim satış rakamlarımız düştü. Onları arttı. Bilmek istersiniz diye düşündüm.'

Ve bu bombayla Katy dönüp gider. Mike boynunun kızardığını hissediyor. Katy'nin isyanı başlamıştır. Kendini geri alıyor. Mike sinirlenir ama aynı zamanda etkilenir. Belki de her şeye rağmen iyi bir muhabir olacaktır.

Eski Danny Jobson makalesini tekrar okur ve aklına bir fikir gelir. Grace Archer onun ölümünden sonra asla toparlanamadı. Onu kurtarmaya çalışmış ama başaramamıştır. Hâlâ kayıp olan Jordan Kelly'yi düşünür. Mike yüzüne yayılan sırıtışın farkında olmadan doğrulur. Artık manşeti görebilmektedir: DEDEKTİF MÜFETTİŞ GRACE ARCHER JORDAN KELLY İÇİN NE YAPABİLİR?

DANNY JOBSON İÇİN YAPAMAYACAĞI BİR ŞEY VAR MI? Kulağa biraz sert geliyor ama bunun üzerinde çalışacaktır.

Ama burada değil. Evde. Geç saatlere kadar çalışmak zorunda kalabilir.

Dizüstü bilgisayarını kapatır, bağlantı yuvasından ayırır ve omuz çantasına yerleştirir.

Hackney'de, AbraKEBABra adlı bir kebabçının üzerinde yer almanın rahatlığı ve şıklığına sahip tek yatak odalı dairesine giden otobüse biner.

AbraKE - lanet - BABra.

Bana güç ver!

Bu yeterince kötü değilmiş gibi, işlenmiş kuzu eti ve kızarmış soğanın sıcak kokusu da her zaman mevcut. Pencereleri asla açık bırakamaz. Daha önce bir kez bu hatayı yapmış ve geri döndüğünde her yerin bir Bedevi'nin taşaklarından akan köpüklü ter gibi koktuğunu görmüştür. Perdelerini, yorganını ve çamaşır atına asılı bıraktığı temiz çamaşırlarını 'çingene gibi yıkamak' için birkaç kutu Febreze spreyi almak zorunda kalmıştı. Bu onu neredeyse ömür boyu kebab yemekten soğutacaktı ama o aşamayı atlatmayı başardı.

Tüm bunlar, dairenin geçici olduğunu ya da en azından son dört yıldır geçici olduğunu gösteriyor.

Daha iyisini karşılayamaz. İki başarısız evlilik, felç edici nafaka ve tüylerinizi diken diken edecek borçlarla yakın zamanda sınıf atlaması mümkün değil. Ta ki magnum opus'unu bitirip büyük yayıncılardan birinden altı haneli bir anlaşma alana kadar. O gün gelecek. Bundan emin. Bu arada, kızartacak başka balıkları var.

AbraKEBABra'nın bitişindeki marketten son kullanma tarihi biraz geçmiş olduğu için fiyatı düşürülmüş altı paket Foster's alır. En kötü türden bir kanguru sidiği olabilir ama bu fiyata keseli hayvanın sikinden içmeye razıdır.

Bakkal ile kebabçı arasındaki beyaz PVC kapının önünde durup anahtarlarını arıyor.

'Merhaba, Bay Hamilton. Nasılsınız?' diyor Bay Bahadır, nam-ı diğer Bay Abrakebabra.

Hamilton kirasını geciktirdiğini hatırlar.

Lanet olsun!

Çılgınca anahtarlarını ararken yüzünü buruşturuyor. "Merhaba, Bay Bahadır. Ben iyiyim. Siz nasılsınız? Vücudunu soğuk bir ter kaplar ama anahtarları bulunca rahatlar ve birini anahtar deliğine sokar. "Sizi gördüğüme sevindim. İyi geceler, Bay Bahadır. İyi geceler! Hamilton kilidi çevirir ve kapıyı iterek açar.

"Bir dakika, Bay Hamilton.

"Kahretsin," diye mırıldanır Hamilton. Telefonunu çıkarır ve sahte bir özür dileme ifadesiyle telefonu işaret eder. "Bu telefona bakmalıyım. Telefonda kimseye merhaba demeden aceleyle içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır. İsteyeceği son şey Bahadır'ın kiranın neden geciktiğine dair pasif-agresif yüzleşmelerinden biri daha.

Zamanlayıcı ışığına basıyor.

Beyaz ışık, yıpranmış kırmızı döşemeli dar merdiven boşluğunu dolduruyor. Küçük sahanlığa tırmanıyor, daire kapısının kilidini açıyor ve içeri giriyor. Bira koluna ağır geliyor ve susamış. Küçük mutfığa doğru ilerler, ezik kutulardan birini açar ve içer. Soğuk kehribar rengi kanguru sidiği boğazını yakıyor ama moralini yükseltiyor.

Hamilton son birayı da bitirip, neredeyse duvarları titretecek kadar yüksek bir geçirti çıkardığında saat gece yarısıydı. Gözlerini ovuşturur.

bütün akşamı Jordan Kelly ve Danny Jobson hikayesini yazarak geçirdiği için ağrıyor.

Aşağıdaki sokaklarda, barlardan dökülen ve AbraKEBABra'nın egzotik lezzetleriyle biralarını ve ucuz kokteyllerini içmek için kuyruğa giren kapanış saati kalabalığının sarhoş bağırışlarını duyuyor.

Hamilton ayağa kalkar ama bir sersemlik hisseder ve ayakları üzerinde yalpalamaya başlar. Dengesini sağlamak için kollarını kaldırır.

"Sakin ol, seni yaşlı piç," diye mırıldanıyor ve sendeleyerek yatak odasına giriyor. Yıkanmamış iç çamaşırları ve çoraplar yere dökülmüştür. Ayakkabılarını tekmeleyerek, kıyafetleri hâlâ üzerindeyken yatağa tırmanır. Vücudu geceyi yeterince geçirmiştir, gözleri kapanmaya başlar ve çok geçmeden uyku onu sarar.

Bir süre sonra döşeme tahtasının gıcirtısıyla uyanır. Baş ağrıyor ve mesanesi şişmiş.

Oturuyor.

Oda karanlık. Işıkları kapattığını hatırlamıyor, ama sonra bir deri dolusu içti. Yatak odasının kapısı aralıktır ve oturma odasından bir parça sarı ışık içeri girer. Dışarıdaki sesler kaybolmuştur. Tek ses ara sıra duyulan araba kornası.

Derin ve alışılmadık bir nefes sesi duyar. Bir şeyler hayal ediyor olabileceğini düşünerek donakalır ama o kadar da emin değildir.

"Kim var orada?" diyor, sesi titreyerek.

Bir kolun silüetinin sallanarak yatak odasının kapısını kapattığını ve odanın karanlığa gömüldüğünü görür.

"Bahadır Bey, siz misiniz?"

Bahadır'ın sandığı kadar zayıf fikirli bir aptal olup olmadığını merak eder. Belki de o ve tehlikeli yabancı arkadaşları, kirasını yine ödemediği için onu hırpalamaya gelmişlerdir.

Hamilton karanlığı işaret eder. 'Basınla birlikteyim, biliyorsun. Ben önemliyim. Hiçbiriniz bana el kaldırmayı aklınızdan bile geçirmeyin.

Işık yanar. Göz kamaştırıcı derecede parlaktır ve Hamilton'ın gözlerini korumasına neden olur ama bir anda yatağının ucunda duran yalnız ve karanlık bir figür görür. Gözleri ışığa uyum sağlayınca davetsiz misafiri fark eder.

Ağzı kurumaya başlar ve kontrolsüzce titremeye başlar. Bu o.

Ama olamaz. Neden burada olsun ki?

Önünde koyu renkli bir kapüşon giymiş bir adam durmaktadır. Soluk, ifadesiz bir maske takmış ve bir gözünün üzerine kanayan büyük kırmızı bir '@' işareti çizmiş. Eldivenli eliyle Hamilton'ın telefonunu tutmakta ve yatakta fotoğraflarını çekmektedir.

"Kimsin sen?" diye sorar Hamilton. "Ne istiyorsun?"

"Günahlarınızın bedelini ödeme zamanı, Bay Hamilton. Ses derin, gırtlaktan, soğuk.

Hamilton başını sallar. 'Hayır, lütfen. Bunu bana onlar yaptırdı. O şeyleri yazmak istememiştim. Lütfen bana zarar vermeyin. Adamın yanından geçip gidebileceği düşüncesiyle yatağa doğru kayar ama adam telefonuyla oynarken kapıyı kapatmaktadır. Bir süre sonra telefonu, kamera lensi onlara doğru bakacak şekilde şifonyerin üzerine koyar.

Hamilton sonunda hareket eder ve kapıya doğru bir hamle yapar ama @nonymous onu yakalar. O güçlüdür.

"Lütfen bana zarar verme!"

Katil onu kameraya bakması için döndürür. Hamilton yatak odasındaki aynada kendi dehşet ifadesini görebilir.

'O makale için özür dile. Benim hakkımda o saçmalığı yazdıkları için insanlardan özür dile,' diye fısıldar Hamilton'ın kulağına.

'Yazdıklarım için özür dilerim. Bir daha yapmayacağım. Söz veriyorum.'

"Onlara o makaleyi yazmanın ne kadar yanlış olduğunu ve ne kadar zavallı olduğunuzu söyleyin.

Hamilton titrer ve bacaklarından aşağı ılık sidik aktığını hisseder. "Tanrım, lütfen!"

"Anlat onlara!" diye tıslıyor.

'O makaleyi yazmakla hata ettim. Ben acınacak haldeyim. Daha iyi bilmeliydim.

isimsiz onu yatağa geri sürükler ve yerden aldığı bir çift külotu ağzına sokar. Daha sonra sıkı bir düğümle sabitlediği kravatlarından biriyle onu tıkar. Hamilton kurtulmaya çalışır ama korkmuş ve güçsüzdür. Katil onun üzerine biner ve ellerinden birini kameranın görebileceği şekilde kaldırır. Bir çift bahçe makası çıkarır ve jilet keskinliğindeki bıçaklarla Hamilton'ın başparmağını çimdikler.

"Güle güle de!"

"Hayır!" diye bağırır Hamilton, sesi tıkaç yüzünden boğuklaşmıştır.

Saldırgan başparmağındaki bıçakları sıkarak, deri kırılır ve sıcak kan elinden ve bileğinden aşağı akar. Acı daha da artar, saldırgan kemiği kesip başparmağını çekiştirirken Hamilton çığlık atar. Çekmeye çalışır ama saldırgan güler ve başparmağı elinden kopana kadar daha sert çeker. Hamilton'ın nemli yüzüne kan sıçrar, vücudunda elektrik beyazı bir acı dalgaları. Ter derisini ıslatır, başparmağının bir zamanlar olduğu yerdeki kanlı deliğe bakarken gözlerinden yaşlar süzülür.

'Biri gitti. Dokuz kaldı!'

Budama makasının bıçakları işaret parmağını ısırır. Sistemine şok dalgaları gönderen kör edici acı karşısında çığlık atar. Baş dönmeye başlar ve merhametli bir şekilde bayılır.

ARCHER VE QUINN Charing Cross'a geri döner ve Faulkner'ın dairesindeki kanıtları incelerler. Klara ile buluşurlar ve onu bulmak için çabalarını artırdılar. Uzun bir geceye hazırlanırlar, telefon görüşmeleri yaparlar, veri tabanlarını tararlar ve davayla ve Falkner'la ilgili tüm raporları ve dosyaları titizlikle incelerler.

Telefon geldiğinde saat neredeyse sabahın üçüydü.

"Kurban Mike Hamilton," diyor Polis Memuru

Neha Rei. "Muhabir mi?" diye soruyor Archer.

"Tam da o. Katil, cinayet videosunu Hamilton'ın sosyal medyasına yükledi'.

Klara bir tarayıcı açar ve Hamilton'ın Facebook sayfasını açar. Kayda odaklanır ve parmakları budama makası tarafından koparılırken dehşete düşmüş Hamilton'ın dünyadan özür dilediği olaylar dizisini izler. Archer videonun tamamını izleyemeyerek arkasını döner.

"Kayıt onun dairesinde yapıldı. Şimdi buradayız.'

Teşekkürler, Neha. Yola çıkıyoruz.'

Klara, "Kaldırılması için süreci başlattım," diyor. 'Biraz zaman alabilir. Geç oldu ve Hamilton'ın Twitter ve Instagram'ında düzinelerce resim dahil olmak üzere başka hesaplarda da kopyaları dolaşıyor.

"Hepsi bu gece mi gönderildi?

Klara resimleri tarıyor. "Hepsinde bugünün tarihi var gibi görünüyor.

'Ne yapabileceğine bak ve iyi şanslar. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara.

Archer arabanın arkasına biner. Quinn öne oturur. Archer onun telefonundaki resimlere bakar.

Quinn şöyle diyor: "Şu anda olay yerinde bir ekip var. Biri ev sahibi Bay Bahadır'la konuşuyor ve Hamilton'ın bugün saat dört civarında eve yalnız geldiğini söylüyor. Polisler kapı kapı dolaştı ama görünüşe göre kimse bir şey görmemiş ya da duymamış.

On dakika içinde Hackney'dedirler ve Archer, AbraKEBABra adında bir kebabçıya benzeyen bir yerin önüne park etmiş polis arabalarının yanıp sönen mavi ışıklarını görür.

Quinn, "Bu ismi kim bulduysa bir rozeti hak ediyor," diyor.

Paltosunu çıkarırken soğuk gece havası Archer'ın tenini çimdikliyor. Adli tıp kıyafetini giyer ve bir aşağı bir yukarı yola bakar. Burası kirli görünümlü bir pub, bir bahis dükkânı, hayır kurumları, bütün gece açık olan bir bakkal ve Hamilton'ın üzerinde yaşadığı kebabçının bulunduğu tipik bir işçi sınıfı Londra caddesidir.

Dar merdivenlerden çıkıyorlar, buram buram kebab kokuyor ve küçük daireye giriyorlar. Koku onları içeride de takip ediyor gibidir. Mutfak tezgahının üzerinde ezilmiş beş bira kutusu görür. Bir diğeri kanepenin yanında yerde durmaktadır.

"Hamilton birasını severdi," diyor Quinn.

Bir doktorun cesedi incelediği yatak odasına doğru ilerlerler. Zemin yıkanmamış giysiler ve kanlı kesik parmaklarla doludur.

Hamilton yatağında ölü yatıyor, ağzı tıkalı, yüzü buruşmuş.

'Sonunda kalbi durdu. Sanırım acının stresinden,' diyor doktor.

Archer odayı tarar ve şifonyerin üzerinde Hamilton'ın cep telefonunu görür. Quinn de görür ve onu bir kanıt torbasına koyar.

"Hamilton uyandığında katilin yatağın ayak ucunda durduğunu ve elinde telefon olduğunu gördü. Korktu ve kaçmaya çalıştı ama saldırganı alt edecek kadar güçlü değildi.

"Hamilton uygun değildi ve oturma odasındaki boş teneke kutulara bakılırsa o da sarhoştı.

Archer olay yerini inceler. 'Görünüşe göre katilimiz eleştiriden hoşlanmayan hassas bir tip' diyor.

'Hamilton şahdamarına saldırdı ve bedelini ödedi. Zamanında epey düşman edinmişti. Dürüst olmak gerekirse, bunun daha önce olmamasına şaşırdım.

Pencerelerin hiçbirinde zorla girildiğine dair bir işaret yoktur, ancak Archer bir pencerenin hafifçe açık olduğunu fark eder. Pencereden bakınca, yıkılmak üzere olan paslı ve güvensiz bir yapı olan yangın merdivenine çıktığını görür.

Quinn, "Bunun onun giriş ve çıkış noktası olduğunu söyleyebilirim," diyor.

Aşağıda karanlık bir arka sokak var. Görünmemek için mükemmel bir yer. "Evet. Öyle görünüyor.

"Ev sahibi yan tarafta, AbraKEBABra adlı harikulade et dükkanında bekliyor.

SOCO'lar geldi. Quinn onlara bilgi verirken, Archer ev sahibiyle konuşmak için daireden ayrılır. Adli tıp kıyafetini çıkarır ve katlayarak arabanın bagajına koyar. Dükânın penceresinden ev sahibini görür, tombul bir adamdır ve yüzünde ciddi bir ifade vardır, yanında bir kadın memurla oturmaktadır.

Archer, eski et, soğan, sarımsak ve ev tipi çamaşır suyu gibi kötü kokuların bir arada bulunduğu dükkâna girer.

Bay Bahadır, ben Dedektif Müfettiş Grace Archer.

"Merhaba.

Onun yanındaki beyaz plastik sandalyeye oturur. "Bay Hamilton'ı iyi tanır mıydınız?

Bahadır omuz silkiyor. "Biz arkadaş değildik. Dört yıldır onun ev sahibiydim. O da benim kiracımdı. Birbirimize karşı kibardık. Hiç tartışmazdık.

"Bay Hamilton'ı en son ne zaman gördünüz?

"Dün saat dört civarı. İşinden eve erken dönmüştü. O bir muhabir, biliyorsun.'

"Evet. Stresli ya da üzgün görünüyor muydu? "Normalden daha fazla değil.

"Neden böyle söylüyorsun?

"Her zaman mutsuz görünüyor, biliyor musun? Bahadır elini havada sallıyor. "Sanki güneş onun için hiç parlamıyor.

"Dün onunla konuştun mu?

"Deniyorum ama konuşmak istemiyor. Kirasını zamanında ödemiyor, bu yüzden beni gördüğünde aceleyle yukarı çıkıyor. Dünkü gibi.

Kebapçının ön kapısı açılır ve Quinn içeri girer. "Dün ya da yakın zamanda onu ziyaret eden oldu mu?

"Hayır. Sanmıyorum.

"Dışarıda dolaşan ya da daireyi izleyen birini gördünüz mü?

"Kimseyi görmedim. Hiç ziyaretçisi olmazdı. Bir gece eve sarhoş geldi ve Yusuf'la konuştuğunu duydum.

"Yusuf kim?

"Kayınbiraderim. Burada çalışıyor. Bay Hamilton sarhoş ve Yusuf'un hazırladığı kebabı bekliyor. Ağzında bir şeyler geveleyip duruyor ve Yusuf'la birbirimize bakıyoruz. Sonra Yusuf'a buranın - dairesinin - bir bok çukuru olduğunu ve bir gün kitabını yazacağını, bir servet kazanacağını ve buradan gideceğini söylüyor. Yusuf gülüyor, ona kebabını veriyor ve parasını ödemediği gidiyor. Onu başka insanlarla da böyle görüyorum. Bahadır eğilir ve komplocu bir tavırla fısıldar, "Popüler bir adam değildir, Dedektif.

"Bay Hamilton'ın dairesinin anahtarları başka kimsede var mı?" "Hayır. Sadece bende var.

"Daireye arka yangın merdiveninden erişilebileceğini düşünmekte haklı mıyım?

'Evet, ama kiracıların girmesine izin verilmiyor. Güvenli değil.'

Archer telefonunu çıkarır ve bir tarayıcı açıp Lewis Faulkner'ı arar. Bir resme tıklar ve Bahadır'a gösterir. "Bu adamı tanıyor musun?

Bahadır daha yakından bakmak için eğiliyor. "Evet, onu televizyonda görüyorum. "Bay Hamilton'ı hiç ziyaret etti mi?

Bunu bir an düşündükten sonra, 'Sanmıyorum' dedi. Ben olsam hatırlardım.

"Teşekkür ederim, Bay Bahadır.

Archer ve Quinn kebabçıdan çıkıp arabaya bindiklerinde saat neredeyse sabahın beşidir.

"Yani hiçbir şeyden haberimiz yok," diyor Quinn.

'Birkaç şey öğrendik. Katilimiz Lewis Faulkner, nam-ı diğer @anonymous, kendisiyle alay edilmesinden hoşlanmayan hassas bir tip. Tüm seri katiller yaptıklarıyla tanınmak isterler. Kötü şöhret ve tanınmak için can atarlar. Onun farkı, kendisini bir sanatçı olarak görmesi. Övgü için yaşıyor ve bunu bulabildiği her yerde arıyor: internette, haberlerde ve gazetelerde.

'Onu ya da çalışmalarını eleştiren ya da aşağılayan herkesin vay haline. Katilimizin Hamilton'ı bir serginin parçası olarak parmaklamadığını varsayabilir miyiz?

"Güzel kelime oyunu," diyor

Archer. "Özür dilerim.

Kendimi tutamadım.

'Hamilton Facebook sayfasında canlı yayında özür dilemek zorunda kaldı. Katil hakkında yazdığı makaleler yüzünden öldürüldü. Bu bir intikam cinayeti idi.

"Söylemeliyim ki onu bir *Daily Mail* okuru olarak görmezdim.

Ben de öyle. Bence o daha çok broadsheet tipi. Her neyse, beni hoşgörün ve şimdilik kurbanların insan olduğu gerçeğini bir kenara bırakalım. Onları sanat eseri gibi düşünün. Çelişkilerle doludurlar. Her bir parça yarı çıplak bir beden içeriyor. Basit, çarpıcı ve rahatsız edici, uhrevi bir güzelliğe sahip.

Quinn omuz silkiyor. "Onlar karışık bir çanta.

"Konuların hepsinin ortak bir paydası var. Billy Perrin, Stan Buxton ve Noel Tipping evsizdi. Toplumdan dışlanmışlardı. Onlara "Terk Edilmişler" diyordu. Belki de önce kurbanlarını gördü ve koleksiyonunun hangi parçası olacaklarına karar verdi. Elaine Kelly istismara uğramış bir eşi, ailesi tarafından dışlanmış ve Jason Armitage gibi pislikler tarafından itilip kakılmıştı. Arkadaşları onu tatlı, masum biri olarak tanımlıyordu ama hayatı trajikti. O da Billy, Stan ve Noel gibiydi. Terk edilmişti. Chau Vietnamlı bir mülteciydi ve Megan dünyada yapayalnızdı, bekar ve yalnızdı.

'Bu oldukça iyi bir teori. Sanırım bir şeyler bulmuş olabilirsiniz. 'Şu anda hepsi varsayım. Dediğim gibi, bu bir önsezi.

"Tamam. Hepsi makul teoriler. Quinn esniyor. "Çok yorgunum. "Ben de.

"Sırada ne var?

"İstasyona geri dönelim.

Archer'ın telefonu çalar. Arayan Klara'dır. Archer hoparlörden cevap verir. "Merhaba, Klara.

"Elaine ve Jordan'ı kaçıran Prius'u buldum.

"Bize iyi haberler ver, Klara," diyor Quinn.

Elaine ve Jordan'ın kaybolduğu gece Jamaika Yolu'nda izini buldum. Şimdi resimlere bakıyorum ve Elaine ile Jordan'ı görebiliyorum. Şoförü pek seçemiyorum. Sanırım kılık değiştirmiş.'

"Kayıt cihazını görebiliyor musun?

Evet. Bir araştırma yaptım. Araba Oliver Merrick adına kayıtlı.'

"Bu ismi tanıyorum," diyor Quinn. 'Merrick'i iki yıl önce şüpheli bir çocuk kaçırma olayıyla ilgili olarak sorgulamıştım. Elimizde onunla ilgili hiçbir şey yoktu ve

onu serbest bırakmak için. Kağıt üzerinde masum görünüyordu ama ben ona hiç inanmadım. "Arabanın nereye gittiğini takip edebildiniz mi?"

"Korkarım öyle değil. Görünüşe göre ANPR kameralarından kaçınmak için hangi yolları kullanabileceğini biliyor.

"Bu zor değil," diyor Quinn.

"Merrick'i içeri almalıyız," diyor Archer.

'Phillips ve Tozer şu anda onun evindeler. Cevap gelmedi. Evi gözetleyecekler ve arama emrini bekleyecekler.

Quinn motoru çalıştırıyor.

Teşekkürler, Klara. Charing Cross'a geri dönüyoruz. Yakında görüşürüz.'

ARCHER gösterge panelindeki dijital saate bakar. Saat sabahın 5.47'si. Dışarıdaki sokaklarda, kulüplerden kaçanlar çiftler ya da gruplar halinde yürüyor; bazıları evlerine, bazıları da bütün gece açık olan bir başka içki mekânına gidiyor. Vitrinlerde, evsizler paltolara sarınmış, şanslı olanlar uyku tulumlarında, ince karton katmanlarından yapılmış derme çatma yataklarda yatıyor.

Hamilton'ın cinayeti ve son zamanlarda onunla iletişim kurma çabaları zihninde dönüp durur. Paltosunun düğmelerini açar ve kaloriferi daha rahat bir sıcaklığa getirmek için uzanır. Quinn'in son yirmi dakikadır sessiz olduğunu fark eder; çıkardığı tek ses midesinin rahatsız edici gürültüsüdür.

"Aç mısın?" diye soruyor ona.

"Sanırım bu ifade "hangry", hanımefendi. On iki saattir bir şey yemedim."

Ben de öyle. Hadi bunu düzeltelim. Yemek yemem gerektiğini biliyorum ama bir ceset ve parçalanmış kanlı parmaklar bir kızın iştahını kaçırabilir.

"O görüntüyü zihnimden silmeye çalışıyorum.

"Özür dilerim. . ."

"Olma. Şu anda canımın çektiği şey sosis. Sence bende bir sorun mu var?"

"Büyük olasılıkla," diye gülümsüyor Archer.

"Ofise yakın, açılmak üzere olan bir yer biliyorum. Orada hızlıca yemek yiyebilir ve sonra da çılgınlığa geri dönebiliriz.

"Bana uyar.

Archer'ın aklı Hamilton'a geri döner. Sesli mesajı ve takip mesajı onu şaşırtmıştır. Telefonunu çıkarır ve mesajına bakar.

Sevgili Grace, son konuşmamıza göre lütfen bana ne zaman buluşabileceğimizi söyle.
Editörümün başını ağrıtıyorum. Mike

Bu da neydi böyle? Yazdığı o boktan makaleyi mi kastediyordu? Neden o konuda geri bildirim versin ki? Hayatı buna bağlı olsa bile Hamilton'la asla konuşmazdı. Nefes verir ve telefonu ceketinin cebine geri koyar.

On beş dakika sonra, şu anda bir Travelodge olan 1970'lerden kalma devasa bir bloğun gölgesinde yer alan bir İtalyan yağlı kaşık olan Café Verona'nın penceresindeki bir masada oturuyorlar.

Archer telefonunu plastik masanın kenarına vuruyor ve düşünüyor. Bir şey onu rahatsız ediyor ama ne olduğunu anlayamıyor. Zihni bulmacanın eksik parçasını ararken Quinn'in onu izlediğini hissediyor ve sonra aklına geliyor. Bu onun telefonu. Motosikletli telefon hırsızını onu fırlatıp attığında içinde sim kart yoktu. Şimdiye kadar bağlantıyı kuramamıştı.

"Kahretsin!

"Ne oldu?" diye sorar Quinn.

Archer cevap vermeden önce tereddüt eder. 'Mike Hamilton benimle temas kurmaya çalışıyordu. Dava hakkında bilgi ve geçmişimle ilgili başka bilgiler istiyordu.

Quinn onu dinler ve geçmişi hakkında baskı yapmadığı için minnettardır. Çoğu insan gibi onun da zaten bildiğini varsayar. Ne de olsa internette bir düzine makale vardır ve bunların arasında bir tane de gerçek suç podcast'i vardır.

"Mesajlarını ve aramalarını görmezden geldim çünkü özel hayatım hakkında konuşacağım son kişi oydu.

Telefonunu çalan motosiklet sürücüsünden bahsediyor, mesajını açıyor ve telefonu ona doğru kaydırıyor.

Quinn mesajı okur. "Bu senin kişisel telefonun mu?"

"Evet.

"Motosiklet sürücüsünün yere fırlattığı telefonun size ait olduğundan emin misiniz?

"Kırılmıştı ama benimkine benziyordu. Archer'ın içine bir kurt düştü. "Sim kayıptı.

'O zaman hırsızın şansı yaver gitmiş ve telefonları değiştirmiş olabilir. Akıllı telefonlarda bankacılık, kredi kartları ve kredi kartı bilgilerinizi içeren uygulamalara bağlantılar bulunur. Doğru kişi internetten kolayca bilgisayar korsanlığı yazılımını indirebilir.

"Ama hırsız neden Hamilton'la konuşsun ki?

'Belki de Hamilton ısrarcı davranıyordu ve hırsız şüphe uyandırmak istemedi. Kim bilir? Belki de onunla bir şekilde uğraşmak istemişlerdir?

"Bu hiç mantıklı değil. Archer tedirgindir ama düşünecek daha önemli şeyleri vardır ve telefonunu cebine koyar.

Kahvaltı geldi. Her şey kızarmış: pastırma, sosis, yumurta, domates, mantar, ekmek. Fasulyelerde bile rahatsız edici bir yağlılık var. Archer yumurtalarını karıştırıyor ve görüldüğünden daha lezzetli olan kızarmış ekmeği kemiriyor.

"Şampiyonların kahvaltısı!" der Quinn, o da içtenlikle yer. "Kalp durmasının kahvaltısı," diye yanıtlıyor Archer.

Quinn gülümsüyor. Geniş ama aynı zamanda zayıftır, yine de yediği şey buysa nasıl iki katı olmamayı başardığını merak eder.

Sanki aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Bu nadir bulunan bir şey" diyor.

"Bunu duyduğuma sevindim. Bir an için damarlarının çatladığını duyduğumu sandım.

'Kendimi formda tutuyorum. Kalp hastalıkları ve intiharın, kapıyı sürekli çalan şeytani Yehova Şahitleri gibi her zaman mevcut olduğu bir ülkeden geliyorum. Her ikisi de yıllar boyunca Quinn ailesini ziyaret etti. Biri beni ele geçirecek. Bir gün.'

Archer buna ne diyeceğinden emin değildir ve şimdilik yanıt vermemenin en iyi seçenek olduğuna karar verir.

Quinn kahvaltısını bitirir ve kızarmış ekmeğin son kalanıyla yağları toplar. Kâğıt bir peçeteyle, sanki gurme bir yemek yemiş gibi ağzını hafifçe siliyor. "Gitmeye hazır mısınız?

"Geri dönmeden önce büyükbabama uğramam gerekiyor. "Merak etme.

Archer içeri girerken Quinn dışarıda arabada beklemektedir. Büyükbaba mutfakta kahvaltı hazırlıyor ve Radyo 4 dinliyor.

"Günaydın, büyükbaba.

"Günaydın Grace. Bütün gece çalıştın mı?" 'Evet. Nasıl hissediyorsun?'

'Baban hep yapıyordu. Sağlığın için iyi değil,' diye yanıtlıyor sorusunu duymadan ya da anlamadan. Ona gülümsüyor. "Çay ister misiniz?

"Korkarım yine dışarı çıkmam gerekiyor. "Tamam canım. Anlıyorum.'

Archer aceleyle yukarı çıkar ve kazağını çıkarır. Koltuk altlarını, yüzünü, boynunu yıkar ve dişlerini fırçalar. Gardırobundan açık mavi bir gömlek bulur. Saçlarını taradıktan sonra aceleyle aşağı iner.

"Bir şeye ihtiyacın var mı, dede?

Başını sallıyor. "Hayır, sanmıyorum.

"Olursa beni ara, olur mu?

"Elbette canım. Archer ceketini çeker.

"Bugün babanı görürsen ona merhaba de.

Archer boğazında bir yumru hisseder. Kollarını yaşlı adama doluyor.

"Seni seviyorum büyükbaba.

Kucaklarken kıkırdıyor ve sırtını sıvazlıyor. "Sana sahip olduğum için şanslıyım Grace.

Archer'ın gözleri dolmaya başlar. Onu yalnız bırakmak konusunda isteksizdir ama başka ne yapabilir ki?

*

Quinn, Archer'ı istasyona bırakır ve ona dairesindeki bir sızıntıyla ilgili bazı kişisel işleri halletmesi gerektiğini ve kısa süre içinde geri döneceğini söyler. Archer veda eder ve doğruca ofise gider.

O sabahın ilerleyen saatlerinde Klara'nın Megan Burchill'in flört uygulaması sahipleriyle kurduğu temas işe yarar. İşbirliği yaparlar ve Megan'ın dört farklı erkekle yaptığı konuşmaların dökümlerini gönderirler. Bunlardan üçü çok eskiye aittir, ancak biri yakın zamandadır ve diğerlerinden farklıdır.

Max084. Bu o. O olmalı,' diyor Archer.

Klara konuşmalar arasında geziniyor. 'Kaybolduğu gece onu alması için bir araba gönderdi. O arabayı kendisi kullanmış olmalı.

"Olmadığı biri gibi davrandı.

Klara ona "Buna kedi avlamak deniyor," diyor.

Onlar konuşurken Quinn odaya girer. "Günaydın! Beklediğimden uzun sürdüğü için üzgünüm. Ne var ne yok?"

Archer, "Kurbanlarını bulmak için uygulamaları ve teknolojiyi kullanıyor" diyor.

Klara, "Billy Perrin, Noel Tipping ve Stan Buxton'ın telefonları vardı ama bunlar sadece arama yapmak için kullanılan eski tip basit cihazlardı" diyor.

"Telefon kayıtlarında bir şey var mıydı?" diye soruyor Quinn.

'Londra'nın merkezinde kayıtlı olmayan telefonlara birkaç arama yapıldı. İşte bu kadar.'

Archer kollarını kavuşturur. "Sanırım bir şey buldun. Katil Megan'a ulaşmak için bir uygulama kullanmış. Jackie Morris, Elaine'in gizemli adamının kendisine ulaşması için bir telefon verdiğini söyledi. Katil kurbanlarını sergilemek için World Wide Web'i kullanıyor. "Ne yaptığını biliyor, teknolojiden anlıyor.

"Aman Tanrım," diyor Klara başka bir monitöre dönerken, "Sanırım haklısın. Şu resme bakın. Bu sabah Elaine Kelly ve arkadaşlarının Facebook sayfalarında arama yaparken rastladım. Bu Jackie, Elaine ve Jordan'ın Chau'nun çalıştığı Lumberyard Café'de çekilmiş bir fotoğrafı. Jackie fotoğrafta Elaine'i etiketlemiş ama Elaine'in güvenlik ayarları zaman tüneline başkalarının etiketlediği fotoğrafları kabul etmeyecek şekilde ayarlanmış. Bu yüzden ilk seferinde gözden kaçırdık.'

Archer onun omurgasının soğuduğunu hisseder. "Bu fotoğraf ne zaman çekildi?"

Klara gönderinin tarihini gündeme getirir. "Bu, "Terk Edilmişler" dolaplarının ortaya çıktığı sabah.

Archer'ın gözleri genişler. "O sabah Lumberyard Café'deydim. Chau oradaydı. Elaine oradaydı. O da oradaydı. Piç kurusu. Düşünmeye çalışıyor. "Orada başka kim vardı?" diye yüksek sesle sorar. Zihni o sabaha geri gider. Yeni işine başlamadan önce çay içmek için oraya gitmişti. Hafızasında müşterilerden yüzler seçmeye çalışır ama gerçek şu ki Charing Cross'taki ilk günü için çok endişeli olduğundan pek dikkat etmemiştir.

"Klara, o sabah için halka açık CCTV'yi bulmaya bakabilir misin?"

"Hemen ilgileneceğim.

"Oraya geri dönüp çalışanlarla konuşmamız ve o gün şüpheli birini hatırlayıp hatırlamadıklarını görmemiz gerekiyor.

DC Phillips, Klara'nın kapısında belirir. "Hanımefendi, Victoria Dunmore-Watson'ı tanıyor musunuz?

"Neden sordunuz?

"Şu anda telefonda ve durumu iyi. Dünden beri oradan oraya götürüldüğünü söyledi.

"Benden ne istiyor?

"Jamie Blackwell'in asistanı olduğunu söylüyor. Jamie ile birbirinizi tanıdığınızı ve Jamie'nin saldırıya uğradığını ve kaçırıldığını hemen size söylemem gerektiğini söyledi.

"Neden böyle düşünüyor?

"Bay Blackwell bir müşterisiyle buluşmak üzere Ealing yakınlarında bir yere giderken, boğuşma gibi bir sesin ardından telefonu kapandı.

"Üniformalı cevap vermedi mi?

'Evet ama Bayan Dunmore-Watson bu saldırının Ealing'in neresinde gerçekleştiğini bilmiyor. Bir gündür kayıp olduğunu söylüyor ve kaçırıldığı konusunda ısrar ediyor. Lütfen onunla konuşabilir misiniz hanımefendi? Kafamı kurcalıyor.'

"Tabii ki.

Phillips'in yüzünden bir rahatlama dalgası geçer ve Archer kendini neyin içine soktuğunu merak eder. Phillips'i masasına kadar takip eder ve telefonu açar.

"Bayan Dunmore-Watson, bu Dedektif Müfettiş Archer.

'Tanrım, acele etmemişsin. Jamie muhtemelen korkunç bir çukurda ölü yatıyordur ya da teröristler tarafından fidye için tutuluyordur, ya da öyle bir şey. Dunmore- Watson'ın sesi heyecandan titriyordu.

"Jamie'nin iyi olduğuna eminim.

'Bunu nereden biliyorsun? Ben *duydum*.' "Ne duydun?

"Orada başka biri daha vardı. Jamie düştü ve telefonunu düşürdü. Adını söyledim ama cevap vermedi. Sonra biri telefonu açtı. Nefes alışlarını duyabiliyordum. Jamie değildi. Bundan eminim.'

'Belki şimdi evdedir. Neden onu oradan aramayı denemiyorsunuz?'

Evde değil! Ona bir şey oldu. Anlamadığınız şey ne!"

Archer ofisten gelen sesleri duyar ve Quinn ile ekibin geri kalanının Klara'nın merkezindeki bilgisayarların etrafında toplandığını görür. Quinn

Acil bir ifadeyle onu çağırıyordu.

Ona "bir saniye" diyor.

"Aman Tanrım!" diye haykırır Victoria Dunmore-Watson. Ses tonundaki bir şey Archer'ı ürpertir.

"Bayan Dunmore-Watson ...

"Facebook," diye yanıtlıyor. "Facebook'ta canlı yayın yapıyor.

Archer midesinin bulandığını hisseder. Önlerindeki ekranları izleyen meslektaşlarının yüzlerindeki ciddi ifadeleri izler. Quinn ekrandan başını kaldırır ve gözleri kocaman açılmış bir şekilde Archer'ın bakışlarıyla karşılaşır.

"Seni sonra ararım Victoria.

"Bekle! Yüzüme kapatma!

Archer telefonu bırakır ve aceleyle merkeze gider. Ekranlarda, her biri aynı sahneyi farklı açılardan yayınlayan üç farklı Facebook yayını var. Sıvı dolu üç uzun ve geniş vitrin vardır.

İçeride henüz ceset yok.

Her birinin üzerinde, boynunda dikenli bir taç ve ilmik bulunan bağlı yarı çıplak bir adam tehlikeli bir şekilde dengede durmaktadır.

Archer kalbinin çarpmaya başladığını hisseder. Eli boğazını okşuyor. Ortada Lewis Faulkner var.

Sağında tanımadığı genç bir adam, Faulkner'ın solunda ise Jamie Blackwell var.

'H E'S BROADCASTING FROM A RECENTLY created Facebook page,' diyor Klara.

Archer sayfadaki başlığı görebiliyor: Baba, Oğul ve Hayalet.

Quinn telefonuna bakarken, "#FatherSonAndGhost hashtag'i her yerde trend oluyor," diyor.

Archer gördüğü manzara karşısında yutkunur.

"Nerede?" "Şu anda izini sürüyorum," diyor Klara.

Jamie ve diğer iki adam kanlı çıplak ayaklarıyla cam vitrinlerin keskin kenarlarında sallanmaktadır. Elleri arkadan bağlanmış ve her birinin boynunda yukarıdaki kirişlere ilmiklenmiş, sıkıca sabitlenmiş bir ilmik var. Faulkner'ın gözleri yuvalarından fırlar ve kusar. Kusmuğu göğsüne dökülür, bir kısmı damlar ve yavaşça aşağıdaki formaldehitin içine batar. Genç adam titriyor ve ağlıyor. Başını yavaşça Faulkner ve Jamie'ye çeviriyor ve sıkıntılı bir ifadeyle yüksek sesle ağlıyor gibi görünüyor.

Her şey çok çabuk oluyor.

Dengesini kaybeder; ayakları kayar ve bir çakıl taşı gibi sıvının içine düşer. Ayak parmakları dibe birkaç santim kala formaldehitin derinliklerine batarken tekmeliyor ve çırpınıyor. Yüzünü buruşturuyor, belli ki nefesini tutmaya çalışıyor ama ilmik sıkılaşıyor ve yüzü kararıyor. Saniyeler içinde gözleri açılır, şişkinleşir ve nefes almak için paniğe kapılarak ağzı açılır. Kurtulmak için umutsuzca sallanır ama birkaç dakika içinde hareketsiz kalır ve puslu sarı çözeltilinin içinde yüzmeye başlar.

"Tanrım," diyor Quinn.

"Ealing'den geliyor!" diyor Klara.

"Emin misin?" diye sorar Archer.

"Bu yayına göre, evet. Onları bulmamızı istiyor."

Birkaç dakika içinde Archer ve Quinn Londra'da yarışmaya başlarlar. Archer telefonundan yayını izlemeye devam ediyor. Lewis Faulkner yine sallanıyor ama Jamie sabit duruyor.

"Sakin ol," diye fısıldar.

Vitrindeki genç adama dehşet içinde bakar. Ağzı açık, ciğerleri ve midesi formaldehitte dolu. Gözleri inanmaz bir ifadeyle kocaman açılmıştır. Yayından hiç ses gelmiyor. Archer sesi açmaya çalışır ama yayın sessiz kalır.

Klara Quinn'i arar, o da telefonunu Grace'e verir.

"Google Maps'e konumu girdim ve bir hava fotoğrafı açtım," diyor Klara. "Eski bir gotik binaya benziyor... bir dakika. Archer Klara'nın öfkeyle yazdığını duyar. "Evet, adı Twyford Manastırı. North Circular'ın hemen dışında.

"Teşekkürler!" der Archer ve telefonu kapatır. "Harry, daha hızlı gidebilir misin?

'Elimden geleni yapıyorum,' diye yanıtlıyor.

Faulkner'ın sağ ayağı kayar ve kimyasal sıvının yüzeyine sıçrar.

"Hayır!" diye bağırır Archer.

Araba trafikte hızla ilerlerken Archer çaresizlik içinde Faulkner'ın titremesinin artmasını izler. Yüzü kızarır ve dehşetle buruşur. Aşağıdaki sıvıya bakarken hıçkırmaya başlar. Ağzı açılır. Duyamaz ama onun yardım istediğini görür. Gözleri büyür ve yüz ifadesini panik kaplar. Faulkner'ın dizleri bükülüp vücudu aşağıdaki sıvıya gömülürken kendi vücudunda da bir ürperti hisseder. Yaşadığı şokla gözleri fal taşı gibi açılır ve su üstünde kalmak için bacaklarını tekmelerken sessiz bir çığlık atar. Ama elleri bağlı ve güçsüzdür. Birkaç saniye daha geçtikten sonra Faulkner, halat yavaşça canını çekerken vitrinin içine doğru batır.

"Faulkner gitti," diyor Archer.

'Bu ne lan! O bizim bir numaralı şüphelimizdi.'

"Kahretsin!

Kuzey Çemberi'nde Archer, eski gotik tarzda bir evin yıkık dökük gri cephesinin, ötesindeki çıplak ağaçların arasından dışarıya baktığını görür. İşaret eder

Ona doğru. "İşte orada.

Klara arar ve Archer hoparlörü ona verir. "Neredesin?"

"Neredeyse geldik!" diye yanıtlar Archer.

Destek yolda. Bu arada, üçüncü adamın kimliğini tespit ettik. Ev arkadaşı tarafından kayıp olduğu bildirilen bir öğrenci. Kurbanın adı Thomas Butler.

Quinn, Twyford Abbey Yolu'na döner ve yarı müstakil tuğla evlerin sıralarını geçer.

"Hangi cehennemdeyiz?"

"Çalıkların arasına gömülmüş bir kapı arayın," diye bağırır Klara. 'Burası eski bir malikane, bu yüzden kapısı büyük olmalı.

Archer onu görür ve ileriye işaret eder. "İşte. Bak."

Quinn تنها gibi görünen yolda hızlanır ve uzun, paslı çift kapının önünde durur. Demir parmaklıklardan canlı kırmızılar, maviler ve sarılarla yazılmış tabelalar sarkıyor.

KÖPEKLERE DİKKAT
EDİN DIŞARIDA
TUTUN
ÖZEL MÜLK
TEHLİKELİ

Archer dışarı atlar ve tüm gücüyle kapıları çekerek arabaya koşmadan önce ardına kadar açar. Uzaktan siren seslerinin yaklaştığını duyabiliyor. Terk edilmiş gotik malikânenin önüne varırlar ve girişe doğru koşarlar ama kapı kilitlidir.

İçeriden bir ses arıyor. Telefonuna bakar ve Jamie'nin aradığını görür.

Quinn kapıyı zorla açmaya çalışıyor ama kapı yerinden oynamıyor.

Yerde paslı, eski bir golf sopası durmaktadır. Archer onu alır ve kapıya vurarak yüzeyden tahta parçalarından biraz daha fazlasının uçmasına neden olur.

"Yardım edin. Lütfen yardım edin!" diye sesleniyor Jamie.

Jamie. Ben Grace Archer. Şu anda yanında mı?"

'Hayır!' Sesi zayıf ve cılız.

"Lütfen dayanın!" diye sesleniyor Archer.

Archer sopayla vururken Quinn kapıyı tekmeler. İki üniformalı bir koçbaşıyla gelir ve bir vuruşta kapıyı kırarak açar. Onlar

Archer içerideki üç dolaba doğru koşar. İkisi kurbanlarını almıştır ve üçüncüsü Jamie'yi yutmak için beklemektedir. Derme çatma bir stüdyoda kameralar ve ışıklar olay yerini çekmektedir. Başka kimseden iz yoktur. Katilin burada olduğuna dair bir belirti yok.

Archer golf sopasını düşürür. 'Sakin ol, Jamie. Sakın pes etme.'

Dolapların arkasında yerde duran bir merdiven görür. Quinn onu çoktan fark etmiştir. Onu alır ve Jamie'nin arkasına koyar.

"Bıçağa ihtiyacım var" diye sesleniyor. Memurlardan biri ona küçük bir maket bıçağı verir.

Quinn yukarı tırmanır ve ipi kesmeye başlar ancak Jamie solgun ve zayıftır ve formaldehit dumanından bilincini kaybediyor gibi görünmektedir.

"Uyanık kal, Jamie!" diye bağırır Archer. Quinn onu rahatlatmak için ipi keser ama Jamie'yi tutamaz ve vitrinin içine doğru kaymaya başlar.

"Hayır!" diye bağırır Archer. Quinn onu yakalamak için çabalar ama artık çok geçtir.

Jamie'nin gözleri açılıyor ve sıvının sarı ışıltısı arasından ona bakıyor.

Kalbi ağzında olan Archer golf sopasını kapar ve vitrine doğru koşarak tüm gücüyle savurur. Cam dolap darbeyle titrer. Tekrar, tekrar ve tekrar sallar, sertleştirilmiş cam kırılıp çökene kadar hayal kırıklığı içinde haykırır. Jamie yuvarlanıyor, boğuluyor ve öksürüyor, kimyasal sıvı ve parçalanmış camdan oluşan bir nehrin içinde ayaklarının dibine düşüyor.

Adamın yanına çömeliyor ve derisini kesen küçük parçalardan onu kurtarıyor. Uzaktan bir siren sesi duyuyor. Hiç böyle bir rahatlama hissetmemişti.

ARCHER, siren sesi Londra trafiğini kenara çekmeye zorlarken ambulansla hastaneye doğru yola çıkar. Jamie karyolada yatmaktadır, Titriyor, gözleri kapalı.

"Nereye gidiyoruz? Archer, göbekli bir Galli olan, ince ve dağınık saçlı sağlık görevlisine sorar.

Kraliçe Elizabeth. On dakika içinde orada oluruz. Hiç sıvı yuttun mu?" diye sorar Jamie'ye.

Jamie başını sallar ama öğürmeye başlar. Hızlı düşünen sağlık görevlisi karyolanın altından sarı plastik bir kutu alır ve Jamie'nin başının yanına koyar.

"Buraya kus," diyor nazikçe.

Jamie çöp kutusuna kusuyor. Kusmuk ve formaldehitin ekşi kokusu küçük alanı dolduruyor.

Archer bu yolculuğun yakında sona ermesi için dua ediyor.

Doktor Jamie'nin ağzını siler. Jamie Archer'a doğru bakıyor. Gözlerinin akı kan kırmızısıdır ve ona rahatsız edici şeytani bir bakış atar.

Yüzünde zayıf bir gülümseme belirliyor.

"Başınızı geriye yaslayın," diyor doktor. "Gözlerinize biraz solüsyon dökceğim, lütfen rahatlayın.

Hastaneye varırlar. Jamie doğruca A&E'ye götürülür ve burada cildinde ve gözlerinde formaldehite maruz kaldığı için acil tedavi uygulanır.

Archer hastanenin banyosunda kot pantolonu ve sütyeniyle lavabonun başında durmaktadır, az önce ellerini ve giysilerini o iğrenç kimyasaldan temizlemiştir.

ve el sabunlu botlar. İnce dudaklı yaşlı bir kadın banyoya girer ve kaşlarını çatarak ona bakar.

"Utanç verici," diye tıslıyor.

Archer onu görmezden gelir ve formaldehiti temizlemeye çalıştığı yerlerde nemli lekeler olan gömleğini çeker. Kokuyla ilgili her şey ona ölümü hatırlatıyor ve bu kokunun kıyafetlerini terk edip etmeyeceğini merak ediyor.

Nemli siyah saçlarını parmaklarıyla tarayarak botlarını ve paltosunu giyer, banyodan çıkar ve A&E'ye gider.

Dertli, hayalet bir uzvun kaşıntısı gibi bir şey onu rahatsız ediyor.

Resepsiyon masasında oturan bir hemşirenin bir kâğıda bir şeyler yazdığını görür. "Affedersiniz. Jamie Blackwell için geldim."

Hemşire işinden başını kaldırıp Archer'a bakar. Onu baştan aşağı süzüyor, koyu renk saçlarını ve bezelye ceketini inceliyor.

Kalın bir Batı Hint aksanıyla 'Sen osun,' diyor.

"Pardon?"

"Videodaki polis memuru sensin. Onu kurtaran."

Archer bu telaş içinde cinayetlerin yayınlandığını ve dünyanın hâlâ izlediği gerçeğini unutmuştur.

"O nasıl?" diye soruyor.

"İyileşecek," diye yanıtlıyor hemşire. 'Onu temizledik ve cildinde ya da gözlerinde herhangi bir hasar yok. Neyse ki kimyasala maruz kalma oranı çok azdı. Onu tam zamanında kurtarmışsınız. Şu anda aklından neler geçiyordur hayal bile edemiyorum, diğer iki zavallı adamın o şekilde ölmesini izlerken. Bunu düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor.

"Onunla konuşabilir miyim?" diye sorar Archer.

Hemşire nazikçe gülümser. 'Elbette gelebilirsiniz. Sizi sorup duruyordu.

Jamie, acil servisin loş bir köşesinde, perdenin arkasında bir yatakta yatmaktadır. Başı yana dönük, gözleri kapalı. Kadın sessizce içeri girer ve koluna dokunur. Gözleri titreyerek açılır. Beyazlar başucu lambasının altında kırmızı kırmızı parlıyor.

Kadının yüzündeki rahatsızlığı görebiliyor.

"Doktor birkaç gün içinde normale döneceklerini söyledi. Umarım öyle olur, az önce geçirdikleri temizlik göz önüne alındığında. Belki de

Onları çıkarıp tuzlu suya atsaydım daha iyiydi. Zayıfça gülümsüyor.

"Nasılsın?"

"Daha iyi oldu. Her gün biri seni böyle teatral bir şekilde öldürmeye çalışmıyor. Adam onun eline uzanır. Kadın elini tutmasına izin verir.

"Hayatımı kurtardınız, Dedektif Müfettiş Grace Archer.

"Ne oldu?" diye sorar.

Jamie'nin ifadesi kararır ve gözlerini kaçırır. "Bir müşteriyle buluşacağımı sanıyordum. Onun elini usulca sıkar. "Ne kadar aptalım.

"Onu gördün mü?"

Jamie başını sallar. "O odada formaldehit kokusuyla uyandım. Ellerim bağlıydı, üşüyordum ve neredeyse çıplaktım. Üzerinde kanayan bir "@" sembolü olan bir maske takıyordu. Boğazlarımıza birer birer bıçak dayadı ve bizi merdivene tırmandırdı. Daha sonra ipi boynumuza geçirdi ve filme başlamadan önce bizi dolapların üstünde durmaya zorladı.

"Ne zaman gitti?"

"Bir süre önce kamera ışığının yandığını gördüm ve çekmeye başladı.

"Ne kadar sürecek?"

"Bunu söylemek zor. Belki otuz ya da kırk dakika.

"Onunla ilgili herhangi bir şey hissettiniz mi: nasıl konuştuğu, göz rengi, kıyafetleri, yapısı?"

"Zordu çünkü lastik bir giysi ve maske takıyordu. Kesinlikle güçlü ve atletikti. Yaklaşık benim boyumdaydı. Fazla ışık yoktu ama maskesinin arkasından siyah saçlarını görebildiğime eminim.

"Yüzünü gördünüz mü? Onu tanıyabilir miydiniz?"

"Korkarım ki hayır ama bir şey vardı-

"Anlat bana.

"Direndim ve onu itmeye çalıştım ama beni tehdit etti. "Ne söyledi?"

"Çık şu lanet merdivenden!" dedi. Bir aksan fark ettim. Eminim O.'

"Ne tür bir aksan?"

'Sesi boğuk olduğu için söylemek zordu ama olabilirdi. İskoç. Ya da İrlandalı, belki.'

Archer bir an sessiz kalır, kendi düşünceleri içinde kaybolmuştur. "Aklında ne var?" diye sorar Jamie.

Kaşları çatıldı.

"Bunu yaptığında çok tatlı görünüyorsun.

Archer bu iltifatı tam olarak kabul etmez. "Sadece seni seçmişim aslında" diye garip.

"Ne demek istiyorsun?

'Seni tanıyorum, bu benim soruşturmam ve o sergi için seni seçti.

"Tesadüf olabilir.

"Hiç Lumberyard Café'ye gittiniz mi?" "Seven Dials'da mı?

Archer başını sallar.

'Bazen arkadaşlarımla ya da müşterilerimle orada buluşuyorum. Neden sordunuz?'

"Bence o kafeyi kurbanlarını bulduğu yerlerden biri olarak kullanıyor. Onları canlı olarak görüyor ve uygunluklarını değerlendiriyor. Daha sonra Facebook, Instagram veya flört hesaplarını kontrol ediyor ve onları anlamak, onlarla bağlantı kurmak ve sonunda onları avlamak için çevrimiçi içeriklerini kullanıyor.

Jamie'nin kan kırmızısı gözleri genişler. "Vay canına. Bu oldukça iyi bir teori.

"Son zamanlarda tanımadığınız biri sizinle bağlantı kurdu mu?" diye soruyor Archer.

Cevap veremedi Archer'ın aklına bir düşünce gelir ve gerilir.

Jamie onun sertleştiğini hissedebiliyor. "Ne oldu?

"Hiçbir şey," diye yanıtlar. "Anlat bana," diye ısrar eder.

"Katil sizi öldürmeyi başaramadı. "Neyse ki...

"Çalışmaları tamamlanmadı.

"Sence yine peşimden gelir mi?

Archer güven verici görünmeye çalışır. "Bilmiyorum. Belki. Belki de değildir. Ama bunu göz ardı edemeyiz.

"Haklısın.

"Bir polis koruması ayarlayacağım. Bütün gece burada kalacak birini.'

"Sen kalamaz mısın?

Kendisine ve Jamie'nin ölümle burun buruna gelmesine rağmen Archer gülümser. "Yapacak işlerim var.

"Günün kahramanına rahat yok.

Hemşire odaya girer. "Şimdi dinlenmesi gerekiyor.

Archer başını sallar. "Sabah tekrar geleceğim.

"Bu hoşuma giderdi.

"Sizi Acil Bakım koğuşuna alacağız Bay Blackwell. Orada şimdilik boş olan özel bir oda var. Bunu ister misiniz?" diye sorar.

"Bu harika olur Denise. Manzara nasıl?" 'Eğer otoparkları seviyorsanız hayal kırıklığına uğramayacaksınız.

"Sabırsızlanıyorum. Teşekkür ederim." "Bir şey değil.

Archer bir polis koruması çağırır ve A&E bölümünün dışında bekleyerek korumanın gelmesini bekler. On dakika geçmesine rağmen gelen olmaz ve dezenfektanın bunalıcı kokusundan kurtulduğu için rahatlamış bir şekilde koridordan çıkar. Soğuk ve karanlık otoparkta telefonunu alır ve Quinn'in numarasını arar.

Bir an tereddüt eder ve sonra onu arar.

"Merhaba," diyor Quinn.

"Görünüşe göre Faulkner hakkında yanılmışız. Quinn iç çekti. "Çizim tahtasına geri dönelim.

'Onlar yerleştirildi. Maske. Sprey kutuları.' "Evet.

Sinsi küçük piç. Her kimse o.' "Nasıl gidiyor?" diye soruyor.

Eğlenceli zamanlar. Binayı aradık ama henüz bir şey bulamadık. SOCO orada. Her yer mühürlendi.'

"Bu iyi...

"Hicks çoktan gitti. "Oh . .

Biliyorum. Karısının hasta olmasıyla ilgili boktan bir bahane. Tamamen saçmalık. Aceleyle gitmeden önce biraz bitkin görünüyordu. Bu tür şeyleri midem kaldırmaz.'

"Omurgasız," diyor Archer.

O da var. Tozer ve Phillips Merrick'in evine döndüler. O orada değil, ki bu beklenmedik bir şey değil. Hasta nasıl?"

'İyi gidiyor. Dinlenmeye ihtiyacı var. "Onunla konuşun mu?

"Çok uzun süre değil.

Archer, içinde iki üniformalı memur bulunan bir polis arabasının yaklaştığını görür.

Biri PC Simpson, diğeri de PC Neha Rei. "Takip edebileceğimiz bir şey söyledi mi?"

'Katilin lastik bir takım elbise ve maske taktığını söyledi. @nonymous'un bir aksanı olduğunu düşünüyor. İskoç ya da İrlandalı.'

"Ne kadar emin?"

Söylemesi zor. Hâlâ şokta ve bunun farkında değil. Kafasında bir sürü şey dönüyor olacak. Merrick nereli?"

"Cornwall. Hâlâ Cornish aksanı var.'

"Belki Jamie yanlış anlamıştır.

"Belki de.

"Dinle, Simpson ona göz kulak olmak için burada. "TAMAM.

"Gitmem gerek.

"Güle güle.

Polis memuru Simpson yakınlarda dolanmaktadır. Archer onu içeri, Jamie'nin uyuduğu yere götürür ve yanından ayrılmamasını tembihler.

'Bu sefer sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım, hanımefendi. Söz veriyorum.'

"Çavuş Beattie ile irtibata geçeceğim ve şafaktan önce birinin görevi devralmasını sağlayacağım.

"Teşekkür ederim.

ARCHER uykusuz bir gece geçirir, gece boyunca sık sık uyanır. Ertesi sabah dışarıdaki sokaktan gelen seslerle uyanır. Esniyor, geriniyor ve yatağından kalkıp perdelerin arasından bakıyor. Dışarıda iki adam vardır; biri diğerine telefonunun ekranını göstermektedir. Neye bakacaklarını biliyor. Adamlardan biri hızla konuşmakta ve sanki daha önce hiç görmemiş gibi el kol hareketleri yapmaktadır.

Komşusunun ona gösterdiği gibi bir şey.

Onun yapmadığını ve bir daha asla yapmayacağını umuyor.

BabaOğulVeHayalet videosunun hala çevrimiçi olduğundan ve internette yayıldığından hiç şüphesi yok. Tüm dünya bunu görmüş olacak. Lewis Faulkner ve Thomas Butler'ın aileleri ve arkadaşları sevdiklerinin zalimce infaz edildiğini internetten görmüş olacaklar. Jamie'nin ölümden kıl payı kurtuluşunu ve Archer'ın onun kurtarılmasındaki rolünü de görmüş olacaklar. İnternette polen gibi yayılan fotoğraflar, gifler ve memler olacak.

"Günaydın!" diye sesleniyor büyükbaba.

Dışarı bakar ve onu pijamalarıyla yatak odasının kapısında dururken görür.

"Günaydın dede. Nasılsın?"

Biraz bitkinim ama iyiyim. Sakıncası yoksa ben yatağıma dönüyorum Grace. Erkekler tuvaletine gitmem gerekiyordu.'

"Size bir şey getireyim mi?"

Elini kaldırır ve esnemeye başlar. 'Hayır, hayır. İki uyku hapi aldım ve tam olarak uyanamadım. İşe mi gidiyorsun?'

"Evet. O zaman haberleri görmediniz?"

Başını sallar. "Uyuyordum. Ayrıca, her şey kasvet ve kıyamet. Bununla uğraşamam.

Archer gülümser. "İyi uykular büyükbaba ve bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. "Ararım.

Duş alıyor, koyu renk kot pantolon ve erik rengi yün kazak giyiyor. Televizyonu açar, su ısıtıcısını kaynatır ve ekmek kızartma makinesine bir dilim tahıl ekmeği atar. Kanallar arasında gezinirken Twyford Manastırı'ndaki cinayetlerle ilgili bir haber bültenine rastlar. Olay yerinin üzerinde uçan bir helikopter, polis şeridiyle çevrili ve beş üniformalı memur tarafından korunan aşağıdaki alanı havadan çekmektedir. Sunucunun kendini beğenmiş bir hali var. Yüzünde tuhaf bir parlaklık var ve kare şeklindeki çenesi sanki kendine ait bir hayatı varmış gibi hareket ediyor. Yanındaki kadın sunucu ise ciddi bir ifadeyle kamerayı izliyor ve arkasındaki ekranda yayınlanan olaylar hakkında yapmacık bir yorum yapıyor.

'Milletvekili Lewis Faulkner ve tıp öğrencisi Thomas Butler'ın dün gece @anonymous olarak adlandırılan seri katil tarafından öldürüldüğü olay yerini inceliyoruz. Polis bölgeyi kapattı ve biz konuşurken araştırmalarını sürdürüyor. Katil cinayetleri canlı olarak yayınladı. Polisin ellerinde bir şüpheli olduğunu teyit ettik... ve sanırım elimizde bir resim var. Sunucu kameranın ötesine bakıyor. "Elimizde bir resim var mı?

Oliver Merrick'in sabıka fotoğrafı ekranın köşesinde belirir.

"Evet, elimizde bir fotoğraf var. Sunucu notlarından okuyarak aşağı bakar. "O ...

Kadın sunucu onun cümlesini tamamlar. "Oliver Merrick, kırk bir yaşında. Kuzey Londra'da yaşayan bir muhasebeci ve aslen Cornwall'dan. Polis ona yaklaşmamanızı tavsiye ediyor. Polis irtibat numarası da ekranda. Lütfen onu görürseniz bu numarayı arayın.

Archer bir yağlama bıçağı alır ve tezgâha vurur. Merrick'in dosyasını okumuş. Atletik, fit ya da güçlü bir geçmişi olmayan, 1.80 boylarında, formsuz biriydi. Gerçekten @anonymous olabilir mi?

Ekran titremeye başlar ve sonra kararır.

"Ah, canlı televizyonun zevkleri," diye gülüyor erkek sunucu. 'Birazdan olay yerine canlı olarak döneceğiz. Bu arada, programda neler var, Susan?

Susan gülümser ve doğal olmayan bir şekilde beyaz olan dişlerini gösterir. Teşekkür ederim, Pete. Ülkenin başkentinde çay içmenin azalmasıyla ilgili büyüleyici bir bölümümüz var ve saat 10.30'da yeni kraliyet mensuplarımızdan en çok hangisine ve neden hayran olduğunuzu soracağız.

Archer tam kapanmak üzereyken canlı yayın tekrar canlanır.

"Twyford Abbey'de canlı yayındayız" diyor Pete. 'Bu olağanüstü bir hikaye. Dün gece üçüncü bir kurban vardı. Polis tarafından kurtarılan bir kurtulan. Kendisi yerel işadımı Jamie Blackwell. Stüdyoda Jamie'nin bir arkadaşı var, Victoria Dunmore-Watson.

Medyayla konuşarak ne halt ediyor?

Dunmore-Watson, hindi boynu ve uzun parlak saçları olan zayıf bir kadındır.

Merhaba Victoria. Dün alarmı siz kaldırdınız. Bu doğru mu?"

'Dün değil aslında. İki gün önce gündeme getirdim ama beni dinleyen oldu mu? Hayır! Tam bir zaman kaybıydı.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Umurlarında bile değil.

Pete güler ve kameraya döner. "Bayan Dunmore-Watson'ın sabahın bu saatinde kullandığı renkli dil için lütfen özürlerimizi kabul edin.

Victoria'nın umurunda değilmiş gibi görünüyor. "Özür dilerim," diyor gönülsüzce.

"Lütfen bize ne olduğunu anlatın.

"Jamie ile üç ya da dört civarında konuşuyordum. Hatırlayamıyorum. Her neyse, bir müşteriyle buluşacaktı, öyle söyledi ama ben bunun muhtemelen Tinder'dan bir kızla randevu olduğunu düşündüm.

"Flört uygulaması mı?"

Archer hala sıcak olan ekmeği yağlar.

'Evet. Taksisi onu bir binanın dışında bıraktı ve sonra biri onu bayılttı. Düşüğünü duydum ve sonra katilin telefonda nefes aldığını duydum, çok ağır bir şekilde.

"Nasıl hissettin?"

"Çok korkmuştum. Ne yapacağımı bilemedim.

Archer tostunu çiğniyor ve sıcak çaydan bir yudum alıyor. "Polisi mi aradın?"

"Evet, bir kadınla konuştum ama hiç yardımcı olmadı.

"Dedektif Müfettiş Archer mıydı o?"

Archer çiğnemeyi bırakır ve kupasını yere bırakır.

"Evet. Bu onun adı. O ve Jamie birbirlerini tanıyorlar." "Peki, ilişkileri nedir - çıkıyorlar mı?"

"Evet, ama belki de bundan daha fazlası. "Onunla Tinder'da mı tanıştı?"

"Şaşırmazdım.

Archer yüzünü buruşturuyor, bardağı ağzından bir santim uzakta duruyor. 'Jamie ona karşı bir şeyler hissediyor. Ondan hoşlanıyor.

Sunucunun arkasındaki ekran, Archer'ın vitrinden düştükten saniyeler sonra Jamie'nin cesedinin üzerine diz çöktüğü bir fotoğrafa dönüşür.

"Bu özel bir atış, değil mi?" diyor sunucu. "Parlak zırhlı şövalyenin tersine çevrilmiş hali.

Victoria umursamaz bir tavırla, "Sen öyle diyorsan," diye cevap verir.

Archer midesinin bulandığını hisseder ve uzaktan kumandanın kapatma düğmesine sertçe basar. Ne kadar yeni ve önemsiz olursa olsun, Dunmore-Watson'ın Jamie'yle bir ilişki içinde olduğunu öne sürmesinin geri dönüşü olacağını biliyor. Hemen işe koyulmalı ve eğer henüz yayılmadıysa, bu yangını yayılmadan söndürmelidir.

Haki bir yağmurluk giyerek belindeki kemeri sıkıyor ve yakasını yukarı çekiyor. Soğuk sabah için yetersizdir ama bütün günü kışlık montundaki formaldehit kokusuyla geçiremez. Onu bir çöp kutusuna koyuyor ve evden çıkarken yanına alıyor. Charing Cross İstasyonu'na giderken Bedfordbury'deki kuru temizlemeciye bırakacak.

Roupell Sokağı'ndaki evden çıkarken telefonu çalar. Arayan DCI Pierce. Sikeyim.

"Günaydın hanımefendi.

Pierce selamına karşılık vermez ama derin bir iç çektikten sonra şöyle der: "Ülkenin çoğu gibi DI Archer, eminim siz de bu sabahki haberleri görmüşsünüzdür.

Archer yutkunur. "Evet, efendim.

'Bunu daha sonra tartışacağız. Bu arada, seni @nonymous cinayetleri için SIO olarak görevden alıyorum. DI Hicks devralacak. Lütfen size verdiği desteğin aynısını ona da gösterin.

Archer'ın kalbi sıkışır. "Ama efendim..." "İlk iş brifing. Sizi orada görmeyi umuyorum.

Bununla birlikte DCI görüşmeyi
sonlandırır.

*

Quinn masasında oturmuş, parmaklarını klavyeye vurmaktadır. Kadın içeri girdiğinde başını kaldırmıyor. Çavuş Beattie telefonda konuşmaktadır ve ceketini asarken başıyla 'günaydın' der. O da 'günaydın' der ve masasına oturur.

Quinn'e "Günaydın," diyor.

Quinn yazmayı bıraktı. "Haberleri gördün mü?

Archer iç geçirir.

"Bugün iyi şanslar.

Takımın geri kalanı içeri giriyor. Hicks, Felton, Pike, Tozer, Phillips ve Klara. Klara'nın yüzü solgun, gözleri kocaman. Archer'a, "Çok özür dilerim," der.

Archer midesinin düğümlendiğini hissediyor. *Klara neden üzgün?*

En son Pierce gelir. Girişte heybetli bir havayla duruyor, bir elinde devasa bir anahtar setiyle oynuyor, baykuşa benzeyen gözleri Archer'ı izliyor, yargılıyor.

Pierce, "Millet, şimdi olay odasında bir güncelleme yapacağız," diye anons etti.

Ekip içeride toplanır.

Pierce, "DI Hicks, lütfen başlayın," dedi.

Archer geriliyor ve ekibin gözlerinin ona doğru baktığını hissediyor, belki yüzünde bir öfke ya da utanç izi arıyor ama ifadesi sabit ve duygusuz kalıyor.

Hicks, dün akşamki olayları özetlemeye başlarken, dosyasına bir tür güvenlik battaniyesiymiş gibi sarılır. En uzun beş dakikadan sonra konuşmayı keser ve öksürür, devam etmeden önce tereddüt eder, "Jamie Blackwell'i kurtarmak için hızlı düşündükleri için DS Quinn ve DI Archer'a teşekkür edebilir miyim?

Orada bırakıyor ve herhangi bir alkışa ya da takım takdirine yer bırakmadan bir sonraki konuya geçiyor. Archer'ın buna ihtiyacı olduğundan değil.

"Klara sayesinde, ölü ve diri her kurbanın arkadaşlık uygulamalarını kullandığını biliyoruz. Megan Burchill Tinder kullanmış, Thomas Butler Grindr kullanmış, Jamie Blackwell Tinder kullanmış, diye düşünüyoruz. Katil sahte profiller kullanmış ve

ve başka biri gibi davrandılar. Modern bir terim kullanmak gerekirse, bu kurbanlar "catfished" idi.

Pierce, "Uygulama verilerinden katilin telefon numarasını tespit edebiliyor muyuz?" diye soruyor.

Klara cevap verir. "Araştırıyorum. Gizli telefon numaralarını ortaya çıkarmaya çalışan bir program çalıştırıyorum. Ne kadar başarılı olacağını söylemek zor. Katil ne yaptığını biliyor ve şimdiye kadar izlerini ustalıkla gizledi.

"Denemeye devam et, Klara,"

diyor Pierce. "Peki, efendim.

'Pike ve Tozer bugün kurbanların arkadaşları ve aileleriyle görüşecek. Phillips ve Felton kamera kayıtlarını inceleyecek. DI Archer ...'

"Bir dakika lütfen, Rodney," diye araya girdi Pierce. 'DI Archer, anladığım kadarıyla siz ve Jamie Blackwell tanışıyorsunuz. Lütfen bağlantınızı açıkla mısınız?'

Tüm gözler Archer'a çevrilir ama o soğukkanlılığını korur.

'Onunla birkaç kez görüştüm. Arkadaş değiliz.'

Pierce'in araştıran gözleri, bir yalanın altını arıyormuş gibi Archer'ın içine işliyor. "Arkadaş değiliz diyorsun.

"Muhtemelen üç kez karşılaştık.

"Anlıyorum.

Archer sakın bir ifadeyle onun bakışlarını tutar. İçinde ise bir ateş yanıyor. "Söyle bana, DI Archer. Bekâr mısınız?"

Odada sessizlik.

"İlişki durumumun soruşturmayla ne ilgisi var hanımefendi?

'Arkadaşlık uygulamalarıyla ilgili herhangi bir deneyiminiz olup olmadığını merak ediyordum. Belki bunu bizimle paylaşabilirsiniz. Katili biraz daha anlamamıza yardımcı olabilir. Sizce de öyle değil mi?

Archer sırtındaki tüylerin diken diken olduğunu hissediyor.

"Düşündüğümünden" emin değilim hanımefendi. Arkadaşlık uygulamalarını kullanmıyorum. Kullanmaya karşı değilim. Sadece bir arkadaşlık uygulamasını biriyle birlikte olmak için tercih ettiğim bir yol olarak görmüyorum. Ayrıca partnerimin bundan hoşlanacağından da emin değilim. Archer, ilişkilerinin onun gözünde bitmiş olmasına rağmen, Dom'u ifadesini desteklemek için kullanmaktan suçluluk duymuyor.

"Pekâlâ. Lütfen devam edebilir miyiz, DI

Hicks?' Hicks Archer'a döner.

"DI Archer, Jamie Blackwell ile konuşmayı başardınız mı?

Çok kısaca. Katilin lastik tulum giydiğini ve maske taktığını, bu yüzden yüzünü tarif etmenin neredeyse imkânsız olduğunu söyledi. Bir an için koyu renk saçlarını görmüş ve onu güçlü, atletik ve muhtemelen İskoç ya da İrlandalı aksanına sahip biri olarak tarif etmiş.

Quinn şöyle diyor: 'Oliver Merrick'in Cornish aksanı var ama onu atletik olarak tanımlamazdım. Bununla birlikte, onu son gördüğümde beri diyet yapıyor ve bir spor salonu tavşanı haline gelmiş olabilir.

Hicks devam ediyor, 'Oliver Merrick hakkında: Elaine ve Jordan Kelly'yi kaçıran arabanın ona ait olduğunu biliyoruz. Ayrıca Adli Tıp gece boyunca çalıştı ve bu sabah raporlarını hazırlıyorlar. Twyford Manastırı'ndaki hurdalar arasında Merrick'le eşleştirdiğimiz parmak izlerinin bulunduğu atılmış bir dezenfektan şişesi olduğunu söylediler. Görünüşe göre adamımız Merrick. Şu anda evini izliyoruz ve araştırmayı genişletiyoruz.

Hicks o sabah haberlerde kullanılan sabıka fotoğrafının bir kopyasını çıkarır ve tahtaya asar.

"En son nerede görüldüğünü biliyor muyuz?" diye sorar Pierce.

'Görünüşe göre Kuzey Londra. Bunun nerede olabileceğini araştırıyoruz' diyor Hicks.

Çok iyi. Merrick'i bulmanı istiyorum. Ne gerekiyorsa yap. Adamımız o.'

"Evet, hanımefendi.

"Sana yardım etmesi için kimi istiyorsan onu kullan.

Hicks konuşmak için ağzını açar ama Pierce elini kaldırarak onu susturur. "Dedektif Quinn ve Dedektif Felton, lütfen Dedektif Hicks'e yardım edin.

"Evet, hanımefendi," diye cevap veriyorlar hep bir ağızdan.

'Sen ve Felton birlikte gidebilirsiniz. Ben Merrick'in eski uğrak yerlerini kontrol edeceğim,' der Quinn Hicks'e.

"Bize uyar," diye yanıtlıyor Hicks.

Archer, "Katilin Jamie Blackwell'i öldürmeyi başaramadığı gerçeğini göz ardı etmemeliyiz" diyor.

Pierce Archer'a döner ve göz kırpar. 'O halde, seninle kontrol etmelisin ve onu güvenli bir eve götürün.'

Pierce'ın 'arkadaş' vurgusu odadakileri susturur ve herkes dilini ısırarak Archer'a bakar. "Evet, hanımefendi.

"Tamam, millet. Ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz. İşe koyulun.

Ekip dağılırken Archer, Quinn'in Hicks ve Felton ile konuştuğunu görür. Birkaç dakika sonra Quinn ceketini giyer ve gider.

Pierce'a yaklaşıyor. "Hanımefendi, neler oluyor? Neden bu kritik aşamada beni soruşturmadan aldınız?"

Pierce bakışlarını Archer ile aynı hizaya getirir. 'Sende doğru olmayan bir şeyler var. Katilin kurbanlarından ikisiyle ilişkiniz var ve ben bunun nedenini bilmek istiyorum.

"İki mi? Ben sadece Jamie'yi tanıyorum.'

"Gerçekten mi? Mike Hamilton'ın telefon kayıtlarını aldım. Görünüşe göre sen ve o oldukça iyi bir konuşma yapıyormuşsunuz. Ona hikayenizi satacaktınız. Sana ne kadar teklif etti?"

"Ne? Bu imkansız. Ona hiçbir şey teklif etmedim. O istedi ama ben reddettim.'

"Elbette yaptın. Pierce iç çeker ve olay odasını terk eder.

O anda bulmacanın diğer parçaları da yerine oturmaya başlar.

"Kahretsin!

Acilen biriyle konuşması gerekiyor ve aceleyle Klara'nın ofisine gidiyor.

Çok üzgünüm Grace. Hamilton'ın telefonunu biliyorum. Pierce kayıtları görmek için ısrar etti.'

Bunun için endişelenme. Dinle, telefonum o moped sürücüsü tarafından çalındı ve parçalandı ve iki gün boyunca çalışmadı. Hatırladın mı?"

"Evet.

"Apple Store'a götürdüğümde satış elemanı bana simin eksik olduğunu söyledi.

"Belki de düşmüştür.

"Ama sonra yeni simim etkinleştirildiğinde Mike Hamilton'dan onunla hiç yapmadığım bir konuşmayı takip etmemi isteyen mesajlar almaya başladım. Archer tüylerinin diken diken olduğunu hisseder. "Aman Tanrım. Telefonum gerçekten de kırılmamıştı. Değiştirilmiş olmalı.'

"Kim tarafından?"

'O yaptı. @anonymous. Belki de Hamilton'ın benimle ilgilendiğini biliyordu ve telefonum intikam almak için ona yaklaşmanın bir yoluydu. Belki de bu aynı zamanda

Soruşturma. Fotoğraflarım, e-postalarım, WhatsApp'ım ondaydı. O lanet cihaz onun için pek çok fırsat yarattı.

A Oliver Merrick'in Holloway'deki bir okulun bahçesinde görüldüğüne dair bir ihbar gelir. Klara, CCTV kameraları ve on dakika içinde yerini tespit eder. Ofiste bir uğultu vardır; uzun saatler ve uykusuz gecelerin getirdiği köpek yorgunluğunu ortadan kaldıran yenilenmiş bir canlılık. Katile dokunma mesafesinde olduklarına dair elle tutulur bir his vardır.

Oliver Merrick.

Adı dudaklarında ve beyinlerine lazerle kazınmış, harfleri tütüyor. Sabıka fotoğrafı tüm mobil cihazlarındaki fotoğraf kütüphanesine yeni bir ekleme. Av oluştu, av köpekleri toplanıyor. Kan kokusunu alabiliyorlar. Archer onları hayranlık, endişe ve şüphe karışımı bir duyguyla izliyor.

Merrick'in dosyasını tekrar okudu ve onun bir çocuk dışında herhangi bir kişiyi alt etme yeteneğini sorguladı. Ama yine de, Quinn'in önerdiği gibi, belki de Merrick fiziksel yapısını değiştirmiştir. Görüşme kayıtlarında Quinn onu sadece Quinn'in yapabileceği şekilde tarif etmişti:

"Sen kilolu, soluk yüzlü, çörek yiyen piç kurusu bir kemancısın.

Merrick'in gücü, İrlandalı'nın öfkesi karşısındaki sakinliği idi. Umurunda değilmiş gibi görünüyordu. Aksine, ilgiden hoşlanıyor ve çocukları sevdiğini ve onlara asla zarar veremeyeceğini iddia ederek masumiyetini savunuyordu. Quinn gibi Archer'ın da Merrick'in bir çocuğu sevmek ve bir çocuğa zarar vermek tanımlarının ahlak skalasının yanlış ucunda olduğundan şüphesi yok, ama gerçekten

@nonymous? Aradıkları anlayışlı katilin o olduğuna tam olarak ikna olmamış ama onu dışlamaması gerektiğini de biliyor.

Archer bir ekip arabası alır ve ekibi bırakarak Bloomsbury'ye ulaşır, ileride yol çalışmaları nedeniyle trafik durmuştur. Nefesinin altında küfrederek sola döner ve turistlerin büyük avluya girip çıktığı British Museum'un Yunan sütunlarını ve büyük revakını geçer. Sabırsızlığını dizginleyerek trafikte ilerliyor. Düşünceleri sürekli Merrick'e dönüyordu.

Hiçbir suçtan hüküm giymemiştir. Okullarda, oyun alanlarında ve yüzme havuzlarında aylak aylak dolaşırken yakalanmış ve tanımadığı çocuklara şeker ikram etmiştir. Archer'a göre o saatli bir bomba. Henüz yapmadıysa bile arzularına teslim olması an meselesi.

İsimsiz vaka onun profiline hiçbir şekilde uymuyor, ancak Merrick'in bir şekilde bu işin içinde olduğundan emin. Jordan Kelly hala kayıp ve umarım hala hayattadır. Merrick'in genç ve güzel oğlanlara karşı zaafı vardır ve Merrick'in en çok arzuladığı şeyin Jordan olduğundan emindir. Bu düşünceyle omuzlarının gerildiğini hisseder ve sadece çocuğun güvende ve Merrick'in pençelerinden uzakta olmasını umar.

Archer, Camden Town'da ışıklar kırmızıya döndüğünde frene hafifçe basar. Direksiyonu kavırıyor ve seçenekleri değerlendiriyor. Jordan @nonymous'un elinde mi? Merrick'ten yardım almak için onu pazarlık kozu olarak mı kullanıyor? Eğer ekip onu bugün bulursa, bunu öğrenmeleri an meselesi olacaktır.

Archer'ın soruşturmadaki rütbesi düşürülmüştür ve beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktur. Şimdilik, katil yarım kalan işini tamamlamak için geri dönmeden önce Jamie'yi güvenli bir eve götürmesi gerekmektedir.

Archer hastanenin otoparkında tek boş alan gibi görünen yeri bulur; gülünç derecede hantal bir Land Rover ile beyaz bir minibüs arasında dar bir yerdir ve her ikisi de ona sürücü kapısını açıp sıkışarak çıkmasına ancak yetecek kadar yer bırakmaktadır.

Hoşnutsuz bir şekilde, tel çerçeveli gözlüklü bir erkek hemşirenin telefonda konuşmayı bitirdiği koğuş resepsiyonuna doğru ilerler. Kaşlarını çatar ve ahizeyi kapatır.

Archer kimliğini gösterir. "Merhaba. Dedektif Müfettiş Grace Archer. Jamie Blackwell'i görmeye geldim."

Hemşire masadan bir pano alır ve ekli evrakları gözden geçirir.

"Ayrıldı," diyor başını kaldırmadan. "Ne demek ayrıldı?"

Hemşire pek de etkilenmemiş bir tavırla ona soğukkanlılıkla bakar.

"Kendini çok daha iyi hissediyordu ve yatağa ihtiyacımız vardı. O yüzden gitti.

"Ne zaman ayrıldı?"

Hemşire iç çeker ve evraklarına bakar. "Bu sabah altı buçuk. 'Kahretsin! Kendini iyi hissetmiyor. Onu burada tutabilir miydiniz?"

'Burası bir hastane. Hapishane değil.

Archer adamın küstahlığına sinirlenir.

"Doktor tarafından kontrol edildi ve iyi durumda olduğu teşhisi konuldu. Bir arkadaşı ya da akrabası onu evine götürdüğü sürece buradan ayrılabilirdi.

"Onu koruyan memurla birlikte mi ayrıldı?"

"Bütün gece Bay Blackwell'in odasındaki koltukta uyuyan polis memuru Simpson'ı mı kastediyorsunuz?"

Archer'ın kalbi sıkışır. Yine Simpson.

'Kiminle gittiği hakkında hiçbir fikrim yok. Başka hastalarla meşguldüm. "Meslektaşlarınıza sorabilir misiniz?"

"Vardiyadaki son kişi benim, Dedektif Archer. Lütfen bu gece tekrar gelin.'

"Dosyasında ev adresi var mı?" "Buna izin verildiğinden emin değilim.

Archer'ın gözleri parlıyor. Sesi keskinleşir. "Eminim Bay Blackwell'in hastanede tedavi görmesine neden olan koşulların farkındasınızdır. Eminim siz de dünyanın geri kalanı gibi onun neredeyse idam edilmesine internetten canlı olarak tanık olmuşsunuzdur.

Hemşire, Archer'ı meramını anlatmaya teşvik edercesine omuz silkiyor.

"Katil Bay Blackwell'i öldürme girişiminde başarısız oldu, bu da tekrar deneyeceği anlamına geliyor. Bay Blackwell'in zarar görmeyeceğinden emin olmalıyım. Bunu yapmak için yardımınıza ihtiyacım var. Bu yüzden lütfen doğru olanı yapın, hastane sisteminize giriş yapın ve bana Bay Blackwell'in adresini bulun. Hemen!"

Archer'ın bakışları titremiyor.

Adam başını sallar ve vazgeçer. Bilgisayarını karıştırır, adresi bir not kağıdına yazar ve başını kaldırmadan karşıya uzatır.

"Teşekkür ederim," der ve gider.

Hemşireyle yaptığı konuşmadan dolayı bir pişmanlık hisseder. Yorgun ve stresli görünüyordu ve şüphesiz uzun saatler çalışmıştı. Muhtemelen kendisinden daha uzun saatler. Polis teşkilatı gibi, NHS de hükümetin bütçelerinde yaptığı ciddi kesintilere maruz kalmıştır ve bu durum sadece halkı değil, aynı zamanda ellerinden gelenin en iyisini yapmak için çok çalışan personeli de etkilemektedir.

Arabasına dönerken Jamie'nin ofis numarasını arar ama arama doğrudan sesli mesaja gider. Aynı sonuçla iki kez daha dener.

Archer arabaya sıkışır ve düşünür. Jamie'ye anında ulaşmanın hiçbir yolu yoktur. Telefonu, cinayet teşebbüsünü canlı yayınlamak için kullanılan kameralardan biri olarak bir kanıt torbasının içindedir.

Archer, Jamie'nin Farringdon'daki Edward döneminden kalma dönüştürülmüş bir ev olan ofisinin karşısındaki sokağa park edene kadar Londra trafiğinde yirmi beş dakika acı içinde geçer. Tüm katlardaki panjurlar kapalıdır; ancak, birinci kattaki yarıklardan parlayan bir ışık görebilmektedir.

Ofisin dahili telefon düğmesine basıyor. Yanıt yok.

Tekrar bastırıyor ve bu sefer daha uzun süre tutuyor.

Hoparlör patlar ve mağrur bir ses cevap verir: "Bu gün kapalıyız! Bu Victoria Dunmore-Watson'ın kusursuz sesidir.

Bayan Dunmore-Watson, ben Dedektif Müfettiş Archer. Jamie ile konuşmam gerekiyor. Lütfen beni içeri alır mısınız?"

"O burada değil. Bunu herkesten çok sizin bilmeniz gerekir." "Lütfen kapıyı açın.

Kapı zil sesiyle açılır ve Archer içeri girer. Büyük bir merdivenin tepesinde iki kapı vardır. Biri açılır ve Victoria Dunmore-Watson'ın salkım söğüt çerçevesi gölgede kısa bir süre görünür ve sonra kaybolur. Archer merdivenleri tırmanır, diğer kapıya bakar ve arkasında ne olduğunu merak eder.

Ofise giriyor.

Jamie'nin asistanı kollarını kavuşturmuş bir şekilde duruyor; üzerinde o sabah televizyonda giydiği kıyafetlerin aynısı var.

Archer'ın gözleri içeriye tarar. Odada cumbalı pencerede karşılıklı duran iki masa var. Duvarlar modern dosya dolapları ve kitap raflarıyla kaplı. Jamie'ye ait olduğunu düşündüğü bölmeli bir ofis var.

Archer hoşbeşi atlar.

"Onunla konuştun mu?"

"Ya yaptıysam?

"Bayan Dunmore-Watson, lütfen soruya cevap verin.

"Belki.

"Onunla ne zaman konuştun?

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor. "Bu sabah.

"Ne zaman bu sabah?

"Birkaç saat önce. "Ne söyledi?

"Hastaneden çıkış yapıyordu. Sesi çok yorgun ve stresli geliyordu ve dinlenmek ve yeniden şarj olmak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi.

"Üst katta mı?

"Üst katta mı?" diye cevap veriyor, şaşkın bir ifadeyle.

Archer küfretme ve gözlerini devirme dürtüsüyle savaşıyor. Bugün insanların nesi var böyle? Neden herkes bu kadar kalın kafalı?

"Üst kattaki dairede, Bayan Dunmore-Watson. Jamie üst kattaki dairesinde mi?" diye tersledi.

Kadın Archer'ın ses tonuyla irkilir. "Hayır. Sanmıyorum. Öyle olsaydı etrafta dolaşırken duyardım.

"Daireye giriş izniniz var mı?

Dunmore-Watson emin görünmüyor.

"Jamie polis eskortu olmadan hastaneden ayrıldı. Büyük bir tehlike içinde olabilir. Tekrar soruyorum. Daireye giriş izniniz var mı?"

Yüz ifadesi soluyor ve ince kemikli ellerini birbirine sürtüyor. Masasına doğru yürür, üst çekmeceyi açar, bir anahtar çıkarır ve Archer'a uzatır.

"Bugün yukarıda hiç gürültü duydun mu?

Kadın başını sallıyor.

"Burada kal, lütfen.

Archer ofisten çıkar ve Jamie'nin dairesine giden merdivenleri tırmanır.

Giriş, parlak lacivert boyalı, ağır panelli bir kapıdır. Archer kulağını yüzeye dayar ve dinler. Hiç ses yoktur. Kapıya vurup bekler ama cevap gelmez.

Anahtarı yerleştiriyor ve kapıyı iterek açıyor. Koridor küçük, bir ucunda küçük bir mutfak, bir banyo kapısı ve bir yatak odası ile oturma odasına açılan başka bir kapı var.

Burası temiz kokuyor. Banyodan narenciye ve sabun kokuları yayılıyor. İçeriye bir göz atıyor. Fayanslar erkeksi siyahlar ve griler, tek renkli bir yüzey. Küçük ama yeterli büyüklükte bir duş, bir lavabo ve tuvalet içeriyor.

Tetikte, her türlü gürültüyü dinliyor ama dışarıda akan trafik dışında içeride ses yok.

Yatak odasının içine bakar. Büyük çift kişilik yatağı adaçayı yeşili bir yorgan örtüyor. Birkaç gündür içinde uyunmamış gibi görünüyor. Oturma odası geniş ve ön bahçeye bakan büyük pencereleri var. Bir kanep ve televizyon dışında görülecek pek bir şey yok. Jamie'nin dairesi kompakt, temiz ve düzenli, ancak burada kalıcı bir ev olduğunu gösteren hiçbir şey yok.

Oradan ayrılır, ofise döner ve anahtarı Victoria'ya geri verir. "Jamie buraya gelmeseydi nereye giderdi?"

"Muhtemelen eve gitmiştir.

"Yani burası onun daimi ikametgahı değil mi?"

Victoria iç geçirir. "Hayır, üst katta bir karyola var. Geç saatlere kadar çalıştığında başını koyabileceği bir yer ya da fetihlerinden birini götürebileceği bir yer. Son cümle üzerine bakışlarını Archer'la aynı hizaya getirir.

Archer bu şakayı görmezden gelir. "Peki evi nerede?"

"Umarım tehlikede değildir.

"Nerede yaşıyor?"

"Bilmiyorum. Şehir dışında bir yerde mi?"

"Şehir dışında nerede?"

"Bilmiyorum. Oraya hiç gitmedim!"

"Bunu neden bilmiyorsunuz? Siz meslektaş ve arkadaşsınız, değil mi?"

"Evet, bana söylemiş olabilir ama hatırlamıyorum. Sanırım bir mezarlığın yakınında.

Teşekkürler. Bu gerçekten seçenekleri azalttı."

Archer'ın sabrı tükeniyor. Jamie'nin ofisine girip çekmecelerini ve evraklarını karıştırarak ev adresine dair bir işaret arar.

Telefonu çaldı.

"Grace, ben Klara. Hicks ve Quinn'e ulaşmaya çalışıyorum ama telefonlarını açmıyorlar.

'Belki de Merrick ellerinde. Ne oldu?'

'The mobil Telefonsayı gelen Olinski's GÜNLÜK var sadece yeniden etkinleştirildi. Ona sağlayıcıdan geliyormuş gibi davranan bir otomatik mesaj gönderdim.

Archer onun nabzının hızlandığını hissediyor. "Yerini tespit edebilir misin?

'Holloway'deydi ama artık değil. Hareket halinde ve makul bir hızda gidiyor, bu da telefon kimdeyse muhtemelen onun sürdüğü anlamına geliyor.

JORDAN sert beton zeminde top gibi kıvrılmış yatıyor. Sanki günlerdir bu pozisyonda yatıyormuş gibi hissediyor, ama artık ne gündüz ne de gece var, sadece uyumak ve uyumamak.

Her şey acıtıyor.

Başı zonkluyor. Sırtı ağrıyor. Zincirlenmiş kolu uyuşmuş ve ayağa kalktığı anda bacakları sallanıyor. Dudakları çatlamış ve şişmiş. Onları ıslatmaya çalışıyor ama dili kalın ve kuru, kirli bir lavabo süngeri gibi hissediyor.

Gözlerini kapatarak daha mutlu zamanları hatırlamaya çalışır.

Neredeyse vücudunun süzüldüğünü ve yaz mevsimine geri döndüğünü hissedebiliyor. Dokuzuncu yaş günüydü ve annesi ve babasıyla pizza yemeye gitmişti. O zamanlar kavga etmiyorlardı. İyi geçiniyorlardı ve Jordan hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez gerçek bir ailenin parçası olduğunu hissetmişti. Her şey mükemmeldi. Ağustos ayıydı ve güneş parlıyordu, masanın üzerinde balonlar, hediyeler ve tek bir sert darbeye söndürdüğü dokuz mumlu sürpriz bir doğum günü pastası vardı.

Babam güldü ve saçlarını karıştırdı. Annem ona, "Burcunun Aslan olduğunu biliyor muydun, Jordan?" dedi. "Aslan burcuna sahip insanlar aslandır, Jord, ve sen de bir aslansın, işte sen busun. Benim küçük aslan adamım. Tıpkı şarkıdaki gibi.

Jordan ona gülümsedi. Şarkıyı bilmiyordu ama bir aslan gibi güçlü ve korkusuz olma fikri hoşuna gitmişti. Ona sarıldı ve sonra o, babası ve bir garsonla birlikte 'Happy Birthday' şarkısını söyledi.

Kemiklerine kadar kuru hissetmesine rağmen gözleri doluyor ve son nemi olan iki küçük gözyaşı kirpiklerinin diplerinden süzülüyor. Serbest elini kaldırıyor ve

Özsuyu nazikçe ağzına götürmeye çalışıyor. Parmakları kirli ve tek tadabildiği tuz.

Zihnini tekrar doğum gününe odaklamaya çalışır, ancak şerit ışık sönmeye başlar ve yanıp söner, söner ve yanar. Başı dönüyor ve bir an için kusacağını hissediyor ama rahatlıyor, kusmuyor. Birkaç dakika içinde ışık söner ve tüm oda karanlığa gömülür.

Jordan hareketsiz yatıyor, karanlığın içinde kaybolmuş ve küçülmüş. Dokuzuncu yaş gününe dönmeyi o kadar çok istiyor ki ama bu doğum gününün getirdiği duygular onu mahvetmiş. Gözlerini kapatıyor ve birkaç dakika içinde huzursuz bir uykuya dalıyor.

Rüyasında birinin ona seslendiğini duyar.

"Hey, Jordan!" der ses, bu sefer daha yüksek sesle.

Jordan yukarı bakar. Işık çalışıyor ve oda yine aydınlık. Yavaşça kendini oturma pozisyonuna iter ve odayı tarar ama kimseyi göremez.

"Kim var

orada?" "Ben

buradayım.

Jordan sesin geldiği yönü takip eder ama tek gördüğü tankın içindeki şeydir. Maskenin ağzında kabarcıklar beliriyor ve yukarıya, o şeyin ayağına doğru süzülüyor. Göz artık soluk değildir, berrak bir mavidir ve doğrudan ona bakmaktadır.

"Merhaba dostum," diyor o şey.

Jordan geriye doğru sarsılır ve duvara doğru

kayar. 'Konuşmamız gerek,' diyor.

Jordan ellerini kulaklarına götürür ve gözlerini

kapatır. "Bu hiç hoş değil," diyor o şey.

"Kapa çeneni!

Kulaklarını kapatmasına rağmen sesi hala yüksek sesle ve net bir şekilde duyabiliyor. Kalbi çarpıyor ve başının döndüğünü hissediyor.

"İyi hissediyor musun, dostum?

Jordan üç derin nefes alır.

Gözlerini açıyor ve ellerini ağır ağır kucağına bırakıyor. O şey bir şekilde bir kolunu serbest bırakmış ve tankın içinden ona el sallamak için elinden geleni yapıyor.

Jordan donakalır, konuşamaz ama bir süre sonra cesaretini toplar ve "Nasıl konuşabiliyorsun?" diye sorar.

"Nasıl konuşabiliyorsun?" diye yanıtlar o şey. Jordan'ın buna verecek bir cevabı yoktur.

"Kimsin sen?" diye sorar.

'Kim olduğumu biliyorsun. Sadece henüz anlamadın.'

Jordan yırtık kot pantolona ve kartal dövmesine bakar. Onları daha önce görmüştü. Ama nerede? Geçmişini düşünüyor ve bir an sonra aklına geliyor. Annesinin Facebook'unda görmüş. "Sen Ben Peters'sın.

"On puan, Sherlock.

"Ama ben seni o sanmıştım...

'O derken seni zincire vuran ve pedofili fotoğraflarını çeken adamı mı kastediyorsun? Aynı adam-'

'Dur! Söyleme.'

"Annemi incitti, Jordan. Onu çok kötü incitti.'

Jordan kendini boşlukta hisseder. Bir süre sonra "Sana ne oldu?" diye sorar.

"Bana ne olduğunu düşünüyorsun?"

"Bunu sana o mu yaptı?"

"Evet, yaptı ve sana da yapacak.

Jordan midesinin bulandığını hisseder. Sonunun bir tankın içinde bir şey olacağı düşüncesi onu dehşete düşürüyor. "Bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü o deli.

Jordan göğsünün sıkıştığını hisseder.

"Annem. ." "Biliyorum dostum. Özür dilerim.

Jordan dizlerini içine çeker ve göğsüne yaklaştırır. "Bir plana ihtiyacımız var, Jordan. Buradan çıkmamız gerek.

'Peki bunu nasıl yapacağız? Ben zincirliyim ve sen bir tankın içinde baş aşağı yüzüyorsun.

'Evet, öyle. Ama bu mümkün olmadığı anlamına gelmez, değil mi?'

Jordan omuz silkiyor.

"Bu cam hapisaneden çıkamıyorum, o yüzden bizi kurtarmak sana düşüyor. Jordan ağrıyan ve yapış yapış olan kelepçeli bileğini kaldırdı. "Denedim!" "O zaman bağırabildiğin kadar yüksek sesle bağır.

Jordan derin bir iç çeker. 'Bunu ben de denedim ama sesim-'

'Bağıramıyorsanız o zaman gürültü yapın! Herhangi bir ses, sadece gürültülü olsun! Işık titremeye başlar.

"Her şey sana bağlı, küçük aslan adam. Kurtar bizi. Lütfen.'

Titreşim durur ve oda bir kez daha karanlık olur.

Jordan gözlerini kırpıştırarak karanlığa açar. Başı dönüyor ve vücudu soğuk ve acıyla titriyor. Bir motorun gürültüsünü duyduğunu sanıyor ama bu ses geldiği gibi kayboluyor.

Ben'i çağırır ama sesi yaşlı bir köpeğin havlaması gibidir.

Dinler ama Ben cevap vermez. Bunun yerine üst katta çarparak kapanan bir kapının sesiyle irkilir.

ARCHER, hoparlörden Klara ile birlikte KUZEYE DOĞRU GİDİYOR. "Şimdi nerede, Klara?

Az önce Highgate'teki Swains Lane'de durdu. Hareket ediyor gibi görünmüyor.

"Halka açık CCTV'ye bağlanıp ne bulabileceğinize bakabilir misiniz?"

"Hemen ilgileneceğim.

'Katil o, Klara. Bundan eminim.'

"Peki ya Merrick?

"Bir şekilde işin içinde ama adamımız o değil.

"Suç ortağı mı?

Muhtemelen. Lütfen Quinn'i denemeye devam edin ve ona Highgate'e gittiğimi söyleyin. CCTV'de bulduklarınızı en kısa zamanda bana bildirin.

"Anlaşıldı!

Archer gaza basar ve otobüs şeritlerinden ve kırmızı ışıklardan geçerek bildiği tüm kestirme yolları kullanır. Trafik sinir bozucu derecede yoğun ama beş dakika içinde A5200'de Highgate'e doğru yol alıyor.

Archer Swains Lane'e en son Highgate Mezarlığı'na yapılan bir okul gezisi için gelmişti. Bu sanki bir ömür önceydi. Swains Lane, Doğu Mezarlığı'nı Batı Mezarlığı'ndan ayırır. Her iki tarafında yüksek duvarlar olan dik ve dar bir yoldur. Arabayı yavaşça sürüyor, gözleri yersiz görünebilecek herhangi bir şey ya da herhangi biri için tarama yapıyor.

Archer'ın telefonu çalar. Arayan

Klara'dır. Hoparlörü açıyor.

"Neyin var?" diye soruyor, arabayı tepeye doğru sürerken.

CCTV'de henüz bir şey yok. Ama araba Swains Lane'in yarısında durdu. Bir tür bloğun içindeymiş gibi görünüyordu.

Archer yavaşlar. Solunda modern bir evin ön cephesini görür. En üst kat tamamen camdan yapılmış gibi görünüyor ve mezarlığın batı tarafına bakıyor. Victoria, Jamie'nin mezarlığın yakınında yaşadığını söylemişti. Bu onun evi mi?

"Klara, sanırım burası Jamie'nin evi.

Archer sağa işaret eder ve kenara çeker, yarı yarıya kaldırıma çıkar.

'Şimdi buradayım. İçeri giriyorum. Quinn'i bulabildin mi?'

Telefonu açmıyor. Tekrar deneyeceğim. Destek beklemek en iyisi olabilir Grace.'

'Jamie içeride. Tehlikede olabilir.'

'Tamam. Quinn'i tekrar arayacağım.

Dikkatli ol.'

Archer arabadan iner. Swains Lane, ara sıra geçen arabalarla huzurludur. Archer eve doğru yürüyüp zili çalarken, renkli likralı hırslı bir bisikletçi inanılmaz diklikteki yolu tırmanmaya çalışmaktadır.

Archer düğmeye üçüncü kez bastığında kapı ziline hâlâ cevap gelmemiştir. Sokağa bir aşağı bir yukarı bakar, birdenbire ürkütücü bir sessizlik olduğunun farkına varır. Bölgede hayalet görüldüğüne dair hikâyeleri hatırlar. Doğu Mezarlığı'ndan Swains Lane'i geçerek Batı Mezarlığı'na doğru sürüklenen gizemli gri figürler. Hayaletlere inanmıyor ama yine de gençken duyduğu bu hikâyelerin tedirgin edici anısı içini ürpertiyor.

Onları zihninden silkeliyor ve ön kapının içindeki küçük benekli cam bölmeden içeri bakıyor ama görececek hiçbir şey ya da hiç kimse yok.

Dört adım geri atıyor ve yol kenarında durup ikinci katın cam duvarlarına bakıyor.

Birinin onu izlediğini hissediyor.

Bir an için bir hareket gördüğünü sanır. Kasvetli iç mekanda gizlenen geçici bir gölge. Hayal mi görüyor? Omurgası buz tutuyor.

Telefonuna bakar ve Klara'nın Quinn ve Hicks'e haber verip vermediğini merak eder.

Bir araba yaklaşır ve o da kaldırıma geri döner. Araba gözden kaybolurken ayak sesleri duyuyor. Birisi bir merdivenden inmektedir.

Benekli cam bölmenin arkasında bir figür belirirken ağzı kuruyor.

Kapı açılıyor.

"Grace! Burada ne işin var?" Jamie Blackwell yüzünde şaşkınlık ve kafa karışıklığı ifadesiyle kapıda duruyor. Gözleri

daha iyi durumda, ancak beyazlar hala kırmızı. "Burada olduğumu nereden bildin?

Archer sokağın aşağısına ve yukarısına bakar ve kimsenin onu izlemediğinden emin olarak içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır. 'Ben de seni arıyordum. Bana haber vermeden hastaneden ayrılmışsın.

"Kendimi oldukça iyi hissediyordum.

"Bunu yapmamalıydın. Katil hala dışarıda bir yerde. Seninle işi bitmedi.'

Gülümsüyor.

Archer ona kaşlarını çatır. "Bu şaka değil

Jamie. "Hadi içeri girelim," der.

Üst katta çalan klasik müziği duyar, tereddüt eder ve nedenini bilemez.

Cildi karıncalanmaya başlar.

"Yalnız mısınız?" diye

sorar. "Sadece ben varım.

Ya sen?' 'Evet.'

"Beni nasıl buldun?

Archer'ın dikkati içeride dağılır. Merdivenlerden yukarı baktığında, dışarıdaki gökyüzünden gelen ışığı görebiliyor. Cam bir kutuda yaşamak ne kadar tuhaf olmalı, diye düşünür.

Cam bir kutu.

Jamie ön kapıyı kilitliyor.

'Bir şey içmek ister misiniz? Çay, kahve ya da daha sert bir şey?

Adam onu merdivenden uzaklaştırıp büyük bir mutfağa götürür ve kadın bu mutfakın bir kapı ile garaja bağlandığını fark eder.

"Size ne getireyim?"

"Sadece su, teşekkürler.

Mutfak, uzay çağını aratmayacak kadar modernidir. Tertemiz paslanmaz çelik tezgahlar ve aletlerden ışık parıldıyor. Bir uçtaki cam duvar Batı Mezarlığı'na bakmaktadır.

Jamie ölümlerle birlikte cam bir kutuda yaşıyor.

Jamie büyük çelik buzdolabını açar ve küçük bir şişe Evian çıkarır. Kapağını çevirip şişeyi uzatırken gülümsüyor.

"Sen içmiyor musun?" diye sorar.

Adam başını sallıyor.

'Soruma cevap vermediniz,' diyor.

Archer'ın eli plastik şişenin etrafında sıkılaşır.

"Katille ilgili bir ipucumuz var.

"Oh?

Evet. Oliver Merrick. Bir dizi pedofili suçu var. Ekip şu anda onu yakalamaya çalışıyor.

"Bu harika. Suçlunun o olduğunu mu düşünüyorsun?"

Archer'ın ağzı kurudu. Soğuk sudan bir yudum alır. "Hayır.

Bilmiyorum.

Jamie kollarını kavuşturur. "Anlıyorum. Nedenmiş o?"

Archer telefonunu çıkarır. 'Katilin kullandığı telefonlarından biri kısa bir süre önce aktif hale getirildi. Bu konuma kadar izini sürdük.

"Oliver Merrick'in benim için burada olduğunu mu düşünüyorsun?"

Archer yutkunur ve telefonunu çıkarır. İçinde hâlâ kullandığı telefonun numarası kayıtlı. Onu arar.

Jamie'nin gözleri telefonuna kayar.

Archer numarayı çevirir.

Arama bağlanırken sessizlik.

Garajın içinden telefonun çaldığını duyar. Gözleri kilitlenir.

Kırmızı gözleri parlıyor ve o anda onun ne olduğunu görüyor.

Kalbi yerinden fırlar. Daha önce de bir canavarın ininde bulunmuştu. Çabucak bir şeyler yapması gerektiğini biliyor. Ama o bir şey yapamadan canavar ona saldırıyor ve kafasını duvara çarpıyor. Homurdanır ve yanlara doğru tökezler, ısıltılı mutfak yüzmeye başlarken tezgâha uzanır. Yıllar önce Bernard Morrice'den kaçtığı gibi kaçmak istiyor. Ama gücü kalmamıştır, düştüğünü hisseder ve sonra bilincini kaybeder.

DZAYIF, ACIYAN VÜCUDUNA R A Ğ M E N Jordan kendini oturma pozisyonuna zorluyor ve ayak seslerinin tavanda bir amaç doğrultusunda ilerleyişini dinliyor. Bir ileri bir geri, bir ileri bir geri. Titriyor ve bunun o adam olup olmadığını merak ediyor. O olmalı, ama belki de, sadece belki de, başka biri. Birisi.

iyi, nazik biri.

Seslenmeye çalışıyor ama sesi bir vıraklamadan öteye geçmiyor.

Müzik duyuyor. Klasik müzik. Ben'in rüyasında ona bir şey söylediğini hatırlar ama hatırlamaya çalışırken düşünceleri karmakarışıktır.

Ne olduğunu düşünemiyor.

Anlar geçer, ne kadar sürdüğünden emin değildir. Beş dakika ya da bir saat olabilir. Ya da bir gün.

Müzik hâlâ çalışıyor ve belli belirsiz sesler duyabiliyor. Bir erkek sesi. Bir de kadın sesi.

Annem mi? Hayır, o ...' Söylemeye dili varmıyor.

Kalbinin hızla çarptığını hissediyor. Belki ayağa kalkıp basamakları biraz tırmanırsa kapıya daha yakın olacak ve onu duyacaklar. Kendini yukarı çekmeye çalışır ama tutuşu çok zayıftır ve dizlerinin üzerine düşer. Bileğindeki demir bant çelik trabzanda çınlar ve yankılanır. O zaman Ben'in ona ne söylediğini hatırlar.

'Bağıramıyorsanız o zaman gürültü yapın! Herhangi bir ses, sadece gürültülü olsun!

Jordan kolunu kaldırıyor ve trabzanın üzerindeki demir bandı çınlatmaya başlıyor. Bileğini acıtıyor ve kabarcıkların yeniden açıldığını hissediyor ama umursamıyor.

İçten içe ateşlenene ve durmayana kadar tekrar tekrar çınıyor.

ARCHER akan suyun ve uzaktan gelen tekrarlı tıkırtıların sesine uyanır. Gözleri kırpışıyor ve görüşünü netleştirmek için mücadele ediyor. Soğuk çelik gibi hissettiren bir şeyin üzerinde yatıyor. Yüzü ve başının yan tarafı yapışkan ve sıcak hissediyor.

Formaldehit kokusu burun deliklerini dolduruyor. Saniyeler içinde her şey aklına gelir.

Gözleri şak diye açıldı.

Odaklanmaya çalışıyor ama başı dönüyor. Elleri ve ayakları plastik bağlarla bağlanmış. İnançsızlık içinde uzuvlarına bakıyor. İç çamaşırlarına kadar soyulmuştur. Midesi bulanıyor ve öfkesinin kabarmaya başladığını hissediyor.

Ayağa kalkar ve altındaki zeminin sallandığını hisseder. Ama bu zemin değildir. Bir sedyenin üstündeydi.

İçini bir korku kaplar.

Gözleri odayı tarıyor. Daha fazla paslanmaz çelik dolap ve bir lavabo. Morg gibi. Ama bundan daha rahatsız edici olan, tabut büyüklüğündeki vitrin, kenarına asılmış bir hortumla yavaşça sıvıyla doluyor.

Tüyleri diken diken oldu.

Tıklama sesi hâlâ mevcut. Çarpan kafasının içinde yankılanıyor.

Harekete geçmesi gerekiyor ve eşyalarının nerede olduğunu merak ediyor. Telefonu hâlâ evde bir yerlerde olmalı ve Klara ile Quinn'in yerini tespit etmiş olmaları için dua ediyor.

Bir anahtarın döndüğünü ve bir kapının gıcırdayarak açıldığını duyar.

Sese doğru baktığında, yeşil lastik çizmelerin ve koruyucu bir giysinin kısa ahşap bir merdivenden indiğini görür.

Jamie ona gülümser. 'Uyanmışsın. Bu iyi bir şey. Bağırmana gerek yok Grace. Burada kimse bizi duyamaz.' Odanın etrafını işaret eder. "Ses yalıtımı. Havayı kokluyor, gözleri kapanıyor ve sanki eski bir şarabı içine çekiyormuş gibi gülümsüyor. "Formaldehit kokusuna bayılıyorum. Siz bayılmıyor musunuz? Çok tatlı ... çok pratik ... yine de ben onu büyülu olarak düşünmeyi tercih ediyorum. Onunla zaman durur, çürüme durur ve güzellik korunur.

Öfkesine rağmen Archer'ın içi titrer.

Ne yapıyorsun Jamie? Bu çılgınlık. Lütfen, durmalısın.'

Onu görmezden geliyor ve dolaplardan birinden kırmızı kapaklı beyaz plastik bir şişe çıkarıyor.

Daha fazla formaldehit.

Parlak bir sesle, "Doldurmam lazım," diyor ve kapağı açıp solüsyonu neredeyse dolu olan vitrine boşaltıyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin Jamie. Bir şeyler ayarlayabiliriz.'

Çözeltiyi vitrinin etrafında karıştırmak için büyük bir plastik kürek kullanıyor.

'Sizi kapımda gördüğüme gerçekten şaşırdım. Bu mülk bana ait, ancak bu adreste kayıtlı değilim. Başka biri kayıtlı. Yurtdışında çok zaman geçiren zengin biri. Sahte tabii ki. Bu yüzden beni burada bulduğunuzu öğrenmek büyük bir şok oldu. Ben de çok sevindim. Bazıları buna tesadüf diyebilir. Çünkü biliyorsun Grace, bunun olması gerekiyordu. Bu senin kaderin.'

Archer bağlarından kurtulmaya çalışıyor ama plastik çok sıkı ve derisini kesiyor.

"Yapma bunu Grace. Malların zarar görmesini istemiyorum. Bu sergiyi mahveder.'

Archer titriyor.

Beni nasıl bulduğunu anladım. Görünüşe göre o hain yılan, Merrick, ölmeden önce kullan-at telefonunu açmış. Yalnız çalışmak her zaman en iyisidir. Bunu şimdi anlıyorum.'

"Polis telefonun izini sürecek.

'Evet, olacaklar ve telefonunuz da öyle. Ancak her iki cihaz da mezarlık bahçıvanının kamyonetinin arkasına gizlendi ve biz konuşurken şehir dışına doğru yol alıyor. Zekice, değil mi?'

Archer'ın kalbi sıkışır ve daha da kötüsü uzaktan boğuk polis sirenleri duyar.

"İşte gidiyorlar," diye takılır

Jamie. "Geri gelecekler.

"Muhtemelen. Ama Chez Blackwell'in sahibi iş seyahatinde.

Archer tıklama sesinin bir metronom hızına yavaşlamaya başladığını fark eder.

Jamie suyu kapatır. Eldivenlerini çıkarır ve yaklaşıp.

Onu.

"Çok güzelsin Grace. Eli, kızın kanlı tarafını okşuyor.

ve o irkilir.

"Seni iyileştirmemiz gerek.

El arabasını yavaşça lavaboya doğru itiyor ve kadının üzerine

abanıyor. "Arkana yaslan lütfen. Saçınızı yıkamam gerekiyor.

Archer arabadan yuvarlanmaya çalışır ama Jamie onu nazikçe geri çeker. 'Birlikte çok az zamanımız var Grace. İhtiyacım olmadan beni o güzel boynu kırmak zorunda bırakma.

Archer onu kızdırmanın bir anlamı olmadığını fark eder. Kazanabileceği her zaman, kendi yararına kullanabileceği zamandır.

Gülümsüyor. "Gözlerin. Bir zümrüt. Bir safir, Jake'in dediği gibi.

Sen çok iyisin, Grace.'

Dişlerini gıcırdatıyor. 'Onu sen ittin. Onu bilerek incittin, değil mi?'

"Sanatım için ne yapmam gerekiyorsa onu yapıyorum Grace.

Adam onun lavaboya doğru kaymasına yardım ediyor. Adam suyu akıtırken başını soğuk çelik lavabonun üzerine eğiyor. Dönüp adamın kaburgalarına vurup vuramayacağını merak ediyor ama ayakları bağlı ve zıplayarak bir yere varamaz. Adam cam bir beheri ılık suyla doldurup kadının başından aşağı dökerek kanı temizlemeye devam ediyor. Başını şampuanlamak ve masaj yapmak için kokusuz bir el sabunu kullanıyor. Kesiğinin acısıyla yüzünü buruşturuyor.

"Özür dilerim Grace. Bunu senin için birazdan düzelteceğim.

Archer'ın teni onun dokunuşuyla ürperir.

"Seni Seven Dials'daki Lumberyard Café'de gördüğüm o günü hatırlıyorum. Diğerleri de oradaydı. Elaine, Chau, Megan, ama sonra sen içeri girdin. Gözlerimi alamadım-'

'Jordan nerede? Ona ne yaptınız?'

'Jordan için endişelenmemeliyim. Sadece rahatla, Grace.'

Onu ayağa kaldırır ve saçlarını nazikçe kurulamaya başlar. Archer tıklama sesinin kesildiğini fark eder.

"Tesadüf. Hepiniz aynı anda oradaydınız. Bunu çözmeniz çok zekice. Dikkat çekmeyecek bir masaya oturdum ve bekledim. Bazılarınızı internette ve sosyal medyada buldum ve Jake ve Mike Hamilton aracılığıyla izinizi sürdürdüm. Tabii ki telefonunuzu çalmak da çok yardımcı oldu. Çok kolay oldu. Çok kolaydı.'

"Neden ben?"

"Böyle olması gerekiyordu Grace. Roupell Sokağı'ndaki evi satın almıştım ve ziyaretlerim sırasında Jake'le birkaç kez karşılaşmıştım. Sonra bir gün, önceki ev sahibinin kirli tül perdeleri arasından seni ve Jake'i sokakta yürürken gördüm. İlgimi çekmiştiniz ama görüldüğünüz kadar hızlı gitmiştiniz. Seni bir sonraki görüşüm o sabah Lumberyard Café'deydi ama Victoria ve ben seni o gece Roupell Sokağı'nda görene kadar Jake'in torunu olduğunu fark etmemiştim. Kaderin insanları bir araya getirmesi ne garip. Sence de öyle değil mi?"

Elinin üst kısmını kızın yanağında gezdiriyor.

"Sen benim koleksiyonumun ödülüsün. Grace Archer. Hayatta kalan kız. Seninle ilgili her şey mükemmel. Muhteşem ırksal karışımın. Geçmişin. Annen tarafından terk edilmişsin. Ölü baban tarafından terk edildin.'

Jamie'nin sözleri Archer'ı ürpertti. 'O zaman bırak gideyim. Neden öldüreceksin beni?'

'Bunu ölüm olarak düşünmeyin. Koruma olarak düşün. Sonsuza dek burada, evimde benimle birlikte olacaksın.

Archer'ın midesi bulanıyor. Biraz daha zaman kazanmak için bir şeyler denemelidir.

'Bunu neden yaptınız? Neden o masum insanları öldürdünüz ve bedenlerini bu şekilde sergilediniz?

'Sanatçılar her zaman sınırları zorlamalıdır, Grace. Kişi yeni fikirler icat ederek ve sanatını karakterini temsil edecek şekilde ifade ederek büyüklük için çabalamalıdır.

Gözleri vücudunda gezinirken ona doğru yaklaşıyor. Parmakları kızın göğsüne değiyor ama kız bağlı elleriyle parmaklarını itiyor.

"Dokunma bana!"

"Şimdi giyinmen gerek.

Archer kaşlarını çatıyor. Gitmesine izin verecek mi? Bu sadece iğrenç bir şaka mı?

"Sadece bir şey daha var," diyor dönüp bodrumdan çıkmadan önce. Archer çılgınca onun bağlarını çözecek bir şey arar ama hiçbir şey bulamaz.

Jamie birkaç dakika sonra siyah bir elbiseyle döner. Asar. "İç çamaşırını çıkar ve bunu giy lütfen Grace.

Takım elbisesinin cebinden çift ağızlı bir bıçak çıkarır. Kadın donakalır.

Ellerini sıkıca tutarak ayaklarının bağlarını keser. "Lütfen hiçbir şey denemeyin. Merrick'in yeni keşfettiği gibi bu bıçak jilet gibi keskin. Kıkırdar ve bileklerinin etrafındaki bağları keser. Uyuşukluğu ovalayarak gideriyor. Kanın tekrar aktığını hissetmek güzel. Bıçağa rağmen, Archer bir güven sarsıntısı hisseder. Bir olasılık.

'Dün geceki dramatik olaylar neden? Neden kendi hayatını riske attın?'

"Asla ölmeyecektim. Bunu biliyordum. İçinizden biri beni serbest bırakabilirdi. Ayrıca vitrinin her halükarda çökecek şekilde ayarlandığını da söylemeliyim. Ancak, Merrick ile zor bir durumdaydım. Ona ödeme olarak çocuğu teklif etmişim ama bu yeterli değildi. Daha fazlasını istiyordu. Polise bir şeyler sızdıracağını tahmin ediyordum, bu yüzden kokuyu yönlendirmem gerekiyordu. Eninde sonunda bana geleceğini biliyordum.'

Bıçağı yakınında tutarak onun soyunmasını izler. Gözleri parlıyor. Tahrik olmuştur.

Archer elbiseyi giyerken kendini kötü hissediyor. Elbise dar kesimli ve vücudunun neredeyse tüm hatlarını ve kıvrımlarını ortaya çıkarıyor.

Bıçak kadının kaburgalarına saplanıyor, adam kadının göğüslerini okşuyor ve elini kadının kasıklarına doğru götürüyor.

Onu dehşete düşüren dokunuşundan tiksindir ve öfkesini kendini tutmak için kullanır.

Parmakları kadının boğazını okşuyor ve sonra bıçağı arkasına atıp iki eliyle kadının boynunu sıkıyor. Kızın elleri adamın kollarına uzanıyor ve onları koparmaya çalışıyor.

Onu yerden kaldırır, kırmızı gözleri onunkilere dikilir. "Ölümde ne kadar güzel olacaksın.

Uzanıp adamın yüzünü kaşımaya çalışıyor ama adamın kolları uzun ve güçlü. Kendini zayıflamış hissediyor, başı dönüyor. Bu şekilde bitmesine izin veremez.

Hayır.

Lütfen.

Bu şekilde değil.

Oda bir anlığına kararır ve duvarlar sanki içine kapanır. Umutsuzluk onu sarar ama derinlerde bir yerde öfkesinin yandığını hisseder. İçinde kabaran bir öfke yükseliyor. Tüm gücüyle adamın taşaklarına bir tekme savurur. Adamın tutuşu biraz zayıflıyor ama bu, kadının kendini kurtarması ve nefes nefese kalması için yeterli oluyor.

Yumruğu savruluyor ve beceriksizce kadının ağzına iniyor. Dudağı yarılr; kan tadı alır ama yumruğun gücü yoktur. Kendini dengeliyor.

Kaşlarını çatarak, "Şimdi bana ne yaptırdığına bak!" diye bağırır.

Adam kolunu kaldırıyor ama kadın onun adem elmasına bir yumruk atmadan önce değil.

Garip bir guruldama sesi çıkarır ve boğazını tutarak sendeleyerek geri çekilir.

Boynu adamın tutuşundan ağrıyor, nefesi kesiliyor, onu kenara itiyor ve koşarak uzaklaşmaya çalışıyor ama adamın ayağı kayarak ona çelme takıyor ve öne doğru düşüyor, kolları önünde dönüyor.

Dört ayak üzerine düşüyor.

Arkasına baktığında adamın peşinden geldiğini görür, yüzü öfkeden mosmor olmuştur. Bıçak neredeyse bir metre uzağında ve onu almak için çabalıyor ama yeterince yakın değil.

Elleri bileğini kavıyor ve onu soğuk beton zeminde geriye doğru itiyor.

Öfkeyle çılgılık atıyor, adamın yüzüne tekmeler savuruyor ve burnunun çatırdadığını duyuyor. Adamın tutuşu gevşiyor ve kadın kendini hızla öne atarak avucunu kesen bıçağın kenarını yakalıyor. Acı hissetmiyor, sadece sıcak kan. Merdivenlere doğru koşar ama adam hemen arkasındadır ve saçlarından yakalar. Etrafında dönüyor ve onunla yüzleşiyor.

Gözleri kilitlenir.

Korku

hissetmiyor.

Daha önce bir canavarla karşılaştı.

Ve hiç tereddüt etmedi.

Bıçağı adamın karnına saplıyor. Lastik giysinin içinden zahmetsizce kayarak karnına saplanıyor.

Jamie gözlerini kırptırıyor, yüzünün rengi soluyor. Parmaklarının ucunu kızın yanağında gezdiriyor ve geri çekiliyor, bıçak hala i ç i n d e , bir bakış

Yavaşça dizlerinin üzerine çökerken yüzünde şaşkınlık vardı.

Archer merdivenleri tırmanmakta hiç vakit kaybetmez. Kapıdan içeri adımını attığında, bir hizmet odası gibi görünen bir yere çıkar. İçeride bir tezgâh ve duvara sabitlenmiş çeşitli aletler vardır. Bir matkap, bir çekiç, bir testere, bir balta ve bir meşale.

Mekândan çıkarken Archer'ın kanlı el izi kapıya bulaşüyor. Mutfaktan içeri dolan doğal ışık karşısında gözleri kısılıyor ve elindeki kanayan yaradan dolayı yüzünü buruşturuyor.

Dudağının şişmeye başladığını hisseder ve yaralanmamış eliyle ağzındaki kanı siler. Koridora doğru ilerliyor ancak tıkırtı sesi yeniden başlıyor ve tekrar yavaşlamadan önce şiddetini artırmaya başlıyor.

Kalbi küt küt atıyor.

Arkasına bakıyor. Çamaşır odasından geliyor. Bu . . .
olabilir mi?

Aceleyle geri döner ve hâlâ dizlerinin üzerinde duran, karnındaki bıçağa bakan Jamie'ye bakar.

Tıkırtılar aletlerin sabitlendiği duvarın arkasından gelmektedir. Duvarı arar ve aletlerin arasına gizlenmiş bir kapı kolu bulur. Onu kaldırarak gizli bir kapıyı açar.

Dışkı kokusu ona saldırır ve neredeyse öğürür. Hava karanlık ve hiçbir şey göremiyor. Kapının arkasından bir fener çıkarıyor ve ışığını karanlığa tutuyor. Küçük bir merdiven boşluğunun beton bir hücreye indiğini görür. En altta bileğine ağır bir kelepçe takılmış, yorgun, sıksa, sarışın bir çocuk var.

Jordan.

Kalbi çarpıyor. Adam solgun ve hasta görünümlüdür. Kelepçeyi yavaşça çelik basamaklara vururken onu zar zor tanıyor.

"Jordan!" diye seslenir ama adam duymuyor gibidir. İçinde bir öfke patlıyor ve baltayı kapıp basamaklardan aşağı iniyor.

Onunla yüzleşmek için çömeldi. "Jordan, seni eve götürmek için buradayım. Yavaşça başını kaldırır. "Anne?

Archer gözyaşlarının akmak üzere olduğunu hisseder. "Jordan, elini yere koy.

Hiç direnmeden itaat eder.

Avucundaki acıyı görmezden gelerek baltayı kaldırır ve zincir kırılıp adam serbest kalana kadar bir, iki ve üçüncü kez indirir. Ona yardım etmeye çalışır ama dayanma gücü tükenmiştir.

"Jordan, benimle kal. Eve gidiyoruz, tamam mı?"

Tüm gücüyle onu kaldırıyor ve kollarını boynuna doluyor. Adamın ne kadar hafif olduğuna şaşırır.

"Sıkı tutun ve bacaklarınızı etrafıma sar, tatlım. "Yorgunum," diyor, onun sıcak bedenine gömülerek.

"Hadi seni yatağa götürelim.

'Nerelerdeydin anne? Seni özledim.'

Dudakları kuru, sesi cırlak bir fısıltı. Archer'ın gözleri doluyor ama yaş gelmiyor. Jamie Blackwell'e duyduğu öfke alev alev yanıyor.

Çocukla birlikte merdivenleri tırmanıyor. Tutunacak yeri gevşemiş ve aşağı kaymaya devam ediyor.

'Ben de seni özledim. Beni daha sıkı sık, sevgilim.'

Zayıf uzuvları onu kucaklıyor ve kadın yukarı doğru tırmanıyor.

Sürünerek merdiven boşluğuna çıkıyor. Jordan **t ü m** gücüyle tutunmaya çalışıyor.

Mutfaktan gelen bir ses duyar ve kapının arkasından bakar.

Jamie koridora doğru tökezlemektedir.

"Kahretsin!" diye fısıldıyor.

"Grace, neredesin?" diye seslenir.

"Anne," diyor Jordan, sesi titreyerek.

Jamie durur ve arkasını döner. Archer içeri çekilir ve meşaleyi alır. Onun hizmet odasına doğru yürüdüğünü duyuyor.

Hızlı hareket etmesi gerekiyor.

Kapıyı iterek açar, dışarı fırlar ve el fenerini Jamie'nin kafasına indirir. Adam zaten güçsüzdür ve geriye doğru düşer. Jordan'a sıkıca tutunarak Jamie'nin cesedinin üzerinden atlar ve mutfığa doğru koşar.

Koridoru hızla geçip evden çıkarken gerisi bulanık gibi görünüyor.

Yalınayak ve kanlar içinde. Swains Lane'de trafikten kaçarak ve arabaların korna seslerine aldırmandan koşarken adrenalin vücuduna pompalanıyor. Tek düşünebildiği hayatta kalmak ve bunun için de koşup Jordan'la kendisini buradan çok uzaklara götürmesi gerekiyor.

Uzaktan siren sesleri duyuyor. Başı dönüyor. Bulanık görüşünün içinden, parıldayan mavi ışıkların kendisine doğru hızla ilerlediğini görür.

Adının söylendiğini duyuyor.

"Grace! Bekle!"

O sesi tanıyor. O aksanı.

"Hemen bir ambulans çağırın!" diye bağırıyor birine. Yakınında.

"Grace. Benim, Harry."

Durdu.

Omuzlarına doladığı ceketinin sıcaklığını hissediyor. Hintli bir kadın memur gelir. Onu tanır. Neha.

"Bırak onu ben alayım," der nazikçe.

Archer başını sallar ve çocuğu almasına izin verir.

TBilincini kaybettikten sonra durumu kritik olan Jordan için İLK AMBULANS GELİR. Archer kendini uyuşmuş ve çaresiz hisseder. sağlık görevlilerinin onu ustalıkla tedavi etmesini ve götürmeden önce rahat ettirmesini izliyor.

Lütfen bunu atlatmasına izin ver. Lütfen.

Polis memuru Neha Rei'nin polis telsizinden Quinn'in sesi geliyor.

"Blackwell elimizde. Çok kan kaybediyor. Nerede şu lanet ambulans!"

Archer Neha'ya döner. "Beni oraya götür.

"Ama hanımefendi, sağlık görevlilerini beklemeniz gerekmez mi?

Yolcu koltuğuna tırmanırken Archer, "Gidelim," diye cevap veriyor.

Rei, Jamie'nin evinin önüne park etmiş polis araçlarının ve bir ambulansın arkasına yanaşır. Archer cam kutuya bakar ve midesinin bulandığını hisseder.

"Hanımefendi, iyi misiniz?

Archer soğuk öğleden sonra havasına doğru adım atar. "Ben iyiyim. Onu görmek istiyor. Yüzünü görmek ve hâlâ hayatta olduğundan emin olmak istiyor. Ölüm onun hak etmediği bir kurtuluş.

Onun bir sedye üzerinde ön girişe doğru götürüldüğünü görüyor, yüzü solgun, sinir bozucu kırmızı gözleri polis memurlarının sırasını arıyor.

Onu arıyor.

Onu bulduğunda, şaşkın bir ifadeyle bakışlarını onun üzerinde tutar.

Archer içinde bir fırının
kükrediğini hisseder.

"Başardın," der Quinn.

Archer, Quinn'in onun yanında olduğunu fark etmedi. Ocağın söndüğünü hisseder. "Başardık," diye cevap verir.

Üçüncü ambulansın siren sesi konuşmalarını yarıda kesiyor.

"Hanımefendi," diye seslenir Neha.

"Arabanız sizi bekliyor," diyor Quinn. "Sonra gelip seni göreceğim.

Quinn katile doğru adım atar. "Siz ve ben küçük bir hastane gezisine çıkıyoruz, Bay Blackwell, yani eski adıyla @nonymous olarak bilinen sanatçı... Bu isim de neyin nesi? O sözde "sanatsal yeteneğinizle" en azından bu kadar ... olmayan bir isim bulabilirdiniz. Bilmiyorum.

Yaya!"

Jamie arkasını döner ve Quinn'i görmezden gelir.

İrlandalı sağlık görevlilerinin ardından içeri girer ve Jamie'yi parmaklıklara kelepçeler. "Şimdi, senden komik bir iş çıkmayacak, Leonardo. Eğer uslu durursan ambulanstaki nazik bayana sana güzel resimler çizebilmen için boya kalemi ve kâğıt vermesini söyleyeceğim. İster misin?"

Ambulansın kapıları çarpılır ve siren çalarak ayrılır.

*

Whittington Hastanesi'nin A&E bölümündeki perdeli bir bölmede, hastane yatağının kenarında oturan Archer'ın üzerinde yorgunluk dalgaları dolaşıyor. Buna rağmen, yoluna devam etmek ve işine geri dönmek için sabırsızlanıyor. Jamie Blackwell ile işi henüz bitmemiştir.

Yaralarının acısı yavaş yavaş azalıyor. Eli zonkluyor. Temizlenmiş, dokuz dikişle dikilmiş ve bandajlanmış. Başının yan tarafı ve boynu hassaslaşmış, dudağı kesilmiş ve şişmiş. İkinci bir ağrı kesici daha yutuyor ve kireçli kalıntıları dayanıksız bir plastik kaptan aldığı ılık suyla yıkıyor.

Cildinde zımpara kağıdı hissi veren aşırı ağartılmış bir hastane önlüğü giyiyor. Siyah elbisesi -ölüm elbisesi- çıkarılmış ve bir kanıt torbasına konarak götürülmüştür.

Özel alanın ötesinde lastik taban gıcirtısı ve hastalarla konuşan hemşirelerin sakinleştirici sesleri duyuluyor. Şikayet ediyormuş gibi görünen ama sözleri anlaşılmayan sarhoş bir adam ve bir hemşireye rahatsızlık vermek istemediğini söyleyen sıkıntılı yaşlı bir kadın duyuyor.

Archer buradan çıkmak için sabırsızlanıyor. Büyükbabasını merak ediyor ve kimsenin ona burada olduğunu söylememiş olmasını umuyor. Hemşireyi çağırmak üzereyken yatağının karşısındaki paslanmaz çelik dolabın üzerinde çarpıtılmış yansımasının resmedildiğini fark eder. Küçük, neredeyse çocuk gibi görünmektedir ve sarsıcı bir

genç halinin ona baktığını hissediyor. Soğuk bir déjà vu dalgası onu sardığında ürperir ve gözlerini kaçırır.

Bu, bir katille girdiği çatışmadan sonra bir odada tek başına oturduğu ilk sefer değil.

Bu on sekiz yıl önceydi.

Eski tarih.

Keşke.

Yorgunluk iradesini tırmalıyor, kararlılığını zayıflatıyor. Arkasına yaslanır, gözlerini kapatır ve Jamie Blackwell'in yüzünün görüntüsü gözlerinin arkasında yandığında sarsılır. İtiraz eden bedeninden gelen keskin sancılarla yüzünü buruşturarak ayağa fırlıyor ve nefesini tutuyor.

Kabininin perdesi açılıyor ve onu daha önce tedavi eden hemşire içeri bakıp gülümsüyor. "Nasılsınız?"

'Daha iyi, teşekkür ederim,'

diye yalan söylüyor.

"Güzel. Bir ziyaretçiniz var.

Perdeyi daha da açarak elinde bir bez çanta taşıyan DCI Pierce'ı ortaya çıkarır. Pierce hemşireye teşekkür eder ve içeri girer.

Archer, DCI ile yüzleşmek için yer değiştirirken acı

içinde ırkılır. Pierce boğazını temizler. "Nasılsınız?"

Archer konuşmak için ağzını açar ama ne söyleyeceğinden emin değildir. Nedense kelimeler bir türlü gelmiyor.

"Aptalca bir soru," diyor Pierce kabinde etrafına bakınırken. 'Hastanelerden hep nefret etmişimdir. Gençken oralarda çok zaman geçirdim.

Archer buna ne diyeceğini bilemez ve Pierce da ayrıntıya girmez.

"Size bir şey getireyim mi? Kahve ya da çay?" diye sorar Pierce.

Archer başını sallar ve "Jordan nasıl?" diye sorar.

Yoğun bakımda. Doktorlar iyi olacağını düşünüyor. İçinde biraz mücadele olduğunu söylüyorlar.

Archer yutkunur ve gözlerini kapatır. "Bu iyi," diye boğuk bir fısıltıyla cevap veriyor. Göz kapaklarının arkasında gözyaşlarının biriktiğini hissediyor ve Pierce'ın bakışlarından uzaklaşıyor. Kendine biraz zaman tanıyor ve "Blackwell?" diye soruyor.

"Ayrıca yoğun bakım ünitesinde ve neyse ki hayati tehlikeyi atlattı.

Archer küçük halinin yansımasına bakar ve kalp atışlarının arttığını hisseder.

"Onunla röportaj yapmak istiyorum.

"Buna izin veremeyeceğimi biliyorsun.

"Evet, yapabilirsin.

"Sizi öldürmeye çalıştı, DI Archer. Önceden bir dereceye kadar ilişkiniz vardı. Uyulması gereken protokoller var.

"Bunu yapmam gerek.

"Mantıklı düşünmüyorsun.

'Ben olmasaydım bu dava çözülemezdi! Jamie Blackwell hala kafelerde insanları takip ediyor ve yeni kurbanlarını arıyor olacaktı. Met bana borçlu.'

Pierce kollarını kavuşturur.

Archer, "Bırakın şunu bitireyim," diye yalvarıyor, "Bir sonuca ihtiyacım var, hanımefendi. Bernard Morrice ile bunu hiç yapamadım. Şimdi ihtiyacım var. Bana bunu verin lütfen.

Pierce iç çeker. "DI Archer Grace . . . '

Archer bakışlarını DCI'a çeviriyor. "Bana borçlusun," diye ekliyor.

Pierce'in gözleri parlıyor. Jamie Blackwell'in tutuklanmasının kariyeri için ne kadar olumlu olacağını biliyor ama Archer onun çizgiyi aştığını hissediyor. 'Bu sadece sizinle ilgili değil, DI Archer. Bu soruşturmaya önemli katkılarda bulunan başka insanlar da var. Bu ekiple ilgili. Biz bir takımız.

Archer başka tarafa bakar. Pierce'in haklı olduğunu biliyor.

"Dedektif Quinn ve Dedektif Hicks Blackwell'i sorgulayacaklar. Yapabileceğim başka bir şey yok.'

Tuhaf bir sessizlik havadaydı ama DCI tarafından bozuldu. "Sana bunları getirdim. Pierce bez çantayı yatağın üzerine bırakır. "Büyükbabanla konuşup kıyafet istememenin en iyisi olacağını düşündüm. Onu endişelendirmek istemedim, bu yüzden bütün gece çalışmam gerekirse diye ofiste sakladığım bazı kıyafetlerimi getirdim. İstersen onları ödünç alabilirsin. Temizler.'

"Teşekkür ederim.

Pierce ayaklarının üzerinde beceriksizce kayar. "Teşekkür ederim, DI Archer. Ciddiyim ve istediğiniz kadar zaman ayırın.

ARCHER, PIERCE'in koyu gri bir pantolon ve lacivert bir bluzdan oluşan ve her ikisinin de tasarımcısının adı belli olmayan kıyafetlerini giyer hiç duymamış. Şık ve işlevsel, şehirdeki kadın yöneticilerin giydiği türden bir takım elbise. Ya da iyi maaş alan DCI'ların. En kısa süreliğine, başka biri olduğu hissine kapılır; sıradan biri, hayatında ikinci kez kaderlerin en ürkütücüsünden kaçmamış biri.

Perdenin arkasından Quinn'in sesini duyar ve onu içeri çağırır.

Sanki onu tanıımıyormuş gibi bir aşağı bir yukarı bakıyor, ama tuhaf bir şekilde karakterine uymayan bir şekilde dilini tutuyor.

"Merak ediyorsanız diye söylüyorum, Pierce bana kıyafetlerini ödünç verdi.

'Çok şık, hanımefendi. Sizin için farklı bir görünüm ama iyi giyiyorsunuz. Komik, az önce Güvenlik'in Pierce'a benzeyen çıplak ve çılgın bir kadını binanın dışına kadar kovaladığını gördüm.

Archer kendine rağmen gülümser. "Harry, bana telefonunu ödünç verebilir misin lütfen?

Cihazın kilidini açıyor, ev anahtarlarıyla birlikte uzatıyor. 'Bunları poşetlenmeden önce ceketinden aldım. Kurallara aykırı ama bunu sır olarak saklayalım. Dedektifimle başımızın derde girmesini istemem.

Archer onun anahtarlarını ikinci kez düşünmedi ve onları aldığı için rahatladı. "Teşekkür ederim.

Büyükbabasına seslenirken midesi bulanıyor ve onun yorgun sesini duyunca rahatlıyor.

'Grace! Ben de tam seni düşünüyordum.'

"Nasılsın?" diye soruyor.

'Şimdi seninle konuştuğum için mutluyum,' diye yanıtlıyor.

Archer kendi kendine gülümsüyor, yatağın kenarına oturuyor ve neşeli görünmeye çalışıyor. "Günün nasıl geçti?"

"Oh iyi. Ayine gittim ve Cosmo'ya rastladım. Cosmo'yu hatırlıyor musun?"

Bazen birlikte satranç oynuyoruz, bugünlerde pek oynamıyoruz. "Evet . . . Hatırlıyorum.

"King's Tavern'e gidip bir bira içelim, biraz yemek yiyelim ve oyun oynayalım diye düşündük.

Onu işine giderken, satranç oynayan eski rakibiyle buluşurken hayal eder ve kendisinininkinin tam tersi olan gününün hoş sıradanlığı karşısında büyülenir.

"Bu çok hoş, büyükbaba... hoş. Sesinde bastırmaya çalıştığı bir titreme duyuyor.

Konuşmadan önce duraklar. "Grace, iyi misin?"

"Evet. İyiyim. Üzgünüm. Uzun bir gündü.

"Anlıyorum.

"Akşam yemeği yedin mi?" diye soruyor, daha fazla şüphe uyandırmamak için. 'Sadece bir sandviç ve adamın gönderdiği sepetten son kalan şarap.

Hoş bir adamdı. Adını hatırlayamıyorum ... hafızam eskisi gibi değil ... adı neydi ...'

Archer'ın eli onun ağrıyan boynunu okşar. Konuyu değiştirmeye çalışır. "Cosmo nasıl?"

Eileen'in evini satın alan adam. Bekle. . . onunla hastanede tanışmadın mı?"

'Büyükbaba, çok işim var. Sadece kontrol etmek istedim.'

"İhtiyar Bill'e rahat yok, ha?" diye kıkırdar.

'Doğru,' diye sessizce yanıtlıyor.

Büyükbaba cevap vermeden önce duraklar. "Grace, iyi olduğuna emin misin?"

Evet, yüzde yüz. Dinle, bu gece seni göremeyeceğim ve işte küçük bir kaza geçirdiğim konusunda seni uyarmak istedim elimde bir kesik ve dudağımda bir yarık. Önemli bir şey değil. Sadece beni gördüğünde şok olmanı istemiyorum.'

Keskin bir nefes alış verışı duyar ve babasının bu haberi iyi karşılamayacağını bilir. Babası, sevgili oğlu, sık sık hırpalanır ve yaralanırdı. Suçluluk duygusu

onun içinde dalgalanır. Uzun bir aradan sonra fısıldar, "Lütfen kendine iyi bak Grace. Eğer sana bir şey olursa . . .'

'Ben iyiyim, büyükbaba.

Dürüstüm.' "Seni seviyorum

Grace.

Onun korkmuş gibi çıkan sesi karşısında titrer. "Ben de seni seviyorum. İyi geceler,

büyükbaba.' 'İyi

geceler, canım.'

Telefonu Quinn'e geri verir. "O

nasıl?" diye sorar Quinn.

Archer hafifçe omuz silkiyor.

"Peki ya sen?

"Hayatta kalacağım.

"Eğer konuşmak istersen...

'Yarın ... yarın iyi olur. O zaman konuşalım. Bugün biraz yoğun geçti.'

"Evet, öyle.

Archer konuyu değiştirir. "Görünüşe göre Blackwell'le röportaj yapmama izin verilmiyor.

"Öyle duydum.

"Oh ... nereden biliyorsun?

'Az önceki çıplak kadını biliyor musun? Güvenlik onu hastaneden kovalamadan hemen önce bana söyledi.

Archer dudağını ısıırıyor ama yüksek sesle gülmekten kendini alamıyor. Kahkaha bir rahatlama, daha büyük bir şeyin açığa çıkması için bir tetikleyici gibi hissediyor. Gözlerinde yaşlar oluşuyor ve yanaklarından aşağı yuvarlanıyor. Başını eğiyor, kollarını kavuşturuyor ve sessizce hıçkırıyor. Yanındaki yatakta Quinn'in ağırlığını hissediyor. Quinn ona ne dokunuyor ne de bir şey söylüyor. Sadece onun için oradadır ve o anda ihtiyacı olan tek şey budur.

*

Doktor Archer'a gitmesi için yeşil ışık yakar. Uyku hapi ister, doktor da yaşadıklarından sonra hiç tereddüt etmeden reçete eder.

Quinn onu gece vakti Londra'nın neon ışıklı sokaklarına götürür. Kendini kaybetmiştir ve neredeyse kış koşullarına rağmen gelişmeye devam eden küçük yıldız yasemine bakarken geldiklerinin farkına bile varmaz.

"Buradayız," diyor Quinn.

"Doğru... elbette öyleyiz... teşekkür ederim. Emniyet kemerini çözdü.

"Hanımefendi, evde sadece siz ve büyükbabanız varsınız. Çok şey atlattınız. Eğer içinizin rahat etmesini istiyorsanız, seve seve kalıp kanepede uyuyabilirim.

Archer onun teklifini düşünür. "Çok düşüncelisin, Harry. Teşekkür ederim. Ben iyi olacağım.

"Sadece bir düşünce.

"Yarın görüşür müyüz?" "Evet, görüşürüz. "İyi geceler, Harry.

Yorgunluk onu kükretiyor, yukarı çıkıp yumuşak, sıcak yatağına gömülmeye zorluyor ama önce Jamie Blackwell'in tüm izlerini vücudundan temizlemeden bunu yapamıyor.

İki uyku hapi yutuyor, lenslerini çıkarıyor ve dişlerini fırçaladıktan sonra dumanı tüten sıcak bir duşa giriyor ve sıcak su işkence gören zihnini ve ağrıyan kaslarını sakinleştirmeye yardımcı olduğu için kısa sürede zamanın nasıl geçtiğini anlamıyor.

Kendini yatağına bırakır ve umutsuzca uykuya dalmak ister ama kafası buna direnmektedir. Jamie Blackwell bir hayalet gibi dolaşıyor ve yalnız değil, çünkü bugünkü karşılaşma başka bir hayaleti diriltmiş gibi görünüyor. Uzun zaman önce uzak durmayı öğrendiği ya da en azından öğrendiğini sandığı bir hayalet.

Zaman ve deneyim ona geceyi atlatmak için birkaç numara öğretmiştir. Zihnini düzene sokar, yavaş ve derin nefes alır ve kendini ılık bir bahar gününde kır çiçekleriyle çevrili yumuşak yeşil çimenlerin üzerinde uzanmış, bir eli şırıl şırıl akan bir derenin berrak sularında gezinirken hayal eder. İlaçlar etkisini gösterdikçe bu hayal onu rahatlatır ve çok geçmeden, onu bekleyen şeyin kırsalda geçireceği mutlu bir izolasyon günü olmayabileceğini bilmesine rağmen, kendini kaybeder.

Rüyasında Grace, küçük Danny Jobson'la birlikte Bernard Morrice'in kulübesinin arka tarafında paylaştıkları sığ çukurun böcek ve solucan istilasına uğramış nemli toprağında büzüşmektedir. Sağanak yağmur başlarının üzerindeki kilitli ahşap kapağın üzerinde gürüyor. Danny'nin solunumu zorlaşıyor, ciğerleri eski gaydalar gibi hırıldıyor. Solunum cihazı neredeyse bir haftadır boştur ve kadın onun için endişelenmektedir. Yumruğuyla kapağı vurmaya başlar,

Morrice'i ona yardım etmeye çağırıyor ama Morrice cevap vermiyor, hatta yalvarışlarını bile kabul etmiyor.

"Soğuk," diye fısıldıyor Danny.

Grace onun yanına oturur ve kollarını titreyen çocuğa sarar. Danny gibi o da bitkin düşmüştür ve koşullara rağmen derin bir uykuya dalar. Bir sürtünme sesi duyar ve kafasını kaldırdığında kapağın kapanıp kilitlendiğini görür.

Danny?

Midesi bulanıyor ve elini uzatıp adamın vücudunu arıyor ama adam orada değil. El yordamıyla onu bulmak için dört ayağı üzerinde ileri atılır ama yalnızdır. Kalbi sıkışıyor.

"Hayır!" diye seslenir ve kapıyı iterek açmaya çalışır. Grace dar aralıktan kulübenin üzerinde asılı duran keskin orak ayı ve yağmurun altında topallayan Danny'yi içeriye, diğer çukurlardaki çocukları taşıdığı yere taşıyan Morrice'in silüetini görür.

"Daaaannnnny!" diye sesleniyor ama adam yanıt vermiyor.

Grace kapıyı açmaya çalışır ama yeterince güçlü değildir. Tüm gücüyle, daha sert ve daha sert itiyor, tanımadığı vahşi bir öfkeyle çığlık atıyor, ama umutsuz. Su çukura dökülmeye başlar ve ince ahşap çitalı duvarlar su baskınının basıncıyla eğilmeye başlar. Bir çıta ilk kırıldığında bir çatırtı duyuyor ve açıklıktan çamur kayıyor. Ay ışığının bir şeridi yarılır, gözleri parlar ve sonunda kırılana kadar kırık çitayı tüm gücüyle çeker ve çeker. Yeni bir güvenle arkasındaki yumuşamış çamuru tırmalıyor, küçük elleriyle yırtıyor ve kazıyor, böcekleri ve toprakta bir ömür geçirmiş parçalanmış taş parçalarının çiziklerini görmezden geliyor. Ellerini çamurda zorluyor ve keskin bir şey elinin etini delip geçerken çığlık atıyor. Acıyı görmezden gelerek ellerini kaydırıyor, geri çekiyor ve kırık bir çömlek parçasını görmek için yukarı bakıyor. Parmaklarıyla etrafındaki toprağı kazıyarak çömleği çıkarıyor. Eline tam oturan yuvarlak bir tabanı var. Onu ıslak toprağı kazmak için kullanıyor, boşluğu genişletiyor ve yeterince büyük görüldüğünde, saçlarını çeken parçaları ve cildini sıkıştıran soğuk yağmuru görmezden gelerek başını içeri sokuyor. Her gözeneğinden fişkıran öfkeyle kendini dışarı atarken yeniden doğmuş gibi hissediyor.

Çamur, solucan ve böceklerle kaplanmış halde, haftalardır evi olan çukurun üzerinde duruyor. Uzakta, ileri geri vızıldayan arabaların farlarını görüyor. Danny'yle birlikte bir süre başka bir âleme kaçırıldıklarına inandıklarını düşününce, gerçek dünyaya ne kadar yakın olduğunu merak ediyor. Şimdi yola doğru koşabilir, bir arabayı durdurabilir ve yardım çağırabilirdi. Başarabilir ve Danny'yi kurtarabilirdi. Büyükbabasını tekrar görebilir ve ona o gün eve dönmediği için ne kadar üzgün olduğunu söyleyebilirdi. Koşmaya başlar ama Danny'nin sesini duyunca durur. Grace döndüğünde onun kanayan karnını tutarak kulübenin arkasından tökezleyerek geldiğini görür.

"Danny!" diye sesleniyor.

Ama bu Danny değil. Orak ayın gümüş ışığında parlayan kan kırmızısı gözleri olan bir adam.

"Ne yaptığına bak, Grace!" diye haykırıyor Jamie Blackwell.

Archer'ın gözleri hızla açılır ve kalbi küt küt atarak yataktan fırlar. Başının döndüğünü hissediyor ve üç derin nefes alarak kendini duvara yaslıyor. Komodinin üzerindeki dijital saat sabah 4.13'ü gösteriyor. Yatağa geri oturup yüzünü ovuşturuyor. Uyku haplarının etkisiyle başı dönüyor ve şu anda hiçbir şey için uygun olmadığını bilerek tekrar uzanıyor. Bu sadece bir rüyaydı, yeni bir oyuncu olsa da tanıdık bir kâbustu. Archer yan döner, yorganı üzerine çeker ve dinlendirici bir uyku için dua eder.

ARCHER ertesi sabah ön kapının kapanma sesiyle uyanır. Gözlerini kırıştırır, gözlerini ovuşturur ve gerinir ama keskin bir acı Yaralı elindeki dikişler sarsılmasına neden oluyor. Dikişlerin açılmasını engellemek için elini yavaşça gevşetir. Başucundaki saat sabah 8.37'yi gösteriyor. Her zaman erken kalkan biri olmuştur, bu yüzden bu bir yatış.

Dün yaşananlar aklına geliyor, ama yataktan kayarken onları uzak tutmayı başarıyor. Baş ağrısı geçmiştir ama eli hâlâ ağrıtmaktadır ve dudağı hassaslaşmıştır. Neyse ki kâbustan uyandıktan sonra birkaç saat dinlendirici bir uyku çekmeyi başarmış ve kendini beklediğinden daha iyi hissediyor.

Yatak odasından sahanlığa adım atar ve merdivenlerden aşağıya büyükbabasına seslenir.

Cevap gelmeyince, kocasının evden çıktığını ve torununun ikinci kez ölümle burun buruna gelmesinden sonra nasıl olduğunu soracak biriyle karşılaşacağını düşünerek endişeye kapılır. Nefesinin altından küfrediyor ve keşke saati daha erken kalkacak şekilde ayarlasaydım diyor.

Archer duş alır ve ardından yüzündeki morlukları gizlemek için bolca fondöten sürer. DCI Pierce'ın kıyafetlerini katlar ve kuru temizlemeye gönderilmek üzere bir çantaya koyar. Ön kapının açılma sesiyle durur ve büyükbabasının içeri girerken kendi kendine mutlu bir şekilde mırıldandığını duyunca rahatlar.

"Günaydın dede," diye sesleniyor.

"Günaydın canım," diye yanıtlıyor. 'Az önce dükkana gittim. Sen hazır olduğunda çay ve tost yapacağım.

Teşekkür ederim! Büyükbaba, dinle ... dün gece hakkında?'

Bir süre yanıt vermiyor ve sonra "Dün gece ne oldu?" diye soruyor.
"Telefonda konuştuğumuzu hatırlıyor musun?" "Konuştuk mu?"
Archer yutkunuyor. Hatırlamıyor. "Lütfen bana bir iyilik yapar mısın?" diye sorar.

"Elbette. Ne isterseniz."

"Lütfen bu sabah radyo ya da televizyonu açmayın.

"Tamam canım, eğer istediğin buysa.

"Aşağı indiğimde nedenini açıklayacağım.

Archer gardırobundan bazı kıyafetler çıkarır: koyu kırmızı bir gömlek, lacivert diz boyu bir etek ve siyah botlar. Giyinirken ön kapının açıldığını ve hızla konuşan sesler duyuyor.

"Kahretsin!

Cosmo'nun yumuşak Batı Hint tınısını tanır. Kasları gerildi. Asma evlerine gelmiştir.

Merdivenlerden iner ve Cosmo'nun buruşuk yüzünün şaşkın bir ifadeyle ona baktığını görür. "Merhaba Grace," der Cosmo, "Jake'i bir kontrol edeyim dedim.

"Teşekkür ederim, Cosmo.

Büyükbaba dönüp ona bakıyor; yüzü neredeyse bembeyaz ve dehşetle kaplı.

"Ben iyiyim, dede.

Ona doğru uzanırken titreyen kollarını kaldırır. Kadın onun ince bedenini kucaklıyor. "Çok üzgünüm dede.

Archer, onu uçurumun kenarına itebilecek gereksiz ayrıntıları atlayarak elinden geldiğince açıklar. Elbette kendini suçluyor ama Archer ona Jamie Blackwell'in herkesi kandırdığı konusunda güvence veriyor. Bu onu teselli edeceğine umduğu küçük bir güvencedir. Ondan tekrar haberlerden uzak durmasını ister, ki bunu yapmayacağından şüphelenmektedir ve onu gün boyunca kendisine eşlik etmeyi kabul eden Cosmo'yla bırakır.

Doğruca Waterloo İstasyonu'na gider ve Londra'yı boydan boya geçerek Whittington Hastanesi'ne ve genç bir kadın hemşirenin görüşmesini bitirmekte olduğu yoğun bakım koğuşunun resepsiyon alanına gider.

"Merhaba. Bir hastayla görüşmek istiyorum, lütfen," diyor

Archer. "Hangisiyle?" diye yanıtlar hemşire.

Archer ismi veriyor.

Hemşire bir süre bakışlarını ondan ayırmaz. 'Sen ... değil misin? . .? ' DI Archer.

"İşte bu kadar. Seni haberlerden tanıyorum. Archer yarım bir gülümseme verir.

"Korkarım şu anda bir polis ziyaretine hazır olduğunu sanmıyorum. Önünde hala iyileşmesi gereken çok şey var.

"O nasıl?

"Bugün daha iyi ama hâlâ konuşmuyor.

"Onu görebilir miyim, lütfen? Onunla konuşmama gerek yok... sadece onu görmek istiyorum. "Emin değilim.

"Lütfen.

Hemşire elindeki kalemi çenesine vurur ve sonra başını sallar. 'Sanırım bir zararı olmaz. Ne de olsa burada olmasının sebebi sizsiniz.

"Teşekkür ederim.

Archer'ı şifreli bir kapıdan geçerek bir koridora götürür ve kapalı pencereci bir odayı işaret eder. 'O içeride. Görünüşe göre uyuyor.'

Archer midesinde bir ağrı hisseder. Odaya yaklaşır ve bakar içinde.

Jordan Kelly üç farklı makineye bağı, bunlardan biri Ağzında ve burnunda oksijen maskesi var. Gözleri kapalı, ama birkaç dakika boyunca onu izliyor, atlattığı için minnettar ama aynı zamanda geleceğı için endişeli. Jamie Blackwell'in tüm kurbanlarının ailelerini olduğu gibi onu da zor günler bekliyor. Suçun kurbanların aileleri için insani maliyetinin kamuoyu, avukatlar, medya ve hatta polis tarafından sıklıkla unutulması acı bir gerçektir. Bir katil başarılı bir şekilde mahkum edildiğinde, her şeyin bittiğı ve geride kalanların hayatlarına devam edebileceğı algısı oluşur. Ancak polis memuru olarak geçirdiğı yıllardan ve kişisel deneyimlerinden bildiğı gibi durum asla böyle değildir. Sevilen birinin öldürölmesi, kalpte sonsuza dek onarılamaz bir delik bırakan duygusal bir kurşun gibidir. İnsanlar, kalbin zamanla iyileşeceğini söyler. Bu ne kadar acımasız bir yalan. Kalp asla iyileşmez. Zamanla alışmayı öğrenirsiniz ve hayatınıza kalbinizdeki aynı kurşun büyüklüğündeki sonsuz delik ile devam edersiniz.

Jordan'ın gözlerinin titreyerek açıldığını fark eder. Bakışları Archer'inkilerle buluşana kadar korkulu bir ifadeyle odaya bakar. Bir an sonra elini kaldırır ve küçük bir el sallar. Biraz çaba gerektiriyor ama Jordan

el sallamayı başarır. Düşünceleri küçük Danny Jobson'a ve onlarla birlikte tanıdık bir umutsuzluk duygusuna dönüşür. Danny'yi kurtaramamıştır ama en azından Jordan'ı kurtarmıştır. Archer boğazında bir ağrı hissetmesine rağmen ona gülümser.

"Affedersiniz," diyor bir ses.

Archer karşıya baktığında kır saçlı bir kadın ve altmışlı yaşlarının ortalarında ya da sonlarında bir adam görür. "Merhaba.

'Torunumuzu kurtardığınız için size teşekkür etmek istedik. Elimizde kalan tek şey o.'

"Böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm," diye yanıtlıyor Archer.

'Elaine iyi bir kızdı. Sorunlarımız vardı ama o iyi bir anneydi.

Hemşire görünür. "Sizi şimdi geçireceğim," diyor onlara.

'Gidip onu görmemiz gerekiyor. Tekrar teşekkür ederim. Tanrı sizi korusun.

Archer, Elaine Kelly'nin yabancılaştırmış ebeveynlerinin çocuğa çikolata, meyve ve kitap hediyeleriyle yaklaşmalarını izler.

Hemşire onları bırakır ve Archer'a katılır. "Velayet için başvuruyorlar.

"Bunu duyduğuma sevindim.

Birlikte şifreli kapıdan çıkarlar ve koridorda Archer karşıda ikinci bir şifreli kapı fark eder. Onun ötesinde yoğun bakım odasının dışında duran iki üniformalı muhafız görür. Derisinin diken diken olduğunu hisseder.

"İyi misiniz?" diye sorar

hemşire. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım" diye yanıtlıyor.

Archer, Charing Cross Polis Karakolu'na gider ve sıcak bir şekilde karşılandığı ve alkışlandığı olay odasındaki diğerlerine katılır.

Klara ona sıkıca sarılır. "Çok rahatladım.

"Teşekkür ederim, Klara. Her şey için.

Pierce, Quinn ve Hicks odanın önünde durmaktadır. Hicks toplantıyı yönetir ve onlara kendisinin ve DS Quinn'in Jamie Blackwell'i hastane odasının rahatlığında sorgulayıp suçladıklarını bildirir.

Bir tezahürat olay odasındaki enerjiyi ateşler.

"DI Archer olmadan bunu başaramazdık," diyor Quinn.

"Evet, öyle," diye yanıtlıyor Hicks.

Quinn devralır ve gerçekleri ekibe özetler.

'Jamie Blackwell, nam-ı diğer @nonymous, Billy Perrin, Stan Buxton, Noel Tipping, Elaine Kelly, Megan Burchill, Chau Ho, Josef Olinski, Herman Olinski, Thomas Butler, Lewis Faulkner, Mike Hamilton, Ben Peters ve Oliver Merrick cinayetleriyle suçlanıyor. Son ikisi Blackwell'in binasında bulundu. Peters, Jordan Kelly'nin hapsedildiği bodrum katındaki bir tankta "asılı adam" dı. Merrick ise Blackwell'in arabasının bagajındaydı. Quinn duraklıyor; odadaki sessizlik hissediliyor. "Blackwell ayrıca Jordan Kelly ve Dedektif Müfettiş Grace Archer'ı öldürmeye teşebbüs etmekle de suçlanıyor.

Archer odadaki tüm gözlerin onun üzerine çevrildiğini hisseder. "Duruşma tarihi henüz belirlenmedi.

Quinn Archer'a bakıyor.

Teşekkür ederim Harry. Ayrıca sıkı çalışmanız için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Desteğiniz ve ısrarınız olmasaydı Blackwell'i yakalayamazdık.

Ekip birbirini tebrik ederken Archer, Quinn ve Klara'ya doğru eğilir. "Bir içki ister misiniz?

"İnanamayacağın kadar," diye yanıtlıyor

Quinn. "Ben de varım," diyor Klara.

Charing Cross Road'daki Garrick'e giderler ve pencerenin önündeki yüksek taburelere oturup birer bardak bira içerek sessizce akşam gelenleri izlerler.

"Dava hakkında konuşmayalım," diyor

Archer. "Bana uyar," diyor Klara.

"Buna içerim. Quinn birasını kaldırır.

"Nasılsın bakalım?

"Ben iyiyim.

"Bir süredir oğlunuz için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyordum.

Quinn'in gözleri yoldan geçen yayalara kayar. Birasından bir yudum alır. "Joshie iki yıl önce vefat etti.

"Aman Tanrım. Özür dilerim." Archer konuyu açtığına pişman olur. Klara'ya bakar, o da ona güven verici bir baş selamı verir.

'İspanya'da tatildegdik. İlk günümüzde plajdaydık. Joshie ve Sophie, eski sevgilim, suda kürek çekiyor, gülüyor ve eğleniyorlardı. Birdenbire bir dalga yükseldi ve suyun kenarına üç metre mesafedeki herkesi denize sürükledi. Dalgaya karşı yüzemediler.

Akıntı. Yedi kişi boğuldu. Joshie de onlardan biriydi. Sophie de, ama hayata döndürüldü. Ama o gün o da ölmüş gibiydi. Bir süre mücadele ettik ama bu iş ve diğer şeyler nasıldır bilirsiniz. Sonunda, ayrılmak daha kolay oldu.'

"Özür dilerim, Harry. Bundan bahsetmemeliydim.' "Üzgünüm Harry," diye ekliyor Klara.

"Sorun değil. Onun hakkında konuşmayı seviyorum. Bu onu canlı tutuyor. O iyi bir çocuktı. Zorlu bir iki yıl oldu ama ilerleme kaydediyorum.

Bir süre sessizlik içinde otururlar ve Klara küçük bir sohbetle bunu bozar. İkinci turdan sonra tam bir akış içindedirler ve Quinn ekiple çalışma hikâyeleriyle onları güldürür. Özellikle de Hicks ve Felton'la.

Geç oldu.

"Gitmek zorundayım. Yarın sabah erkenden büyükbabamla bir hastane randevum var.

"O nasıl?" diye soruyor Klara.

"Çok daha iyi, teşekkürler. Archer ceketini çekti. 'Yol için bir tane alabilirim. Klara?'

"Neden olmasın?

Archer gülümser. "Yarın ikinizle de görüşürüz.

TDUVARLAR parlak floresan ışığının altında BEYAZ, tavan ise dokulu fildişi karolardan oluşan bir manzara. Toplamda on altı tane. O onları sayar. Her gün. Etrafında tanıdık kokular var: lateks eldivenler, el dezenfektanı ve kaynatılarak temizlenmiş çarşaflar. Gözlerini kapatırsa stüdyosuna geri döndüğünü hayal edebilir. Ama yapmıyor. Bu hayalleri başka bir zamana saklayacak. Yatağının sağ tarafını çevreleyen soluk bir perde onu odasının dışındaki koridordan geçen meraklı gözlerden koruyor. Küçük tekerleklerin gıcırtısını ve terlikli ayakların yumuşak adımlarını duyuyor. Perdedeki bir çatlaktan soluk bir hastane önlüğünün, bir serum standını taşıyan bir hayalet gibi süzülerek geçtiğini görüyor.

Yorgun ve uyumak istiyor ama teneke sesler dikkatini karşı duvardaki televizyona çekiyor; bir haber kanalı onunla ilgili bir tartışma programı yayınlıyor. Çalışmalarının resimlerini görür: 'Terk Edilmişler', 'Bataklık Şehitleri', 'Baba, Oğul ve Hayalet'. İlham perilerinin yüzleri, gündüz izleyicilerini rahatsız etmemek için pikselleştirilmiştir. Panel, Tate ve Saatchi galerilerinden sanatçı ve küratörlerden oluşuyor. Polis, kriminolog ya da psikiyatrist olmadığı için memnun. Dirseklerini iki yanına koyar ve kendini dik bir pozisyona getirmeye çalışır ama buz gibi bir acı karnına saplanır ve kısa bir an için kadının farklı renklerde opaller gibi yanan acımasız gözlerini görür. Ağzı kuruyor ve kumandayı tutarak geriye düşüyor. Acı, teninde bir ter uyanmasına neden olmuştur. Titriyor, vücuduna verilen damladan morfin dozunu artırmak için düğmeye basıyor ve ilaçlar acısını dindirirken gözlerini kapatıyor. Gözleri bulutlanıyor ve birkaç dakika içinde uyuyor.

Bir süre sonra metal bir çubuk üzerindeki plastik halkaların sesi onu uykusundan uyandırır. Gözlerindeki uykuyu kırıştırıyor ve lastik eldivenlerin şangırtısını duyuyor. Üzerinde ince bir figür beliriyor, omuz hizasında siyah saçlı, beyazlar içinde bir kadın.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor Doktor Sarah Jones.

Merhaba Sarah. Seni tekrar gördüğüme sevindim. Çok iyiyim, teşekkür ederim.' "İyi.

Onu gördüğüne memnun oldu. Doktor Jones diğerleri gibi değil. Ondan korkmuyor. Hemşireler ve destek personeli gibi gergin değil ve sadece onun iyiliğini düşünüyor.

Kulağına bir termometre yerleştirir, kalp atışlarını ölçer, yatağının yanındaki monitörleri kontrol eder ve bir panoya iliştilmiş bir forma yazmaya başlar.

"Sana bir şey sormak istiyordum," diyor. "Neymiş o?

"Sen bilgili bir kadınsın.

"Benim de bazı anlarım oluyor.

"Sanattan anlıyorsun.

Gözleri onunkilere kayıyor. "Bu bir soru mu?

"Söyleyin bana. Bir sanat eserine baktığınızda onun gerçekliğin bir taklidi mi yoksa sanatçının duygularının bir ifadesi mi olduğunu merak eder misiniz?

Pano üzerinden ona bakıyor. "Bu sanata göre değişir. Büyük sanatın her ikisinin bir kombinasyonu olduğunu söyleyebilirim.

"Mmm. Bunu söyleyebileceğini düşünmüştüm. "O zaman neden sordun?

"Senin fikrini duymak istedim.

Panoyu kolunun altına sıkıştırıyor. "Umarım sizi hayal kırıklığına uğratmamışımdır.

"Hiç de değil. Ben de merak ediyordum ...' Adam kadının bakışlarını tutuyor ve gülümsüyor. "Gunther von Hagens ...

"Kim?

'Alman anatomist. Yüzülmüş cesetleri ve vücut parçalarını muhafaza etmek için bir teknik olan plastinasyonu icat etti. Her şey yolunda ve akademik de. Önümüzdeki hafta Tate Modern'de çalışmalarının geri dönüş sergisi var. Buradan çıktığımda belki benimle gelmek istersin diye düşündüm.

'Çok düşüncelisiniz, ancak her zamanki gibi çok az boş vaktim

olacağını ve Majestelerinin sarayında dinleniyor olabileceğinizi umuyorum.

zevk.'

"Evet, bu planlarımızı engelleyebilir.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen hemşireyi arayın. "Teşekkür ederim, Sarah.

Kol saatini kontrol eder ve odasını koruyan iki üniformalı nöbetçinin yanından geçerek ayrılır. İçlerinden biri tavşana benzeyen geniş gözleriyle ona bakar. Garip yürüyüşlü, ağır subay.

"Tekrar merhaba, PC Simpson.

PC Simpson yüzünü buruşturur ve hızla başka tarafa bakar.

"Mesajımı ona ilettiniz mi, Memur Simpson? Umarım iletmişsinizdir. Polis Simpson cevap vermez. Onun yerine kapıyı kapatır.

Bir süre sonra loş bir odada ve hastane gecesinin sağır edici sessizliğinde uyanır. Havada bir titreme hisseder. Bir şeyler yerinde değildir. Dinler ve başka birinin yumuşak ve ölçülü nefes alışını duyar.

O yalnız değil.

Gözlerini kırıştırır ve sağına döner. Biri gölgelerden onu izliyor. Karnındaki bıçak yarası yanıyor gibi görünüyor ve titriyor.

'Geleceğini düşünmemiştim,' diyor.

Dedektif Müfettiş Grace Archer yatağa yaklaşır ve soğuk bir ifadeyle ona bakar.

"Umarım bana bu alışılmadık gece ziyaretini yaptığınız için başınız derde girmez?

"Ne istiyorsun?

Ona gülümsüyor. "İlk olarak sizi tebrik etmek istedim, ikinci olarak da Bernard Morrice ile birlikte olmak nasıl bir duyuydu?

Archer iç çeker. "Bunun zaman kaybı olacağını biliyordum.

"Beni şımartın, DI Archer, size beklenmedik bir şey açıklayacağım.

"Devam et.

'Zavallı küçük Bernard. Ne umut verici bir gelecekti. Pek çok kişi onun elleriyle öldü ama o - lütfen magazineli alıntımı mazur görün - on iki yaşındaki vahşi Grace Archer tarafından öldürüldü. Bu iyi hissettirmiş olmalı, Grace.'

Çenesinin gerildiğini görebiliyor. Gitmek için dönüyor.

"Gitmeden önce, Grace. "The Forsaken "ın ilk koleksiyonum olmadığını söylemeliyim.

Archer kapıda durur ama ona dönüp bakmaz.

'Londra'nın dört bir yanında birkaç bireysel parça daha var. Metruk bir kilisenin bodrumunda, videolarımdan birindeki özne - *Okuyucu* - onu meşgul edecek sevgili kitapları olmadan karanlıkta yüzüyor.

"Hilary Richards?"

"Çok iyi, Grace.

"Nerede o?"

Blackwell onun sorusunu duymazdan gelir ve devam eder: "Kuzey Londra'da terk edilmiş bir konağın çatı katında, kayıp sorunlu bir gencin cesedi, ailesi onu amansızca aramaya devam ederken umursamadan yüzmektedir. Batı Londra'da, internetten alışverişin gelişmesiyle geride kalan küçük bir cadde vardır. O sokakta kepenkleri kapalı eski bir pound dükkânı var. Arkalarında, sonsuza dek aşıkların kucaklaşmasında yüzen hoş bir Suriyeli mülteci çift var. Kimsenin kayıp olduklarından haberi yok.

"Sana inanmıyorum.

"Neden sana yalan

söyleyeyim ki?"

"Hepsinin detaylarını istiyorum" diyor, dönüp ona bakarak. 'Üzgünüm, hepsi bu kadar. Bu sadece seninle benim aramda. Eğer senin Meslektaşlarım daha fazla bilgi istemeye gelirse, tüm bildiklerimi inkar ederim. "Bunu yapamazsınız.

"Çok daha fazlası var Grace... çok daha fazlası.

Kapıda bir hemşire belirir. 'Burada olmamalısınız, Müfettiş. Lütfen gidin.'

"İyi geceler, Grace. İyi uykular.'

Teşekkür

Teşekkür listesinin ilk sırasında Bay David H. Headley var. Desteğiniz, sabrınız ve hevesiniz olmasaydı bu kitap gerçeğe dönüşemezdi. Bildiğiniz gibi, *Ölüm Sanatı* kısmen bir öğleden sonra barda bana çocukken klasik İspanyol gerilim filmi *La Cabina*'yı izledikten sonra telefon kulübelerini kullanmaktan nasıl korktuğunuzu anlatmanızdan esinlenmiştir. Bilmeyenler için, bu kısa film sonsuza dek bir telefon kulübesinde mahsur kalan bir adamın ürkütücü hikayesidir. *Ölüm Sanatı*'nın da sizin üzerinizde benzer bir etki bırakmasını istedim. Belki başarılı olup olmadığını siz söyleyebilirsiniz.

Bonnier'deki editörüm Katherine Armstrong'a bu kitaba inandığı için çok teşekkür ederim. Tutkunuz, bağlılığınız ve detaylara gösterdiğiniz özen olağanüstü ve sizinle birlikte çalışmak müthişti.

Bonnier'de bu kitabı desteklediği için muhteşem Elise Burns'e de teşekkür ederim. Ayrıca Ciara Corrigan'a, çarpıcı kapak için Nick Stearn'e ve son sayfalar için Annie Arnold'a da teşekkür etmeliyim. Bonnier'de ve ötesinde bu kitabın yaratılmasına yardımcı olan herkese çok teşekkür ederim.

DHH Edebiyat Ajansı'ndaki herkese destekleri ve cesaretlendirmeleri için teşekkür ederim ve ilk okuyuculara teşekkür ederim: Greg Mosse, Broo Doherty, Rebecca McDonnell ve Emily Glenister.

Sevginiz ve desteğiniz için arkadaşlarıma ve aileme de teşekkür ederim. Son olarak, bu kitap Ocak 2020'de vefat eden ağabeyim Marty Fennell'e ithaf edilmiştir. Seni tanıyan herkes tarafından seviliyor ve özleniyorsun.

Merhaba!

Ölüm Sanatı'nı aldığınız için teşekkür ederim.

Bugün neredeyse hepimiz doğrudan ya da dolaylı olarak sosyal medyada bir şekilde varız. Twitter, Facebook veya Instagram kullanmayan biriyseniz, iyi niyetli bir arkadaşınızın veya aile üyenizin belirli bir zamanda, belirli bir yerde fotoğrafınızı çektiğini ve sizi etiketlediğini bile bilmiyor olabilirsiniz. Bildiğiniz gibi, *Ölüm Sanatı*'ndaki seri katil, yeraltı sanatçısı ve kendi adını taşıyan @nonymous, kurbanlarının profilini çıkarmak ve onları avlamak için bu kamuya açık verileri kullanıyor. Kurbanlarının bedenlerini, halka açık yerlerde sergilediği ve sosyal medyada canlı yayınladığı sanat eserleri olarak kullanıyor. Sınırlı bir ömrü olan tuğla ve harç galerilerinin aksine, internet onun çalışmalarını bir şekilde sonsuza kadar barındıracak dijital bir müzedir. Yazması zor bir kitaptı ve tamamlanması neredeyse iki yılını aldı. Bir okuyucu olarak bundan çıkarılması gereken mesajın, sosyal medyada paylaştığınız bilgilere çok dikkat etmeniz olduğunu düşünüyorum. Kimin baktığını bilemezsiniz.

Kitaplarım hakkında daha fazla bilgi almak isterseniz www.bit.ly/DavidFennellClub adresini ziyaret edebilir ve David Fennell Okur Kulübü'nün bir parçası olabilirsiniz. Kaydolmak sadece birkaç dakikanızı alır, herhangi bir ücret ödemeniz gerekmez.

Bonnier Zaffre verilerinizi özel ve gizli tutacak ve asla üçüncü bir tarafa aktarılmayacaktır. Sizi bir sürü e-posta ile spam yapmayacağız, sadece kitaplarım ile ilgili haberlerle ara sıra iletişime geçeceğiz ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Kitaplarım hakkında daha geniş bir sohbete dahil olmak isterseniz, lütfen *Ölüm Sanatı*'nı Amazon'da, Goodreads'te, diğer e-mağazalarda, kendi blogunuzda ve sosyal medya hesaplarınızda inceleyin veya arkadaşlarınızla, ailenizle veya okuyucu gruplarıyla bu kitap hakkında konuşun! Düşüncelerinizi paylaşmak diğer okurlara yardımcı olur ve insanların yazdıklarından neler deneyimlediklerini duymaktan her zaman keyif alırım.

Ölüm Sanatı'nı okuduğunuz için tekrar teşekkür ederim.

En iyi

dileklerimle,

David Fennell

Yazar Hakkında

David Fennell Belfast'ta doğup büyüdü ve on sekiz yaşındayken bir cebinde 50 sterlin, diğerinde Stephen King'in *The Stand* kitabının yıpranmış bir kopyasıyla Londra'ya gitti. Yazılım endüstrisi için yazarlık kariyerine başlamadan önce birkaç yıl şef, garson ve barmen olarak çalıştı. On dört yıldır Siber Güvenlik alanında çalışıyor ve bilgi gizliliğinin ateşli bir savunucusu. David Brighton'da rugby oynamış ve Sussex Üniversitesi'nde Yaratıcı Yazarlık eğitimi almıştır. Evlidir ve eşiyle birlikte zamanlarını Londra'nın merkezi ile Brighton arasında paylaştırmaktadırlar.

Daha fazlasını öğrenmek için web sitesini ziyaret edin:

www.davidfennell.co.uk Onu Twitter'da takip edin:

[@davyfennell](https://twitter.com/davyfennell)

İlk olarak İngiltere'de 2021 yılında Zaffre
tarafından yayınlandı Bu e-kitap baskısı
2021 yılında

ZAFFRE

Bir Bonnier Books UK baskısı 80-81
Wimpole St, Londra W1G 9RE
Bonnier Books'a aittir
Sveavägen 56, Stockholm, İsveç

Telif Hakkı © David Fennell, 2021

Kapak tasarımı: Nick Stearn
Kapak fotoğrafları © Paik Photography/Alamy Stock Photo
(manken); Shutterstock.com (dokular)

David Fennell'in bu eserin Yazarı olarak tanımlanmasına ilişkin manevi hakkı Telif Hakkı uyarınca
ileri sürülmüştür,
Tasarımlar ve Patentler Yasası, 1988.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap için British Library'den bir CIP katalog kaydı temin edilebilir.

ISBN: 978-1-83877-346-5
Ciltli ISBN: 978-1-83877-342-7

Bu e-kitap IDSUK (Data Connection) Ltd tarafından üretilmiştir

Zaffre, Bonnier Books UK'nin bir baskısıdır
www.bonnierbooks.co.uk

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.